

இளங்கூர்

தமிழ்ச் சங்கம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்
தமிழ்ச் சங்கம்

“எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும்
மங்காத தமிழென்று சங்கே முழங்கு”

உலங்குதிரீ

34வது ஆண்டு மலர்
(2000/2001)

Donated in memory of late
Professor Dr. N. VELMURUGU
(University of Peradeniya)

இதழாசிரியர்கள் :
செல்வன். க. ஈசன்
செல்வன். ச. ஜெகநாதன்

பெரிய செய்தி

பெரிய செய்தி

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை

சட்டமன்றப் பேரவை

சட்டமன்றப் பேரவை

Donated in memory of late
Professor Dr. N. VERMURUGU
(University of Peradeniya)

சட்டமன்றப் பேரவை

தமிழ்ச் சங்கக் கீதம்

புகழ் திகழ் தமிழ் மகள் புவிமீ தாளும்
பொன்னாள் வருக! வருக!!
மகிழ்வுறு தமிழ்நில மாந்தர்கள் பண்பு
மலைவிளக் காகவே ஒளிர்க
சகலரும் ஒருதாய் தன்பிள்ளை கள்போல்
சமத்துவ மாகவே வாழ்க
தனித்துவம் காத்திட எழுக! எங்கள்
தமிழ்க் குற ளறநெறி தழைக்க
தாயக மணிக்கொடி துலங்க
பனித்திடு மலைசூழ் பழநகர் பேரா
தனையுயர் தமிழ்க்கலை மன்றம்
வளர்க! வளர்க! வளர்க
மாநிலம் போற்றிட வளர்க!!

வளம்தரு மாவலி நதிமருங் கமைந்தபே
ராதனைப் பல்கலை மன்றில்
விளைந்திடு பயிராய் விளங்கிடு சங்கம்
வீறு கொண் டிலங்கி மிளிர்க
இளந்தமிழ் மாணவர் இன்கலைக் கோட்டம்
இவ்வுலக குளவரை துலங்க
ஈழமணி நாடுவுயர்க! எங்கள்
நாளைய வாழ்வும் உயர்க
நமதிறை அருண்வழி பொலிக
பாளையின் குளிர்ந்தரு மலைசூழ் பேரா
தனைத் தமிழ்ப் பணியகம் வாழ்க!
வாழ்க! வாழ்க! வாழ்க!
பல்லாண் டுயர்வுடன் வாழ்க.

மெட்டு : “ஜன கண மன” எனும் இந்திய தேசிய கீதம்
ஆக்கம்: சக்திதாசன்

Vice - Chancellor's Message

It is with great pleasure that I extend my greeting to the Tamil Society on the occasion of the release of the 34th issue of its annual magazine "*Ilankathir*".

The Tamil Society has a long history, having been constituted during the time of the University College. The varied cultural activities of the Society offer its members and all those interested opportunities to exchange views and opinions on matters of mutual interest lending to the fostering of amity and understanding. The articles and creative writings by the Tamil speaking staff and students published in "*Ilankathir*", I understand, have contributed substantially to the Tamil Literary and cultural development in our country.

I earnestly hope that the training a University student acquires by participating in social and cultural activities will help to broaden his/her vision of life and society.

I take this opportunity to congratulate the members of the Tamil Society for their efforts and accomplishments, and also to wish them all success.

Prof. Kapila G. A. Goonesekera
VICE-CHANCELLOR
UNIVERSITY OF PERADENIYA.

பெருந் தலைவரின் வாழ்த்துச் செய்தி

புத்தாயிரமாம் ஆண்டில் எங்கள் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ச் சங்கம் வெளியிடும் இளங்கதிரின் முப்பத்து நான்காம் இதழுக்கு இவ்வாழ்த்துச் செய்தியினை வழங்குவதிற் பெருமகிழ்வெய்துகின்றோம்.

உலகத்தைச் செவ்வனே விளங்கிக் கொள்வதற்கும் மனித உறவுகளை இசைவான வகையில் வளர்த்துக் கொள்வதற்கும் முரண்பாடுகளைச் சுருக்கமாகத் தீர்த்துக் கொள்வதற்கும் ஒருவன் பெறுகின்ற கல்வி உதவவேண்டும். அந்த வகையில், எமது எதிர்காலத்தை வழிநடத்தப்போகும் இளைஞர்கள் பாடநூல் அறிவை விருத்தி செய்வதுடன் நின்றுவிடாது, உலகானுபவத்தையும் உரத்த சிந்தனையையும் படைப்பாற்றலையும் கற்பனைத் திறனையும் வளர்த்துக் கொள்வதற்கு உதவும் செயற்பாடுகளிலும் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொள்வது இன்றியமையாததாகும்.

அதனைக் கருத்திற்கொண்டு முக்கால் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகக் கல்லூரியிலே தமிழ்ச் சங்கம் தொடக்கப்பட்டது. அன்று தொட்டுப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் பன்முகப்பட்ட ஆற்றல்களையும் வளர்ப்பதற்கு உகந்த பல்வேறு நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்து வரும் அச்சங்கம் பல்கலைக்கழகத்துக்கு வெளியேயுள்ள சமூகத்துடனும் பரஸ்பர பயன் விளைவிக்கவல்ல உறவினை வளர்த்துக் கொண்டிருப்பது உவகை அளிப்பதாகும்.

தமிழ்ச் சங்கச் செயற்குழுவினர்க்கும் அவர்களது முயற்சிகளுக்குக் கைகொடுத்த ஏனைய உறுப்பினர்களுக்கும் இளங்கதிரை அழகாக வெளியிடும் ஆசிரியர்க்கும் எமது மனமுவந்த பாராட்டுகளைத் தெரிவிப்பதுடன், தமிழ்ச் சங்கம் மேற்கொள்ளும் கருமங்கள் அனைத்தும் மேன்மையும் வெற்றியும் அடைய வேண்டிப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

தமிழ்த்துறைத் தலைவர்
பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம்
பேராதனை

பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன்
பெருந்தலைவர்
தமிழ்ச் சங்கம்.

பெரும் பொருளாளின் வாழ்த்துச் செய்தி

இலங்கையிலுள்ள பல்கலைக்கழகங்களுள் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்துக்கு சிறப்பானதொரு இடமுண்டு.

அச்சிறப்புக்குக் காரணமானவற்றுள் இப் பல்கலைக்கழகம் ஒரு தேசிய பல்கலைக்கழகமாக இலங்கையின் பிரதான சமூகங்களைச் சேர்ந்த மாணவர்களும் இங்கு தங்கிக் கற்கும் போது தத்தமது கலாச்சாரத் தனித்துவங்களைப் பேணிக் காக்கின்ற அதே வேளையில் மற்றைய சமூகங்களைச் சேர்ந்தவர்களில் கலாச்சாரங்களையும் தனித்துவங்களையும் மதித்து நடப்பது முக்கியமானதாகும். இந்த வகையில் தமிழ் மாணவர்களது தனித்துவத்தையும் கலை கலாச்சாரங்களையும் பேணிக் காப்பதில் தமிழ்ச்சங்கம் ஒரு முக்கியமான பணி ஆற்றி வருகின்றது. அந்தப் பணியில் தமிழ்ச் சங்கத்தின் செயற்பாடுகள் வியந்து போற்றுதற்குரியது. அது ஆண்டு தோறும் வெளியிட்டுவரும் தமிழ்ச்சங்கச் சஞ்சிகையான “இளங்கதிர்”, பேராதனைப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களது ஆளுமையை வழிப்படுத்துவதில் பெரும் பங்காற்றி வந்துள்ளது, வருகிறது. அதன் ஒரு பகுதியாக இம் முறையும் இளங்கதிர் வெளியிடப்படுவதனை நான் வாழ்த்தி வரவேற்கின்றேன். இப்பணி தொடரவேண்டுமெனவும் மனதார வாழ்த்துகின்றேன்.

பேராசிரியர்
அரசியல்விஞ்ஞானத்துறை

அ. சிவராஜா
பெரும்பொருளாளர்
பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம்

தலைவரின் வாழ்த்துரை

பேராதனைப் பல்கலைக்கழக தமிழ்மொழி மூல மாணவர்களின் முதன்மைச் சங்கமான தமிழ்ச் சங்கம் தன் வருடாந்த மலரான இளங்கதிரின் 34 வது இதழினை பிரசவித்து உங்கள் கரங்களில் தவழவிட்டுருக்கிறது.

ஈழத்தின் அறிவியல், இலக்கிய இதழ்களில் தனக்கென ஒரு தனி இடத்தை தக்கவைத்திருக்கும் இழங்கதிர் இம்முறையும் தன் தனித்துவ முத்திரையைப் பதித்துச் செல்லும் என்பதில் ஐயமில்லை. பாரெல்லாம் தமிழ்ப் புகழ் பரப்ப பேராதனைத் தமிழ்ச் சங்கமும் இணையத்தில் உலாவரத் தொடங்கியிருப்பது உளத்திற்கு உவகை தருகின்றது.

இவ்விதழின் பிரசவச் செலவிற்காகவும், தமிழ்ச் சங்கத்தின் புலமைப் பரிசில் நிதியத்திற்காகவும் கொழும்பு மாநகரில் எம்மால் நடத்தப்பட்ட குறிஞ்சிச் சாரல பல்கலை கதம்ப நிகழ்ச்சிக்கு ஒத்துழைப்பை நல்கிய அனைவருக்கும் இச் சந்தர்ப்பத்தில் மீண்டும் ஒருமுறை நன்றியைக் கூறிக் கொள்கின்றேன்.

கல்விச் சமையின் மத்தியிலும் தமிழ் வளர்ப்பதற்காக தமிழ்ச் சங்கத்தின் செயற்பாடுகளில் பங்கேற்று தம் தோள்தந்து எம் சமை குறைத்த அனைத்து உள்ளங்களையும் நன்றியுடன் நினைவு கூருகின்றோம்.

“தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெல்லம்
பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்”

எனும் தமிழர்களின் அவாவினைப் பூர்த்தி செய்யும் வண்ணம் இளங்கதிரின் பயணம் சிறப்புடன் அமைய வாழ்த்தி விடைபெறுகின்றேன்.

விடுகை வருடம்
பொறியியல் பீடம்

வ. சுகந்தன்
தலைவர்
தமிழ்ச் சங்கம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

செயலாளர் செய்தி

இயற்கை எழில்நிறைந்த பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழர்களது சமூக கலாச்சார விழுமியங்களை பேணி வளர்க்கும் சங்கமாக விளங்கும் தமிழ்ச்சங்கத்தின் அடுத்ததொரு மலர் விரிவடைவதையிட்டு பேரானந்தம் கொள்கின்றேன். பேராதனை வளாகத்தில் கல்வி பயின்று இன்று வாழ்க்கைப் பயணத்தில் பல சாதனைகளைப் புரிந்தவர்களுக்கு “இளங்கதிர்” வழி சமைத்துக் கொடுத்துள்ளது என்பதை யாரும் மறுக்க இயலாத விடையமாகும். புத்தகத்துப் பூச்சிகளாக நில்லாமல், மனவெழுச்சிகளை இளங்கதிர்மூலம் வெளிப்படுத்துகின்றனர்.

தமிழ்ச் சங்கம் இலைமறைகாய்களாக இருக்கின்ற மாணவர்களது திறமைகளை வெளி உலகிற்கு எடுத்துக் காட்டுவதோடு அவர்களது முயற்சிகளுக்கும் தூண்டுகோலாக அமைந்து செயற்படுகின்றது. கல்விச் சமையின் மத்தியிலும் சமூக கலாச்சார விழுமியங்களை பேணும் நோக்கில் மாணவர்கள் தங்களது நாடக, இசை, கவிதை, பட்டிமன்ற ஆர்வங்களையும் வெளிப்படுத்தி வருகின்றனர். பேராதனைப் பல்கலைக்கழக தமிழ்ச் சங்கம் தங்களது தமிழ்ப்பணியைப் பல்கலைக்கழகத்தோடு நில்லாமல், நாடு தழுவிய ரீதியாகவும், வெளிநாடுகளிற்கும் பரவும் வகையில் பல புதிய பரிமாணங்களை அடைந்துள்ளது. இவ்வாறான வளர்ச்சிக்கு எம்மை வழிநடத்திய பேராசிரியர்களும் விரிவுரையாளர்களும், என்றும் எம்மோடு சேர்ந்து கை கோர்த்து நிற்கும் மாணவர்களும் பெருமைக்குரியவர்களேயாவார்கள்.

வெளிவருகின்ற புதியமலர் எங்கும் மணம் வீசி அனைவர் மனதையும் கவரட்டும்.

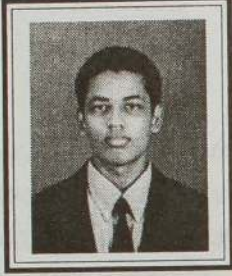
“தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெல்லாம்
பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்.”

கலைப்பீடம்
பேராதனைப்பல்கலைக்கழகம்.

செயலாளர்
பா. சந்திரகாந்தன்
தமிழ்ச் சங்கம்

இளம் பொருளாளர் வாழ்த்துரை

இந்த வருடம் எமது சங்கத்தினால் வெளியிடப்படும் ஆண்டு மலரான “இளங்கதிர்” தனது முப்பத்தினான்காவது மலராக மலர்ந்து மக்கள் மத்தியில் மணம் பரப்புவதையிட்டு பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

எந்த ஒரு அமைப்பும் தொடர்ந்து சிறப்பாக இயங்குவதற்கு நிதி ஒரு முக்கிய பங்கை வகிக்கின்றது. எமக்கும், இவ்விளங்கதிர் சஞ்சிகையை வெளியிடுவதற்கு ஆரம்பத்தில் நிதி ஒரு பிரச்சினையாகவே இருந்தது. இந்த நிலையில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி பயிலும் தமிழ் பேசும் வறிய மாணவர்களினது புலமைப் பரிசில் நிதியிற்கும், இவ்விளங்கதிர் வெளியீட்டிற்கும் நிதி சேகரிக்கும் முகமாக “குறிஞ்சிச் சாரல்” எனும் பல்கலைக் கதம்ப நிகழ்ச்சி ஒன்றைக் கொழும்பு மாநகரில் நடாத்தி பெருவெற்றியும் கண்டோம். இந் நிகழ்ச்சி மூலமாக எமக்கு நிதி உதவி புரிந்தவர்களையும் நிதி சேகரிக்க எம்மோடு அயராது உழைத்த அனைத்து மாணவர்களையும் நாம் என்றும் மறவோம்.

தமிழ்ச் சங்கத்தினால் வெளியிடப்படும் இவ்விளங்கதிர் சஞ்சிகையானது தொடர்ந்தும் வெளிவர உங்கள் அனைவரினதும் ஒத்துழைப்பும் நல்லாசியும் கிடைக்க வேண்டுமென்று கூறும் அதேவேளை சிறப்பாக வெளிவர நானும் வாழ்த்துகின்றேன்.

நன்றி

பொறியியல் பீடம்

தியாகராசா சண்முகதாசன்
இளம் பொருளாளர்
தமிழ்ச் சங்கம்

பகிர்ந்து கொள்கின்றோம்

நீண்ட வரலாறை தாங்கி வரும் தமிழ்ச்சங்கம் பல கலை இலக்கிய நடவடிக்கைகளை இந்த இக்கட்டான நிலையிலும் தொடர்ந்து வருகின்றது.

இதன் முக்கிய வெளிப்பாடான இளங்கதிர் நூல் வெளியீடு மிகவும் வரவேற்புடையதும் மகிழ்ச்சிக்குரிய விடயமாகும். எமது வெளியீடான இளங்கதிர் பல சுவையான விடயங்களை “கால ஓட்டத்தில் கலைந்து போகும், கலைந்து வரும் நினைவுகள்” என ஒரு மிகவும் பரந்த தலைப்பாக வெளியிடப்படுகிறது.

கடந்த ஆண்டுகளில் வெளியிடப்பட்ட நூலின் நூல்விமர்சனத்தின் போது பல குறைபாடுகள் அதன் தலைப்பிற்கும் வெளியிடப்பட்ட கட்டுரைகளின் தலைப்புகளிலும் காணப்பட்ட இடைவெளி பற்றியும் பல குறைபாடுகள் தெரிவிக்கப்பட்டன. அத்துடன் எமது சகோதர சங்கத்தின் கீதம் வெளியீட்டின் போது நூல் விமர்சனமானது மாணவர்களின் வெளியீடுகளையும் அவர்களின் வெளிப்பாடுகளையும் சிதைக்கும் வகையில் அவ்விமர்சகரால் வெளிப்படுத்தப்பட்டது மிகவும் வருந்தக்கூடியவிடயமாகும். படைப்புகள் தரமானவையாக இருக்கவேண்டியது மிகவும் முக்கியமான விடயமாக இருந்தாலும், மாணவர்களின் வெளியீடுகள் பற்றி விமர்சகர்கள் ஒரு சிலர் மிகவும் “தரக்குறைவான முறையில் விமர்சனங்களை வெளியிடுவது” கவலைக்குரிய விடயமாகும். இருந்த போதும் இவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு இம்முறை இந்நூல் முடிந்தளவு அனைவரின் உள்ளங்களிலும் இடம்பிடிக்கக்கூடியதாக அமையும் என எதிர்பார்க்கிறோம்.

எமது தலைப்பானது ஓரளவு சகல விடயங்களையும் உள்ளடக்குவதாலும் பரந்த தலைப்பு என்பதாலும் தரமானவைகளை தடையின்றிப் பிரசுரிக்க கூடியதாக இருந்தது. அத்துடன் பல ஆக்கங்கள் மிகவும் பிந்தியே எம்மை அடைந்ததாலும், மிகவும் எமது தலைப்பிலிருந்து விலகியிருந்ததாலும் வெளியிடமுடியாமைக்கு வருத்தமடைகின்றோம்.

இவற்றையெல்லாம் கடந்து இளங்கதிர் உங்களின் மனங்களில் நிச்சயம் இடம்பிடிக்கும் என நம்புகின்றோம்.

இதழாசிரியர்கள்.

உள்ளடக்கம்

அட்டைப்படக்கவிதை

கட்டுரைகள்

கவிதைகள்

கதைகள்

நீங்காத நினைவுகளுடன்

சங்க நடவடிக்கை

உலக வலைப்பின்னல் முகவரி : www.pdn.ac.lk/soecs/tamilsoc

மின்னஞ்சல் முகவரி: tamilsoc@pdn.ac.lk

முகப்பில் முகம் பதித்தவர்: க.ஈசன்

இறுதி வருடம் , பொறியியல் பீடம்

கட்டுரைப் பகுதிக்கான மேலட்டை : நிரோஜன் டொனால்ட்

இறுதி வருடம் , பொறியியல் பீடம்

அச்சுப்பதிப்பு: (S) Print. Col .06

அட்டைப்பட கவிதை

இருந்தபோதும்

இங்கே இருப்பவர்களெல்லாம்

இமையங்கள் சூழ்ந்தவர்கள் தான்

இதயங்களை தொட்டவர்களும்

இமய உச்சியை தொட்டவர்களும்

இல்லாமல் இல்லை

நினைக்கப்பட வேண்டியவர்கள்

நினைவில் உள்ளவர்கள்

நிர்ப்பந்தத்தில் இடம் பிடித்தவர்கள் என

நீண்ட முகவரிசை

முகங்களிற்கும் முகவரிக்கும்

முரண்பாடுகள்

முகத்திரைகளுடன் மேடைக்குவந்தவர்கள்

முடிந்தளவு முத்திரை பதித்தவர்கள்

மனங்களில் இடம் பிடித்தவர்கள்

மனங்களில் அனல் விதைத்தவர்கள் - என

நீண்ட முகவரிசை

கலைந்து போகா நினைவுகளுடன்

கலந்து வரும் "இன் முகங்களே"

மறந்தும் மறக்காது

இறந்தும் இறக்காது - உம்

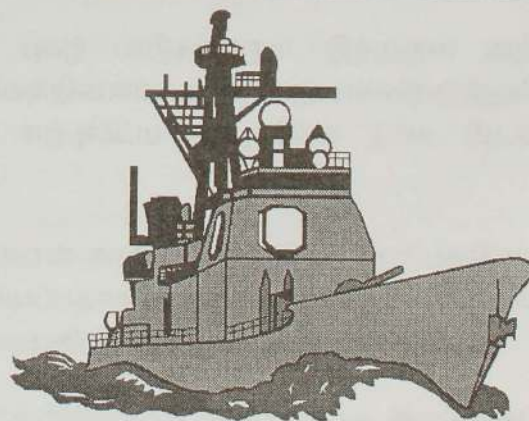
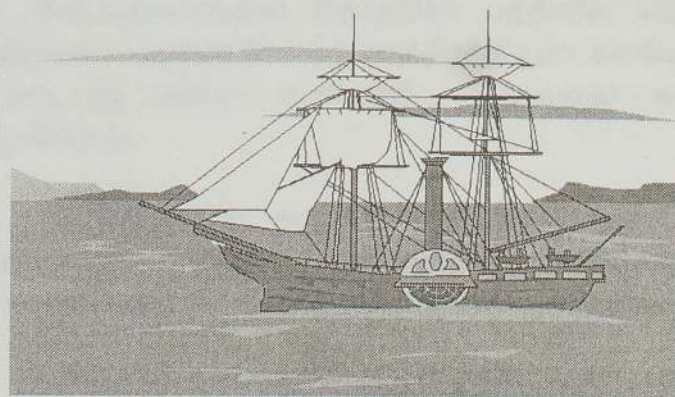
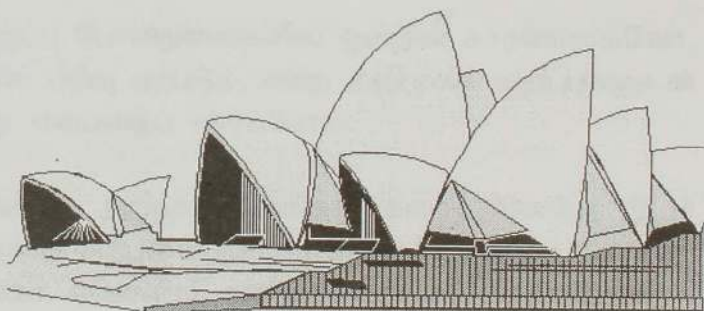
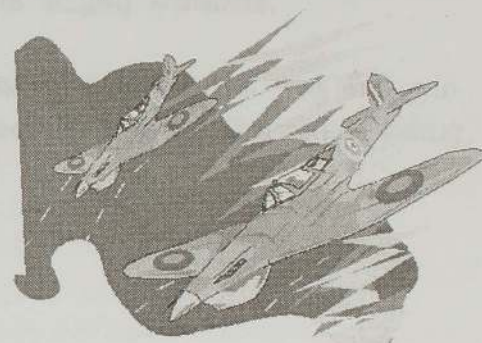
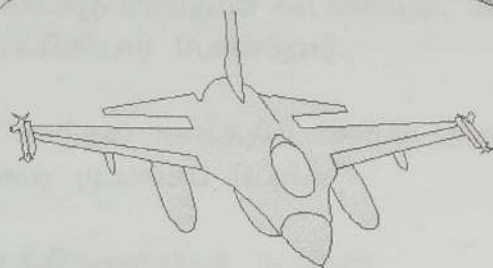
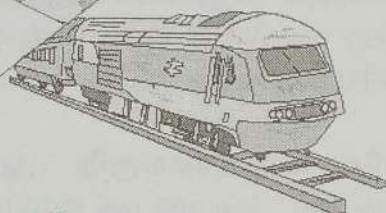
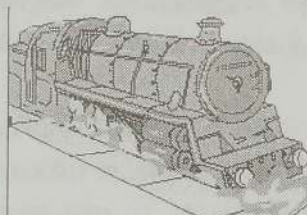
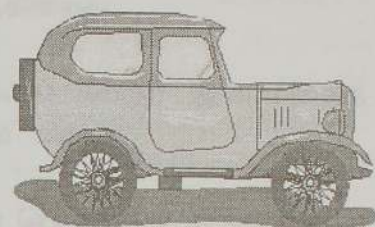
இனிய முகங்களும் இனிய நினைவுகளும்

இனிவரும் காலத்திலும்

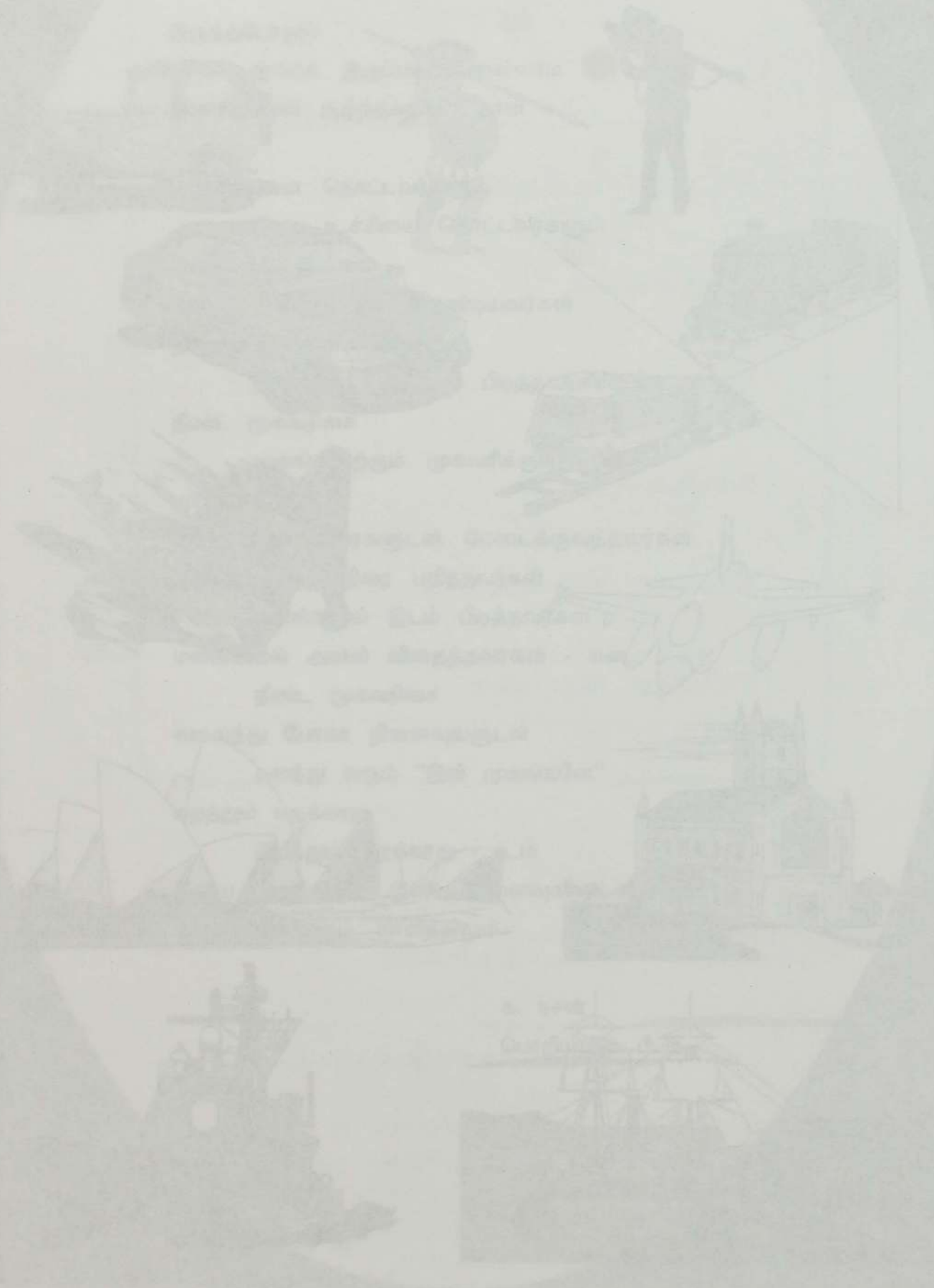
க. ஈசன்

பொறியியல் பீடம்

கட்டுரைகள்

பேர்தொழில்

சீலம்பீல் காதல்

ஏ. எம். எம். சியாத், தமிழ் விசேட துறை (நிறைவு வருடம்), பேராதனை வளாகம்.

ஆதிகாவியம் எனப்படும் சிலப்பதிகாரத்தினை நாடக நூலாகவும் பல்கலைக் கதம்ப மாலையாகவும் கொள்ளலாம். சிலம்பின் முடிவு ஒரு துன்பியல் நாடகம் போன்று காணப்பட்டாலும் ஆரம்பம் மங்கல வாழ்த்துடன் தொடங்குவது குறிப்பிடத்தக்கது. இம் மங்கல வாழ்த்திலிருந்து காதல் எங்கனம் பின்னப்பட்டுள்ளது என்பதை இக்கட்டுரை விளக்குகின்றது.

ஒத்த அன்பினையுடைய தலைவியும் - தலைவனும் தாம் கூடிப் பெற்ற இன்பமதைத் தம்முள்ளே நினைந்து நினைந்தொழுகும் ஒழுக்கமதை அகத்தினை என்பர்.

‘காதல்’ மனத்தினுள் தோன்றி, கண்வழியே வெளிப்படுவது, என்ற பொதுவான கருத்தியலை அடியாகக் கொண்டே அகத்தினை என்றனர்.

தமிழர் வாழ்க்கையானது, களவியலில் தொடங்கிக் கற்பில் முடிவது என்பதைத் தொல்காப்பிய உரையில் நச்சினார்க்கினியார் நயம்பட விளக்குவார். களவு என்பது, ஓர்மைப்பாடான அன்பினையுடைய ஆணும் பெண்ணும் எதிர்ப்பட்டு, அன்பு பூண்டு பிறர் அறியாது ஒழுகுவது ஆகும். சுருங்கக் கூறின் திருமணத்திற்கு முன்னரே தம் பெற்றோருக்கும் உறவினருக்கும் புலப்படாத வண்ணம் தலைவன் - தலைவியரிடையே நிகழும் உறவு எனலாம்.

கற்பு என்பது, திருமணத்தின் பின்னுள்ள வாழ்க்கையைக் குறிக்கும். கற்புடைமைக்குள்ளேதான் கூடலையும், ஊடலையும், பிரிதலையும் நோக்க வேண்டும் என்பர், நச்சினார்க்கினியார் போன்றோர்.

“ஊடுதல் காமத்திற் கின்பம் அதற்கின்பம்
கூடி முயங்கப் பெறின்”

எனத்திருவள்ளுவர் கூறுவார்.

கல்வி, போர், தொழில், பரத்தையர் விருப்பு போன்றவைகளில் ஒன்றின் காரணமாகவோ, பலதின் காரணமாகவோ கற்புடை வாழ்க்கையில் பிரிவு ஏற்படும், என்ற அறிமுகக் குறிப்புகளுடன் சிலம்பில் காதல் எவ்வகையில் புலப்படுகிறது என்பதைப் பார்ப்போம்.

சிலப்பதிகாரத்திலே கண்ணகி - கோவலன் அறிமுகம் மங்கல வாழ்த்திலேயே இடம் பெறுகிறது. அவர்களுடைய திருமணத்தின் மூலம் கற்புடை வாழ்வு ஆரம்பிக்கின்றது. “களவு” என்ற பேச்சிற்கே இடம் வைக்கவில்லை இளங்கோ. ஏனெனில், கண்ணகி கற்புடை தெய்வமன்றோ.

சிலப்பதிகாரத்தின் தோற்றமே பத்தினித் தெய்வப் புகழ் பாடுதலாகும். இதற்குள் அத் தெய்வமான கண்ணகி என்ற பாத்திரத்தினுள் களவொழுக்கத்தினைப் புகுத்துவது எவ்விதத்திலும் ஏற்படையது அல்ல. கண்ணகி - கோவலன் காதல், கற்புடைய வாழ்விலே தான் இடம் பெறுகின்றது.

களவின் போது, தன் காதலி சிறப்பைப் பலபட பாடுவான் காதலன். ஆனால் கோவலனோ திருமணத்தின் பின்னர் கண்ணகியின் அழகினை வியப்பதாகவும், அவளுடைய காதல் உள்ளத்தினை வெளிப்படுத்தியுள்ளமையும் இளங்கோவடிகளின் அறிவுத்திறன் எனலாம்.

கோவலன் கண்ணகியைப் பார்த்துக் கூறும் புகழ் வார்த்தைகளைக் கூறப் புகுந்த இளங்கோ,

‘தீராக்காதலின் திருமுகம் நோக்கிக்
கோவலன் கூறுமோர் குறியாக் கட்டுரை’

என்பார். ‘தீராக் காதல்’ என்பதை நாம் இரண்டு வகையில் நோக்க முயன்றால், சில புதிய கருத்துக்களைப் பெறமுடியும். ஒன்று தீராத காதலை, கண்ணகி மீது வைத்திருக்கும் கோவலன் அவளுடைய அழகிய முகம் நோக்கி கூறுவது எனவும் மற்றையது, தீராத காதலினையுடைய கண்ணகியின் அழகிய முகம் நோக்கி கூறுவது எனவும் நோக்கலாம். இதில் இரண்டாவது கருத்தின் வழியாக, அவர்களிடையே நிலவுகின்ற, நிலவப்போகின்ற காதல் வாழ்வைப் புலப்படுத்துகின்றார். ஆனால், இடையிலே, மாதவிபால் பிரிந்தாலும் ஈற்றிலே கோவலனுடன் வானுலகு செல்வாள் கண்ணகி என்பது, தீராத காதலினை உடையவள் என்பதன் மூலம் யுகித்துச் சுவைத்துணரத்தக்கது.

‘தீராத காதலினை உடைய கண்ணகி’ என்பதன் வாயிலாக மேலும், சிலவற்றைக் கோடிட்டுக் காட்ட முடியும். தீராத காதலின் காரணமாகவே, மாதவிபால் பொருளிழந்து கோவலன் மீண்டு வருகையில், அவனைச் சினந்து கொள்ளாமல் சிலம்பினை வழங்குவதும், அவன் மதுரைக்கழைத்தபோது, விரைந்தெழுந்ததும் ஆயர்பாடியில் உணவு சமைத்துக் கொடுத்ததுடன் தாம்பூலம் பரிமாறுதலும் நடைபெறுகின்றது. ஆயினும் ‘குறியாக் கட்டுரை’ என்பதனை இலக்கியக்காரர்கள் கோவலனின் உண்மைத் தன்மை குறைவான வார்த்தைகள் என்பதாகவே கொள்கின்றனர். இதில் உண்மை இல்லாமலும் இல்லை.

தன்னுடைய காதலியின் அழகினைப் பலபடக் கூறிய கோவலன் ஒரு கட்டத்தில் காதலின் உச்சத்தில் நின்று புலம்புகிறான் என்னும் அளவிற்கு ஆகி விடுகின்றது.

மாசறு பொன்னே ! வலம்புரி முத்தே !
காசறு விரையே ! கரும்பே ! தேனே !
அரும் பெற்ற பாவாய் ! ஆருயிர் மருந்தே !
பெருங்குடி வணிகன் பெருமட மகளே !
மலையிடைப் பிறவா மணியே என்கோ !
அலையிடைப் பிறவா அமிழ்தே என்கோ !
யாழிடைப் பிறவா இசையே என்கோ !

-(மனையறம் படுத்த காதை)

கண்ணகியும் கோவலனும் மகிழ்ந்து சில நாட்கள் வாழ்கின்றனர். எவ்வாறாயின், விருந்தோம்பி, சான்றோர்க்கு காணிக்கை வழங்கி, சுற்றத்தாரை அரவணைத்து ஆண்டுகள் சில வாழ்ந்துள்ளனர்.

-----*****-----

கோவலனோ ஒரு ரசிகன், ஆடல், பாடல் முதலானவற்றை நேசிப்பவன். அத்தோடு, தன்னையும் அக்கலைகளோடு இணைத்துக் கொள்ள முயற்சித்திருக்கின்றான், என்பதை கானல் வரி மூலம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. மாதவியின் ஆடல் அரங்கேற்றத்தில் அவளின் ஆடலை ரசித்த கோவலன், அவளையும் நாடினான், கண்ணகியை விட்டு விலகினான்.

சங்ககாலத்திலே பிரிவு என்பது பல்வேறுபட்ட காரணங்களால் ஏற்பட்டது. கண்ணகியைப் பொறுத்தவரை, கோவலனின் பிரிவு பரத்தைவையின் பிரிவு என்று கொள்ள முடியும். ஆனால், மாதவிபால் நின்று சிந்திக்கும் போது, மறுமணம் என்ற நிலையில் நின்று தான் எண்ணத் தோன்றுகின்றது. முதலில் கூனி மாலையை விற்கும் போது,

“மாலை வாங்குநர் சாலுநங் கொடிக்கு” என்று கூறுவதன் வாயிலாக, மாலையை வாங்குபவர் மாதவியை வைத்துக் கொள்ள முடியும் என்பதையும் அது ஓரிரவா அல்லது, தொடர்ச்சியாகவா? என்பது கூறப்படாமையும் நோக்கற்பாலது. மேலும், மாதவி பிறந்த குலம் பரத்தையர் குலம் எனினும், இல்லறத்தின் சிறப்புகளைப் பேணுகின்ற பெண்ணாகவே காட்டப்படுகின்றாள்.

“சிறப்பிற் குன்றாகச் செய்கையோடு பொருந்தியவள்”

கோவலன் பிரிந்த பின்னர், மாதவியின் மனவேதனை, வருத்தம் என்பவை, அவள் கோவலனுடன் வாழ்ந்த கற்புடைமை வாழ்க்கையினையே புலப்படுத்துகின்றது. இரவுகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு ஆடையென, ஆண்களைப் புணரும் பெண்ணாக மாதவி இருந்திருந்தால், கோவலனின் பிரிவைப் பெரிதுபடுத்தியிருக்கவும் மாட்டாள்: பின்னர், பௌத்தத் துறவியாக மாறியிருக்கவும் மாட்டாள். ஆனால், மாதவி விடுதலறியாத விருப்பினைக் கோவலன் மேல் வைத்திருந்தாள் அதன் விளைவாகத்தான் தன்தோழியையும் பின்னர், கோசிகமாமணியையும் தூது விட நேர்ந்தது.

கோசிகமாணி, கோவலனின் உருமாறிப்போன கோலத்தைக் கண்டு சற்று நிலைதடுமாறினார். கோவலன் தானா? அவன் என்பதை உறுதி செய்ய மாதவிக் கொடியின் பால் நின்று கூறும் வார்த்தைகளின் மூலமாகவும் மாதவியின் காதலையும் அவளது, ஆற்றாமையையும் இளங்கோ காட்ட முயல்கின்றார்.

“கோவலன் பிரியக் கொடுத்துயர் எய்திய
மாமலர் நெடுங்கண் மாதவிபோன்று...”

என்கின்றார்.

-----*****-----

மறுபுறம் கண்ணகி தன் காதலன் கோவலன் பிரிவால் தன் அணிகளை நீக்கினாள். அதாவது, தன் காதலன் பார்த்து ரசிக்கத்தக்க வகையில் செயற்கையாகக் கூட்டிய அலங்காரங்களான சிலம்பு, மேகலை, குழை, கண்மை, பொட்டு போன்றவற்றைத் தானாகவே விலக்கினாள். அவளுடைய இயற்கை அணிகளான, வாளிப்பான உடல், புன்னகை போன்றவை அவள் விலக்காமலேயே அவை விலகிக் கொண்டன. ஆயினும், சங்ககாலத்தே, இது ஒரு வகை நோய் எனப் பெற்றோர் கருதி வைத்தியம் பார்ப்பதும், சந்தர்ப்பம் வாய்க்கும் போது, தோழியானவள் “நோயன்று, காதல்” என்பதுவும் பாடல்கள் பலவற்றின் பொருள். ஆனால், கண்ணகியோ வருந்தினாள். காதலைப் பெற்றோர்க்குப் புலப்படுத்தவோ, கற்புடைய வாழ்வு வாழ்வதற்காகத் திருமணத்தை வேண்டியோ அன்று.

கண்ணகி தன்னளவில் பெரிதும் வருந்தினாலும், தனது மாமன் மாமியாருடன் சந்தோசமாக இருப்பதாகவே காட்டிக் கொள்ள முயல்கிறாள். ஆனால் சங்க காலப் பாடல்களில் தம் வருத்தத்தை வெளிப்படுத்தவே தலைவியர் முனைவதாக அமைவது போன்ற பாடல்கள் பல. ஆனால் இவளுடைய காதலுக்கும் அதற்கு முற்பட்ட பெண்களின் காதலுக்குமிடையே பாரிய வேறுபாடு ஒன்றினைக் காண முடிகின்றது. தான் வருந்துவதைக் கண்டு, பிறரும் வருந்திப் பின்னர், தீர்வு ஒன்றினை எட்டுவதைக் கண்ணகி எதிர்பார்க்கவில்லை என்பதைக் கொண்டு, நாம் ஒரு முடிவுக்கு வரலாம். அதாவது, காதல் வயப்பட்ட பெண், சாதாரணமாகப் பிறந்து, வளர்ந்து, காதலித்து, வாழ்ந்து, மரணிக்கக்கூடியவள் ஆயின், பிறரை வருத்துதல் நியாயம். ஆனால் கண்ணகியோ அனைவரையும் புரக்கும் கடவுளாக ஈற்றில் மாறக்கூடியவள், எங்கனம் தன் காதலன் தன்னை வந்து அடைய வேண்டும் என்பதற்காகப் பிறரை வருத்த முடியும்.

கண்ணகி, கோவலன் மீது வைத்திருந்த காதல், வெறும் காமத்தை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டது எனக் கொள்ள முடியாது. இதற்குப் பல சான்றுகளைச் சிலம்பின் வாயிலாகக் காட்டமுடியும். மாதவியிடம் நின்றும் விலகிய கோவலன் தன் இல்லத்தை அடைந்து, கண்ணகியின் வாடிய உடலைக் கண்டு வருந்துகின்றான். மேலும், தன் மூதாதையர் சேர்த்துவைத்த செல்வங்களையெல்லாம் இழந்தமையால், நாணுகின்றேன் எனக் கூறக் கேட்ட கண்ணகி

“... முறுவல் நகை முகம் காட்டிச்

சிலம்புள...” என்பதன் மூலம் சிலம்பு உள்ளது; அதனை விற்றுச் செலவு செய்யுங்கள் என்பதாகக் கருதமுடியும். அவனுடைய சந்தோசமே அவளுக்குத் திருப்தியைத் தருகின்றது. காமத்தினால் மட்டுமல்ல. மேலும், நகர் நீங்குதல் முதல் கோவலன் கொலை வரையுமான பகுதிகளிலும் புணர்தல் ஒழுக்கத்தினைக் காணமுடியாதுள்ளது. அவர்களுடைய பரஸ்பர உரையாடல்கள் மூலமே கதை நகர்ந்து செல்கிறது.

சிலம்பின் காதலர்கள் மதுரை நோக்கி நடந்தனர். தலைவியின் மெல்லிய பாதங்கள் சிவந்து விட்டன. சோர்ந்தும் விட்டாள். தன்வருத்தத்தைத் தலைவனுக்கு நேரடியாகப் புலப்படுத்தாது சூசமாகக் கேட்கிறாள்.

“முதிராக்கிளவியின் முள்ளெயிறு இலங்க

மதுரை மூதூர் யாதென...” வினவுவதும் ஆறு ஐந்து காத தூரம் தான் எனத் தலைவன் கூறுவதும், ‘ஐயை’ கோயிலில் சாளியினியின் கூற்றைக் கேட்டு, தலைவனின் தோளுக்குப்பின்னால் ஒதுங்குவதும், இரவு வேளைகளில் கண்ணகியின் கையினைத் தோளில் போட்டுப் பயம் களைந்து கொண்டு, கவுந்தியோடு செல்வதும், கற்புடன் கலந்த அழகிய காதல் காட்சிப் பின்னணிகளாக மனதினுள் நிழலாடுகின்றன.

ஆயர் பாடியில் இறுதியாகக் கண்ணகி - கோவலன் அன்புடைய வாழ்வினை எடுத்துக்காட்டுகிறார் இளங்கோ, கைகள் சிவக்க, கண்கள் சிவக்க, புருவம் வேர்த்து வியர்வைத் துளிகள் முத்தாக அரும்ப சமைத்து, சாப்பிடுங்கள் எனக் குழையும் காட்சி எதார்த்தம் அல்லவா? அன்புடை நெஞ்சக் கலப்பின் வெளிப்பாடு இது அல்லவா? மேலும், சாப்பிட்டு முடிந்த பின் தாம்பூலம் பரிமாறுவது பற்றியும் என்னதான் கூறவேண்டி உள்ளது. எதார்த்தம் அல்லவா? அன்புடை நெஞ்சக் கலப்பின் வெளிப்பாடு இது அல்லவா? மேலும், சாப்பிட்டு முடிந்த பின் தாம்பூலம் பரிமாறுவது பற்றியும் என்னதான் கூறவேண்டி உள்ளது.

கோவலனின் கொலைக்குப் பின்னர், கண்ணகியின் காதல் வேகத்தினையும் ஒரு வகை வெறித்தனத்தையும், கற்பின் திண்மையினையும் அவலச்சுவையினூடே கண்டு கொள்ள முடிகிறது. ‘கள்வனோ என் காதலன்’ என்பதில் அவளுடைய ஆத்திரத்தினையும் மதுரையை எரிப்பது ஆத்திரத்தின் உச்சத்தினையும் காட்டுகின்றன. ஈற்றிலே தன் கணவரோடு வானுலகை அடைவது, கண்ணகியின் காதல் வெற்றி. அவளுடைய கற்பின் மாட்சி. மொத்தத்தில் அவளின் கற்புடன் கலந்த காதலே அவளைத் தெய்வமாக்கியது.

சிலம்பின் காதல் முற்றிலும் வேறுபட்டது. களவு என்பதற்கு இதில் இடம் ஒதுக்கீடு செய்யப்படவில்லை. உண்மைக் காதல், பல்வேறுபட்ட சிக்கல்களுக்குள் அகப்பட்டு சிக்கித் தவிப்பினும் ஈற்றிலே வெற்றிக்கொடி உண்மைக் காதலுக்குத்தான்.

தமிழ் அடையாளமா, இந்து அடையாளமா?

பேராசிரியர். சி. சிவசேகரம், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

சமூகங்கள் தம்மைப் பல்வேறாக அடையாளப் படுத்திக் கொள்கின்றன. மனிதர் ஒரே காலத்திற் கூட, இடமும் சூழலும் சார்ந்து சில அடையாளங்களுக்குக் கூடிய முக்கியம் தருகின்றனர். தேசிய அடையாளம் என்பது ஒரு வகையான சமூக அடையாளமே. அதுவும் காலத்துடன் தன் உள்ளடக்கத்தில் மாற்றங்கட்கு உள்ளாகிறது. ஒரு தேசிய அடையாளம் சில பொதுவான பண்புகளைக் கொண்டிருந்தாலும் அப் பண்புகளின் முக்கியத்துவம் காலத்துடன் வேறுபடலாம். அது மட்டுமன்றி, வலுவான பொதுப் பண்புகளையும் மீறி ஒரு தேசிய அடையாளத்தினுள் பன்முகப்பட்ட தன்மை தொடர்ந்தும் இருந்து வந்துள்ளது.

தேசிய அடையாளம் என்பது ஒரு வரலாற்றுப் பரிமாணத்தையும் உடையது. ஒரு தேசமாக ஒரு சமூகத்தை அடையாளப்படுத்தக் கூடிய பண்புகள் இருப்பதால் மட்டுமே அச் சமூகம் தன்னை ஒரு தேசமாக அடையாளப்படுத்தி வற்புறுத்த முனைவதில்லை. எனினும், இன அடையாளத்திற்கு அப்பாற்பட்ட சமூகக் காரணிகள் வேறுபட்ட சமூகங்களை ஒன்றிணைக்க இடமுண்டு. மறுபுறம், வலிய பொதுவான அடையாளங்கள் இருந்தும் சமூகங்கள் பிளவுபட்டிருப்பதையும் நாம் காணலாம்.

இந்தியர், இலங்கையர் என்ற அடையாளங்கள் கொலனிய ஆட்சிக் காலத்தில், ஒருபுறம் கொலனிய ஆட்சி உருவாக்கிய புவியியல் எல்லைகள் சார்ந்தும் மறுபுறம் கொலனிய ஆட்சிக்கெதிரான விடுதலை உணர்வு சார்ந்தும் உருவாயின. ஆயினும் தாம் உருவானவாறு அவற்றால் தொடர முடியவில்லை. அந்த அடையாளங்களின் தொடர்ச்சியைப் பேணுவதற்கு ஒரு பொது அடையாளத்தை எல்லோர் மீதும் திணிக்க எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் எதிரான விளைவுகளையே தந்ததை நாம் அறிவோம். பல தேச, தேசிய இன, சமூகப்பிரிவுகளின் அடையாளங்களை மதிக்கிற ஒன்றுபட்ட அடையாளம் நிலைக்கக் கூடியது. அதை மறுக்கிற பொது அடையாளம் ஏலவே உள்ள ஒற்றுமையைக் குலைக்கக் கூடியது.

தமிழ் பேசும் மக்கள் என்ற பொது அடையாளம் ஒரு வரலாற்றுக் காலகட்டத்தின் சில அரசியற் தேவைகள் கருதி முன் வைக்கப்பட்டது. ஆயினும் அந்த அடையாளத்தின் பன்முகத் தன்மை சரியாக விளங்கிக் கொள்ளப்படாததன் விளைவாக, அது மூவேறு சமூகப் பிரிவுகளில் ஒன்றின் சார்பாக (அல்லது அந்த ஒன்றின் ஒரு பகுதியின் சார்பாக) மட்டுமே செயற்பட்டது. இந்தத் தவறான அணுகு முறை, ஒடுக்கப்பட்ட தமிழ் பேசும் தேசிய இனங்களின் ஒற்றுமை மிகவும் அவசியமாகவுள்ள ஒரு சூழ்நிலையிற் கூடத், தொடர்ந்தது. அதன் விளைவாகத் தேசிய இன ஒடுக்கலுக்கு எதிரான போராட்டம் வலுவிழந்துள்ளது. இதன் விவரங்களுக்குள் போவது இக்கட்டுரையை அதன் நோக்கத்திலிருந்து வெகு தூரம் விலக்கி விடும். இன்று சில புதிய அடையாளப் போக்குகள் ஊக்குவிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அவற்றை நாம் கவனிக்கத் தவறுவோமாயின், தமிழ் பேசும் தேசிய இனங்களின் ஒற்றுமை மட்டுமன்றித், தமிழர் என அடையாளப்படுத்தப்பட்டோரின் ஒற்றுமை கூட மேலும் சீரழிய இடமளித்தோராவோம்.

இந்து என்ற சொல் பல்வேறு அரசியல், சமூக நோக்கங்கட்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. கொலனிய ஆட்சிக்கு எதிராக இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் அந்த அடையாளம் செயற்பட்ட போதும் அது ஒரே விதமாகவோ ஒரே நோக்குடனோ எல்லோராலும் பயன்படுத்தப்படவில்லை. இஸ்லாமோ கிறிஸ்துவமோ பௌத்தமோ சமணமோ தமக்குள் வேறுபாடுகளும் பிரிவுகளும் அற்ற மதங்கள் அல்ல. ஆனால் இந்து என்று அடையாளப்படுத்தப்படுவது அவ்வாறான ஒரு மதம் அல்ல. இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் பல்வேறு மத நம்பிக்கைகளை உள்ளடக்க அச்சொல் பயன்பட்டுள்ளது. அந்தப் பன்முக அடையாளத்தை ஏற்று ஒரு பொதுமையைத் தேடவும் அது சிலருக்குப் பயன்பட்டுள்ளது. இந்தப் பொதுமையைத் தேடும் முயற்சியின்

போக்கில், கடந்த நூற்றாண்டின் போது, குறிப்பாக அதன் பிற்பகுதியில், 'போது அடையாளங்கள்' என்று சில அம்சங்கள் பல வேறு இந்திய (இந்து?) மதங்கள் மீதும் திணிக்கப்பட்டுள்ளன. இது, இந்து மதம் என்பதைப் பிராமணியக் கண்ணோட்டத்தில் மறுவார்ப்புச் செய்கிற ஒரு முயற்சியாகும். இதன் நோக்கம் இந்து என்ற அடையாளப்படுத்தப்பட்ட மதங்களிடையே புரிந்துணர்வை உருவாக்குவது என்பதை விட இந்து என்ற பேரில் ஒரு பெரும்பான்மை வாதத்தை உருவாக்குவதும் அதன் மூலம் ஒரு சிறிய அதிகார வர்க்கம் வர்ணாசிரமத்தின் மூலம் தான் அனுபவித்து வந்த வசதிகளையும் சமூக ஆதிக்கத்தையும் தொடர்வதும் என்பதே உண்மை. இதுவே இந்துத்துவமாக இன்று உருவெடுத்துள்ளது. இது பற்றி நாம் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டியுள்ளது. ஏனெனில் இது இந்துக்களாக அடையாளங் காணப்படுவோருக்குப் பகைவர்களாக முஸ்லிம்களையும் கிறிஸ்துவர்களையும் முன் நிறுத்துகிறது. அதே நேரம், இந்திய மேலாதிக்கத்தின் மூலம் தன்னை வலுப்படுத்திக் கொள்வதற்காக 'உலகமயமாதல்' என்ற புதிய கொலனிய முறைக்கு உடந்தையாக அமெரிக்க, ஐரோப்பிய முதலாளியத்துடன் இந்துத்துவம் தன்னை நெருக்கமாக்கிக் கொண்டுள்ளது.

இந்துத்துவம் என்பது சாதிய மேலாதிக்கத்தினதும் மதவெறியினதும் கொள்கையாகும். அதனால் காந்தியின் சகிப்புத் தன்மையைக் கூட ஏற்க முடியவில்லை. 1947 ல் காந்தியைக் கொல்ல வெற்றிகாரமாகச் சதி செய்த நிறுவனமே இன்று ஆர். எஸ். எஸ்., விஸ்வ ஹிந்து பிரிஷத், பஜ்ரங் தளம் போன்ற பல வேறு பேர்களுடனும் பாரதிய ஜனதா கட்சியாகவும் செயற்படுகிறது. இதன் விஷ வேர்கள் கடல் கடந்தும் பரவியுள்ளன. இவை இலங்கை மண்ணில் பல வேறு வகைகளில் வெளிப்படுகின்றன. இலங்கையில் "இந்து மத" வளர்ச்சி நடவடிக்கைகளில் இந்திய அரசும் அதன் தூதரகமும் பங்கு பற்றும் சில காரியங்களும் இந்திய அரசின் மதச்சார்பின்மையைக் கேள்விக்கு உட்படுத்தக் கூடியனவே.

விஸ்வ ஹிந்து பிரிஷத்திற்கு 1970 களிலிருந்தே இலங்கையிற் கிளைகள் உள்ளன. இன்று இலங்கையில் ஹிந்து என்ற பேரில் இயங்கும் சில நிறுவனங்கள் இரண்டு முக்கியமான போக்குக்களைக் கடைப் பிடிக்கின்றன. ஒன்று, கிறிஸ்துவர்கட்கும் முஸ்லிம்கட்கும் எதிராக, 'இந்துக்கள்' எனப்படுவோர் பௌத்த மதவாதிகளுடன் சமரசம் காண்பது. மற்றது, இந்தியாவின் அதிகார வர்க்கத்துடன், குறிப்பாக இந்துத்துவ பிராமணிய நிறுவனங்களுடன், உறவை வலுப்படுத்தி, இந்தியாவின் மேலாதிக்கத்திற்கு உடந்தையாகச் செயற்படுவது.

எல்லா இந்துத்துவ நடவடிக்கைகளும் தெளிவாக அடையாளம் காணக் கூடிய சமூக - அரசியற் பண்புகளைக் கொண்டனவல்ல. ஆனால் சமய, பண்பாட்டுத் தளத்தில் இந்துத்துவத்தின் நோக்கங்கட்கு இவை உடந்தையானவை. இலங்கைத் தமிழரின் சமய அடையாளங்களில் சைவ அடையாளமும் சைவம் சார்ந்த பிற அடையாளங்களும் இன்று திட்டமிட்ட குழிபறிப்புக்கு உள்ளாகின்றனவா என்பது கவனிக்க வேண்டிய ஒரு விடயமாகும்.

ஆறுமுக நாவலரால் விருத்தி செய்யப்பட்ட சைவ அடையாளத்தில் யாழ்ப்பாணச் சைவ வேளாள நலன்கள் ஒரு முக்கிய பங்கு கொண்டிருந்தது உண்மை. ஆறுமுக நாவலரை அவரது காலத்து யாழ்ப்பாணச் சமுதாயத்தின் அடிப்படையில் நோக்கும் போது, சைவத்தையும் தமிழையும் நவீன உலகிற்கு இசைவானவை ஆக்குவதற்கும் அவர் பணியாற்றினார் என்பதையும் நாம் காணலாம். அவர் வழி வந்த சிந்தனைப் போக்கின் ஒரு பகுதி சைவ அடையாளத்தையும் தமிழ் அடையாளத்தையும் ஒன்றெனக் கருதித் தமிழின் பிற அடையாளங்களை மறுக்க முயன்றதும் உண்மை. மறுபுறம் சைவத்தை வலியுறுத்திய போதும் மதப் பகைமையை மறுத்த ஒரு தளர்வான போக்கும் உருவாகி வந்தது. இதற்கும் அப்பாற் சென்று சாதியத்தை மறுக்கவும் தமிழுக்குப் பல மதங்களின் பங்களிப்பைச் சமத்துவமான முறையில் அங்கீகரித்த ஒரு மதச் சார்பற்ற அடையாளத்தை வலுப்படுத்தியதில் இடது சாரிச் சிந்தனைக்கு ஒரு பெரும் பங்கு இருந்தது.

நாத்திகமாகவே தன்னை அடையாளப் படுத்திய போதும், தமிழகத்துப் பகுத்தறிவு இயக்கம், குறிப்பாக ஈ. வெ. ராமசாமியாரும் அவரது பகுத்தறிவுச் சுயமரியாதைக் கொள்கையில் உறுதியாக நின்றவர்களும், தமிழகத்தில் மதங்களின் பேரால் மோதல்கள் நேராத அளவுக்குச் சகிப்புணர்வை வளர்ப்பதில் ஒரு முக்கிய பங்களித்தனர். தமிழகத்துச் சைவ சித்தாந்த மரபு தனக்கே உரிய முறையில் தமிழ் அடையாளத்திற்குப் பங்களித்தது என்றால், அந்த அடையாளத்தை சமூக அளவில் விரிவாக்கி வலுப்படுத்துவதில் பகுத்தறிவு இயக்கத்திற்கும் ஒரு பெரிய பங்கு இருந்தது. ஆரிய - திராவிட என்ற முரண், உண்மையில் பிராமண ஆதிக்கத்திற்கு எதிரான நோக்கில் முன் வைக்கப்பட்டதே. 'திராவிடம்' என்பது அன்றைய சென்னை மாநிலம் தனியே தமிழ் மாநிலமாக இல்லாததன் விளைவாக உருவான ஒரு அடையாளம் மட்டுமே அன்றி வேறல்ல.

எவ்வாறாயினும், மதச்சார்பின்மை, தமிழகத்தின் மக்களை ஒற்றுமைப்படுத்த மிகவும் உதவியுள்ளது என்பது உண்மை. மதச் சார்பின்மையை நாம் மதங்களின் நிராகரிப்பு என்று கொள்ளத் தேவை இல்லை. மறுபுறம் இந்து என்ற பேரில் பகவத் கீதையை இந்துக்களுக்குப் பொதுவான 'அற நூலாக' வலியுறுத்தும் முயற்சி இன்று முனைப்புப் பெற்றுள்ளது. வைணவம் தமிழரிடையே ஒரு காலத்தில் சிறப்புப் பெற்ற ஒரு சமயம். அது இன்று நலிந்துள்ளது. ஆயினும் வலிய தமிழ் அடையாளமுடைய பக்தி இயக்கக் காலத்து வைணவமும் இன்று பரப்பப்படுகிற பிராமணிய வைணவமும் ஒன்றல்ல.

நலிவுற்று நம்பிக்கை கெட்டு வாடியிருக்கிற ஒரு மக்கள் திரள் நடுவே மூட நம்பிக்கைகள் செழிப்பது இயல்பு. இன்று பலவகையான ஜோசியங்களும் பகுத்தறிவுக்குப் பொருந்தாத மூட நம்பிக்கைகளும் மக்களை ஏமாற்றிப் பணம் கறக்கிற குறளி வித்தைக்காரர்களும் பல வேறு மோசக் கும்பல்களும் தமிழரிடையே மலிந்துள்ளதை நாம் காணலாம்.

'இந்து' என்ற அடையாளத்தின் மூலம் நம்மை ஒரு 'பெரும்பான்மை' இனமாக்கலாம் என்ற மயக்கம் சிலரிடம் இருக்கலாம். அண்மைக் கால வரலாற்று அனுபவமோ அதை மறுக்கிறது. நாம் நம்முடைய அடையாளத்தை ஒரு மேலாதிக்க அடையாளத்துக்குள் கரைத்துக் கொள்வதால் அந்த மேலாதிக்கத்தின் ஒரு பகுதியாகி உயர முடியாது.

மறுபுறம், நம்முடைய உண்மையான அடையாளங்களை நம்மிடையே உள்ள மற்ற அடையாளங்கட்குச் சமமான முறையிலும் மரியாதையுடனும் பேணுவது நமது சமூக விடுதலைக்கும் சகோதரச் சமூகங்களுடனான நல்லுறவுக்கும் சகலரதும் மேம்பாட்டுக்கும் பயனுள்ளது.

இன்று களவாகவும் வெளிவெளியாகவும் நுழைக்கப்படுகிற இந்து அடையாளம் விவேகானந்தர் போன்றோர் கொண்டிருந்த பரவலான சகிப்புணர்வும் மனித சமத்துவமும் இணைந்த பார்வை கொண்டதல்ல. இந்துத்துவ மேலாதிக்கத்தின் நோக்கங்கட்கு இரையாகாமல் தமிழ்ச் சமூகம் தன்னை எவ்வாறு காத்துக் கொள்வது என்பது பற்றி இலங்கையின் பல்வேறு 'இந்து' சமய நம்பிக்கையாளர்களும் ஆழச் சிந்திப்பது அவசியம்.

பரிசுத்தமான மனச்சாட்சி உள்ளவன்

அடக்கத்தோடும் அமைதியோடும் இருப்பான்.

(தோமஸ். ஆர். கெம்பிஸ்)

மௌனமாக இருக்கத் தெரியாதவனுக்கு

நன்றாகப் பேசவும் தெரிந்திராது.

(ப்ளுடார்க்)

பஞ்ச பூதங்களில் ஒன்றாகிய தீ ஒரு எழுத்தால் ஆகிய சொல். இந்தத் தீ ஆனது ஒரு எழுத்தால் எழுந்தது ஆனாலும் ஒரு சிறு பொறி பறந்தாலே போதும் பெரிய அழிவுகளை ஏற்படுத்திவிடும். தீயில் இருந்து வெப்பமும் ஒளியும் கிடைக்கின்றன.

அக்கினி, அனல், அழல், எரி, நெருப்பு போன்ற சொற்களாலும் அழைக்கப்படுவது இந்தத் தீ. பற்றி எரிக்கும் தீயைப் பற்றி எழுத எண்ணம் எழுந்தது. எழுதிய எண்ணங்கள் தீயைப் போல இருப்பின் தீயில் போட்டுப் பொசுக்கி விடுங்கள். நல்லவற்றையும் தீயவற்றையும் எரித்து சாம்பல் ஆக்கி விடும் இயல்பு தீக்கு உண்டு. அதனால் தீ என்றவுடன் அனைவரும் அஞ்சி ஓடுகின்றனர். தீயை அணைக்க ஒரு தீ அணைக்கும் படையே உண்டு என்றால் புகிறதா?.

ஆதி காலத்தில் தீயை நினைத்தவுடன் உண்டாக்க முடியாத நிலைமை இருந்தது. கற்களைக் கடைந்து பொறியை உண்டாக்கி எரியச் செய்தனர். இது மிகவும் சிரமமான காரியமாக இருந்தது. அது போல பரவிக் கொண்டு செல்லும் தீயைக் கட்டப்படுத்தவும் இயலாத நிலை இருந்தது. ஆனால் இன்றோ நினைத்தமாதிரத்தில் தீயை உண்டாக்க தீப்பெட்டி, லைட்டர்கள், மின்சாரம் என்பன பயன்படுத்தப் படுகின்றன.

இந்து மதமும் தீயும்

ஐந்தொழில்களைப் புரிந்து இந்தப் பிரபஞ்சத்தையே இயக்கிக் கொண்டிருக்கும் நடராஜப் பெருமானின் திருக்கரத்தில் தீ உள்ளது. இது அழித்தல் செய்யும் கரமாகும்.

“முன்னர் இட்ட தீ முப்புரத்திலே” என்று பட்டினத்தடிகள் கூறிச் சென்றார். அதாவது சிவபெருமான் முப்புரங்களை எரித்த வரலாறுதான். சிவபெருமானின் கண்கள் மூன்றும் சூரியன், சந்திரன், அக்கினி என உணரப்படவேண்டியன. நெற்றிக் கண்ணினால் எரித்த வரலாறுகள் நம் எல்லோர்க்கும் தெரியும்.

தனது தியானத்தைக் கலைத்த மன்மதனை சிவன் நெற்றிக் கண்ணால் எரித்தார். எரிந்த மன்மதனை உயிர்ப்பிக்க வேண்டி ரதி தவம் இயற்ற, இறைவன் ரதிக்கு மட்டுமே தோன்றக் கூடியவாறு மன்மதனை உயிர்ப்பித்தார். காமனை எரிக்க நாமும் நெற்றிக் கண்ணை திறக்க வேண்டியது தானே. சிவனின் நெற்றிக் கண்களில் இருந்து ஆறு பொறிகளாகவே ஆறுமுகப் பெருமான் அவதரித்தார். அவரே சூரனை வதைத்து அழித்தார். இது கந்தபுராணத்தில் நன்கு விபரிக்கப்பட்டுள்ளது. தீயால் தீயவர்களை அழித்தார்.

ஆண்டவன் திருக்கோயிலில் இருந்து திருவுலா வந்து பக்த கோடிகளுக்கு தரிசனம் கொடுக்கும் காலங்களில் தீ வட்டி பிடிப்பது வழக்கம். இது மட்டுமா ஆண்டவன் சன்னிதியில் பக்தி பரவசப்பட்ட பல பக்தர்கள் தீ மிதித்து தமது சாதனைகளைக் காண்பிப்பர்.

எரியுண்ட நகரங்கள்.

இந்தத் தீயானது இயற்கையாகவே மரங்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று உரசுவதால் பொறியாக

ஏற்பட்டு பல காடுகளை, இயற்கை வளங்களை, எல்லாம் எரித்து விடுவதும் உண்டு. சில நாடுகளில் நெடுங்காடுகள் எரிக்கப்படுவதால் அங்கே வாழும் விலங்கினங்களும் எரிந்து சாம்பலாகி விடும். இத்தகைய தீயை அணைக்கவே முடியாமல் போகும்.

பகைவர்கள் படை எடுத்து அந்நிய நாட்டில் தீயைக் கொண்டு நகரங்களையே எரிக்கும் வரலாறு இன்றும் நடக்கின்றது. யாழ் நூலகம் தீயவர்களால் எரிக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சி இன்றும் மனதில் எரிகின்றது.

“பின்னர் இட்ட தீ தென் இலங்கையில்” என்றார் பட்டினத்தடிகளார். சீதையைத் தேடி இலங்கைக்கு வந்த அனுமானின் வாலில் துணியைச் சுற்றி பந்தமாக்கி எரித்தார்கள், அதனால் சினங் கொண்ட அனுமான் தென் இலங்கையையே எரியூட்டி அழித்ததாக வரலாறு கூறுகின்றது. இதனையே பின்னர் இட்ட தீ என்று பட்டினத்தார் பாடுகின்றார்.

இது மட்டுமா! எந்தக் குற்றமும் இளைக்காத தன் கணவன் கோவலனை அரசன் கொன்றதை அறிந்து, அந்தியால் வெகுண்டெழுந்த கண்ணகி தனது கற்பின் மகிமையால், வலிமையால் மதுரை மாநகரையே எரித்தாள். இவை எல்லாம் வரலாறுகள் கதைகள்.

ஆதி மனிதனின் தீ

ஆதிகாலத்தில் மின் சூழ் விளக்குகள் இருக்கவில்லை. தீப்பந்தல்களைப் பயன்படுத்தி இரவு நேரங்களின் பயணம் செய்தனர். யானை, சிங்கம், புலி போன்ற கொடிய காட்டு மிருகங்களில் இருந்து தம்மைப் பாதுகாக்கவும் தீயை வளர்த்தனர். தீ என்றால் விலங்குகளும் அஞ்சி ஓடுகின்றன.

தீயில் வெந்து இறந்த மிருகங்களை உண்டு உருசி கண்ட மனிதன் உணவை சமைக்கவும் கற்றுக் கொண்டான். இது மட்டுமல்ல கடும் குளிரில் நடு நடுங்கிய மனிதன் குளிர் காய்வதற்காக தீயை மூட்டினான்.

கோடானுகோடி வருடங்களுக்கு முன்னர் எமது பூமியும் நெருப்புக் கோளமாகவே இருந்து பின்னர் படிபடியாக குளிர்ந்து நீர் நிலைகள் உண்டாகி உயிர்கள் தோன்றியதாக விஞ்ஞானம் விளக்குகின்றது. எரிமலைகளே இதற்கு இன்றும் சான்று. பூமியின் மையப்பகுதி இன்னும் நெருப்புக் குழம்பாகவே உள்ளதாம்.

இல்லை இல்லை இறைவனாகிய அந்த மேலான சக்தி தான் இவற்றை எல்லாம் படைத்தார் என்கின்ற மதங்கள் நீங்கள் விஞ்ஞானியா?, மெஞ்ஞானியா?, அஞ்ஞானியா? சற்று சிந்தியுங்கள்.

சூரியனிடமிருந்து ஒளியும் வெப்பமும் எமது அன்னை பூமிக்கு வருகின்றன. ஆனால் அந்த வெப்பம் தீயை ஏற்படுத்துவதில்லை. எனினும் ஒரு பூதக்கண்ணாடி கொண்டு வெப்பத்தை ஒரு பஞ்சின் மேல் குவித்தால் அது தீப்பற்றி எரிகிறது.

ஒளியினால் கவரப்பட்ட விட்டில் பூச்சிகள் தீச் சுவாலையில் விழுந்து மடிகின்றன. இது போன்றே நாமும் உலக மாயையாகிய ஒளியால் கவரப்பட்டு தீயதாகிய துன்பம், துயரம், சோகம், கவலை என்ற தீயில் பொசுங்கி இறக்கின்றோம்.

தீயும் சக்தியும்

எரிபொருளை எரித்துத்தான் இன்று இயந்திரங்கள் இயங்குகின்றன. உலகமே இயந்திர மயமாகி விட்டது. நாமும் இயந்திர வாழ்க்கை வாழுகின்றோம்.

எமது உடலிலும் நாம் உண்ணும் உணவு எரிக்கப்பட்டு சக்தியும் உண்ணமும் உண்டாகின்றன. உடலில் உயிர் பிரியும் தறுவாயில் உடல் குளிர்ந்து விடும். தீயும் அணைந்து விடும். பின்னர் சுடுகாட்டில் உடல் எரிக்கப்பட்டு சாம்பல் ஆகிறது.

“தாயாலே வந்தது தீயாலே வெந்தது

மெய் என்று மேனியை யார் சொன்னது” என்கிறது ஒரு சினிமாப் பாடல்.

தீயும் திருமணமும்

எமது இல்லற வாழ்விலும் தீ மிகவும் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. திருமணம் ஆயிரம் காலத்துப் பயிர் என்கிறார்கள். திருமணச் சடங்கு நடைபெறும் போது ஓமத் தீ வளர்த்து மணமகளின் கரம் பற்றிய மணமகன் அக்கினி சாட்சியாக உறுதி மொழிகளை வழங்குகின்றான். இது இந்துக்களின் திருமணச் சடங்கின் முக்கிய அம்சம்.

இத்தகைய அக்கினி சாட்சியாக முடித்து வைத்த திருமணங்களும் அதே தீயினால் கருகி பொசுங்கி விடுவதும் உண்டு. கற்பு அழிக்கப்படுகிறது. ஒரு தீயவனின் காமத் தீயில் கற்பு சூறையாடப் படுகின்றது. வரதட்சணைக் கொடுமையால் எத்தனை மருமகள்மார்களை எரித்துக் கொல்கின்ற மாமிமார்களும் நிறையப்பேர் இருக்கிறார்கள். இதுவும் நமது புண்ணிய பூமியாகிய பாரத பூமியில் தான் நடக்கின்றது.

இராமயணத்தில் சீதையின் கற்பினை நிரூபிப்பதற்காக இராமபிரான் சீதையை தீக் குளிக்கச் செய்தார். இவை மட்டுமா பண்டைய பாரதத்தில் ஈருடலும் ஓர் உயிருமாக வாழ்ந்த தம்பதியினர் வாழ்வில் கணவன் இறந்ததும் துக்கத்தை தாங்க முடியாத மனைவி கணவனின் சிதையில் வீழ்ந்து உயிரை மாய்த்து உடன் கட்டை ஏறும் வழக்கம் இருந்தது. இந்த சம்பிரதாய முறை இன்றும் இந்தியாவில் பல பழங்குடியினர் மத்தியில் இருப்பதாக அறிகின்றோம். மறு கோணத்தில் நோக்கினால் மனைவி பலவந்தமாக கணவனின் சிதையில் தள்ளி எரிக்கப்படுவதாகவும் செய்திகள் பகர்கின்றன. இதில் உண்மையில்லாமல் இல்லை.

திருக்குறளில் தீ

தீ என்று எல்லாராலும் அஞ்சப்படும் தீயில் இன்னும் இரண்டு வகைகள் உள்ளன.

பசித் தீ

எங்கள் வயிற்றில் உண்டாகின்றதும் ஒரு வகையான பசி என்ற தீயாகும். இதனைத்தான் பட்டினத்தடிகள் “அன்னை இட்ட தீ அடி வயிற்றிலே” என்று பாடினார். இதனையே

திருவள்ளுவரும்,

“தீ அளவின்றி தெரியான் பெரிதுண்ணில்
நோய் அளவின்றிப் படும்.”

என்று மொழிந்தார். அதாவது, எமது உதரத்தில் எழுகின்ற பசியாகிய தீயை அணைப்பதற்கு வேண்டிய அளவை விட அதிகமாக உணவை உண்டால் அதனால் பலவிதமான நோய்கள் உடலில் ஏற்படும் என்றார். இது சாப்பாட்டு ராமன்களுக்கு புரியாமல் இருப்பது தான் விந்தை.

காமத் தீ

எரிக்கும் தீயை விட இன்னும் கொடுமையான தீ ஒன்றும் உண்டு. அதுதான் காமத் தீ. இந்தத் தீ மற்றைய தீயையும் விட மிகவும் வித்தியாசமானது. ஏன் என்று பார்த்தால்

“நீங்கின் தெறுஉம் குறுகுங்கால் தண்ணென்றும்
தீ யாண்டுப் பெற்றாள் இவள்”

என்கிறார் வள்ளுவர். தூர விலகிச் சென்றால் சுடுகின்றது. கிட்ட நெருங்கினால் குளிர்மையாக இருக்கின்றது. இத்தகைய தீயை எங்கு இவள் பெற்றாளோ என்று தலைவியைக் கூடி மகிழ்ந்த தலைவன் வியப்புடன் கேட்கின்றான்.

மேலும் வள்ளுவர் காமத்துப் பாலில் கூறுகின்றார்.

“தொடிற் சுடின் அல்லாது காம நோய் போல்
விடிற் சுடல் ஆற்றுமோ தீ ”

தீயானது தன்னைத் தொட்டாந்தான் சுடும். ஆனால் காம நோயாகிய தீ தன்னை விட்டகன்றால் சுடுகின்றது என்கின்றார்.

சாதாரண தீயை அணைப்பதால் ஒருவாறு அதன் பாதிப்பில் இருந்து தப்பலாம். ஆனால் காமத் தீயானது அணைக்க அணைக்க மேலும் மோசமாகி விடும்.

தீயும் தீயவையும்

திருக்குறளில் பல இடங்களில் தீயைப் பற்றிய கருத்துக்கள் வருகின்றன. ஒரு சிலவற்றை நாம் உற்று நோக்குவோம்.

“தீயவை தீய பயத்தாலால் தீயவை
தீயினும் அஞ்சப்படும்.”

தனக்கு இன்பம் கிடைக்கும் என்று கருதி செய்யும் தீயவிளைவுகள் பின்னர் வரும் பிறவிகளில் துன்பம் பயத்தலால் தீயவைகள் தீயை விடவும் அஞ்சப் பட வேண்டியவைகளே.

இன்னும்

“தீயினால் சுட்ட புண் உள்ளாறும் ஆறாதே

நாவினால் சுட்ட வடு”

என்று சாற்றுகின்றார். தீயினால் சுட்ட புண் உடலில் இருந்தாலும் காலப்போக்கில் ஆறிலிடும். எனினும் கொடுஞ் சொற்களைக் கூறி நாவினால் சுட்ட வடு என்றும் ஆறாது என்று கூறுகின்றார். எனவே எமது நாவினால் பேசப்படும் சொற்கள் மற்றவர்களைச் சுடாதவைகளாக நாம் கவனிக்க வேண்டும்.

“வருமுன் காவாதான் வாழ்க்கை எரிமுன்னர்
வைத்தாறு போலக் கெடும்”

என்று இயம்பினார். குற்றம் வருமுன்னர் அதனை காக்க முடியாதான் வாழ்க்கை தீ உள்ளபோது எரிந்து சாம்பலாகிவிடும். வைக்கோல் போல அழிக்கப்பட்டுவிடும் என்கிறார் வள்ளுவப் பெருந்தகை.

மேலும்,

“எரியாற் சுடப்படினும் உய்வுண்டாம் உய்யார்
பெரியார் பிழைத் தொழுகுவார்”

தீயினால் சுடப்பட்ட ஒருவன் ஒருவாறு தப்பிப் பிழைத்திடலாம். ஆனால் தவஞ் செய்து மேன்மை பெற்ற பெரியாரைப் பிழைத்தால் உய்வே கிடையாது என்று எச்சரிக்கிறார்.

இதை விட,

“இனர் எரி தோய்வன்ன இன்னா செயினும்
புணரின் வெகுளாமை நன்று”

பல சுவாலைகளைக் கொண்ட பெருந் தீயால் எரிப்பது போன்ற இன்னாத செயலைச் செய்தாலும் ஒருவனை வெகுளாமை நன்று என்று வெகுளாமையின் நற்பயனை நயம் படக்கூறுகின்றார்.

இன்னும்,

“நெருப்பினுள் துஞ்சலும் ஆகும் நிரப்பினுள்
யாதொன்றும் காண்பதரிது”

ஒருவனுக்கு நெருப்பிடையே கிடந்து உறங்கவும் இயலும். ஆனால் வறுமையாகிய நிரப்பு வந்தால் உறக்கம் ஏற்படவே முடியாது. அத்தகைய கொடுமையைக் கொடுப்பது வறுமை.

இது மட்டுமா,

“அகலாது அணுகாது தீக்காய்வர் போல்க
இகல்வேந்தன் சேர்ந்தொழுகுவார்”

என்கிறார். அரசனுடன் பழகும் போது கிட்ட நெருக்காமலும் தூர விலகாமலும் தீயில் காய்வார் போல இருக்க வேண்டும்.

சுபம்.

“பாரம்பரிய கல்வியை விஞ்சும் இணைய-வழிக் கல்வி”

தொகுப்பு: சிதம்பரேசன், (Dept of Computer Sciences)

கற்கால மனிதன் தன் சந்ததியினரின் முன்னேற்றத்தை கருத்தில் கொண்டு தன் அனுபவங்களை அவர்கட்கு எடுத்துரைத்தான். இது கல்வி முறையாக மாறியது. இதில் இருந்து தொடங்கிய கல்விமுறை படிப்படியாக பலரின் அனுபவங்களையும் அனுமானங்களையும் கொண்டு மேலும் வளர்ச்சியடைந்தது. அதன் பின் சிறு சிறு ஆய்வுகளால் மேலும் பல தகவல்களைப் பெற்று குருகுல கல்வி முறையாக திரிபடைந்தது. இது மேலும் வளர்ந்து பாடசாலை, கல்லூரி, பல்கலைக்கழகம் என்றவரைக்கும் வளர்ந்து நிற்கிறது. இவ்வாறு வளர்ந்திருக்கும் கல்வி முறையின் இன்னுமொரு வடிவமாக, பல்வேறு துறைகளிலும் பல்வேறுபட்ட மக்களும் பயன்பெறும் வகையில் இணையத்தினூடாக இது இணைய வழிக்கல்வியாகியது.

இணையம் என்பது பல கணனி வலைப்பின்னல்களின் வலைப்பின்னல் ஆகும். அதாவது, பல்வேறு பிரதேசங்களிலுமுள்ள கணனிகளை ஒன்றிணைத்து தகவலை பரிமாறக் கூடிய வகையில் அமைக்கப்பட்ட ஒரு வலைப் பின்னலாகும். இந்த தகவல் பரிமாற்றமானது, ஒரே நேரத்தில் உலகத்தின் எந்தப் பாகத்திலிருந்தும் மேற்கொள்ளக் கூடிய வகையில் தொலைபேசி கம்பியினூடாக சாத்தியமாக உள்ளது.

கற்காலத்தில் இருந்து வளர்க்கப்பட்ட பாரம்பரிய கல்வி முறையைக் கருதினால் அதில் ஆசிரியர், மாணவர் நேரடித் தொடர்பு காணப்படுகிறது. அது மட்டுமல்லாமல் நேரடிக் குழுத்தொடர்பாடல் முறையால் மேலும் மாணவர்கள் தங்கள் அறிவினை பகிர்ந்து கொள்ளக் கூடிய வாய்ப்புக் காணப்படுகிறது. அத்துடன் ஆசிரியரிடமிருந்து நேரடி ஊக்குவிப்பு கொடுக்கப்படுகிறது. இதுபோன்ற சில காரணங்களாலேயே இன்னமும் பலர் இக்கல்வியை நாடுகின்றார்கள்.

இணைய வழிக் கல்வி முறையால் நேரடித் தொடர்பு தற்போது இலங்கை போன்ற வளர்முக நாடுகளில் சாத்தியமற்று இருந்தாலும் உடனடி மின்னஞ்சல் தொடர்பு சாத்தியமாக இருக்கின்றது. இதனூடாக மாணவர்கள் ஒரு சில நிமிடங்களில் தங்கள் ஐயங்களை மிக இலகுவாக தெளிவுபடுத்த முடியும்.

குழுத் தொடர்பாடல் முறையானது இணைய வழிக்கல்வியில் சாத்தியமாகாது என பலர் கருதக் கூடும். ஆனால் இணையத்தினூடாக மாணவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் தொடர்பு கொள்ளக் கூடியதாக அமைக்கப்பட முடியும். இதனால் நேரடி குழுத் தொடர்பாடல் முறையால் ஏற்படும் நன்மையைக் காட்டிலும் அதிகமாகப் பெறமுடியும்.

இணையவழி முறையால் மாணவர்களின் அறிவுத்திறன் பரீட்சிக்கப்பட முடியும். எவ்வாறெனில், இம் முறையில் கற்பிக்கப்படும் பாடங்களின் முடிவுகளில் சுய மதிப்பீட்டு வினாக்களைக் கொடுத்து அதன் பெறுபேறுகளை அடிப்படையாக வைத்து அம் மாணவர்களுக்குத் தகுந்த பாராட்டையோ ஆலோசனைகளையோ இணையத்தினூடாகவே வழங்க முடியும்.

தற்போது இணையவழிக் கல்விமுறையில் பரீட்சைகள் மிக இலகுவாக நடாத்தப்படுகின்றன. இதனால் பரீட்சை நடாத்துவதில் பொதுவாக இருந்து வரும் நடைமுறைச் சிக்கல்கள் நீர்க்குமிழியாகின்றன. இதனால் ஏற்படும் பண விரயங்களும் பெருமளவிற்கு இல்லாதொழிகிறது.

மாணவர்கள் ஓர் குறிப்பிட்ட துறையில் மட்டுமன்றி பரந்ததொரு அறிவை உடையவர்களாக இருக்க இது வழிவகுக்கும். உடனுக்குடன் புதிய தகவல்களையும் புதிய கண்டுபிடிப்புக்களையும் வழங்கலாம். இதனால் அவர்களின் ஆற்றல் மேலும் பெருக வாய்ப்புண்டு.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, தொலைக் கல்வி முறை வரம்பற்று சாத்தியமாகிறது. அதாவது ஓர் நாட்டில் இருந்து இன்னுமொரு நாடு சென்று படிக்கும் வாய்ப்பு எல்லோருக்கும் கிடைப்பது என்பது முடியாத விடயம். அவ்வாறு இருக்க வேறு நாட்டில் உள்ள கல்லூரிகளிலோ, பல்கலைக் கழகங்களிலோ படித்துப் பட்டம் பெறும் வாய்ப்பை எல்லோருக்குமே அளிக்கும் ஒரே ஒரு முறை இணைய வழிக்கல்விதான் என்றால் மிகையாகாது.

இலங்கை போன்ற வளர்முக நாடுகளில் நிலவும் மூலதனக் குறைபாடு (ஆசிரியர், தளபாடம், கருவிகள், இடம், பணம், புத்தகம்) காரணமாக தான் விரும்பும் கல்வியைக் கற்க அனுமதி கிடைக்காமல் ஏமாற்றமடையும் மாணவர்களுக்கு இது ஓர் வரப்பிரசாதமாகும். தற்போது உலகில் எங்கு பார்த்தாலும் மதிப்பெண்ணை அடிப்படையாகக் கொண்டு வடிகட்டல் முறையால் மாணவர்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்படுகிறது. இதில் வடிகட்டியது போக மீதி மாணவர்களின் நிலமையை சற்றே சிந்தித்துப் பார்க்குமிடத்து அவர்களின் பொன்னான எதிர்காலம் மழுங்கடிக்கப்படாமல் அவர்களை தோள் கொடுத்து அவர்கள் எதிர்பார்த்த வாழ்க்கையை வாழ வழிவகுக்கிறது.

உழைத்துக் கொண்டே கல்வி கற்கும் தேவை இப்போது உலகில் இன்றியமையாததொன்றாக மாறிவிட்ட நேரத்திலே வேலைக்கு சென்றுவிட்டு பின் தனது கல்விக்காக மறுபடியும் கல்லூரி, பல்கலைக்கழகம் என பிரயாணம் செய்து இயந்திரம் போல் சுழன்று கொண்டே இருக்கும் மனிதனுக்குத் தன் உடலுக்கு வேலையைக் குறைத்து இதனால் மன நிம்மதியோடு வீட்டிலோ அல்லது அருகில் இருக்கும் தகவல் மையங்களிலோ தன் படிப்பை இலகுவாக கற்றுக் கொள்ள இம்முறையை விடச் சிறந்த முறை எதுவுமே இல்லை எனலாம். அத்துடன் பணம், காலம் என்பன மிச்சப்படுத்தப்படுகின்றது.

மாணவர்களின் தற்போதைய கல்வி முறையை எடுத்துப் பார்த்தால் அதில் அவர்கள் விரும்பியோ விரும்பாமலோ இதைத்தான் படிக்க வேண்டும் என்ற ஓர் அழுத்தம் காணப்படுகிறது. இதனால் ஓர் மாணவன் தனது சுயவிருப்பத்தை விட்டுவிட்டு சமுதாயத்தின் அழுத்தத்தால் இன்னுமொர் துறையில் கல்வியைக் கற்க ஆரம்பிக்கிறான். இதன் விளைவால் அவன் அத்துறையில் சிறந்துவிளங்க வாய்ப்புக்கள் குறைவாகவே காணப்படுகிறது.

சில துறைகளில் செய்முறைகள் என்பது இன்றியமையாதன. உதாரணமாக இரசாயனம், தாவரவியல், விலங்கியல், இயந்திரவியல், மருத்துவம் என்பன. இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் கூட செய்முறை விபரங்களை ஒளி - ஒலிப் பதிவு செய்து இணையத்தினூடாக வழங்க முடியும். இதனை மாணவர்கள் இலகுவாகப் பார்த்தும் கேட்டும் கற்றுக் கொள்ளலாம். இதே வேளை தங்கள் வீடுகளிலோ அல்லது கடைகளிலோ செய்முறைக்குத் தேவையான உபகரணங்கள் அல்லது பொருட்கள் இலகுவாக கிடைக்குமேயானால், அவர்கள் அச் செய்முறையைத் தாங்களே வீட்டில் இருந்த வண்ணம் செய்து அதில் தேர்ச்சி பெற வாய்ப்புண்டு.

உயர்கல்வி கற்பிக்கப்படும் பல்கலைக்கழகம் மற்றும் கல்லூரிகளில் மாணவர்கள் பூரண அறிவைப் பெற வேண்டுமென்பதற்காக ஆசிரியர்கள் சுய வாசிப்புக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து

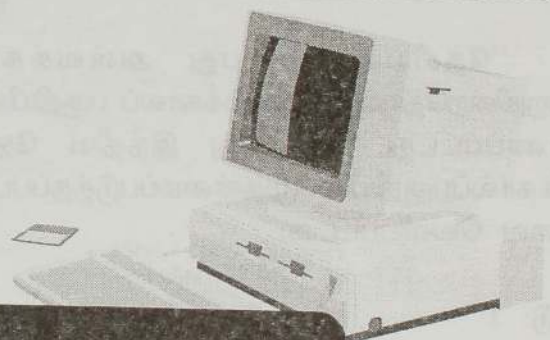
ஊக்குவிக்கிறார்கள். இதனால் மட்டுமே ஒரு மாணவன் ஆசிரியரிலும் பார்க்கக் கூடிய அறிவாற்றலைப் பெறமுடியும். மாணவனின் சுயவாசிப்புத்திறன் குறையும் போது அவன் ஓர் எல்லைக்கு மேல் அறிவைப் பெற முடியாதவனாகிறான். எனவே சுயவாசிப்புத்திறனானது இணைய வழிக் கல்வி முறையில் முற்று முழுதாக வளர்க்கப்படுகிறது. எனவே மாணவனின் அறிவுத்திறன் வரையறையின்றி வளர்ந்து கொண்டே போகும்.

இணைய வழிக் கல்வி முறையில் ஆங்காங்கே ஒரு சில வசதியீனங்களும் குறைபாடுகளும் காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக சில நாடுகளில் இன்னமும் கணினிகளின் பாவனையோ அல்லது கணனி வலைப் பின்னல்களின் பாவனையோ மிகவும் அரிதாகவே காணப்படுகிறது. அதுமட்டுமல்லாமல் ஏழைமக்கள் கணனியை வாங்கவோ அல்லது கணனி மையங்களில் சென்று கற்கவோ முடியாது போகிறது. இருப்பினும் எதிர்காலத்தில் கணினிகள் மிகவும் மலிவாக, ஏழைமக்களாலும் வாங்கக் கூடிய நிலைக்கு வரும் என்பது அதன் வளர்ச்சியின் வேகத்திலிருந்து ஊகிக்க முடிகின்றது. எனவே எதிர்காலத்தில், உலகின் எப்பாகத்திலும் உள்ள மக்கள் இவ்வசதியைப் பெற்றுத் தங்கள் சுய ஆற்றலையும் மற்றும் அறிவுத்திறனையும் மேன்மேலும் மேம்படுத்த இக்கணனி-வழிக் கல்வி பெரிதும் பங்காற்றும். இக்கல்வி முறையில் ஆசிரியருடனான உடனடித் தொடர்புகள் மேலும் வலுவாக்கப்பட்டு மேலும் தெளிவான இலகுவான முறையில் கல்வி கற்பிக்கப்படுமேயானால் எதிர்காலத்தில் உருவாகும் மாணவர்கள் மாபெரும் அறிஞர்களாகவும், புதிய படைப்பாளிகளாகவும் ஆவார்கள் என்பதில் சற்றேனும் ஐயமில்லை.

With best compliments from:

KTPM

Computer Training Centre

*Training, Software Development, Maintenance,
Sales of computers & Books.*

*No. 29, Kovil Road,
Kurumankadu,
Vavuniya. (close by UNCHR)
Tel: 024-22521/20409
Fax: 024-22521
e-mail : ktpmctc@sltnet.lk*

ஈழத்தின் முதற் பெண் கவிஞர்

கலாநிதி.செ.யோகராசா

பெண்நிலைவாத நோக்கிலான ஆய்வுகள் முனைப்புற்றுள்ள இக்காலப் பகுதியில் ஈழத்தின் முதற்பெண் கவிஞர் பற்றிய தேடலும் தவிர்க்க இயலாததாகின்றது. இத்தகைய தேடல் முயற்சி முதல்நிலையில் ஈழத்து நவீன கவிதையின் தோற்றம் பற்றிச் சிந்திக்கச் செய்கிறது.

ஈழத்தில் நவீன கவிதையின் தோற்றம் பிரக்ஞை பூர்வமாக (சென்ற நூற்றாண்டில்) நாற்பதுகளின் பிற்பகுதியில் ஆரம்பமாயினும் அதற்கான கால்கோள் முப்பதுகளிலேயே உருவாகிவிட்டது என்று அண்மைக்கால ஆய்வுகளால் தெரியவருகின்றது. இத்தகைய உருவாக்கம் இரு வேறு பிரதேசக் கவிஞர்களிடம் முகிழ்த்தது. இவர்களுள் ஒரு சாரார் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசம் சார்ந்த ("ஈழகேசரி"க்) கவிஞர்கள். மறுசாரார், மலையகத்தைச் சார்ந்த கவிஞர்கள். மலையகம் சார்ந்த குறிப்பிடத்தக்க இரு கவிஞருள் (மற்றொருவர், கோ. நடேசய்யர்) ஒருவரான மீனாட்சியம்மாள் நடேசய்யரே ஈழத்தின் முதற்பெண் கவிஞருமாகின்றார்.

மேற்குறிப்பிட்ட "ஈழகேசரி"க் கவிஞர்கள் தேசியம், சமூகச் சீர்திருத்தம் முதலானவற்றைப் பாடுபொருளாகக் கொண்டிருந்தனர். எனினும், சமூகச் சீர்திருத்தம் பற்றிப் பாடிய இவர்கள் பெண்களின் பிரச்சினைகள் பற்றி, குறிப்பாக, சீதனப்பிரச்சினை பற்றிப் பாடியுள்ளமை அரிதே. இவ்வாறே மலையகத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் கூட பெண்களது பிரச்சினைகள் கவனத்திற்குள்ளாகவில்லை. மாறாக, தேசியம், தொழிலாளர் வாழ்க்கை என்பன பற்றிய கவிதைகளே உருவாகின. (இவ்விரு விடயங்களும் ஒன்றுடனொன்று தொடர்பு பட்டிருந்தன.) மீனாட்சியம்மாள் நடேசய்யரின் கவிதைகளும் அத்தகையனவாகவே விளங்கின.

"தேசியம்" என்பது அவ்வக்காலச் சூழலுக்கேற்ப வெவ்வேறு பரிமாணம் பெறுகின்றதொன்றாகும். இக்காலப் பகுதியில் அது தேச விடுதலை சார்ந்த இரட்டைத் தேசியமாகக் காணப்பட்டது. அதாவது இந்திய தேசியம், ஈழத் தேசியம் இரண்டும் ஈழத்தவரால் இக்காலப்பகுதியில் முதன்மைப்படுத்தப்பட்டன. மீனாட்சியம்மாள் நடேசய்யரின் பாடல்களிலும் இவை வெளிப்பட்டன.

எ.டு: 1

"பராசக்தி நம் பாரததேவியைப் பணிந்து நித்தம் பாடுவோம்
பக்தி நமக்கு மெத்த சித்தி யுண்டாக்கு மின்னம் முத்தி
தருமெனக் கொண்டாடுவோம்"

எ.டு: 2

லங்கா மாதா நம்ம தாய்தான் - இந்த
நாட்டினி லெல்லோரும் அவளுக்குச் சேய்தான்"

மீனாட்சியம்மாள் நடேசய்யர் எழுதியவற்றுள் பெரும்பாலானவை தொழிலாளர் பற்றியவை. அதாவது தொழிலாளர்க்கு இழைக்கப்படும் அநீதி, தொழிலாளர் ஒற்றுமை, தொழிலாளர் உரிமைகள், அவர்களது கடந்த கால வரலாறு முதலியன சார்ந்தவை. எ.டு ஆக, பாட்டு -3ன் ஒரு பகுதி பின்வருமாறு;

"பாய்க்கப்பல் ஏறியே வந்தோம் - அந்நாள்
பலபேர்கள் உயிரினை யிடைவழி தந்தோம்
தாய்நாடென் றெண்ணி யிருந்தோம் - இவர்கள்
தகாத செய்கையைக் கண்டு மனமிக நொந்தோம்

புலிகள் தான் வாழ்ந்திட்ட காடு - அதுஇப்போ
பொழில் சூழும் அழகிய சிங்கார நாடு
பலியிதற் கிந்திய ராடு களைப்போல
பல்லாயிரம் பேர்கள் உயிரிதற்கீடு”

இவற்றை நோக்கும் போது, தொழிலாளர் பற்றி பிரக்ஞை பூர்வமாக முதன் முதல் பாடியவரும் இவரேயாகின்றார்.

இன்று மீனாட்சியம்மாள் நடேசய்யரின் பாடல்கள் அனைத்தையும் தொகுத்துப் பார்க்கின்ற போது உள்ளடக்க ரீதியில் இரு சிறப்புகள் வெளிப்படுகின்றன. இவை, அரசியல் எதிர்ப்புக் குரலாக விளங்கியமை ஒன்று (இலக்கியத்தை எதிர்ப்பு இலக்கியம் - Resistance Literature -) உருவானது இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாக, பாடல் 9ன் சில பகுதிகளைத் தரலாம்:

“சிங்கள மந்திரிகள் கூற்று - மிக
சீரு கெட்ட தென்று சாற்று
சங்கடமே தேரிடுமென தோற்று - திந்திய
சமூகம் நெருப்பாய் வரும் காற்று

நன்றி கெட்டு பேசும் மந்திரிமாரே - உங்கள்
நியாய மென்ன சொல்லு வீரே
இன்றி யமையாத வொரு போரே - செய்ய
இடமுண் டாக்குகிறீர் நீரே

கட்டைக்குயிர் கொடுத்தால் போலேவுங்கள்
காரியங்கள் இந்தியரி னாலே
வெட்ட வெளிச்சமான தாலே இப்போ
விரட்ட நினைத்தீர்மனம் போலே

சத்யா க்ரகமே யெங்கள் அம்பு அது
சரிசெய்யு மென்பதையே நம்பு
வித்யா விவேகியிடம் வம்பு செய்தால்
வீணிவழிந்து போகும் தெம்பு”

தொழிலாளர்களைப் போராட்டத்திற்குத் தூண்டுவனவாக விளங்குகின்றமை, மற்றொன்று. இது பற்றி தனது தொகுப்பு முன்னுரையிலும் கவிஞர் குறிப்பிட்டுள்ளார்:

“ இந்தியர்களைத் தூக்கத்தில் ஆழ்ந்துவிடாது தங்களது உரிமைகளை நிலை நாட்டுவதற்குத் தீவிரமாகப் போராடும்படி அவர்களை இப்பாட்டுக்கள் தட்டியெழுப்ப வேண்டுமென்பதே எனது அவா”

இதனாலேயே இவரது பாடல்கள் உணர்ச்சி மிகுந்தனவாகவும் வெளிப்பாட்டு முறையில் வித்தியாசமானவையாகவும் அமைகின்றன எனலாம்.

வெளிப்பாட்டு முறையிலான வித்தியாசங்களுள் முக்கியமானது, பெரும்பாலான பாடல்கள் கூத்து அல்லது சினிமாப் பாடல் மெட்டுகளில் அமைந்துள்ளமையாகும்.

எ.டு:

“ஆடுபாம்பே என்ற மெட்டு” (பாடல் 4)

“நந்தவனத்தில் ஓர் ஆண்டி” (பாடல் 3)

“தங்கக் குடமெடுத்து” (பாடல் 6)

“ஜெய மாயாவதாரனே” (பாடல் 1)

நவீன கவிதையின் உத்தியாக இசை, மெட்டு என்பனவற்றைக் கையாளுதல் என்று சிந்திக்கும் போது நவீன கவிதையின் பிதாமகனான பாரதியின் நினைவு எழுவது தவிர்க்க இயலாததாகிவிடுகின்றது. ஏனெனில், பாரதியே நவீன கவிதையில் இத்தகைய உத்திகளை முதன்முதல் கையாண்டவன். அதற்குக் காரணமுண்டு. ஆண்டவன் குரலாக, ஆள்பவன் குரலாக, அறத்தின் குரலாக, வித்துவத்தின் குரலாக ஒலித்த கவிதையை மக்கள் குரலாக்கியவன் பாரதியல்லவா? “இரண்டொரு வருஷத்து நூற்பழக்கமுள்ள” பொதுஜனங்களுக்காக, “பொதுஜனங்கள் விரும்பும் மெட்டுக்களை” அவன் கையாண்டமை இயல்பானதே.

ஈழத்தில் குறிப்பாக மலையகத்தில் பாரதிபுகழ் பரப்பிய முன்னோடிகளுள் ஒருவரான மீனாட்சியம்மாள் நடேசய்யரின் கவிதைகளும் மேற்கூறியவாறு பாரதியார் கவிதைகளின் ஓரிரு அம்சங்களைப் பெற்றுக் கொண்டமை வியப்பிற்குரியதன்று.

ஆக, ஈழத்தின் முதற் பெண் கவிஞராக திகழும் மீனாட்சியம்மாள் நடேசய்யர் ஈழத்தின் நவீன கவிதை முன்னோடிகளுள் ஒருவராகவும் காணப்படுகின்றமை கண்கூடு. இது அவர் மலையகத் தோட்டங்கள் தோறும் பாடிய ஏனைய பாடல்களும் சேகரிக்கப்படுவதன் அவசியத்தை வற்புறுத்தி நிற்கின்றது !

எழுத்துக்கள்

என்னையே நான்
கண்டுகொள்ள உதவும்
கண்ணாடி

என்னை
அறியாதவர்க்கு
அறிமுகப்படுத்தும்
புகைப்படம்

சில சமயம்
அலைநீரில் நிழல்
ஒரு சில
சமயங்களில்
கற்களில் என்
சிலை வார்ப்பு

முகம் திருப்பிக் கொள்ளும்
பகைவரிடமும்
எனக்காக வாதாடும்
இன்னொரு
முகம்...

சிலருக்கு வெறும்
நகம் -
எனக்கு
முகம்!

-மேத்தா-

முரண்பாடு முரண்பாடுகளுக்கு தீர்வு காணல் பந்திய கற்கை வெந்யின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

அம்பலவாணர் சிவராஜா, இணைப் பேராசிரியர், அரசறிவியற்துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

(i) அறிமுகம்

சமாதானம் பற்றி ஆய்வு செய்தவர்கள், சமூக விஞ்ஞானிகள் பலரது ஆய்வுகளுக்கு மத்தியிலும் முரண்பாடு என்ற எண்ணக்கரு தொடர்ந்தும் விளக்க முடியாததொன்றாகவே இருந்து வருகின்றது. 1950 களிலும் 1960 களின் ஆரம்பத்திலும் சமாதானம் பற்றிய ஆய்வுகளுக்கு முரண்பாட்டுக் கோட்பாடே மத்திய மயமானதாகவிருந்தது. 1980 களில் முரண்பாட்டுக் கோட்பாட்டினைப் புதுப்பிப்பதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இவ்வாய்வில் முரண்பாடு முரண்பாடுகளுக்கு தீர்வு காணல் பற்றிய கற்கைநெறியின் தோற்றத்தினையும் வளர்ச்சியையும் காண்போம்.

(ii) மக்கியாவலியும் முரண்பாடுகள் பற்றிய ஆய்வும்

“ஆரம்பத்தில் மக்கியாவலி” என்ற கூற்று போர், வன்முறை, அதிகாரம் பற்றிய மேற்கு நாட்டுச் சிந்தனையைச் சுருக்கித் தருகிறது. அது சமாதான ஆய்விற்கான ஒரு வேரினையும் சுட்டிக் காட்டுகிறது. போர் சமாதானம் பற்றிய படிப்பில் மக்கியாவலியானது கருத்துக்களோடு பலர் தொடர்ச்சியாக வாதிட்டு வந்துள்ளனர். வன்முறை பற்றிய மரபு ரீதியான அதியுயர் தானத்தின் அம்சங்களை விமர்சன ரீதியாகவும் ஆக்க பூர்வமாகவும் நேர்க் கணியமாகவும் புகுப்பாய்வு செய்ய முற்பட்டதிலிருந்தே சமாதானம் பற்றிய ஆய்வு வளர்ச்சியடைந்தது. அவற்றில் பெரும்பாலானவை புளோரன்ஸ் நகரத்து அரசியல்வாதியும் இராஜதந்திரியுமான நிக்கலோ மக்கியாவலியின் ஆலோசனையின் பேரில் சிறப்பாக உருவாக்கப்பட்டிருந்தன. இவ்வாலோசனைகள் 16 ஆம் நூற்றாண்டு ஐரோப்பாவின் அறிவுப்புரட்சிக்கே வழங்கப்பட்டவையாகும். உதாரணமாக கிரேக்க உரோமன் எழுத்துக்கள் அவை ஒன்பதாம், பத்தாம், பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டுகளின் உபாயக் கற்கைகளிலும் இடம் பெற்றவை. குறிப்பாக யதார்த்த குழுவினரிடையே சமாதான ஆய்வு மேற்கொள்ள சிந்தனைகளின் விமர்சனமாகவே எழுச்சியடைந்தது. ஆனால் அதன் பங்களிப்பு விமர்சனம் மாத்திரம் அல்ல, மக்கியாவலியின் சிந்தனைகள் யதார்த்தத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவையா என்பதை அனுபவ ரீதியாக பரிசோதனை செய்தமையே அதன் பலனாகும். மக்கியாவலியோடு புத்தி ஜீவ ரீதியில் ஆரம்பித்த போராட்டம் வன்முறை பற்றிய புதிய அணுகுமுறைகளாக அபிவிருத்தியடைந்தன. மக்கியாவலியின் கருத்துகளுடனான போராட்டம் சமாதான ஆய்வுக்கான ஒரு முக்கியமான தூண்டு சக்தியே. வேறொன்றும் உண்டு; அது கற்பனாவாதம் என்பதிலிருந்து பெற்ற ஆய்வாகும். வரலாறு முழுவதும் கணிசமானளவு சமாதான சிந்தனை என்பது இடம் பெற்று வந்துள்ளது. இவற்றுள் சில மதச் சார்பற்றதும் மெய்யியல் மரபுகளிலிருந்தும் பெறப்பட்டவை. வேறு சில மத, சித்தாந்த சிந்தனைகளிலிருந்து பெறப்பட்டவை. ஆனால் இவையெல்லாம் சிந்தனைகளை அபிவிருத்தி செய்யத்தக்க செழிப்பான சேர்க்கைகளை முன் வைத்தன. கற்பனாவாதம் சமாதான ஆய்வுக்கான இன்னொரு வேறுபட்ட உள்ளீடாகும். இத்தகைய சமாதான ஆய்வு சமாதான மெய்யியலாளர்கள், சமாதான தேவாலயங்கள் போரை எதிர்த்தவர்கள் என்ற மரபிலிருந்து தோன்றியது; நோல்ஸ்ரோஸ், காந்தி சாத்வீகத்தை ஆதரித்தோர் சமாதான ஆய்வு வன்முறை என்ற பிரச்சினை மீது கவனங்கொள்கிறது குறிப்பாக ஒழுங்கு படுத்தப் பட்ட வன்முறை சமூக முரண்பாடுகள் என்பவற்றை மையப்படுத்துகின்றது. இக் கவனம் சமாதான ஆய்வினை தனித்துவம் வாய்ந்ததாகக்கிறது.

சமாதான ஆய்வில் வன்முறையினை மத்திய மயப்படுத்துவதற்கு மேலாக அனுபவ ரீதியான விசாரணைகளை வற்புறுத்தும் விருப்பமும் இருந்தது. முக்கியமான கோட்பாட்டுப்

பங்களிப்புகள் அனுபவ ரீதியான உறுதியை வரவேற்றன. இந்த விருப்பம் சமாதான ஆய்வின் இரு மரபுகளையும் ஒன்றிணைத்தது.

மக்கியாவலியே முதன்முதலில் வன்முறையினை மன்னிப்புக் கேட்காமலும் அதனை ஒரு இலட்சியம் ஆக்காமலும் விபரித்தார். “இளவரசன்” என்ற நூலில் வன்முறை மறைவில்லாமல் தோற்றமளிக்கின்றது. ஆனால் அது அதிகாரத்தினை அடைவதற்கான ஒரு கருவியாகவே விபரிக்கப்படுகிறது. அதனைப் பகுத்தறிவுடன் பகுப்பாய்வு செய்யக் கூடியதாகவிருந்தது. மக்கியாவலியின் சிந்தனைகள் புதிதானவையல்ல ஆனால் அவற்றுக்குக் கல்வி புகட்டும் சாராம்சங்கள் இருந்தன. வன்முறை பற்றிய பிரச்சினைகள் பகுப்பாய்வுக்குத் திறந்து விடப்பட்டன. அவரது “இளவரசன்” ஒரு தலைவன் எவ்வாறு அதிகாரத்தைப் பெற்று அதைப் பராமரிக்கலாம் என்பதற்குப் பல உதாரணங்களைக் கொண்டிருந்தது. மக்கியாவலியின் இளவரசன் என்ற நூல் இத்தாலியை ஒற்றுமைப் படுத்தவல்ல பலமான இளவரசனை முன்னுக்குக் கொண்டு வந்தது. ஆகவே மக்கியாவலி சமாதான ஆய்வின் தோற்றத்துக்கு ஆரம்ப கர்த்தா என்பதற்குப் பொருத்தமானவராகின்றார். மக்கியாவலியின் கருத்துப் படி

- (i) வன்முறை எங்கும் இருக்கின்றது.
- (ii) ஆதிகாலத்தில் ஆட்சி செலுத்துவதற்கான கருவியாக வன்முறை விளங்கியது.
- (iii) அரசியல் அதிகாரத்துக்கான இறுதி மூலம் வன்முறையாகும்.
- (iv) முரண்பாடுகள் அதிகாரத்தினாலும் வன்முறையாலும் தீர்க்கப்படுகின்றன.
- (v) அரசும் அரசாங்கமுமே அடிப்படையில் முக்கியமான நபிகள்.
- (vi) அரசு மற்றைய அரசுகளைப் பொறுத்து சுதந்திரமானது.

மேற் சொன்ன ஆறு எடுகோள்களாலும் உலகம் விபரிக்கப்பட்டது. “இளவரசன்” பல நவீன சக பாடிகளைக் கொண்டுள்ளது.

(iii) முதலாம் உலகப் போரும் போருக்கான காரணங்கள் பற்றிய ஆய்வும்

வன்முறை பற்றிய மேற்சொன்ன ஆறு எடுகோள்களும் மேற்கு நாட்டுச் சிந்தனையிலும் அரசியல் நடைமுறைகளிலும் முதலாம் உலகப் போர் வரை ஆக்கிரமிப்புச் செலுத்தின. முதலாம் உலகப் போர் மரபு ரீதியான சிந்தனைகளின் உணர்வுகளாலேயே ஆரம்பித்தது. உதா: “வன்முறை தவிர்க்க முடியாதது” போர் பற்றிய மரபு ரீதியான சிந்தனையின் தேவையினை ஏற்படுத்தியது. இந்தப் புத்தி ஜீவ தேவையிலிருந்தே இன்றைய சமாதான ஆய்வு ஆரம்பித்தது. முதலாம் உலகப் போருக்கு பிற்பட்ட காலப் பகுதி பல சமாதான முயற்சிகளைக் கண்டது. தாக்கமான ஒரு சர்வதேச ஒழுங்கமைப்புக்கான நம்பிக்கையை உருவாக்கியது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் அரசியல் கனவான்கள் மீதும் அவர்களது நடவடிக்கைகள் மீதும் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியது. சர்வதேச கழகமும் சர்வதேச சட்டமும் சமாதானத்திற்கான இயலுமான பாதைகளாகக் கொள்ளப்பட்டன. முழுமையாக விசாரணை செய்யும் முறையும் அவற்றை நடைமுறைப்படுத்தும் முயற்சிகளும் எடுக்கப்பட்டன. முன்னர் உள்ள சமாதான ஆராய்ச்சியாளர்களுள் றயிற் (wright) தான் மேற் சொன்ன செல்வாக்குக்கு உட்பட்டவர். அவர் சர்வதேச கழகத்தினை தாக்கமானதொரு அமைப்பாக ஆக்க பல ஆலோசனைகளை முன்வைத்தார். இச் சிந்தனைகள் முன்னரே இருந்தவை. ஆனால் அவை போருக்கான இறுதிக் காரணம் அரசுகளின் இறைமை என்பதையே மையப்படுத்தின.

1920 களிலும் 1930 களிலும் நடந்த போர்களுக்கான காரணங்கள் பற்றிய ஆய்வுகள் இன்றும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தனவாக உள்ளன. இன்று மிச்சிக்கன் பல்கலைக் கழகத்தில் டேவிட் சிங்கர் (David Singer) நடத்தும் போர் பற்றிய ஆய்வுத் திட்டம் இத்துறை பற்றிய விசாரணைகளின் தீர்க்கமான வெளிப்பாடாக உள்ளது.

(iv) இரண்டாம் உலகப் போரும் ஆயுதப் பரிகரணம் பற்றிய ஆராச்சியும் முரண்பாட்டுக் கோட்பாடும்

முதலாம் உலகப் போரை விட இரண்டாம் உலகப் போர் அதிகாரத்தை கொண்டிருந்தவர்கள் தமது நடவடிக்கைகள் ஏற்படத்தக்க கூடிய தாக்கங்களை எதிர்வு கூறும் திறனற்றவர்கள் என்பதைக் காட்டியது. அதனை ஆரம்பித்தவர்கள் எல்லோரும் தோற்கடிக்கப்பட்டனர். பழி வாங்கப்பட்டவர்கள் வெற்றி பெற்றனர். போருக்கான காரணங்களை விளங்கிக் கொள்வதற்கான தேவை தொடர்ந்தும் முக்கியமானதாகவிருந்தது. ஆனால் இரண்டாம் உலகப் போர் இரு புதிய அபாயங்களை முன் கொண்டு வந்தது.

(i) அணு ஆயுதங்கள்

(ii) வெற்றி பெற்றவர்களுக்கிடையிலான முரண்பாடுகள்.

இப் பிரச்சினைகளிலிருந்தே ஆயுதப் பரிகரணமும் முரண்பாட்டுக் கோட்பாடும் அபிவிருத்தியடைந்தன.

கிறோ சீமா (Hiroshima) நாசாக்கி என்பனவற்றின் மீதான அணு ஆயுதத் தாக்குதல்கள் ஆய்வு நடத்தும் சமூகத்திற்கு அடிப்படைச் சவால்களை ஏற்படுத்தின; குறிப்பாக, இயற்கை பௌதீக விஞ்ஞானிகளிடையே விஞ்ஞானத்தின் அடிப்படை மனிதத்துவ; சிவில் சமூக நலன்கள் என்பது திடீரென முரண்பாட்டிற்குட்பட்டது. மிகவும் அழிவை ஏற்படுத்தும் வழியில் விஞ்ஞானத்தை நடைமுறைப் படுத்துபவர்களால் கோட்பாட்டு ரீதியானதும், நடைமுறைக்கு ஒவ்வாதனவாயும் இருந்தவை திடீரென நடைமுறைப்படுத்தக் கூடியவையாகின. அணு ஆயுத சக்தியினை அரசியல் ரீதியில் கட்டுப்படுத்துவதில் ஏற்பட்ட தோல்வியும் ஆயுதப் போட்டியும் விஞ்ஞானிகளிடையே அணு ஆயுதக் கட்டுப்பாட்டுக்கும் ஆயுதப் பரிகரணத்துக்கும் பங்களிக்கும் இயக்கத்துக்கு வழி வகுத்தது. சமாதானத்திற்கான ஆய்வின் அபிவிருத்தி ஆயுதப் பரிகரண, ஆயுதக் கட்டுப்பாட்டு ஆய்வுக்கும் வழி வகுத்தது.

சமாதானத்திற்கான ஆராய்ச்சி மரபு 1966 இல் ஸ்தாபன மயமாக்கப்பட்டது. உதாரணம்: ஸ்டொக்கோம் சர்வதேச சமாதான ஆராய்ச்சி ஸ்தாபனம் (Stockholm International Peace

Research). இரண்டாம் உலகப் போரின் இரண்டாவது விளைவு வெற்றி பெற்ற நேச சக்திகளுக்கிடையில் தொடர்ச்சியாக வளர்ச்சியடைந்த துருவப் போக்காகும். ஒரு குறுகிய காலத்தினுள் ஐரோப்பாவின் பெரும்பாலான பகுதிகள் கிழக்கு, மேற்கு எனப் பிளவு பட்டன. முரண்பாடு பொதுவான கருத்தில் வரைவிலக்கணப்படுத்தப்பட்டது. கெடு பிடி யுத்தம் எதிரிக்கு சமமாக ஆகுதல் என்ற கொள்கைகள் 1950 களில் அணு ஆயுதம் சம்பந்தமான ஆய்வுகளாக மாறியதோடு போருக்கான வரலாற்றுக் காரணங்களையும் ஆராய்ச்சி செய்ய வைத்தது. மேலும் பல தரப்பினர்களாலும் முன் வைக்கப்பட்ட பொதுமைப் படுத்தல்கள் முரண்பாடு எவ்வாறு ஏற்படுகின்றது என்பதை விளக்கும் தேவையை ஏற்படுத்தியது. இவ்வாறு முரண்பாடு பற்றிய கோட்பாடுகள் எழுச்சியடைந்தன.

(v) முரண்பாட்டுக் கோட்பாடு

சமாதானம் பற்றிய ஆய்வாளர்கள் சமூக விஞ்ஞானிகள் ஆகியோரது முயற்சிகளுக்கு மத்தியிலும் முரண்பாடு என்ற எண்ணக் கரு நழுவிச் செல்லும் ஒன்றாகவே இருந்து வருகின்றது. 1950 களிலும் 1960 களின் ஆரம்பங்களிலும் சமாதான ஆய்வுகளுக்கு முரண்பாட்டுக் கோட்பாடே மத்திய மயமானதாகவிருந்தது. ஆனால் 1960 களின் இறுதியில் அது பலம் வாய்ந்த எதிர்ப்புகளை எதிர் நோக்கியது. பெரும்பாலான போட்பாடு கட்சிகளிடையே சமமான தன்மைகள் இருப்பதாக ஊகித்தனவே தவிர தேசிய அலகுகளிலும் சமூக குழுக்களிலும் நிலவிய அடிப்படைச் சமமின்மைகளைப் பாராமுகப்படுத்தின. 1970 களில் மாக்கிய சிந்தனைகளின் செல்வாக்கு முரண்பாட்டுக் கோட்பாட்டை முன் கொண்டு செல்வதில் தோல்வி கண்டன. 1980 களில்

முரண்பாட்டுக் கோட்பாட்டை மறு சீரமைத்து புனர் நிர்மாணம் செய்ய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. சமாதான ஆய்வில் முரண்பாட்டுக் கோட்பாடு முக்கியமான ஒற்றுமைப்படுத்தும் காரணியாகத் தொடர்ந்தும் இருந்து வருகின்றது. முரண்பாடு என்ற காட்சியிலேயே கவனம் செலுத்தும் பொதுமை வேறுபடும் பார்வைகள் அல்லது கண்ணோட்டங்கள் அல்லது அவதானிப்புகள் என்பவற்றை ஒன்றாகக் கொண்டு வரத்தக்க பகுப்பாய்வு, அடிப்படை எண்ணக் கருக்கள் பற்றிய கோட்பாட்டுத் தேவைகளை அவசியமாக்கின. இது தொடர்பாக பெருமளவு முயற்சிகள் இன்னும் செய்ய வேண்டியுள்ளன. ஆனால் ஆயுதப் போட்டி, போர் ஏற்படுத்திய ஆயுதப் போட்டிக்கான உள்ளூர் உந்து விசைகள் போரை உருவாக்கும் முறைகளில் கூடியளவு வேறுபாடுகள் பற்றி வளர்ந்து வரும் புது விளக்கங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. இருந்தும் இன்னும் முரண்பாட்டுத் தீர்வு என்ற துறையில் மிகச் சிறிதளவு சாதனைகளே ஏற்பட்டுள்ளன. நாம் இன்னும் அவசரமாக முரண்பாடு, முரண்பாட்டுத் தீர்வு பற்றிய பொதுக் கோட்பாட்டினை கண்டு பிடிக்க வேண்டிய தேவையுண்டு.

(vi) முரண்பாட்டிற்குத் தீர்வு காணல்

முரண்பாட்டிற்கான தீர்வு பற்றிய செயற்பாடு, நுட்பங்கள் என்பவை மனித வர்க்கம் அளவு பழமையானதாயினும் இந்த விடயப் பரப்பு பற்றிய முறையான கற்கை ஒரு தசாப்தம் அளவுக்கு சற்று அதிகமானதாகும். ஐக்கிய அமெரிக்காவில் சமாதானம் சாத்வீக கற்கைகளின் எழுச்சி தான் முரண்பாட்டுத் தீர்வுக்கான புலமை சார் பயிற்சியின் ஒரு மூலமாகும். இத்தகைய பயிற்சித் திட்டங்கள் வியட்நாம் போரில் அமெரிக்கத் தலையீட்டை எதிர்த்து நடத்திய நடவடிக்கைகளால்தான் பெரும்பாலும் அதிகரித்தன.

1960 களின் பிற்பகுதியிலும் 1970 களின் ஆரம்பத்திலும் எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகள் பெரும்பாலானவை அமெரிக்க கல்லூரி வளாகங்களிலும் நிர்வாகிகளாலும் சமாதான வழிகளில் போரை முடிவுக்குக் கொண்டு வருதல் பற்றிய கற்கை நெறித் திட்டங்களாக விரிவுரையாளர்கள் தொடக்கிய திட்டங்களை மையமாகக் கொண்டிருந்தன.

ஆரம்ப சமாதான கற்கை நெறித் திட்டங்கள் பெரும்பாலும் மூன்று விடயப் பரப்புகளுள் ஒன்றினைப் பற்றியதாகவிருந்தது. உதாரணமாக கிறாக்கூஸ் பல்கலைக்கழகமும் கென்ற் சம அரசும் சமூக மாற்றக் கோட்பாடும் வரலாறும் வழி முறைகளும் என்பவற்றை வற்புறுத்தின. கொள்கேற்றும் ஏழ்காழும் (Ealham) சர்வதேச போர் சமாதானம் பற்றிய பிரச்சினைகள் என்பவற்றை முக்கியத்துவப்படுத்தியது. மன்கற்றன், மன்செஸ்ரர் என்பன மாற்றத்தினை ஏற்படுத்துதல் அல்லது வன்முறைச் சாத்வீக ஒழுக்க மெய்யியல் பாட விதானத்தை பெருமளவு வற்புறுத்தின. ஆனால் கற்கை நெறித் திட்டங்களது அபிவிருத்தியானது விரிவுரையாளர்களது புலமைக்கான தரவுகள் பயிற்சி பெறும் வாய்ப்புக்களில் ஈடுபடத் தொடங்கியமையும் முரண்பாட்டுத் தீர்வு நடவடிக்கைகள் விரிவடைந்தமையும் சமாதான கற்கை மென்மேலும் ஆராய்ச்சி பயிற்சி என உப துறைகளாக வளர உதவின. இப்போக்கு தொடர்ந்ததோடு 1980 களில் வேகமடையத் தொடங்கின.

முரண்பாட்டுத் தீர்வுக் கோட்பாடு நுட்பங்கள் பற்றிய புலமைப் பயிற்சிக்கான இரண்டாவது மூலம் தமது பட்டதாரிகளுக்கு எழுச்சியடைந்து வரும் இத்துறை பற்றிய அறிவும் திறமையும் இருக்க வேண்டுமென அண்மையில் தொழில்சார் பயிற்சி வழங்கும் கல்லூரிகள் அங்கீகரித்தமையாகும். கடந்த சில வருடங்களுள் சட்டம் முகாமைத்துவம் மனித அபிவிருத்தி என்பவற்றோடு தொடர்புபடும் கல்லூரிகள் பல இத்தகைய திட்டங்களை ஆரம்பித்துள்ளன.

பல்கலைக்கழகமும் பகிடிவதையும்

சி. சிவகுலம், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

(முதலாம் இடம் பெற்ற கட்டுரை - அமரர் செ. வரப்பிரகாஷ் ஞாபகார்த்த சற்றுக்கேடயங்களுக்கான இலக்கியப் போட்டி - 2000)

பல்கலைக் கழக சமூகத்திலிருந்து புறம்பான ஒருவனுக்கு, பல்கலைக்கழகம் என்றதுமே அவன் கண்முன்னே வந்து நிற்பது 'ராகிங்' என்ற சொல்லே. பல்கலைக் கழக புகழுக மாணவர்கள் என்று சொன்னால், அவர்களின் முகத்திலே 'ராக்கிங் பீதி' என்னும் ஒரு துண்டுப்பிரசுரம் எழுதி ஒட்டப்பட்டிருப்பது போன்ற ஓர் தோற்றம். எல்லைகள் மீறப்படுமிடத்து ஏற்பட்ட கொடூரங்களால் ஒவ்வொரு பாமர மக்களின் நாவிலும் புகுந்து கொண்டது 'ராகிங்' என்ற சொல். இந்த 'ராகிங்' என்றால் என்ன ? அது எவ்வாறு பல்கலைக் கழக சமூகத்தோடு பின்னிப் பிணைந்து கொண்டது ? அதன் உண்மைத் தோற்றங்கள் என்ன ? சற்றே அப்புத்தகத்தின் பக்கங்களை புரட்டிப் பார்ப்போம்.

மேல் நாட்டவர்களின் கல்வி கலாசார பழக்கவழக்கங்களில் ஒன்றே 'பகிடிவதை'. அதன் அறிமுகம்; 'rag:- the act of teasing or vexing a newcomer' அதாவது 'பள்ளியில் புதிதாக சேர்ந்தவரை தொந்தரவு செய்யும் ஒரு சில்மிசம்' என்று பொருள்படும். மேல் நாடுகளைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களின் பழக்கவழக்கங்கள், கலாசாரங்கள் கீழைத்தேசத்தவரினின்றும் சற்று வித்தியாசமானவை. அதனால் அவர்களின் மாணவப் பருவங்கள் வாழ்வியலின் ஒரு படிமுறையாக இருப்பதனால், அவர்களிற்கு 'ராகிங்' இனால் பெரிதாக பாதிப்புக்கள் ஏற்படுவதில்லை. ஆனால் கீழைத்தேச மக்களின் வாழ்வு முறைகள் மேலைத் தேசத்தவரினின்றும் பெரிதும் வேறுபாடானவை. மேலைத் தேசத்தவரின் ஆதிக்கம் கீழைத் தேசப் பிரதேசங்களில் இருந்த போது அவர்களின் கல்வி முறையும் இங்கு புகுத்தப்பட்டது. அப்போது இலைமறை காயாக இங்கு வந்த பகிடிவதை சிறிது சிறிதாக பரிணாம வளர்ச்சி கண்டு கொண்டது.

சில உயர்நிலைப் பாடசாலைகளிலேயே பகிடிவதை முளைவிட்டுக் கொள்கின்றது. புதிதாக சேர்ந்த ஒரு மாணவனை அவனைப் பற்றிய தகவல்கள் பெறுவதாகக் கூறி சற்றே அதையும் தாண்டிச் செல்வதும் உண்டு, இலங்கை நாற்பத்தெட்டுகளில் ஆங்கிலேயரிடம் சுதந்திரம் பெற்றுக் கொண்டாலும், பெயரளவிலேயே அது சுதந்திரம். ஆங்கிலேயரின் தண்டவாளங்களிலேயே இன்றும் ரயில்கள் உருண்டு கொண்டிருக்கின்றன. அதே போல் தான் ஆங்கிலேயரின் கல்வி முறையின் படி உயர்தரத்தின் பின்னர் பல்கலைக் கழகங்களுக்கான தெரிவில் சித்தி பெற்றுக் கொள்ளும் மாணவன், 'பல்கலைக் கழகம்' எனும் ஓர் புதிய சமுதாயத்திற்குள் பிரவேசித்துக் கொள்கிறான். பாடசாலைப் பழக்கவழக்கங்களுக்கு பழகிப் போன அவனுக்கு, திடீர் பழக்கவழக்க மாற்றம் ஒன்று ஏற்படுகின்றது, அந்த இரு பழக்கவழக்க கரைகளுக்கிடையே தான் இந்த "பகிடிவதை" ஆறு பாய்கின்றது. அந்த ஆறு எத்தனையோ நன்மைகளை அவனுக்கு அளித்த போதிலும், எல்லை மீறுமிடத்து அவன் உயிரைக் கூட பறிக்குமளவிற்கு மாறிக் கொள்கின்றது.

பல்கலைக் கழகத்திற்கு புதியவனாய் வரும் ஒரு மாணவனை, அவனுடைய சிரேஷ்ட மாணவர்கள் நோக்குங்கால் அவர்களிடம் இயல்பாகவே ஓர் உந்துதல் ஏற்பட்டுவிடுகின்றது. அந்த உந்துதல் அவனிடம் ஏதோ ஒன்றை எதிர்பார்ப்பதாயும், அவனை பகிடியாக தொந்தரவு செய்வதாயும், கொஞ்சம் எதிர்ப்புப்போல் நடந்து கொள்வதாயும் அச்சிரேஷ்ட மாணவர்களிலிருந்து வெளிப்படுகின்றன. இவையெல்லாம் அக்கனிஷ்ட மாணவனை ஒரு சிறுவனாகப் பாவித்தே மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இதனையே அவர்கள் 'பகிடிவதை' என்று வரையறுத்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் அந்த பகிடிவதை ஒரு கொடும் வதையாகப் படிப்படியாக வளர்ந்து வருவதைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. இருந்த போதிலும்

எல்லைகள் மீறப்படாதவிடத்து பல நல்ல விடயங்களைத் தாங்கியே பகிடிவதை நடைபயிலும். சாதாரண பாடசாலைப் பழக்கவழக்கங்களுக்கு பழகிப்போன ஒரு மாணவன், பல்கலைக் கழக வாழ்க்கையுள் புகும் போது கல்வி முறையில் இருந்து சகலவற்றிலும் மாற்றங்களைக் கண்டு கொள்கின்றான். அவன் சிந்திக்கத் தெரிந்தவனாக இருந்த போதிலும் முதலாம் இரண்டாம் வருடங்களில் அவனை நெறிப்படுத்த ஒரு துணை அத்தியாவசியமானது. அத்துணைகளை; 'ராகிங்' எனப்படும் பகிடிவதை ஒரு கனிஷ்ட மாணவனுக்கு தேடிக் கொடுக்கின்றது. பல்கலைக்கழக வாழ்க்கைக்கு ஏற்ப தன்னை மாற்றிக் கொள்ள அந்த கனிஷ்ட மாணவனுக்கு ஒரு வழியைக் காட்டி நிற்பதும் இந்த பகிடிவதை தான். ஆரம்பத்தில் அம் மாணவன், குடும்ப நிலமைகளை விசாரிப்பதாகவே 'ராகிங்' ஆரம்பமாகும். அந்த விடயத்தில் ஒரு வறிய மாணவனுக்கு ராகிங் கொடுக்கும் பாரிய உதவி அவனின் வாழ்க்கையின் ஒரு படிக்கல்லாகவே அமையும். ஒரு வறிய குடும்பத்திலிருந்து வந்த மாணவன் தன் உயர் பட்டப்படிப்புகளை தொடரத் தத்தளிப்பான் என்பது பல்கலைக்கழக வாழ்வில் ஒன்றிப் போய்விட்ட சிரேஷ்ட மாணவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர்கள் தங்களை அறியாமலேயே உதவிகளைச் செய்யத் தலைப்படுவார்கள்.

தமிழ்மொழி மூல மாணவர்களுக்கோ, சிங்கள மொழிமூல மாணவர்களுக்கோ தாய் மொழி மூல பாடத்திட்டத்திலிருந்து ஆங்கில மொழி மூல பாடத்திட்டம் அனேகமான பல்கலைக் கழகங்களில் அறிமுகஞ் செய்யப்படுகின்றது. அந்த மொழி மாற்றச் சிக்கல்களைக் கண்டும் அனுபவித்தும் பழக்கப்பட்டுப் போன சிரேஷ்ட மாணவர்களாலேயே ஒரு கனிஷ்ட மாணவனின் சிக்கல்களைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். அந்த சிக்கல்களில் இருந்து அவனை மீட்டெடுக்கும் திறன் சிரேஷ்ட மாணவர்களிடமே உள்ளது. அதற்கான களத்தை உண்டு பண்ணிக் கொடுப்பதும்; 'ராகிங்' கே. ஒரு மாணவனுடன் இன்னொரு மாணவன் மனந்திறந்து பேசுகிறான் என்றால் அவர்களிடையே புரிந்துணர்வு ஏற்பட்டுக் கொள்வது கண்கூடு. அந்தப் புரிந்துணர்வே ஒரு கனிஷ்ட மாணவனின் சிரேஷ்ட மாணவனுடனான பல்கலைக்கழக உறவைத் தொடர்ந்தும் பேண உதவிக் கொள்கிறது. இதற்கான களத்தை அமைத்துக் கொடுப்பதுவும் ராகிங்கே.

கிராமப்புற பாடசாலை ஒன்றிலிருந்து பல்கலைக் கழகத்திற்கு வரும் மாணவன் ஒருவனுக்கு பல்கலைக்கழக வாழ்க்கையில் தொண்ணூறு வீதமான மாற்றங்கள் உள்ளதாகத் தோன்றும். அவனுக்கு அப்பழக்கவழக்கங்களை ஏற்றுக் கொள்ளும் ஓர் மனப்பாங்கை வளர்த்துக் கொள்வதும் 'ராகிங்' தான். ஓசோ எனும் தத்துவ மேதை அதை அழகாகக் கூறுகிறான்.

“நீ எல்லாவற்றையும் ஏற்றுக் கொள்பவனாயிருந்தால் உனக்கு எதிரானது ஒன்றுமே இல்லை.”

அவனின் கூற்றை மெய்பிக்க ஒரு மாணவனுக்கு களம் செய்வது 'ராகிங்' என்று சொன்னால் மிகையில்லை.

தற்போதைய சூழ் நிலைகளில், பொதுவான நோக்கில் எல்லை மீறிப் போகும் ராகிங் களங்களே அதிகரித்துச் செல்கின்றன. ஒரு கனிஷ்ட மாணவனிடம் எதிர்பார்ப்பது பெறப்படாதவிடத்து அல்லது பழிவாங்கும் நோக்கில் அல்லது சிரேஷ்ட மாணவர்களின் சுயநினைவுகளின்றிய கொடூர நடவடிக்கைகளால் ராகிங் என்ற பெயரில் கொடூர வதைகள் அரங்கேறிவிடுகின்றன. அந்தவகையில் இந்தக் கொடூரங்கள் வன்முறை அல்லது பாலியலோடு நெருங்கிய தொடர்புற்றிருப்பவையாக அவதானிக்கப்படுகின்றது. கிரேக்கப் பழமொழி ஒன்று கூறுகிறது. “ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் 'யாகூ' ஒளிந்திருக்கின்றான். சில வேளைகளில் அவன் வெளிப்பட்டுக் கொள்வான்”. 'யாகூ' என்றால் அரக்கன் என்று பொருள். அந்த 'யாகூ' ராகிங் உருவிலே சில வேளைகளில் வெளிப்பட்டுக் கொள்கின்றான்.

சாதாரண நிலையிலிருந்து வந்த ஒருவனுக்கு / ஒருத்திக்கு பல்கலைக்கழக பழக்கவழக்கங்கள் என்ற பெயரில் மதுப் பழக்கம் புதுப்பழக்கமாக பழக்கப்படுகிறது. ஓர் ஏழை மாணவன், தன் பெற்றோர் கனவுகளையெல்லாம் தாங்கி வருபவன், மன அடக்கம் இல்லாதவிடத்து தன் வாழ்க்கையையே பாழாக்கிக் கொள்கின்றான். பகிடிவதையை ஓர் பார்வையாளனாய்ப் பார்த்த வைரமுத்து அந்த ஏழை மாணவனுக்காய் இவ்வாறு ஏங்குகிறான். “அவன் பாதங்களுக்குக் கீழே அவர்களின் கற்பனைப் பாதைகள் முடிந்து விட்டன”. அவ்வாறு பாடிய அந்த வைரக் கவிஞனே அதை

“அவர்கள் பட்டு வேட்டி பற்றிய கனவில் இருந்த போது
கட்டிய கோவணமும் களவாடப்பட்டதே !” என்றும் ஏங்குகிறான்.

பெண்களை ஆடைகளின்றி ஓடவிடல், மலக்குழிக்குள் முகம் கழுவச் செய்தல், நெருப்பாற் சுடுதல், தீவிரமாக தாக்குதல், கடுமையான உடற்பயிற்சிகள் செய்யவிடல் போன்ற கொடூர செயல்களையெல்லாம் செய்யும் சிரேஷ்ட மாணவர்கள் உண்மையிலே தங்கள் சுய நினைவில் நின்றே செய்கிறார்களா ? என்று எண்ணத் தோன்றுமளவிற்கு அதன் கொடூரம் தலைவிரித்தாடுகிறது. அப்போதெல்லாம் அந்த கனிஷ்ட மாணவர்களின் ரத்தம் அவர்களுக்குள்ளேயே தற்கொலை செய்து கொள்கின்றது.

யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் அந்தரங்க உறுப்பில் அரக்கத்தனமாக குண்டுசியை நுழைத்தது தொடக்கம் வைத்தியசாலையில் சாஜகான் சிகிச்சை பெற்று வருவது வரை பகிடிவதைக் கொடூரம் ஏன் கீவிரமானது. கொடிய போர் நடந்துவரும் இச்சிறு தீவில் இத்தனையும் தேவைதானா ? பேராதனையிலே ஒரு பொறியியலாளனையும், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்திலே ஒரு பெளதீக அறிஞனையும் மண்ணோடு மண்ணாக்கும் அளவிற்கு வளர்ந்த அந்த பகிடிவதையின் இலக்கு என்னவோ ? புகழுக மாணவனை ஒரு தம்பியாக நடத்தும் ராகிங் ஏன் ஒரு எதிரியாக அவனை எண்ணிக் கொள்கிறது.

இலங்கையின் அத்தனை பல்கலைக் கழகங்களிலும் ‘ராகிங்’ இனால் படிந்த ரத்தக் கறைகள் அழிந்து போகும் காலம் எப்போதான் நெருங்கப் போகிறதோ ? அதற்கு பதிலிறுக்க வேண்டியவர்கள் ஒவ்வொரு வருடங்களிலும் கனிஷ்ட மாணவனை எதிர்கொள்ளும் சிரேஷ்ட மாணவர்களே. எத்தனை கனவுகள் கொண்டுவரும் சிறியவனுக்கு அத்தனையும் நனவாக்க வழிகாட்டிய பகிடிவதை ஏன் அவனை ஒரு நரகத்திற்கு வழிகாட்டியது ? எத்தனையோ இலட்சியங்களை சுமக்கும் ஒரு மாணவன் தன் இலட்சியக் கோட்டைகள் தகர்க்கப்படுமிடத்து தகர்ந்து போவது அவன் கோட்டைகள் மட்டுமல்ல அவனும் தான். ஏன் எத்தனை சிரேஷ்ட மாணவர்கள் இந்த ‘ராகிங்’ வலைக்குள் சிக்கி தங்கள் பதினான்காண்டு படிப்பையும் ஒரு புறத்தில் வைத்து விட்டு கைதிகளாகி

இத்தனையும் இழைத்தது இந்த ராகிங் என்று சொன்னால் அந்த சொல்லையே அகராதியில் இருந்து நீக்கிவிடுவோம். ஏன் மேலைநாடுகளில் கூட இப்போது ‘ராகிங்’ தடைச் சட்டங்கள். மற்றவன் வேதனையில் சுகங்காணும் இந்தக் கொடிய குணம் மனிதர்களுக்கு எங்கிருந்து வந்தது. உலகின் எல்லாப் பாகங்களிலும் இருந்து மேற்படிப்புக்களுக்காக மாணவர்கள் செல்லும் கலிபோர்னியா பல்கலைக்கழகத்தைக் கூட இந்த ராகிங் புயல் தாக்கி ஓய்ந்தது. அந்தப் புயலில் அடிபட்டு உயிர் அள்ளப்பட்டவர்கள் பதின்மூவர். அந்தப் பதின்மூன்று முளைகளும் புதைக்குழிக்குள் உறங்கையிலும் யோசித்துக் கொண்டதான் இருக்கும். ஆனால் அதன் பயனைப் பெற முடியவில்லையே. ராகிங் மீதே பழியைப் போட்டுக் கொள்வோம்.

மொத்தத்தில் பார்க்கும் போது ராகிங் என்பது தன் சுயருபத்தில் உள்ள போது எந்தவொரு பல்கலைக்கழகத்திற்கும் வேண்டப்படுகின்றது. அன்றி விஸ்வரூபம் கொள்ளுமிடத்து அந்தச்

சொல்லை உச்சரிப்பவர் கூட இவ்வலகிற்கு ஒவ்வாதவர்; அவரை சுட்டெரித்து விடுவோம்.
வள்ளுவன் கூறுவான்

“தன்னைத் தான் காதலன் ஆயின், எனைத் தோன்றும்
துன்னற்க தீவினைப் பால்”

தன் வாழ்வில் ஒருவனுக்கு அக்கறை இருக்குமாயின் அவன் மிகச்சிறிய தீச் செயல்
புரிவதைக் கூட தவிர்த்து வாழ வேண்டும். வள்ளுவனின் தன்னையே காதலிக்கும் மானிடர்
நாம் ஆயின் கொடூரம் தரும் பகிடிவதைகளை நெருங்காது பல்கலையில் நடை பயில்வோமாக.

ஒரு பூ உதிர்ந்து போனது

ஒரு பூ உதிர்ந்து விட்டது
ஓரமாய்ச் செல்லுங்கள் தோழர்களே

எந்தக் கொடுங்காற்றின்
இடதுகால் இடறியதோ
செடியின் சிரிப்பு இங்கு
சிறதிக் கிடக்கிறது.

கழுத்துத் திருகிவிட்ட
கையெதுவோ?
தேவ மொழி எழுத்து
தனித்திங்கே ஏங்கிக் கிடக்கின்றது

கோவிலுக்குப் போகாமல்
கூந்தலிலும் சேராமல்
பிறர் கழுத்தைச் சுற்றாமல்
பிணத்திற்கும் ஆகாமல் -

ஒரு பூ உதிர்ந்துவிட்டது
ஓரமாய்ச் செல்லுங்கள் தோழர்களே!

காலில் அணிந்துள்ள செருப்புக்கு என்ன
கண்ணிருக்கிறதா - நெஞ்சிருக்கிறதா?

-மேத்தா-

மனித உரிமைகள் மாண்புத்தின் பீர்ப்புடன் தோன்றியவையே

ஏ. எம். எம். யானீர், அரசறிவியல் விசேட துறை, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

மாண்புத்தில் மனிதனானவன் மிகவும் விரும்புவது அவனின் உயிராகும். இந்த உயிரினை எந்தவொரு மனிதனும் அவன் கருவுற்றதில் இருந்து, தான் விரும்பியோ விரும்பாமலோ பாதுகாப்பதற்கு கடப்பாடுள்ளவனாகக் காணப்படுகின்றான். இந்த வகையில் நாம் இங்கு மனிதன் தனது உயிர் நிலைத்து நிற்கவும், அது நிலைத்து நிற்கும் காலம் முழுவதும் அந்த உயிரும் உடலும் பெறவேண்டிய உரிமைகளையும் இங்கு எடுத்து நோக்குவோம். ஒரு மனிதன் பிறந்தவுடன் அவனுக்குள்ள இயற்கை உரிமைகளும் அவனுடன் சேர்ந்தே பிறந்துவிடுகின்றது. அதனுடன் அரசினாலும் சமூகத்தினாலும் வழங்கப்படும் உரிமைகளும் பூரணமாக ஒரு மனிதனுக்கு எவ்வித கட்டுப்பாடுகளும் தடைகளும் இல்லாமல் கிடைக்குமாயின் அதுவே மனித உரிமை என்ற சொல்லுக்கு பொருத்தமான வரைவிலக்கணமாகும். இதனடிப்படையில் எல்லா மனிதர்களும் இறைவனால் சமமாக படைக்கப்பட்டுள்ளனர். பிறக்கும் போதே சில தவிர்க்க முடியாத அடிப்படை உரிமைகளை இறைவனிடம் இருந்தே பெறுகின்றனர். அவற்றுள் உயிரும் சுதந்திரமும் முக்கியமானதாகும். இதற்கமைய ஒரு மனிதன் உயிர் வாழ்வதும் கூட அவனின் அடிப்படை உரிமைகளில் ஒன்றாகும்.

மனித உரிமைகள் பற்றிய அரசியல் அறிஞரான அரிஸ்டோட்டலின் வரைவிலக்கணத்தை நாம் அவதானித்தால் “மனிதன் வாழ்ந்தால் மட்டும் போதாது அவன் நன்றாக வாழவேண்டும். நலன்கள் பாதுகாக்கப்பட்டால்தான் மனிதன் நன்றாக வாழ முடியும். தனது நலனைப் பேணிப் பொது நலனைப் பாதுகாப்பதற்கு ஒருவனுக்கு உள்ள சக்தியே உரிமைகளாகும்” என வரைவிலக்கணப்படுத்துகின்றார். அரசின் இயல்புக்கும், நோக்கத்திற்கும் ஏற்ப அதன் அங்கத்தவர்கள் தங்கள் பணிகளை நிறைவேற்றுவதற்கு அவசியமானவை என்று எவற்றை கருதுகின்றனரோ அவைகளே உரிமைகளாகும். எல்லா மனிதர்கள் மீதும் இறைவன் நியமித்திருக்கும் இயற்கை எல்லைகளுக்கும் சட்டங்களுக்கும் தங்கள் உடமைகளையும், தங்களையும் எது அதிக மகிழ்ச்சிக்குள்ளாக்கக் கூடும் என நினைக்கின்றார்களோ அந்த வகையில் உபயோகித்துக் கொள்ளும்படி இயற்கை மனிதனுக்கு உரிமைகளை அளித்திருக்கின்றது. ஆகவே தனிமனிதனின் ஆளுமையை விருத்தி செய்து முழுமையாக திகழ்வதற்குத் தேவையான சூழ்நிலைகளே உரிமைகளாகும். இந்தவகையில் தனிமனிதனின் ஆளுமை வளர்ச்சிக்கும், சமுதாய வாழ்விற்கும், அரசியல் வாழ்விற்கும் உரிமைகளானது இன்றியமையாததாகும். இவை ஒரு சிலருக்காகவன்றி அனைவருக்கும் பொதுவானவையாக இருத்தல் வேண்டும். எனவே உரிமைகள் என்பன “நல்வாழ்க்கைக்காக தனிமனிதனால் விண்ணப்பிக்கப்பட்டு சமுதாயத்தால் ஏற்கப்பட்டு சமுதாயத்தில் உள்ள சகலராலும் சமமாக அனுபவிக்கப்படுவதுமாகும்” என்று உரிமைகள் பற்றி பல்வேறு விதமான வியாக்கியானங்களும் விதந்துரைகளும் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன.

மேலும் உலகில் ஒவ்வொருவரும் இயற்கையான பல உரிமைகளை பெற்றவர்களாகவே பிறக்கின்றனர். இவ்வுரிமைகள் உடல், உளரீதியானவை. இவ்வுரிமைகளற்றவர்களாக எவருமே பிறப்பதில்லை. இதுவே அடிப்படை மனித உரிமைகள் எனப்படுகிறது. இவ்வுரிமைகளை எவ்வித தடங்களும் இன்றி சுதந்திரமாக ஒவ்வொருவரும் அனுபவிக்க முடியும். இதனை மறுக்கவோ, பறிக்கவோ இம்மண்ணில் எவருக்கும் உரிமை இல்லை. அவ்வாறு செய்வதும் தண்டிக்கப்பட வேண்டியதே. இந்த வகையில் மனித உரிமைகள் என்பது கர்ப்பப்பையில் கருத்தரித்தது முதல் பிறந்து, வளர்ந்து வாழ்ந்து மரணிக்கும் வரையில் ஒவ்வொருவருக்குமுள்ள இயற்கை உரிமைகளையே இங்கு குறிக்கும் எனலாம்.

ஒரு பெண்ணின் கர்ப்பப்பையில் தற்செயலாகவோ அல்லது தெரிந்தோ ஒரு சிசு உற்பத்தியாகிவிட்டால் கூட அதனைக் கருச்சிதைவு செய்வதன் மூலம் அழிக்க முடியாது. இதற்கான உரிமை அந்தக் கர்ப்பப்பைக்குச் சொந்தமான தாய்க்குக் கூடக் கிடையாது. அவ்வாறு செய்வதானது, அச்சிசுவின் உயிர்வாழ்வதற்குரிய உரிமையைப் பறிப்பதாகவே அமையும். அதனால் கருத்தரித்துவிடும் ஒவ்வொருவரும் பூமியில் உயிர்வாழ்வதற்கான உரிமையைப் பெற்றவர்களாகவே விளங்குகின்றனர். இவ்வுரிமையை வறுமையையோ, சமூகக்கோட்பாடுகளையோ காரணமாகாட்டி மறுக்கவும் மறைக்கவும் முடியாது. மேலும் மனித உரிமைகள் என்பது சாதாரண ஓர் விடயமல்ல. மாறாக ஆழ, அகலம் மிக்க விரிவான ஓர் அம்சமாகும். இவற்றைப் பற்றி பெரும்பாலானோர் அறிந்தவர்களாக இல்லை. அதனால் ஒவ்வொருவரும் தமக்குள்ள அடிப்படை உரிமைகளையும், அபிலாஷைகளையும் அறிந்து கொள்வதில் ஆர்வம் காட்ட வேண்டும் இது இன்றைய காலகட்டத்தில் மிகவும் அவசியமானதாகும். ஏனென்றால் இன்று மனித உரிமை மீறல்களும், மறுப்புக்களும் உலகில் பரவலாகத் தலைவிரித்து தாண்டவமாடிக் கொண்டிருக்கின்றன. இவைகள் பல்வேறு வடிவங்களில் நிகழுகின்றன. குறிப்பாகச் சொல்வதானால் ஒவ்வொரு வினாடியும் உலகத்தின் எந்த ஒரு மூலை முடுக்கிலாவது மனித உரிமை மீறல்களும் அடாவடித்தனங்களும் நடந்தேறிக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதனை நாம் அறுதியிட்டுக் கூறலாம்.

இன்றைய காலகட்டத்தில் இலங்கையிலும் உலக நாடுகளிலும் இடம்பெறும் மனித உரிமை மீறல்களை பொதுவாக எடுத்து நோக்கும் போது அவை சமூகப் பொருளாதார அரசியல், மத, இன, மொழி, இராணுவ காரணங்களின் நிமித்தம் இடம்பெறுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. அதாவது பலமுள்ளவன் பலஹீனமானவனை எந்த வழியிலாவது நசுக்குவதே மனித உரிமை மீறலாக விளங்குகின்றது. இதற்கு உடல் உள ரீதியாகப் பெரும்பான்மையானோர் முகம் கொடுக்கின்றனர். இதை நாம் இலங்கையினுள் அவதானிக்க வரும்போது தனிநபரின் வாழும் உரிமை, சித்திரவதையில் இருந்து விடுபடல், காணாமல் போதலைத் தடுத்தல் போன்றவற்றிற்குச் சுதந்திரமான விசாரணைகள் நடைபெற வேண்டும் எனவும் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. இலங்கையின் 1978ம் ஆண்டு அரசியல் யாப்பின்படி வாழும் உரிமைக்கு எவ்விதமான பாதுகாப்பும் அளிக்கப்படவில்லை. வாழும் உரிமைக்கு யாப்பு வழங்கிய விளக்கம் தடை உத்தரவாகும். அத்தியாயம் 13ன் 4ம் உறுப்புரையின் விதிப்படி மரணதண்டனை அல்லது சிறைத்தண்டனை சட்டத்தில் கூறப்பட்டுள்ள ஏற்பாட்டின் படியே விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய ஏற்பாடுகள் அவசரகால ஒழுங்கு விதிகளை உள்ளடக்குகின்றன. இலங்கையில், வாழும் உரிமை மீறலானது அண்மைக்காலமாக அதாவது 1983 தொடக்கம் வட-கிழக்குப் பகுதிகளிலும் 1988 தொடக்கம் 1990 வரையிலான காலப்பகுதியில் தென் இலங்கையிலும் நிலவியது எனலாம். இவைகள் பக்கச்சார்பான சட்டத்துக்கு முரணான கொலைகள், பாதுகாவலனே ஊரவனை சித்திரவதை செய்தல், அதனால் ஏற்படும் மரணங்கள் அல்லது விசாரணை இன்றி கைது செய்வதும் சித்திரவதை செய்வதும் இலங்கையில் இன்றும் கூட பரவலாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இவை இன்றைய காலகட்டத்தில் ஒரு இனத்தின் மீதான அடக்குமுறைகளாக அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றன.

அடுத்து நாம் இந்த மனித உரிமையில் பெண்களுக்கான உரிமைகளையும் ஆராய்வது அவசியமானதாகும். இலங்கையின் அரசியலில் பெண்கள் உரிமைகள் சம்பந்தமாக சட்டத்தின் மூலம் பாதுகாக்கப்படுகின்றனர். பாலியல் சமத்துவம் பற்றிய காரணங்களை முன்வைத்து 1978ம் ஆண்டு அரசியல் யாப்பின் 27வது பிரிவின் 2ஆவது உபபிரிவின் 'H' பிரிவானது குறிப்பிடுகிறது. குறிப்பாக கூறினால் ண்களாக இருக்கும் காரணத்தினாலேயே உலகில் பல பெண்கள் பாலியல் துஷ்பிரயோகம் மற்றும் அடக்கு முறைகளுக்கும், சித்திரவதைகளுக்கும் உள்ளாகின்றனர். இன்று இலங்கையில் இதை நாம் எடுத்து நோக்கினால் பல மட்டங்களிலும் ஒரு நாளைக்கு இரண்டு என்ற அடிப்படையில் பெண்கள் பாலியல் வல்லுறவுக்குட்படுத்தப்படுவதை தினசரி பத்திரிகைகளினூடாக நாம் அறிய முடிகிறது. இதை உலக நோக்கில் நாம் பார்த்தால்

அது மிகவும் அதிகமாகும் இதில் நூற்றுக்கு அறுபது வீதம் மட்டுமே வெளி உலகிற்கு தெரியவருகின்றது. ஆகவே நாம் இந்த மனித உரிமை மீறலானது உலகத்தில் இன்று மிகவும் ஒரு பாரதூரமான விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றதை அவதானிக்கலாம்.

அடுத்து “வீட்டுக்குள் வன்முறையை நிறுத்து நாட்டுக்குள் வன்முறை ஒழியும்” என்பதற்கிணங்க இன்றைய மனித உரிமை மீறல்கள் எமது சமுதாய பொருளாதார காரணங்களின் நிமித்தம் நமது குடும்பங்களுக்குள் ஒவ்வொரு வினாடியும், ஒவ்வொரு நாளும் நடக்கும் மீறல்கள் கணக்கிட முடியாதவையாகக் காணப்படுகின்றன. இவை இடம்பெறாத வீடுகள் இருக்குமேயாயின் சொற்ப தொகையாகத்தான் இருக்கும். இதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை. இருந்தும் சமூக, பொருளாதார, கலாச்சார காரணங்களின் நிமித்தம் இடம்பெறும் மனித உரிமை மீறல்களுக்கு எதிர்ப்புக்களோ ஆட்சேபணைகளோ தெரிவிக்கப்படுவதில்லை. அவைகள் சமூக, கலாச்சார, பொருளாதார பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளாக கருதப்படுகின்றன. பொதுவாக இவைகள் சமூக, கலாச்சார கட்டமைப்புக்கள் சிதைவடையும் போதுதான் அவற்றைப் பாதுகாப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பது வழக்கம். இதில் ஒவ்வொருவரும் பங்களிப்பு செய்தல் வேண்டும். அதனைத் தட்டிக் கழிக்க முடியாது. ஆனால் இன்று நடப்பதோ வேறு. சமூக கலாச்சார கட்டமைப்பு கோட்பாடுகள் தெளிவாக இருக்கையில் சிலர் அதனை தம் கைகளில் எடுத்துக்கொண்டு தாம் நினைப்பதை எல்லாம் சமூகப் கலாச்சாரப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளாகச் செயற்படுத்த முயற்சிக்கின்றனர். இந்த வகையில் சில குடும்பங்களில் தாய் பிள்ளைகளைக் கட்டுப்படுத்தல், தந்தை மகனைக் கட்டுப்படுத்தல் சில குடும்பங்களில் பிள்ளைகள் பெற்றோரைக் கட்டுப்படுத்தல் போன்ற செயற்பாடுகளும் விதிக்கப்படுகின்றன. இதில் முக்கியமாக வயது வந்த பிள்ளைகளை பெற்றோர்கள் சமுதாயக் கட்டுக்கோப்புக்குள் வைத்திருக்க பல கட்டுப்பாடுகளையும் விதிக்கின்றனர். இது சமுதாய ரீதியில் சரியாகத் தென்பட்டாலும் இதுவும் ஒருவகை மனித உரிமை மீறல்களாகவே கருதப்படுகின்றன. எனவே நாம் எமது சமூகத்தையும், எமது குடும்பத்தையும், அயலவர்களையும் சமமான உரிமைகளுடன் பிறந்தவர்கள் என்ற கண்ணோட்டத்துடன் நோக்க வேண்டும். “தோமஸ் பெயின்” (Tompain) என்பவர் “மனிதன் என்கின்ற முறையில் எதெல்லாம் தனது உரிமையோ அவைகள் எல்லாம் பிறரின் உரிமைகளாகும். என் உரிமையை நான் விரும்பி அடைவது போல, பிறர் உரிமைக்கும் நான் உத்தரவாதம் செய்வது எனது கடமையாகும்”. என்பதற்கிணங்க நாம் அனைவரும் சுதந்திர தீங்களாக, உலகெங்கும் ஒளிவீச வேண்டும்.

அடுத்து நாம் இந்த மனித உரிமைகள் உலகத்தில் நிலைத்து நிற்க உலக நிறுவனங்களினாலும் உலகின் தலையாய தாபனமாகிய ஐக்கிய நாடுகள் சாசனத்தையும் நோக்குவது சிறந்ததாகும். அதன் சாசனத்தின் படி, ஐக்கிய நாடுகளின் மக்களாகிய நாம் “யுத்தமாகிய கொடிய துன்பத்திலிருந்து எமது வருங்கால சந்ததியினரைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவும், அடிப்படை உரிமைகளில் எமது நம்பிக்கையை மீண்டும் உறுதிப்படுத்தியும், பாரிய சுதந்திரத்துடன் சமூக முன்னேற்றத்தையும் சிறந்த வாழ்க்கைத் தரத்தையும் பெற்றுக் கொள்ளவும்” உறுதி புண்டுள்ளோம். ஐக்கிய நாடுகளின் சாசனத்தின் வாசகம் ஒன்றில் இனம், பால், மொழி, சமய வேறுபாடுகள் இன்றி அடிப்படைச் சுதந்திரத்தையும் மனித உரிமைகளுக்கு மதிப்பளிக்க, ஊக்கமளிப்பதோடு, சர்வதேச ஒத்துழைப்புடன் இவைகளை மேம்படுத்துவது இச்சாசனத்தின் குறிக்கோள்களாகும். இதன் முதலாவது அமைவு 1948 டிசம்பர் 10ம் திகதி பொதுச்சபையால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இப்பிரகடனத்தின் வாசகம் ஒன்றிலும், இரண்டிலும் எல்லா மனிதர்களும் கௌரவத்திலும், உரிமையிலும் சமமானவர்களாகப் பிறந்துள்ளனர். பிரகடனத்தில் கூறிய உரிமைகளையும் சுதந்திரங்களையும் பெற உரித்துடையவர்களாவர்”. இவற்றில் 3 தொடக்கம் 21 வரையிலானவைகள் மனிதர்கள் அனைவருக்கும் உரிமையுடைய குடியியல் அரசியல் உரிமைகளைப் பற்றி கூறப்பட்டுள்ளன. அவையாவன....

- * உயிர்வாழ்வதற்கு பாதுகாப்பினையும், சுதந்திரத்தையும் பெறும் உரிமை
- * அடிமைத்தனம், கட்டுப்பாடுகளில் இருந்து விடுபடும் சுதந்திரம்.
- * மனிதாபிமானமற்ற சித்திரவதை, துன்புறுத்தல்கள் ஆகிய இழிவுபடுத்தும் தண்டனைகளிலிருந்து சுதந்திரம்.
- * எல்லா இடங்களிலும் சட்டத்தின் முன் தனி மனிதனாக இனங்காணல் நீதி மன்றத்தினூடாக தீர்வுகாணும் உரிமை, காரணமின்றி கைது செய்யப்படாமை, தடுத்துவைக்கப்படாமை, வெளியேற்றப்படாமை, நீதியான விசாரணையும், நடுநிலைமையான சுதந்திரமான வெளிப்படையான விசாரணையும், பெறும் உரிமை, குற்றவாளியாக நிரூபிக்கப்படும் வரை நிரபராதியாகக் கணிக்கப்படல்.
- * ஒருவருடைய சொந்த விடயங்களிலும், குடும்பத்திலும் வீட்டிலும் கடிதத் தொடர்புகளிலும், அதிகாரமின்றித் தலையிடுதல், ஒருவருடைய கௌரவம் புகழ் மீது அவதூறு விளைவித்தல் என்பவற்றைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கு அவற்றிற்கு எதிரான சட்டங்களைப் பெறும் உரிமை.
- * விரும்பிய இடங்களுக்குச் செல்லுதல், புகலிடம் பெறுதல் ஒரு தேசிய இனத்தைச் சேர்ந்திருத்தல் ஆகியவற்றிற்கான உரிமை.
- * திருமணம் செய்யவும், குடும்பத்தை உருவாக்கவும், சொத்துக்கள் வைத்திருக்கும் உரிமை.
- * சிந்தனைச் சுதந்திரம், மனச்சாட்சிச் சுதந்திரம், சமயச்சுதந்திரம் கருத்துக்களை உருவாக்கவும் வெளியிடவும் உள்ள உரிமை.
- * அமைதியாக ஒன்று கூடுவதற்கும் சங்கங்கள் அமைப்பதற்குமான உரிமைகள்.
- * அரசாங்கத்தில் பங்குபற்றும் உரிமை, பொதுச் சேவையில் பங்கு பற்றுவதற்கு சமமான சந்தர்ப்பம் பெறும் உரிமை.
- * வாசகம் 22 லிருந்து 27 வரை பொருளாதார சமூக கலாச்சார உரிமைகள் பற்றியதாக அமைகின்றது. இவை ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் உள்ள உரிமைகளாகும்.
- * சமூக பாதுகாப்பு பெறும் உரிமை.
- * தொழில் செய்யும் உரிமை, வேலைக்கு சமமான சம்பளம் பெறும் உரிமை, தொழில் சங்கங்களை அமைக்கும் உரிமை.
- * சுகாதார நலனினைப் பேணுவதற்கும் ஏனைய நலன்களிற்கும் போதுமான வாழ்க்கைத் தரத்தை பெறும் உரிமை.
- * கல்வி பெறும் உரிமை.
- * சமூகத்தின் கலாச்சார வாழ்க்கையில் பங்கேற்கும் உரிமை.

இறுதியாக முடிவுரை கூறப்படும் வாசகம் 28 இலிருந்து 30 வரை எல்லோரும் சமூக, கலாச்சார, கட்டளைகளாக மனித உரிமைப் பிரகடனத்தில் உள்ளடக்கப்படுபவையாவும் முழுமையாக அடையப்பட வேண்டும் என வலியுறுத்துகின்றது. இவ்வுரிமையானது மற்றவர்களின் உரிமையைப் பாதிக்கும் போது எல்லைகள் வரையறுக்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொருவரும் தான் வாழும் சமுதாயத்தின் பல்வேறு கடமைகளுக்கு உட்பட்டவர்களாகும். இந்த வாசகங்கள் அதாவது ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் 30 வாசகங்களைக் கொண்ட இந்தப் பத்திரமானது இன்றைய உலகில் இவைகளின் செயற்பாட்டுத் திறமையை நாம் நிறைபோட்டுப் பார்த்தால் அது பல கேள்விகளையும் பல முரண்பாடான கருத்துக்களையும் தோற்றுவிப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது.

இன்றைய உலக ஒழுங்கமைப்பை நாம் இதன் கண்ணோட்டத்தில் நோக்கினால், அது எந்தளவு ஒத்திசைவாகச் செல்கின்றது என்பதைக் கண்டு கொள்ளலாம். இன்று இந்த உரிமை மீறலானது இல்லை என்று சொல்வதற்கு ஒரு நாடுகூட இல்லை என்றே சொல்லலாம். ஜனநாயகத்தின் தாயகமான ஐரோப்பிய அமெரிக்க நாடுகளிலும் இன்று பல மனித உரிமை மீறல்கள் நடக்கத்தான் செய்கின்றது. இவை யாவும் தன்விருப்புடன் செய்யப்பட்டது எனக் கூறமுடியாது. அரசியல் அதிகாரத்துக்கான போராட்டம் அல்லது பொருளாதார வளங்களின் மீதான கட்டுப்பாடு என்பதன் அடையாளமாகவே மனித உரிமை மீறல்கள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. மனித உரிமை மீறல்களுக்கு எதிரான பிரச்சாரத்தின் மூலம் அவற்றினைக் கட்டுப்படுத்தமுடியும். ஆனால் இது அடிப்படையில் காணப்படும் மோதல்களுக்கு ஒரு தீர்வு மட்டுமே. எனவே மனித உரிமை மறுப்பு எந்த வடிவத்தில் இடம் பெற்றாலும் அதற்கெதிராகக் குரல் கொடுப்பதும், செயற்படுவதும் மிகவும் அவசியமானது. இது சமுதாய அங்கத்தினர்கள் ஒவ்வொருவரினதும் தலையாய கடமையாகும்.

With best compliments from:

வவுனியா நகரிலே சகல வசதிகளுடன் பாதுகாப்பாகத் தங்குவதற்கு நீங்கள் நாடவேண்டிய ஒரு இடம்

“ஐலண்ட் லொட்ஜ்”

அத்துடன் இங்கு உங்களுக்குத் தேவையான தொலைபேசி, போட்டோப் பிரதி, லெமினேற்றிங் வசதிகள் மற்றும் இன்ரர்நெற் வசதிகளையும் குறைந்த கட்டணத்தில் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

Tel. No: 024 - 22460, 024 - 22669, 024 - 21059, 024 - 22887, 024 - 21037

தமிழ் இணையப் பல்கலைக்கழகம் (Tamil Virtual University)

கு.பார்த்தீபன், இறுதி வருடம், பொறியியற் பீடம்.

(Tamil Virtual University) தமிழ் மெய்நிகர் பல்கலைக்கழகம் என்பது, இணையத்தினூடாக (Internet) பட்டம் பெறக்கூடிய கட்டடங்கள் இல்லாத ஒரு பல்கலைக்கழகமாகும்.

தமிழ் இணையப்பல்கலைக்கழகம் ஏன் தேவை ?

இன்று எமது மக்கள் சொந்த இடங்களைவிட்டு உலகெங்கும் பரந்து வாழத் தொடங்கிவிட்டனர். உலகில் மொத்தம் 7 1/2 கோடித் தமிழர்களில் 20% தமிழர்கள் 40 ற்கும் மேற்பட்ட அயல்நாடுகளில் வசித்து வருகின்றனர். அவர்களில் சிலருக்கு நன்றாக எழுத வாசிக்கத் தெரியும். வேறு சிலருக்கு தமிழ் பேச மட்டுமே தெரியும். இன்னும் சிலருக்கு தாம் தமிழர் என்பதைத் தவிர தமிழைப் பற்றி வேறு எதுவும் தெரியாது. இவர்களுக்குத் தாய்மொழித் தமிழை இணையம் (internet) மூலம் கற்பிக்க வேண்டும் என்ற உயரிய நோக்கத்தில்தான் தமிழ் இணையப் பல்கலைக்கழகம் உருவாக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் உலகின் எந்த முலையில் இருந்தும் இணையம் மூலம் தமிழைக் கற்றுக் கொள்ளலாம். ஏன் பட்டமே பெற்றுவிடலாம். மெல்லத் தமிழ் இனிச்சாகும் என்றவர்களுக்கு இல்லை தமிழ் உயிர் வாழும் என்று எடுத்துக் காட்ட இது நல்லதொரு சான்றாக அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை. இதுவரை நாம் அறிந்தது இயல், இசை, நாடகம் எனும் முத்தமிழே. இன்று நான்காம் தமிழாக கணனித் தமிழ் அமையும் என்பது உலகறிந்த உண்மை.

இணைய முகவரி,
<http://www.tamilvirtualuniv.org>
(Tamil Virtual University)

தோற்றம்.

தமிழர்களின் பண்பாட்டு விதைகளை விருட்சமாக்க 1999ம் ஆண்டு “உலகத் தமிழர் இணையக் கருத்தரங்கு” மாசி 7, 8 ம் திகதிகளில் சென்னையில் கூடியது. இம் மாநாட்டில் தான் தமிழ் இணையப் பல்கலைக்கழக வித்து ஊன்றப்பட்டது. உலகின் 7 1/2 கோடி தமிழர்களுக்கு பண்பாட்டுத் தளமாக இந்தப் பல்கலைக்கழகம் செயற்படும். மொழி அறிவு, மொழியியல், இலக்கணம், தொழில்நுட்பம், தகவல் பரிமாற்றம் போன்ற கணனித் தமிழியலின் (நான்காம் தமிழ்) வளர்ச்சிக்கு தமிழக அரசு காட்டிய அக்கறை பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

இந்தப் பல்கலைக்கழகம் மாசிமாதம் 17ம் திகதி வைபவரீதியாக சென்னையில் திறந்து வைக்கப்பட்டது. இதனை மேற்குறிப்பிட்ட வலைப்பின்னல் முகவரியினூடாக அனைவரும் கண்டு களிக்கலாம். இப் பல்கலைக்கழக அமைப்புக் குழுவின் தலைவராக பேராசிரியர் வா. செ. குழந்தைச்சாமி அவர்களும், இயக்குனராக டாக்டர் V. பொன்னவைக்கோ அவர்களும் இருக்கின்றனர். கடந்த வருடம் மார்கழி மாதம் இலங்கையை சேர்ந்த 20 பல்கலைக்கழக தமிழ் மாணவர்கள் இந்தியா சென்று கணனிக் கற்கை நெறியை முடித்து வந்துள்ளனர். இவற்றை ஒழுங்கு செய்தவர்கள் டாக்டர். பொன்னவைக்கோவும் இலங்கை தமிழ் இணைய வழிகாட்டல் குழுவின் தலைவர் திரு. சிவதாசன் அவர்களும்.

பல்கலைக்கழக அமைப்பு:

இப் பல்கலைக்கழகம் இரு வேறு பிரிவுகளாக இயங்கும். ஒன்று கல்விக் கூடம் மற்றையது நூலகம். இதற்கு தமிழ் பல்கலைக்கழகம் (தஞ்சாவூர், அண்ணா, பாரதியார்) பல்கலைக்கழகங்கள் மற்றும் திருச்சி மண்டலப் பொறியியல் கல்லூரி போன்ற கல்வி நிறுவனங்கள் தற்போது உதவும் கரங்களாக உள்ளன.

கல்விப் பிரிவில், தொடக்க கல்வியில் இருந்து 10ம் வகுப்பு வரை கற்கலாம். அரிச் சுவடி 'அ' இல் இருந்து மொழியியல் ஆராய்ச்சி வரை இங்கு செய்யலாம். இந்த தொடக்க நிலையில், தொடக்கக் கல்வியை மட்டும் தான் படிக்க முடிகிறது.

இப்பல்கலைக்கழகம் இணையம், மொழியறிவு, இலக்கணம், வரலாறு, தமிழ் பண்பாடு, கலாச்சாரம், அரசியல், கலை, இலக்கியம், நுட்பவியல் போன்ற தமிழியல் அறிவை வழங்கும். மேற்படி பட்டப்படிப்புக்கான (Degree) பாடங்களையும் தேர்வு முறைகளையும் தஞ்சைப் பல்கலைக்கழகம் நடாத்தும், ஆனால் சான்றிதழ் (Certificate) மற்றும் பட்டப்பின்படிப்பு (Diploma) சான்றிதழ்களை தமிழ் இணையப் பல்கலைக்கழகத்திலே படித்துக் கொள்ளலாம்.

நூலகம்:

சங்கத் தமிழ் இலக்கியங்கள் முதல் தற்கால இலக்கியங்கள் வரையிலும் சங்ககால மொழி நுட்பவியல் முதல் தற்கால கணனித் தமிழ் வரையிலுமான எல்லாவகையிலுமான புத்தகங்களும் இந்நூலகத்தில் உண்டு. இந்நூலகத்தில் மேற்குறிப்பிட்ட இணைய முகவரி மூலம் பொது மக்களும் சென்று பயனடைய முடியும். ஆங்கிலம், பிரஞ்சு, ஜேர்மன், ரஷ்யன், சைனீஸ், ஐப்பானிஷ், போன்ற பிற மொழிகள் ஊடாகவும் தமிழைக் கற்கக் கூடிய ஒழுங்குகளும் செய்யப்பட்டுள்ளன.

வகுப்புக்களும் பாடங்களும்:

இங்கு வகுப்புக்கள் இரண்டு முறையில் நடைபெறும்.

- (1) On line virtual class - நேர்முக வகுப்பு
- (2) Off line virtual class - பகுதி நேர மறைமுக வகுப்பு

நேரடி வகுப்பு குறிப்பிட்ட நேரங்களில்தான் நடைபெறும். அவ்வேளைகளில் மாணவர்களின் கேள்விகளுக்கு பயனுள்ள வகையிலும், ஆர்வமுட்டக்கூடிய வகையிலும் தரமாகவும், கவரக் கூடியதாகவும் பாடத்திட்டங்கள் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் ஒலி, ஒளி, வரிவடிவம் போன்ற பல்வேறு வசதிகளோடு பாடத்திட்டம் அமையும்.

தேர்வு முறைகள்:

நேர்முக வகுப்புக்களுக்கும் மறைமுக வகுப்புக்களுக்கும் தேர்வு எழுதும் முறை மாறுபட்டிருக்கும். தமிழ் இணையப் பல்கலைக்கழக தொடர்பு மையங்களான இந்தியாவிலும், பிற நாடுகளிலும் நிறுவப்படும் இந்த தொடர்பு மையங்களில்தான் தேர்வுகள் நடாத்தப்படும்.

இந்த இணையப் பல்கலைக்கழகத்தினூடாக உலகத் தமிழினம் தலை நிமிர்ந்து வீறு நடை போடும் என்பதில் ஐயமில்லை.

நாட்டாரியலில் உள்ள நாட்டார் பாடல்கள் பந்தியும் அதன் சமூக நோக்குப் பந்தியும் ஒரு பார்வை

வேலையா. சதீஸ்குமார், மூன்றாம் வருடம், பொறியியற்பீடம்.

நாட்டாரிலக்கியம் எனப்படுவது ஏட்டுக்கல்வி இல்லாத காலப்பகுதியிலிருந்தே நாட்டு மக்களிடையே தோற்றம் பெற்று வாய்மொழிமூலமாக நாட்டுமக்களுக்கூடாக கடத்தப்பட்டு வந்த ஒரு இனிய இலக்கிய வடிவமாகும்.

நாட்டாரியல் (FOLKLORE) என்னும் கல்கத்தாவிலிருந்து வெளியாகும் சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் சங்கர் சென்குப்தா நாட்டாரியல் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் “நாட்டுப்புறப் பண்பாட்டியல் என்பது கிராமிய மக்களின் பொக்கிஷம். மனிதனோடு மனிதனை அது நேரடியாக மட்டுமல்லாது இதயத்தோடு இதயத்தையும் அது பிணைத்து வைக்கின்றது. அவர்களுடைய தனித்தன்மையை குலைக்காமல் ஒற்றுமையை வளர்க்கின்றது. இயற்கையோடு இயைந்து வாழும் ஒரு சமூகத்தின் ஒட்டுமொத்தமான அல்லது தனிப்பட்ட உணர்ச்சிகளை அது பிரதிபலிக்கிறது” என்கிறார்.

நாட்டாரிலக்கியத்தில் பலதரப்பட்ட ஆய்வுகளை மேற்கொண்டிருக்கும் டாக்டர். சு. சக்திவேல் “ஒரு நாட்டு மக்களின் நாகரீகத்தை, பண்பாட்டை, பழக்கவழக்கங்களை, வரலாற்றை நாட்டு நடப்பை உண்மையான முறையில் படம்பிடித்துக் காட்டுவதே நாட்டுப்புறவியலாகும். அதாவது இலக்கியங்கள் காலத்தைக் காட்டும் கண்ணாடி என்றால் நாட்டுப்புறவியல் சமுதாய வளர்ச்சியைக் காட்டும் கண்ணாடி எனலாம்” என வரையறை செய்துள்ளார். மேலும் நாட்டாரியல் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டுள்ள அறிஞர் ஒளரலியோ எம். எஸ் பினோஸா என்பவர் “நாட்டுப்புற இயலானது மனித சமுதாயம் எதை அனுபவித்ததோ, எதைக் கற்றதோ, எதைப் பயிற்சி பெற்றதோ அவற்றைக் குவித்து வைத்திருக்கும் சேமிப்பு அறையாகும்.” எனக் குறிப்பிட்டதானது நாட்டாரிலக்கியத்தின் பண்புகளைத் துல்லியமாக விளக்குகிறது.

இவ்விலக்கியமானது நாட்டார்பாடல்கள் (FOLK SONGS), நாட்டார் கதைகள் (FOLK TALES), கதைப்பாடல்கள் (BOLLADS), நாட்டார் கலைகள் (FOLK ARTS) ஆகிய வகைகளில் வகைப்படுத்தி ஆய்வு செய்யப்படுகிறது. மேலே கூறப்பட்ட வகைகளில் நாட்டார் கலைகள் (FOLK ARTS) எனப்படும் வகையானது நாட்டார் பாடல்களைப் போன்றே இன்னுமொரு முக்கிய கூறாகச் சமூகத்தின் பண்பாட்டு விழுமியங்களை யதார்த்த பூர்வமாக விளக்கும் நாட்டாரிலக்கிய வடிவாக காணப்படுகிறது. இவற்றுள் கைப்பணிகள் (FOLK CRAFT), நாட்டுக்கூத்துக்கள் (FOLK DRAMA), நாட்டார் விளையாட்டுக்கள் (GAMES), நாட்டார் விழாக்கள் (FESTIVALS), நாட்டார் ஆடல்கள் (FOLK PLAY), நாட்டார் மருத்துவம் (FOLK MEDICINE), நாட்டாரிசை (FOLK MUSIC) ஆகிய வகைகள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாறு பரந்த விரிவுபட்ட ஆற்றல்களைக் கொண்டிருக்கும் நாட்டாரியலில் உள்ள நாட்டார் பாடல்களில் எனது பார்வையைக் குவியப்படுத்துகிறேன்.

தமிழ் மொழியிலே நாட்டார் பாடல்களைக் குறிப்பதற்கு நாடோடிப்பாடல்கள், கிராமியப் பாடல்கள், பாமரர் பாடல்கள், மக்கள் கவிதைகள், எழுதாக் கவிதைகள், வாய்மொழி இலக்கியம், பொதுமக்கள் இலக்கியம் ஆகிய பதங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இப்பதங்களிலிருந்தே நாட்டார் பாடல்களின் இயல்பை, தன்மையை வெளிப்படையாக தெரிந்து கொள்ளலாம் (ஆகவேதான் இத்தனை பதங்களையும் விவரித்தேன்). அதாவது பாமர மக்கள் தங்களின் இன்பம், துன்பம், ஆசை, நம்பிக்கை, கனவு, காதல், விருப்பு, வெறுப்பு ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்துவதற்கு வாய்மொழிப் பாடல்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். இது பாமரமக்களின்

உணர்வுகளை யதார்த்த பூர்வமாகவும், நேரடியாகவும் இசையுடன் வெளிப்படுத்துகின்றது எனலாம். இதனால் இவை பாடப்படும் சூழலைச் சேர்ந்தவர்களின் மனதில் பதியக்கூடியதாகவும், அவர்களையும் விரும்பி இசைக்க வைப்பதற்கும், வாய்மொழியாக கடத்தப்படுவதற்கும் ஏதுவாக இருக்கிறது எனக் கூறலாம். அதாவது நாட்டார் பாடல்களானது சமூகத்தினிடையே அனுபவங்களை உணர்வுபூர்வமாக ஊடுகடத்தும் ஒரு கருவியொன்றாக அமைந்திருக்கின்றது எனக் கூறலாம். அது மட்டுமன்றி நாட்டார் பாடல்களானது வெகு அருகில் நின்று கைகுலுக்கிக் கொள்ளும் ஒரு இனிய நண்பனைப் போல நெருக்கமானதாகவும் மனம் விரும்பும் இயல்பானதாகவும் இருந்து வருகின்றது.

உலகின் சகல மொழிகளிலும் “ஏட்டிலக்கியம்” என்று கூறப்படுகின்ற செந்நெறி இலக்கியம் தோற்றம் பெறுவதற்கு அடிப்படை ஊற்றாக இருந்தது நாட்டுப்பாடல்களாம். சடவிக், குமுறே, மில்பன் ஆகிய நாட்டாரிலக்கிய ஆய்வாளர்கள். “மொழிகளில் செந்நெறி இலக்கியங்கள் தோன்றுவதற்கும் வளர்ச்சி பெறுவதற்கும் நாட்டார் இலக்கியங்களே முன்னோடியாகவும் கருவூலமாகவும் அமைந்தன” எனத் தமது ஆராய்ச்சிகளின் மூலம் நிறுவியுள்ளனர். அதாவது இந்தியப் பண்பாட்டில் உள்ள இராமாயணம், மகாபாரதம் என்ற இதிகாசங்கள் எழுத்து வடிவம் தோன்றுவதற்கு முன்பே வாய்மொழி மரபிலே தோற்றம் பெற்று வழங்கி வந்துள்ளன. காலப் போக்கில் இவையே மொழிவளர்ச்சியால் செந்நெறிக் காவியங்களாக உருப்பெற்றன என்று இந்திய வீரயுகம் பற்றி ஆராய்ந்த பேராசிரியர் என். கே. சித்தாந்த (N. K. SIDHANTA, THE HEROIC AGE OF INDIA, LONDON, 1929) என்பவர் தக்க சான்றுகளுடன் நிறுவியுள்ளார். அத்துடன் சங்க இலக்கிய அகத்துறை, புறத்துறைப் பாடல்களும் வாய்மொழிமரபின் ஆக்க உத்திகளைப் பெற்று ஆக்கம் பெற்றுள்ளன என்று க. கைலாசபதி (1968) கூறியதையும் கருத்தில் கொள்ளல் வேண்டும். ஆயினும் ஒரு குறித்த மக்கள் சமூகத்தின் பண்பாட்டு அம்சங்களையும், பழக்கவழக்கங்களையும், வழிபாட்டு முறைகளையும், கிரியைகளையும், நம்பிக்கைகளையும் ஆய்வு செய்வதானால் செந்நெறி இலக்கியங்களைவிட நாட்டாரிலக்கியமே சரியான சான்றாதாரம் எனக் கூறலாம். எனினும் கிராமியப் புலவன் வித்துவச் செருக்கோ அன்றித் தான்தோன்றித்தனமோ கொண்டிராமல் எளிமையாகவே இயங்கி வந்திருக்கிறான். இதனை

“பாடறியேன் படிப்பறியேன்
பள்ளிக்கூடம் தானறியேன்
ஏடறியேன் எழுத்தறியேன்
எழுத்துவகை தானறியேன்
ஏட்டிலே எழுதவில்லை
எழுதி நான் படிக்கவில்லை
வாயிலே வந்தபடி

வகையுடனே நான் படிப்பேன்” என்ற பாடல் புலப்படுத்துவதை அறிந்து கொள்ளலாம்.

நாட்டார் பாடல்கள் மனிதன் பிறக்கும் போது தாலாட்டாக மலர்ந்து அவன் வாழ்வுடன் இரண்டறக் கலந்து அவன் இறக்கும் போது ஒப்பாரியுடன் வழியனுப்பி வந்திருக்கிறது. குழந்தையொன்று பிறக்கும்போது மருத்துவச்சி வாழ்த்துப் பாடுகிறாள். பின்பு அன்னையானவள் தாலாட்டுப் பாடுகின்றாள். அமுதாட்டும் போதும், பிள்ளைகளுக்கு விளையாட்டுக் காட்டும் போதும், கதை சொல்லும் போதும் பாடுகின்றாள். பின்பு பிள்ளை சிறுவனாக வளர்ந்து தோழர்களுடன் விளையாடும்போது விளையாட்டுப் பாடல்களையும், வேடிக்கைப் பாடல்களையும் பாடி மகிழுகின்றான். கட்டிளம் பருவத்திதல் காதல் பாடல்களை இசைக்கின்றான். மற்றைய தொழிலாளர்களுடன் கூடித்தொழில் செய்யும் போது தொழிற்பாடல்களைப் பாடி சோர்வைப் போக்குகின்றான். கடவுள் வழிபாட்டிலும், சமூகச் சடங்குகளிலும் கலந்து கொள்ளும் போதும் பாடுகின்றான். பின்பு இறக்கும் போது மகளிர் ஒப்பாரி பாடுகின்றனர். இவ்வாறே மக்களின்

பிறப்பிலிருந்து இறப்பு வரை இயற்கையுடன் இணைந்து உள்ளத்து உயர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் சக்தி வாய்ந்ததாக இப்பாடல்கள் காணப்படுகின்றன.

இவ்வாறாக சிறப்பு வாய்ந்த நாட்டுப் பாடல்களானது தனது சமூகம் பற்றிய அக்கறையையும் பண்பாடு கலாச்சாரம் பற்றிய சிந்தனைகளையும் கூடக் கொண்டிருக்கும் ஊடகமாகத் திகழ்கின்றது. இப்பாடல்கள் தாய்மை உணர்ச்சி, மனிதநேயம், சமூகக் கூட்டுறவு, தொழில்களின் சிறப்பு, நீதி உணர்ச்சி, பக்திமார்க்கம், தன்னம்பிக்கை, பிறரின் துன்பத்தில் பங்கு கொள்ளும் பாங்கு, இயற்கை இரசனை, நகைச்சுவை உணர்வு, ஆகிய பல சமூக மேம்பாட்டு எண்ணங்களை கொண்டதாக இருப்பதனால் இவை மக்கள் வாழ்வியலின் உயிரோட்டமுள்ள நாடித்துடிப்பாக இயங்கி வந்திருக்கிறது எனலாம்.

நாட்டுப்பாடல்கள் இவ்வாறு மக்களால் விரும்பி இரசிக்கப்படுவதற்கும், இசைக்கப்படுவதற்கும் ஏதுவாகக் காணப்படும் மற்றொரு அடிப்படைக் காரணியாக அமைவது அவை அமைந்த இசையின் சிறப்பியல்பு எனலாம். அதாவது நாட்டார் பாடல் ஒவ்வொன்றும் இசையுடனேயே ஒலிக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. இந்நாட்டாரிசையின் பொருட்கூறுகள் மட்டுமன்றி ஒலி ஸ்தாயி (PITCH), ஒலி அழுத்தம் (STRESS), ஒலிஆழம் (LENGTH) என்ற அம்சங்களும் அமைந்து காணப்படுகின்றன. இவை இசைக்கும், மொழிக்கும் உள்ள ஒருமைப்பாட்டைக் காட்டுவதோடு மக்கள் மனதில் இடத்தைப் பிடித்து அமர்ந்து கொள்வதற்கும் விரும்பி இசைக்கப்படுவதற்கும் ஏதுவாகக் காணப்படுகின்றது. இது பற்றிய மேலதிக தகவல்களை கலாநிதி இளையதம்பி பாலசுந்தரத்தின் “நாட்டாரிசை இயல்பும் பயன்பாடும்” என்ற நூலில் அறியக்கூடியதாய் உள்ளது.

இதுவரை நாட்டார் பாடல்களைப் பற்றிய இயல்புகளையும், தன்மையையும் அதன் சிறப்பியல்புகளையும் பகிர்ந்து கொண்ட நான் சமூகவியலின் அடிப்படையில் அதனை நோக்குவதன் மூலம் இக்கட்டுரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

சமூகவியல் நோக்கில் நாட்டார் பாடல்களை நோக்கும் போது அது மானுடவியலுக்கான மிகச் சிறந்த சிந்தனைப் பொக்கிஷம் என்பதனை அறியக்கூடியதாக உள்ளது. இதனை ஆராயும்போது எமது முந்தையோர் எவ்வளவு ஆழ்ந்த அனுபவங்களுடனும், மனித நேயத்துடனும், இரக்க உணர்வுடனும், கூட்டுறவு நெறிவாழ்க்கை முறையுடனும் வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதை அறியக் கூடியதாக உள்ளது. அதேவேளை விஞ்ஞானம் கோலோச்சும் இன்றைய காலகட்டத்தில் மேலே கூறப்பட்ட இயல்புகள் எல்லாம் காணாமல் போய்கொண்டிருப்பதை அவதானிக்கும் போது உண்மையாகவே பழமை என்பது ஆச்சரியப்படும் விடயமாகவே இருந்து வருகிறது.

இவ்வாறு காணப்படும் பாடல்களில் உதாரணமாக சில பாடல்களைக் கருதுவோம். குழந்தையொன்று பிறந்தவுடன் மருத்துவிச்சி பாடுகிறாள்

“அயலும் புடையும் வாழ(வும்) வேண்டும்
அன்னமும் சுற்றமும் வாழ(வும்) வேண்டும்
ஆச்சியும் அப்புவும் வாழ(வும்) வேண்டும்
அம்மானும் மாமியும் வாழ(வும்) வேண்டும்”

குழந்தை பிறந்தால் அது பெற்றோருக்கு மட்டுமல்ல, அயலுக்கும் சமூகத்துக்கும் கூட அது மகிழ்ச்சியான விடயமாக மருத்துவிச்சி நினைக்கிறாள். குழந்தையால் முழுச் சமூகமும் நலனுடன் வாழவேண்டும் எனக் கூறுகிறாள். எல்லோரும் வாழவேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தை மருத்துவிச்சியின் இப்பாடலில் காணமுடிகின்றது. இதே போலவே வயல்வேலை செய்யும் உழவன், முதல்உழவு செய்யத் தொடங்கும் போது பாடும் பாடல் இனிதானது.

“பட்டி பெருக வேணும் தம்பிரானே-
 பாற்பாணை பொங்க வேணும் தம்பிரானே
 மேழி பெருக வேணும் தம்பிரானே-
 வேளாண்மை விளைய வேணும் தம்பிரானே
 நாடு தழைக்க வேணும் தம்பிரானே
 நல்ல மழை பெய்ய வேணும் தம்பிரானே
 ஏர் தழைக்க வேணும் தம்பிரானே-
 எல்லோரும் வாழ வேணும் தம்பிரானே”

பட்டி பெருகுவதாலும், பாற்பாணை பொங்குவதாலும், வேளாண்மை விளைவதாலும், உழவனும் அவனது குடும்பமும் மட்டுமன்றி அவன் தொழில் செய்யும் ஊரில் உள்ள எல்லாரும் நல்வாழ்வு பெறுகின்றனர். இதையே உழவனும் விரும்புகிறான் என்பதை இப்பாடல் உணர்த்துகிறது. ஒளவையார் பாடிய,

“வரப்புயர் நீர் உயரும்
 நீருயர் நெல் உயரும்
 நெல்உயர் குடி உயரும்
 குடி உயரக் கோன் உயர்வான்”

என்ற பாட்டின் பாங்கிலேயே இப்பாடலும் சிறந்ததொரு சமூக நோக்கைக் கொண்டு அமைந்திருப்பதை அவதானிக்கக் கூடியதாய் உள்ளது.

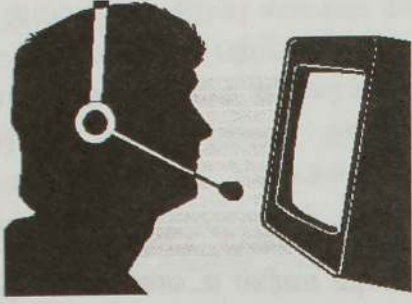
இவ்வாறான நாட்டார் பாடல்களைப் பயில்வதன் மூலம், பயிற்றுவிக்கப்படுவதன்மூலம் எங்கள் பாரம்பரிய கலாச்சார விழுமியங்களைப் பேணிக் கொள்வது மட்டுமன்றி அவை பற்றிய அறிவை வளர்ப்பதன் மூலமும் பாடப்படுவதன் மூலமும் சிறந்ததொரு இசைச் சூழலை உருவாக்கமுடியும் என நம்புகின்றேன். இது பற்றிய அக்கறைகளை இன்றைய கல்வியமைச்சு மேற்கொண்டு வருகிறது. உதாரணமாக வடக்கு, கிழக்கு மாகாண கல்வி பண்பாட்டு அலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை அமைச்சு இரண்டாயிரமாம் ஆண்டில் நடத்திய தமிழ் இலக்கிய விழாவின் ஆய்வுப்பொருளாக நாட்டாரிலக்கியத்தை எடுத்துக் கொண்டது பாராட்டப்பட வேண்டிய விடயமாகும். எனினும் இவை போதிய அளவில் மக்களுக்கு எடுத்துச் செல்லப்படவில்லை என்பதை அவதானிக்கக் கூடியதாய் உள்ளது. இதற்குப் பல காரணங்களைக் கூறலாம். எனினும் இது சரியாக மக்கள் மத்தியில் எடுத்துச் சொல்லப்பட வேண்டும், மீண்டும் ஒரு இனிய நாட்டார்பாடல்களாலான இசைச்சூழல் உருவாக வேண்டும் என்பதே எனது விருப்பம் ஆகும்.

உசாத்துணைக் களஞ்சியங்கள்:

1) சில்லையூர்ச் செல்வராசன்
“வளர்ந்து வரும் மக்களிசை”	2) சாரதா
“கிராமிய கவிதை வளமும் சிந்தனைக் கட்டுரைகளும்”
3) இளையதம்பி பாலசுந்தரம்
“நாட்டாரிசை இயல்பும் பயன்பாடும்”	4) கலாநிதி. சுசீந்தரராசா
கலாநிதி. ஆ, சண்முகதாஸ்
கலாநிதி. எம். ஏ. நு. மான்
செ. வேலாயுதம்பிள்ளை
“நாட்டார் பாடல்கள்”, கல்வி
வெளியீட்டுத் திணைக்களம்

சுத்தம்ல்லாமல் ஒரு சீத்

க. ஈசன், இறுதிவருடம், பொறியியல் பீடம், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

அப்போதுதான் வீட்டிற்குள் நுழைகின்றேன். முன் ஹோலில் அக்காவும் பக்கத்து வீட்டு அன்ரியும் ஏதோ கதைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை தாண்டி அறைக்குள் நுழைகின்றேன். சரியான களைப்பு. கண்டியிலிருந்து கொழும்புக்கு பஸ்ஸில் வருவது சரியான அலுப்பு வேலை. இவள் அக்கா என்ன வெளியே கதைக்கிறாள் அப்பிடி. நானொருவன் களைச்சு வந்திருக்கிறதையும் பொருட்படுத்தாமல். காதுகளை அவர்களின் கதைப்பக்கம் கூர்மையாக்குகின்றேன்.

“ உண்மையாக வேணுகோபால் செய்தது பிழைதானே?... என்னவெண்டாலும் சீதா பாவம் - அது அக்கா, “சீதா பாவம்தான் ஆனால் வேணுகோபாலில் பிழையெண்டு நான் சொல்லமாட்டேன்.” இது பக்கத்து வீட்டு அன்ரி. எனக்கிண்டால் எதுவுமே விளங்கவில்லை. இவர்கள் யாரைப்பற்றித்தான் கதைக்கிறார்கள். ஊர் எண்டாலும் யாரோ ஊர்க்காரரை பற்றிக் கதைக்கிறார்கள் எனலாம். அன்ரியும் நாங்களும் வேறு வேறு ஊர்க்காரர் எனவே அதற்குச் சந்தர்ப்பம் இல்லை. அப்ப யாரைப்பற்றி இவ்வளவு கரிசனை என்று யோசிக்கையிலேயே அக்கா உள்ளே வந்தாள். தம்பி சாப்பாடு மேசையிலிருக்கு, பிரிட்ஜில் தண்ணியிருக்கு சாப்பிடு. நான் “சத்யா” பார்க்கப் போகிறேன் என்றாள். நான் உடனே யார் சத்யா, அது உன்ரை நண்பியா? என்று கேட்டேன். அத்துடன் நிக்காமல் யார் வேணுகோபால்? என்றேன். உடனே அக்கா விழுந்து விழுந்து சிரித்துவிட்டு அன்ரியிடம் சொல்ல அவவும் விழுந்து விழுந்து சிரித்தார். அப்போதுதான் அக்கா சொன்னாள் அது நாடகத்தொடர்கள் சக்தி T.V யில் ஒளிபரப்பாகிறது என்று. இது ஒரு சின்ன உதாரணம்தான். இந்த நாடகத் தொடர்கள் எவ்வாறு எமது சமூகத்தை பெரிய அளவில் பாதித்திருக்கின்றது என்று விளங்குவதற்கு எங்கு பார்த்தாலும் சத்யா, குடும்பம், வாழ்க்கை, ஆலயம், மந்திரவாசல் இது வயது வித்தாசமின்றிப் பலராலும் பேசப்படும் சொற்கள். இந்த நாடகத் தொடர்களை என்னால் இரண்டு கோணத்தில் நோக்கக் கூடியதாக உள்ளது.

(1) பொதுவாக எம்மக்கள் கிராமப் புறங்களில் இருந்து நாட்டுநிலமை காரணமாக கொழும்பில் குடியேறி அறைகள் விடுதிகளில் மிகவும் நெருக்கமான அவதியான ஒரு சூழ்நிலையில் வாழ்க்கை நடத்துக்கின்றார்கள், வெளியில் சொல்லவே பயப்பிடுகிறார்கள். இது இங்கு மட்டுமல்ல தமிழர் வாழும் ஏனைய பகுதிக்கும் பொதுவான நிலை. ஒரு சமூகம் சூழல், பக்கத்துவீட்டார் என்று வாழ்ந்த எமது மக்கள் இப்போது ஒரு அறை என்று வாழ்க்கையை சுருக்கி கொண்டுவீட்டார்கள். இவ்வாறு உள்ள போது இவர்கள் மன நிலையில் ஒரு அழுத்தம் உண்டாக வாய்ப்பு உள்ளது. இது இவர்களைப் பெரிதும் பாதிக்கும். இவ்வாறான சந்தர்ப்பத்தில் இந்தத் தொடர்கள் அவர்களிற்கு இன்னொரு குடும்பத்தில் தொடர்பை அவர்களின் கதைகள் அறியும் வாய்ப்பு இன்னொருவரின் பிரச்சினை, குடும்ப சூழல் தொடர்பைத் தொலைக்காட்சி மூலம் அதாவது ஒரு கற்பனையாக ஏற்படுத்திக் கொடுக்கின்றது. இது இவ்வாறான ஒரு மனதிற்கு புத்துணர்ச்சியாக அமைகின்றது. இது அவர்களின் மனவழுத்தத்தை குறைக்கின்றது என்ற விடயத்தில் சந்தோஷம் தான்.

(2) எனது மற்றைய கோணம் மிகவும் ஆபத்தானதும், ஆழமானதும் சில நேரங்களில் சிலருக்கு அற்பத்தனமாகவும் அமையலாம். எமது மக்கள் போர் என்ற குகையில் சிக்கித் தவிக்கும் ஓர் சமூகம், இனவாதத்துடன் தவிக்கும் ஒரு இனம், பொருளாதாரத்தில் சரிந்த மக்கள், பின் தள்ளப்படும் ஓர் சமூகம். நாங்கள் போரிட வேண்டியவர்கள், குரல்கொடுக்க வேண்டியவர்கள், எதிர்க்க வேண்டியவர்கள், உணர்ச்சிகளை உரக்க வெளிப்படுத்த

வேண்டியவர்கள், கனவு காணமுடியாதவர்கள் நாங்கள், காதல் செய்யக்கூடாதவர்கள் நாங்கள், எங்களுக்கு வேண்டியது என்பது உரிமையுடன் கூடிய அமைதி. வரலாறுகள் எமக்கு வாழ இடமளிக்கவில்லை. எப்பவோ எவரோ வாழுவதற்கு வழிசமைக்கவே எமக்கு அனுமதி கொடுத்துள்ளது. ஆனால் இன்று 6.30க்கும் 8.00 மணிக்கும் தான் தொலைக்காட்சியை நிப்பாட்டுகிறார்கள். ஏனென்றால் அதுதான் செய்திக்கான நேரம். 97ல் நான் கொழும்பு வந்தபோது என் நண்பன் என்னிடம் சொல்லிக் கவலைப்பட்டான். எங்கள் சனம் எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறது, சும்மா அரசாங்கம் ஏமாத்துகிறது, சமாதானம் அது இது என்று இழுத்தடித்து எமக்கு எப்பத்தான் விடிவு வரப்போகுது?? என்றெல்லாம் கவலைப்பட்டான். அதே நண்பனை இன்று சந்தித்தபோது தான் போனமாதம் யாழ்ப்பாணம் போனதாகச் சொன்னான். எப்படி ஊர் எண்டேன். ஒரே அலுப்பு மச்சான். எனக்கு என்ன கவலையெண்டால் ஒரு மாதமாக வாழ்க்கையும், குலவிளக்கும் பார்க்கவில்லை. சங்கர் மகாதேவனின் நிகழ்ச்சியும் பார்க்க முடியாமல் போய்விட்டது என்றான். எவ்வளவு மாற்றம் அவனது மனநிலையில் என்று யோசித்துவிட்டு நேரத்தைப் பார்த்தேன் 8.30க்கு வாழ்க்கை பார்க்கவேண்டும் என்ற ஞாபகத்தில். இது உண்மையான விடயம் மட்டுமல்ல மிகவும் கவலைப்படக்கூடிய ஒரு விடயமும் தான். ஆனால் மிகவும் நுணுக்கமாக சிந்திக்கப்படவேண்டிய ஒரு விடயம்.

கடந்த 2 வருடத்தில் எத்தனை தனியார் வானொலிகள், தொலைக்காட்சிகள், தென்னிந்திய கலைஞரின் நிகழ்ச்சிகள், அவைகள் தரமானவையா அல்லது தலையைப் பிடுங்க வைப்பவையா என்பது இன்னொரு பெரும் கேள்வி. அது மட்டுமன்றிக் குறுகிய காலத்தில் இவ்வாறான ஒரு தோற்றத்தின் பின்னணி, நோக்கம் என்ன? அல்லது தொடர்பு சாதனங்களின் வளர்ச்சிதான் இந்தக் வளர்ச்சிக்கு காரணம் என்று இலகுவில் விட்டுவிடமுடியுமா?

மனம் என்பது மிகவும் நுண்ணிய பொருள். அதனுள் திரும்பத் திரும்ப ஒரு விடயத்தைப் புகட்டினால் அது அதற்கே பழக்கப்படுத்திக் கொள்ளும். அதே போல் மனிதனும் சூழலுக்கு இயல்பாகவே தன் வாழ்க்கையை தொடர்கிறான். வளைந்து கொடுக்கின்றான். பெரும்பான்மையான மக்கள் இப்போது வடக்கிலிருந்து வெளியேறி இங்கு வந்து தங்கி உள்ளனர். இவ்வாறான தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள், இசை நிகழ்ச்சிகள் நிச்சயம் அவர்களின் கடப்பாடுகளில் இருந்து அவர்களைப் பின்தள்ளும் என்பதில் எந்தவித ஐயப்பாடும் இல்லை. இது யாராலும் திட்டமிட்டுச் செய்யப்படும் சதியா? இதற்கு ஏதேனும் அரசியல் இராஜதந்திர பின்னணி உண்டா என்பது ஒரு கேள்வியே.

அது மட்டுமன்றி இப்போது சில மாதங்களில் இந்தியாவில் இருந்து சன் T.V காரர்கள் அங்காங்கே மக்களை சந்திச்சு உரையாடி, விருப்பமான பாடல்களைக் கேட்டு அதை ஒலிபரப்பினார்கள். அப்போது அவர்கள் இங்கு யுத்தம் அப்படி இப்படி கூறுகிறார்கள் ஆனால் உங்களைப் பார்க்கவும் இங்குள்ள மக்களைப் பார்க்கவும் அப்படித் தெரியவில்லையே என்றனர். அவ்வாறே இப்போது கொஞ்ச நாட்களின் முன்னர் எனது சிங்கள நண்பர் ஒருவரை சந்தித்தபோது சொன்னார். தமிழ் மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள், அடிமைப்படுத்தப்படுகிறார்கள். சுதந்திரமில்லையென்று என்னுடன் வாக்குவாதப்படுவாய். ஆனால் பார் தனியே தமிழ் மக்கள் என்றில்லாது சிங்கள, முஸ்லீம் மக்கள் கூடுதலாக வாழும் கொழும்பு, கண்டியிலும் இப்படியான பெரியளவான இசை நிகழ்ச்சிகள் தமிழ்மக்களால்தானே நடாத்த முடிகின்றது. அப்போது தமிழ்மக்கள் தனியாக வாழும் யாழ்ப்பாணத்தில் அவர்களிற்கு சுதந்திரமில்லை. திறந்த சிறைச்சாலையெண்டு சொல்வதில் என்ன அர்த்தம். இப்போது கொழும்பில் சிங்கள இசை நிகழ்ச்சிகளை விட தமிழ் நிகழ்ச்சிகள் தானே கூட நடக்கிறது. தமிழர்களின் உரிமைகள், சுதந்திரம் மறுக்கப்படவில்லையென்றார், ஓரளவேனும் எங்களின் பிரச்சினையையும் விளங்கிய அந்த சிங்கள நண்பர்.

இந்நோக்கத்தில் பார்க்கையில் வெளியுலகத்திற்கு இங்கு சகல உரிமையும் சுதந்திரமும் உண்டு என்பதை உணர்ந்த சிலரால் உந்தப்பட்டு திட்டமிட்டு செயற்படுத்துவதே இந்த நிகழ்ச்சிகள் தொலைக்காட்சித் தொடர்புகள் என்ற ஒரு ஐயப்பாடு தீவிரமாக எழுகின்றது.

சரி எது எப்படியோ இங்கு வந்து வாழும் மக்கள் போரைப்பற்றி சிந்தனையை, கடமைப்பாடுகள் மறந்தும் அதில் இருந்து ஒருங்கவே இங்கு வந்து பெருமளவில் குடியேறுகின்றனர், என்று நோக்கினாலும் இது அவர்களின் அன்றாட வாழ்விலோ, சமூக சிந்தனையிலோ, கல்வியிலோ எவ்வளவு தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன என்பதும் ஒரு பெரிய கேள்வியே.

ஒரு முழுமையான நாளை எடுத்து நோக்கினால் காலை 10மணிக்கு சுவர்ணவாகினியில் ஒரு திரைப்படம், 1மணிக்கு சக்தி T.V யில் ஒரு திரைப்படம், 4.30 - 9.00 மணிவரை தொடர்களும் 9.30க்கு சிரசவில் தமிழ்த்திரைப்படம் இதில் பெரும்பான்மையான மக்கள் முழுமையாக இந்நேரங்களை இதற்கு மட்டுமே செலவிடுகிறார்கள் என்பது கண்கூடு நேரடியாக அவதானித்ததொரு விடயமும் கூட. அண்மைக் காலமாக ஒருவாரத்தைக் கருதினால் அதில் சக்தி T.V யில் 7 படங்களும் சுவர்ணவாகினியில் 4 படங்களும் சிரசவில் 2 படங்களும் ஐரிஎன், ரிஎன்எல் போன்றவற்றில் தலா ஒரு படமும்

மொத்தமாக 15க்கு மேற்பட்ட படங்கள் ஒளிபரப்பாகின்றது. இது ஒரு நல்ல போக்கா. இது எவ்வளவு பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் என்பது மிகவும் கவலைப்படவேண்டிய விடயமாகும். இது திட்டமிடப்பட்ட விடயமா என்பது மிக மிக அச்சத்தை அளிக்கிறது. இதற்கு பலியாவது அப்பாவி மக்களே.

அதுமட்டுமன்றி அண்மைக்காலமாகவே இந்தியாவில் வெளிவரும் அதே தினத்தில் இங்கும் திரைப்படங்கள் வெளியிடப்படுகின்றன. இவ்வாறான எல்லா செயற்பாடுகளும் ஓரிரண்டு பெரிய நிறுவனங்களாலேயே மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இவர்கள் பெரிய அரசியல் செல்வாக்குள்ள நிறுவனங்கள் என்பதும் சிந்திக்கப்பட வேண்டிய இன்னொரு விடயம். அது மட்டுமன்றி இத்திரைப்படங்கள் தரமானவையா என்பதை விட இவை கூட எம்மக்களின் பிரச்சினையை திரித்து காட்டுகின்றன என்பதற்கு என்னால் ஒரு உதாரணத்தைக் கூறமுடியும். இவை எனது கருத்திற்கு வலிமை சேர்ப்பதால் அமைகின்றது. 24, Feb, 2002 சரிநிகரில் வந்த ஆலங்காட்டி மழையும், குண்டு மழையும் என்ற கட்டுரையில் தொகுப்பை இங்கே தருகின்றேன். இது தெனாலி படத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில்...

தெனாலி சோமனைப் பற்றி சொல்வதற்கு முன் அவர் தப்பிவந்த அத்தேசம் இப்போது எப்படி இருக்கிறது? இங்கே ஏறக்குறைய ஒரு லட்சம் பேர் கொல்லப்பட்டு இருக்கிறார்கள். இருபதாயிரம் போராளிகள் உயிரை தியாகம் செய்தும் சொந்த நாட்டிலே 5 லட்சம் பேரும் இதர நாடுகளிலே 5 லட்ச பேருமாக அகதிகளாக்கப்பட்டும், பல ஆயிரம் குழந்தைகள் அநாதைகளாக்கப்பட்டும் பல ஆயிரம் பேர் மனநோயாளிகளாக ஆக்கப்பட்டும், பலகோடி தமிழர் சொத்துக்கள் அழிக்கப்பட்டும், பல நூறு பெண்கள் பாலியல் வல்லுறவுக்குட்படுத்தப்பட்டும், ஆயிரக்கணக்கில் பெண்களும் ஆண்களும் காணாமல் போயுள்ளனர். போரில் இருந்து தப்பிவருகையில் கூட கடலிலே மூழ்கிப்பலியாகியும் உள்ளார்கள். இத்தனை துன்பங்கள் நிரம்பித்தான் அந்த சின்னஞ்சிறிய தேசிய இனத்தின் அவலவாழ்வு அங்கிருந்து தப்பித் தமிழ்நாடு வரும் ஒருவனின் கதையை அதுவும் இராணுவக் கொடுமைகளினால் மனப்பிறழ்வுக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட ஒருவர் கதையைக் கேலியாகச் சித்திரித்து திரைப்படமாக வெளியிட்டு வெற்றிப்படமாக ஆக்கமுடிகிறது என்பதாலேயே அத்திரைப்படம் பற்றி நாம் அவசியம் பேச

நேர்கிறது.

அதிலும் தெனாலி இராணுவத்தால், பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டவர் அப்படிப்பட்ட நபரை மையமாக வைத்து கேலி செய்து படம் எடுப்பது என்பது ஈழத்தமிழர் போராட்டம் வாழ்வுரிமை துன்பதுயரம் எல்லாவற்றையும் பின்தள்ளி மறைத்து அப்பிரச்சினையோடு உணர்வு பூர்வமாகத் தொடர்புடைய தமிழ் மக்களைத் திரைதிருப்பும் முயற்சியாகவே தெனாலி படத்தை கருதமுடியும்.

கமல் ஈழத்தமிழராக நடிப்பதை இலங்கைத்தமிழராக நடிப்பதாக பத்திரிகைகள் எழுதின. ஈழம், ஈழத்தமிழர், என்ற வார்த்தைகளை திட்டமிட்டே எழுத மறந்தன. கமலின் ரசிகர்களோ இன்னொரு படி மேலே போய் சிங்களம், தமிழில் கமல் அசத்துகிறார் என்று கூறி விளம்பரம் செய்தனர். ஈழத்தமிழர் பிரச்சினையை இவ்வளவு நகைச்சுவையாக கூட எடுக்க முடியுமோ என்று “இந்தியா டூடே” யே வியக்கிறது. இப்பிரச்சினை பற்றிய நகைச்சுவையான முதல்ப்படம் என்று சொரணை அற்றவர்களுக்கு கூட்டிக் காட்டுகிறது.

இடைவிடாத கடும்போர், அழிவு இந்திய அமைதிப்படை நுழைவு, இஸ்ரேல் ஆயுத உதவி, அமெரிக்கா ஆயுத உதவி, பாகிஸ்தான் உதவி இப்படிப்பல நாடுகளின் உதவியோடு சிங்கள அரசு தமிழ் இனத்தை சின்னாபின்னமாக்கி வருகின்றது. சொந்த மண்ணை இழந்து தவிக்கின்றது தமிழினம். நாமும் நம் பங்கிற்கு அங்கிருந்து தப்பி வரும் ஒருவரின் கதையை நகைச்சுவைத் திரைப்படம் என்ற பெயரில் சிரித்து ரசித்து இந்த மரண ஓலத்தை கதைத்துக் கொண்டாடியிருக்கிறோம். ஒடுக்குமுறையை சிரித்து ரசித்து மறப்பது சாராம்சத்தில் அவ்வினத்திற்குத் துரோகம் செய்வதும் அந்த ஒடுக்கு முறைக்கும் துணை போவதாகத்தான் அமையும்.

இத்திரைப்படங்கள் எம்நாட்டு தியேட்டர்களிலே 100 நாட்கள் ஓடியிருக்கிறது என்றால் எம்மக்களின் அறியாமை எவ்வளவு என்பதும் ஊடகங்களின் சதியும் வெளிப்படுகின்றன. இவை நேரடியாக பாதிப்பை ஏற்படுத்தாவிடினும் மிகவும் கவலைப்பட வேண்டிய விடயம், சிந்திக்கப்பட வேண்டியவை, சீர்திருத்தப்பட வேண்டியவை.

அடுத்தவிடயம் அண்மைக்காலமாக இவ்வாறெனாலி தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளை பார்த்தால் அதுவும் வானொலிகளை நோக்கினால் முழு நிகழ்ச்சிகளும் தொலைபேசி சம்பந்தமாகவே இருக்கின்றது. இதனால் மக்கள் தாங்கள் விரும்பிய பாடல்களை விரும்பிய நேரத்தில் கேட்கக்கூடியதாக இருக்கிறதாம். அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்கும் பிரச்சினைக்கும் மக்கள் தாங்களே நேரடியாக பதிலளிக்க முடிகிறதாம். அதுதான் பலரது இதுபற்றிய கருத்தும் இச்சாதனங்களுடன் தொடர்புபட்டவர்களினதும் விளம்பர வெளிப்பாகும். இவ் வானொலி நிகழ்ச்சிகளை நோக்கினால் முழுமையாக தொலைபேசி தொடர்பான நிகழ்ச்சியாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. முழுமையான ஒரு நாளில் அதாவது 24 மணியில் ஒரு வானொலி நியைத்தில் முழுமையாக 15 மணித்தியாலத்திற்கு தொலைபேசி இணைப்பு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதை சற்றுச் சிந்திப்பவருக்கு மிகவும் தெளிவாக விளங்கும். அதாவது 900 நிமிடங்கள் அண்ணளவான மொத்தமான தொலைபேசித் தொடர்பில் (Online) உள்ள நேரம். நேரத்திற்கு ஏற்ப தொலைபேசிக்கட்டணம் மாறுவதால் சரியாக 5 ரூபா என்று நோக்கினால் ரூபா 4500 அழைப்பு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. மொத்தமாக (சிங்கள வானொலி உட்பட) கிட்டத்தட்ட 6 வானொலி நிலையம் என்று கருதினால், மொத்தமாக ரூபா 27000 தொலை பேசி அழைப்பு மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இதே ஒரு வருடத்தில் 12318750 வரும். இதற்கான பாதுகாப்பு வரி 6.5% ஆனதே இப்போது பிரச்சினை இப்படி நோக்கினால் இது ஒரு அண்ணளவான உதாரணம். அண்மைக்காலமாக வெளிவரும் கருத்தான பாதுகாப்பு வரிக்கு கூடிய பணம் தொலைபேசியூடு வருகின்றது என்பது தெளிவாகின்றது, உறுதியாகின்றது. இப்போது இவையெல்லாம் அரசியல் ராஜதந்திரப் பின்னணியில் சிக்கியிருக்கிறதா என்ற கேள்வியும்

வலுவடைகிறது. அதற்கான விடையும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தெளிவடைகின்றது.

கடைசியாக ஒன்று, எம்மக்கள் இதையுணர்ந்து செயற்பட வேண்டும் என்பதே என் விருப்பம், பலரது விருப்பம் அது மட்டுமின்றி இதனுடன் 3 எழுத்து உளவு நிறுவனங்களுக்கு தொடர்புகள் உண்டு என்று கூறினால் சாதாரணமாக எவரும் நம்பப் போவதில்லை. ஏறும்பூர கற்குளியும் என்பதை அவர்கள் நம்புகிறார்கள், காதைக்கடித்துக்கொண்டு தோடு தருகிறார்கள் என்பதை நீங்கள் நம்புங்கள், கொஞ்சம் சிந்தியுங்கள்.

இடது கைப்பழக்கம்

சார்லி சாப்ளின், அல்பேர்ட் ஐன்ஸ்டீன், மார்லின் மன்றோ, ஜோர்ஜ் புஷ், மார்டினா நவரதிலோவா எல்லோருமே இடது கைப் பழக்கமுள்ளவர்கள்.

ரோசல்டர் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த உளவியல் பேராசிரியர் தாமஸ் பீவர், அவர்கள் பேசுவதில் கூட வலது கைக்காரர்களிடமிருந்து மாறுபட்டவர்கள்தான் என்கிறார். மொழியும், அதில் வார்த்தைகளை வெளிப்படுத்தும் முறையும், வளரும் சூழலையும், மரபையும் பொறுத்தே அமைகிறது என்கிறார்கள் ஆராய்ச்சியாளர்கள். மாஸ்கூஸ்ட்ஸ் இன்ஸ்டிடியூட் அஃப் டெக்னாலஜியைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் சாம்ஸ்கி, தனித்தனி வார்த்தைகளை மட்டும் அல்லாமல், வார்த்தைகளை அமைப்பது கூட மூளையின் பழக்கமான செயலுக்கு உட்பட்டதுதான் என்கிறார்.

வலது கைக் காரர்களின் மூளையைவிட, இடது கைக் காரர்களின் மூளை வித்தியாசமாகச் செயல்படுகின்றது என்கின்றனர் சில ஆராய்ச்சியாளர்கள். மூளை வளர்ச்சி அடையும் பொழுது, இடது கைக் காரர்கள் இயல்பாகவே சில சாதக பாதகங்களையும் பெறுகிறார்களாம். மொழியில் அவர்கள் வலது கைக்காரர்களிடம் தோற்றுப் போனாலும், கணிதத்தைப் பொறுத்தவரை, வலது கைக்காரர்களைவிடவும் சாதனை படைப்பவர்கள் இடது கைக்காரர்கள்தானாம்!

பத்திரிகைச் சுதந்திரம்

பேராசிரியர் சி.தில்லைநாதன், தலைவர், தமிழ்த்துறை, பேராதனைப்பல்கலைக்கழகம்.

பத்திரிகையின் பெருமையினைப் பாடப்புகுந்த பாரதிதாசன், 'ஊரினை நாட்டை இந்த உலகினை ஒன்று சேர்க்க' வல்லது அதுவென்றார். அறிவைத் தேடிப் பரப்புவது, உலகச் செய்திகளையும், கருத்துக்களையும் திரட்டி வழங்குவது, மன இருளை அகற்றுவது, துயில்வோர் கண்ணில் எழுச்சியாய் அமைவது, களைப்பினில் ஊக்கம் அளிப்பது, மக்கள் எண்ணத்தைச் செழிப்புறச் செய்வது. குறுகிய செயல்கள் தீர்த்துக் குவலயம் ஓங்கச் செய்வது என்று பலவாறாகப் பத்திரிகையின் சிறப்புக்களைப் பாரதிதாசன் விரித்தார். அவர் கூறுபவற்றை கூர்ந்து நோக்குமிடத்து, ஒரு பத்திரிகையின் ஆற்றலையும் அதனால் ஆற்றக்கூடிய அரும்பணிகளையும் அறிந்து கொள்ள இயலும். அதே நேரத்தில், வலுமிக்க ஒரு சாதனத்தைக் கையாழுபவர்களுக்கு இன்றியமையாத சமுதாயப் பொறுப்புணர்வையும் மனங்கொள்ளாதிருத்தல் சாலாது.

ஐனநாயகத்தின் செம்மையான செயற்பாட்டுக்குப் பத்திரிகை முதலான தொடர்பு சாதனங்கள் முக்கியமாக வேண்டப்படுபவை. பத்திரிகையின் முதலாவது கடமை தகவல் தருவதும், கல்வியூட்டுவதும் என்பர். துல்லியமாகவும், பக்கசார்பின்றியும் நேரகாலத்தோடும் தேவைப்படும் தகவல்களையும் அறிவினையும் பெற்றுக் கொள்ளும் மக்களால்தான் ஒரு ஐனநாயகம் முழுமையாகச் செயற்படுவதற்கு உகந்த முடிவுகளை எடுக்கமுடியும். "ஐனநாயக அமைப்பில் சுதந்திரமும் சமத்துவமும் காணப்பட வேண்டுமாயின், அனைத்து மக்களும் கூடிய அளவுக்கு பங்குபெறல் வேண்டும்." என்று கிரேக்க சிந்தனையாளரான அரிஸ்டோட்டில் கூறினார். மக்களை ஒருமுகப்படுத்தவும், அவர்கள் மத்தியில் அறியாமையை அகற்றி, அறிவினைப் பரப்பவும், பயனுள்ளவகையில் அவர்களை அரசாங்கத்தில் பங்குபெற வைக்கவும் பத்திரிகையால் முடியலாம்.

ஆனால், அதிகார வர்க்கத்தினரதும் ஊன்றிய நலன்களினதும் ஆளுகையிலுள்ள பத்திரிகைகள் பொதுமக்கள் நலன்களைப் பேணி அவர்களை ஆட்சியில் பங்குபற்ற வைப்பதில் அதிக அக்கறை காட்டுமென நம்பலாமா? இன்று பத்திரிகைச் சுதந்திரம் பற்றியும், பத்திரிகையாளர் உரிமைகள் குறித்தும் மிகுதியாகப் பெரும் பத்திரிகைகளில் பேசப்படுகின்றது. ஆனால், சுதந்திரத்தையும் உரிமையையும் பற்றிப் பலவீனமானவர்களும் சுரண்டப்படுபவர்களும் ஒதுக்கப்பட்டவர்களும் உரிமை மறுக்கப்பட்டவர்களும் அங்கலாய்ப்பதற்கும் அதிகாரபலமும் மிக்கவர்கள் குரல்கொடுப்பதற்கும் இடையில் நிறைய வேறுபாடு உண்டு.

ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன் கைத்தொழிற்புரட்சிக்குப் பிந்திய இங்கிலாந்தில் ஐனநாயகத்தின் முன்னோடிகளான மத்தியத்தரவர்க்கத்தினர் பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தை வலியுறுத்திய போது, பரந்த வாக்குரிமையையும் தேர்தல் மூலமான ஆட்சிமுறையினையும் நிலமானிய அதிகாரக் குலைப்பையுமே அவர்கள் கருத்திற் கொண்டனர். இலாபத்தை முதற் குறியாகக் கொண்டதொரு வியாபாரமாகப் பத்திரிகைத்துறை வளர்ச்சியடையுமென்று அவர்கள் எதிர்பார்த்திருக்கமாட்டார்கள். மனித குல முன்னேற்றத்துக்கோ, விடுதலைக்கோ அனுகூலமான முறையில் மக்கள் அபிப்பிராயத்தை உருவாக்க வேண்டப்படும் சுதந்திரமும் சுயலாபத்துக்கோ அதிகாரவேட்டைக்கோ வேண்டப்படும் சுதந்திரமும் ஒன்றாகுமா?

இந்தியப் பிரதமர் ஜவகர்லால் நேரு 1963 பெப்ரவரியில் இந்தியப் பத்திரிகை நிறுவக ஆதரவில் நடந்த ஒரு கருத்தரங்கில் பேசுகையில், சுதந்திரம் முதலானவற்றில் பண்பலம் தலையிடுவதால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளைக் குறித்து விசனம் தெரிவித்தார். பண்பலமிக்கவர்கள் தங்கள் கருத்துக்களையென்றி அவற்றுக்குமாறான வேறு கருத்துக்கள் வெளியிடப்படாதவாறு பார்த்துக்கொள்வார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டார். ஒருவருடைய அபிப்பிராயம் பொதுமக்களுடைய பரந்த அபிப்பிராயம் எனத் தோன்றத்தக்கவாறு வெளியிடப்படுவதுடன் ஊன்றிய நலனுடையோரின்

ஓர் உபாயமாகும்.

இன்று உலகின் நாலாபுறங்களினின்றும் ஏராளமான செய்திகளும் கருத்துக்களும் வந்தவண்ணமுள்ளன. அவற்றுள் அச்சில் வெளியிடத்தக்கவற்றைத் தேர்ந்தெடுப்பது பத்திரிகையாளரின் பொறுப்பு. பலாபலன்களைக் கவனத்திற்க்கெடுக்காது, வாசகர் பலவீனத்தைப் பயன்படுத்தி விற்பனையைப் பெருக்கவோ வேறு கருமங்களை முடிக்கவோ கருதலாமா? குரோத உணர்வுகளையும், வன்மத்தையும், உன்மத்தையும் தூண்டும் வகையிலும் முக்கியமானவற்றைப் பூதாகாரமாகக் காட்டும் விதத்திலும் முக்கியமான பிரச்சினைகளிலிருந்து மக்களைத் திசைதிருப்பும் வகைகளிலும் செய்திகளையும் கருத்துக்களையும் வெளியிடலாமா? யுத்த தளபாட வியாபாரத்தில் சுவை கண்ட ஒருவர் அதற்கு அனுசூலமான ஒரு நிலையினைத் தொடர்ந்து வைத்திருக்கப் பத்திரிகையைப் பயன்படுத்தினால் எப்படியிருக்கும்?

ஆடைகலைந்து கவர்ச்சிகாட்டும் பெண்ணொருத்தி ஒருபுறத்திலும் கந்தலாடையால் மானத்தைக் காக்க முயலும் ஏழைப்பெண்ணொருத்தி மறுபுறத்திலும் காணப்படுகிறார்கள் என்றும், யாருடைய புகைப்படத்தைப் பிடித்துப் பத்திரிகையில் போடுவது என்று தீர்மானிக்கும் நிலையில் பத்திரிகையாளர்கள் நிற்கிறார்கள் என்றும் வைத்துக் கொள்வோம். விற்பனையைப் பெருக்க உதவும் என்று கவர்ச்சிப் பெண் படத்தை ஒருவர் விரும்பலாம். ஏழ்மையின் கொடுமையை எடுத்துக்காட்டிச் சமுதாயத்தின் மனச்சாட்சியை உலுப்பிவிடலாம் என்று ஏழைப்பெண் கோலத்தை இன்னொருவர் தேர்ந்தெடுக்கலாம். எதை வேண்டுமானாலும் எடுத்துக்காட்டும் சுதந்திரம், எங்களுக்கு உண்டென்று மற்றொருவர் மல்லிடலாம்.

உண்மைகளை வெளியிடுவது பத்திரிகையின் வேலை; தீர்மானங்களை மேற்கொள்வது வாசகர்களின் வேலை என்றும் கூறப்படுகிறது. உண்மை என்றால் என்ன என்ற வினாவுக்கு விடைகாண்பது அவ்வளவு இலேசானதல்ல. “உண்மைசிலவேளைகளில் தீமை விளைப்பதாகலாம்.” என்று உலகப்பத்திரிகை அமைப்பொன்றின் செய்தித்துறைத் தலைவராக விளங்கிய ஜோர்ஜ் ஏ. கிறிம்ஸ்கி கூறுகின்றார். மகாத்மா காந்தி Truth, Accuarcy என்பவற்றை வேறுபடுத்தி, Truth என்பது சீர்தூக்கிப் பார்த்து முடிவு செய்யப்பட வேண்டிய ஒன்று என்பார். வாய்மை என்றால் என்னவென்பதை வரையறை செய்யப்புகுந்த திருவள்ளுவர், ‘யாதொன்றும் தீமை இல்லாத செயல்! என்றார். குற்றமற்ற நன்மை பயக்கும் இடத்து பொய்மையும் வாய்மையின்பாற்படும் என்று அவர் அடுத்துக் கூறுகிறார். “தீங்கு பயவாதாயின் வாய்மையின்பாற்படும் என்று அவர் அடுத்துக் கூறுகின்றார். “தீங்கு பயவாதாயின் மெய்மையாம், என்று பரிமேலழகர் விளக்குகிறார். எனவே, உண்மையைப் பேணுவதில் ஆர்வம் உடையவர்கள் ஒரு செய்தியையோ, வியாக்கியானத்தையோ, படத்தையோ வெளியிடும்போது அதனால் விளையக்கூடியது நன்மையாகுமா, தீமையாகுமா என்பதைப் பொறுப்புணர்வுடன் நிதானிக்கும் சுதந்திரமுடையவர்களாதல் வேண்டும். பல்வேறு செய்திகள் பல ஊடகங்களின் மூலம் மோதிமுட்டும் இன்றைய சூழலில், அபிவிருத்தியடைந்துவரும் ஒரு நாட்டின் சாதாரண மக்களிடம், உண்மையையும், பொய்மையையும், நன்மையையும், தீமையையும் தீர்மானிக்குப் பொறுப்பினை முற்றுமுமுதாக விட்டுவிடுவது உசிதமானதா என்பதும் எண்ணிப்பார்க்கப்பட வேண்டியதாகும்.

எது எவ்வாறாயினும், வலுமிக்க ஒரு சாதனம் பத்திரிகை என்பதையும் பொது மக்களிடம் மிகுந்த செல்வாக்குச் செலுத்தக்கூடிய அதனைச் சீவனோய்பாயத்துக்காகவோ, இலாபம் சம்பாதிக்கவோ கையாள்வதால் பல அனர்த்தங்கள் விளையலாம் என்பதையும் விளங்கிக் கொண்டு, பொதுநன்மைக்குக் குந்தகம் தோன்றா வகையில் அதனைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

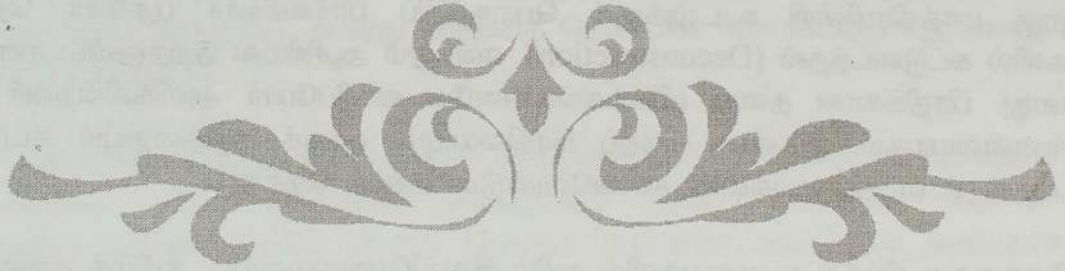
இன்று பெருமளவு வேண்டப்படும் நிலையிலுள்ள மொழியாற்றலை வளர்ப்பது குறித்தும் பத்திரிகையாளர் கூடிய கவனம் செலுத்துதல் நன்று. பல்வேறு விடையங்களைத் தெளிவான நடையில் தமிழுக்குக் கொண்டுவந்த மகாகவி பாரதி, தீரு. வி. க, வ. ரா, கல்கி, ஏ. என்.

சிவராமன் முதலான பத்திரிகையாளர்கள் நினைவுகூரப்படலாம். மகாத்மா காந்தியின் பத்திரிகை எழுத்துக்களைப் பற்றிக் கூறவந்த புகழ்பூத்த ஒரு பத்திரிகையாளரான ஏ. எஸ். ஐயங்கார், 'புதியதொரு சிந்தனை மட்டுமன்றிப் புதியதொரு மொழியும் புதினப்பத்திரிகை எழுத்திலே துலங்குகிறது.' என்றார்.

மக்கள் மத்தியில் அறியாமை, மூடநம்பிக்கை, பகைமை, அச்சம், சந்தேகம், அவநம்பிக்கை அதிகாரவறி போன்றவற்றை ஒழிக்கவும், காலத்துக்கேற்ற அறிவையும் உலகநோக்கையும் விழுமியங்களையும் புரிந்துணர்வையும் வளர்க்கவும், பன்முகப்பாட்டின் பலத்தை உணர்த்தவும், அமைதி, நீதி, அடிப்படை உரிமைகள் முதலானவற்றின்பால் வேட்கையைப் பெருக்கவும், புதிய சிந்தனைகளையும் தொழில்நுட்பங்களையும் சிரமமின்றிப் பரிமாற்றத்தக்க கருவியாகத் தமிழ்மொழியை வளம்படுத்தவும் பத்திரிகைகளால் இயலும். அத்தகையவற்றைச் சாதிப்பதற்கு வேண்டிய சுதந்திரம் பத்திரிகைகளுக்கு வாய்ப்பது விரும்பி வரவேற்கத்தக்கது.

With best compliments from:

வவுனியாவிலே சிறியோர் முதல் பெரியோர் வரை அனைவரின் மனதையும்
கவர்ந்த ஒரே ஆடையகம்

Shandha Tex

People Attractive Textile Land

No. 108-A, Bazaar Street,
Vavuniya,
Hello : 024 - 22879

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஐரோப்பிய ஆய்வநீவுச் சிந்தனை இயக்கங்கள் : ஒரு சுருக்க அந்முகம்

பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

அறிவு தோற்றுப்போய் விட்டது. இவ்வுலகை உய்விக்கும் சக்தி அறிவுக்கு கிடையாது. அது அதிகாரத்திற்கு துணை போகின்றது. பகுத்தறிவு தனது அறிவு என்ற வன்முறையினால் மக்களை ஆள்கிறது. கடந்த காலத்தில் தோன்றிய அத்தனை தத்துவங்களும் அதிகாரங்களுக்கே துணை நின்றன. எனவே, அனைத்துத் தத்துவங்களையும் கட்டுடைத்து, தோலுரித்து அதிகாரத்திற்கு அவை துணை நின்ற வகைகளையும் துணை நிற்கும் வகைகளையும் மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டும். மக்கள் 'அறிவு' என்ற அறியாமைக்குள் அகப்பட்டுப் போயிருக்கிறார்கள். தம்மை அறியாமலே தம்மை ஆட்சி புரிகின்ற அதிகாரங்களுக்கும், அறிவுக்கும் கட்டுப்பட்டு வாழ்கின்ற அடிமை மனோ பாங்குடன் வாழ்கின்றார்கள். இந்த அடிமைத்தனம் தகர்க்கப்பட வேண்டும். தனிமனித சுதந்திரம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பன போன்ற சிந்தனை முறைகள் இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஐரோப்பிய சிந்தனை மரபில் பெரும் செல்வாக்குப் பெற்றுள்ளன. இந்த வாதங்களை முன்வைத்த அறிவியல் இயக்க குழுவினர்களை பின்னமைப்பியல் வாத, பின் நவீனத்துவ வாத குழுவினர் என்று அழைக்கலாம். 1960களில் பிரான்சியப் பின் அமைப்பியல் வாதம் முக்கியமானதாயிற்று அமைப்பியலின் போதாமை, பின் அமைப்பியலையும், பின் அமைப்பியலின், தொடர்ச்சி, பின் நவீனத்துவத்தையும் கொணர்ந்தது.

இப்பின் அமைப்பியல் வாதச்சிந்தனையாளர்கள் மிகயில்பூக்கோவும், ஜாக்ஸ்தெரிதாவும் முக்கியமானவர்கள். பூக்கோவின் முக்கிய கருத்துக்களுள் ஒன்று "எல்லா மானிடச் செயல்பாடுகளையும் நிர்ணயிப்பது ஆதிக்கத்திற்கான போட்டியே" வேறொரு வகையில் வைத்தார். ஆதிக்கத்தை மீறவே முக்கியம் என்றும் பூக்கோ கூறினார். ஆதிக்கம் என்ற கருத்துருவை சமூகத்திற்கு மாத்திரமின்றி உடலுக்கும் பொருத்திப் பார்க்கிறார் பூக்கோ தெரிதாவின் கருத்துக்களில் கட்டுடைத்தல் (Deconstruction) என்பதும் ஆசிரியன் இறந்துவிட்டான், பிரதியே எஞ்சியுள்ளது. பிரதிக்கான தனது விளக்கங்களையே வாசிப்போர் அளிக்கின்றனர் என்பதும் முக்கியமானவையாகும். இதன்படி எந்தப் பிரதியையும், எந்தக் கருத்தையும் கட்டுடைத்துப் பார்த்து அதன் உள் தன்மைகளை காணவேண்டும் என்பர் தெரிதா.

இத்தகைய சிந்தனை முறைகளில் தமிழ் இலக்கியங்களையும், தமிழ்க் கலைகளையும் தமிழ்ச் சமூகத்தையும் பொருத்திப் பார்த்து விளக்கும் போக்குகள் அண்மைக்காலமாகத் தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ளது. தமிழிலே சிறுபத்திரிகைக்காரர்கள் இச்சிந்தனைமுறை முன்வைக்கப்பட்டது. மாக்ஸீஸத்திற்கு எதிரான போக்கினர் ஆரம்பத்தில் இதனை ஆரவாரத்துடன் வரவேற்றனர். பின்னர் மாக்ஸீஸவாதிகளான எஸ்.வி. ராஜதுரை, தமிழவன், அ.மார்க்ஸ் போன்றோர் அல்தூஸர், அன்டோனியோகுரம்சி ஆகியோரைப் பின்பற்றி இதனை அறிமுகம் செய்தனர். இவற்றை அறிமுகம் செய்வதிலும் வாதப்பிரதிவாதங்களை நடத்தியதிலும் போதாமைகளும் குழப்பங்களும் உள்ளன என்பது பலர் கருத்து இன்று இவ் வாதம் படித்த குறுங்குழுவினரிடையே முக்கியவிவாதமாகவும் தமிழர் சமூகத்தையும் அதன் கலை இலக்கியம் பண்பாடு ஆகியவற்றை அலசும் சிந்தனையாகவும் பிரதானம் பெற்று வருகின்றது.

இச்சிந்தனாமுறையையும், அதன் ஊற்றுக் கண்களையும் நாம் புரிந்து கொண்டால் நமக்கு மத்தியில் நடைபெறும் இலக்கிய வாதப் பிரதிவாதங்களையும் புரிந்து கொள்ள முடியும். இதனைப் புரிந்து கொள்ள ஐரோப்பாவில் இருபதாம் நூற்றாண்டின் சிந்தனை வளர்ந்த முறைமையினை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

19ம் நூற்றாண்டுக் கைத்தொழிற்புரட்சியும், முதலாளித்துவத்தின் வருகையும் அதன் புதிய தத்துவங்களும் பழைய உலகைப் புரட்டிப் போட்டதுடன் பழைய மரபுகளையும், தத்துவங்களையும் சிதற வைத்தன. முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சி விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்கு வழிகோலியது. விஞ்ஞான வளர்ச்சி முதலாளித்துவத்தை வளர்த்தது. சமத்துவம், சகோதரத்துவம், ஜனநாயகம் என்ற தாராண்மை வாதக் கொள்கைகள் பிரதானம் பெற்றன. இப்பின்னணியில் பழைய மரபுகள் விமர்சனத்திற்கு உள்ளாகின. கடவுள், மதம் என்பன கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட்டன.

19ம் நூற்றாண்டை அடுத்து வந்த 20ம் நூற்றாண்டில் ஆய்வு அறிவுச் சிந்தனை முறைகள் ஐரோப்பாவில் கிளைத்து வளரலாயின. இவ் ஆய்வு அறிவுச் சிந்தனை முறைகளை (Intellectual Movements) ஐந்து வகையாக பிரிப்பர்.

- 1) ஜெர்மனிய கற்பனை வாதம் (German Idealism)
- 2) மார்க்ஸிஸம் (Marxism)
- 3) புலக்காட்சி வாதமும் இருத்தலியலும் (Phenomenology and Existentialism)
- 4) உளப்பகுப்பாய்வியல் வாதம் (Psycho-Analysis)
- 5) மொழியியல் சார் அமைப்பியல் வாதம் (Linguistic Structuralism)

18ம், 19ம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பாவின் முக்கிய தத்துவ விற்பன்னர்களாக இருவர் திகழ்கிறார்கள். ஒருவர், இமானுவல் ஹான்ட். இன்னொருவர் ஹெகல். ஜெர்மனிய கற்பனாவாதம் (German Idealism) ஹான்டின் நேர்க்காட்சி வாதத்தில் இருந்து உருவானது. அதன் வழி வந்த டெகல் அதனை ஒரு இயங்கியல் வாதத் தத்துவமாக உருவாக்கினார்.

தத்துவ ஞானத்திற்குக் ஹெகலின் பங்களிப்பு இயங்கியல் ஆகும். இயக்க இயல் முறையில் பிரபஞ்சம் இயங்குகிறது என்ற கருத்தை தெளிவாக்கியவர் இவர். எங்கு பார்த்தாலும் இயக்கமும் மாறுதலும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்ற உண்மையைக் ஹெராக்லிடஸ் (Heraclitus) கிறிஸ்துக்கு முன் 6ம் நூற்றாண்டில் அவதானித்தார். பொருட்களின் பரிணாம வளர்ச்சிக்கு காரணம் அவற்றிற்குள் இருக்கிற முரண்பாடுகளே என்று முதலிற கண்டறிந்தவரும் அவரே. ஆனால், அவருக்கு அவரது கருத்தை தெளிவாக மெய்ப்பிக்குமாறு அன்று விஞ்ஞானம் வளர்ந்திருக்கவில்லை.

ஹெக்கலிடஸிக்கு ஏறத்தாள 2500 வருடங்களுக்கப் பின், 18ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர் தான் ஹெகல். அவர் காலத்தில் பொருட்கள் பற்றிய விஞ்ஞான ஆய்வு பெருமளவு வளர்ந்துவிட்டிருந்தது. எனவே இயக்க இயலை அவருக்கு நிரூபிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. எப்போதும் எல்லாம் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. பொருள் சும்மா இருப்பதில்லை. அது மாறிக்கொண்டிருக்கிறது என்று நிரூபித்தார் ஹெகல். ஹெகலின் தத்துவம் புரட்சிகரமான தத்துவமாக அன்று கருதப்பட்டது.

முரண்பாடுகளினடிப்படையாகவே எல்லாம் தோன்றுகின்றது. ஒரு பொருளிலிருக்கும் அதற்கு எதிரான சக்தி (Anti-Thesis) இவையிரண்டுக்கும் நடக்கும் போரில் இரண்டின் கூறுகளும் இணைந்த புதிய சக்தி (Synthesis) தோன்றுகின்றது. பின் அதுவே அப் பொருளின் இருக்கும் சக்தியாகி விடுகிறது. பின் அதற்கு எதிரான சக்தி உருவாகிறது என்று பொருட்களின் முரண்பாட்டை விளக்கினார் ஹெகல். ஹெகலிய சிந்தனையாளர்கள் பலர் தோன்றினர்.

19ம் நூற்றாண்டில் முதலாளித்துவ சமூகம் மனித சமூகத்தை சிக்கலடையச் செய்தது. பணத்தின் வருகை, மூலதனத்தின் திரட்சி முதலாளித்துவ வகுப்பினரைத் தோற்றுவித்தது. மூலதனமே உலகை ஆண்டது முதலாளித்துவத்தின் இவ் வளர்ச்சி நிலையில் இரண்டு பெரும் சிந்தனையாளர்கள் தோன்றுகிறார்கள் ஒருவர் நியட்சே. மற்றவர் கார்மர்க்ஸ்.

நியட்சே கடவுள் மறுப்புக் கொள்கையினர் கடவுள் இறந்து விட்டார் என அவர் பிரகடனப்படுத்தினார். விஞ்ஞான வளர்ச்சி, பகுத்தறிவு வாதம் கடவுள் நம்பிக்கையைச் சிதறடித்து விட்டது. இனி அதிமானுடன் உருவாக வேண்டும் என்று அதிமானுடன் வருகையை அறிவித்தார் நியட்சே. வல்லது வாழும் என்ற டார்வின் கோட்பாடு இவர் சிந்தனைகளுக்குப் பின் புலமாயின. அதிகாரம் தான் அனைத்தையும் இயக்குகிறது என்ற கருத்தின் மூல ஊற்றும் நியட்சே தான். நியட்சேயின் கருத்துக்களை அடியொற்றியே ஹிட்லர் ஜேர்மனிய இனத்தினை அதிமானிட இனமாக, அதிகாரமிக்க இனமாகக் கட்டி எழுப்ப முயன்றான் என்பர்.

ஹெகலின் மாணாக்கர் பரம்பரையில் வந்த கார்மார்க்ஸ் அவரது நண்பரான ஏங்கல்ஸ் ஹெகலிய சிந்தனையை இன்னொரு கட்டத்திற்கு எடுத்துச் சென்றனர். அதுவே மாக்ஸிய தத்துவமாகும்.

ஹெகல் பொருளுக்கு கூறியதை மார்க்ஸ் சமூகத்திற்குப் பொருத்திப் பார்த்தார்.

மாக்ஸிஸம் பொருள் முதல் வாதத் தத்துவமாகும். நியட்சேயைப் போல அதுவும் கடவுளை மறுத்தது. எனினும், சமயத்தையும் சமூகத்தில் அதன் இடத்தையும் சமூக அமைப்பின் பின்னணியில் அது புரிந்து கொள்ள முயன்றது. ஹெகலின் சிந்தனை மரபில் கவரப்பட்டவரான மார்க்ஸ் அவ்வழியில் தமது கருத்துக்களை முன்வைத்தார். தலைகீழாக இருந்த ஹெகலை நேராக வைத்தவர் மார்க்ஸ் என்பர்.

ஹெகல் இயக்க இயலை நிரூபித்தார் என்பது முன்னமேயே கூறப்பட்டுள்ளது. ஹெகல் பொருளின் முரண்பாட்டை விளக்கினாலும் அவர் பொருள் முதல்வாதியாக இருக்கவில்லை. அவர் ஆன்மீகவாதியானமையினால் மனதையே முதன்மைப்படுத்தினார். மனதில் ஏற்படும் மாற்றம் காரணமாகவே பொருளில் மாற்றம் உண்டாகிறது என்று ஹெகல் கருதினார். உதாரணமாக நீராவியந்திரம், நூல்நூற்கும் இயந்திரம் போன்ற புதிய பொருளை மனிதர் எப்படிச் கண்டு பிடித்தனர்? என்று வினவினால் அவ்வினாவிற்கு ஹெகலின் விடை அவர்கள் மனதில் அது உதித்ததனால் என்பதாகும்.

அப்படியாயின், ஏன் நீராவியந்திரம் என்ற சிந்தனை கிறிஸ்துவுக்கு முன் வாழ்ந்த மனிதர் மனதில் உதிக்கவில்லை. ஏன் 18ம் நூற்றாண்டில் அச் சிந்தனை வளர்ந்தது என்பதற்கு சரியான பதில் ஹெகலியத்தில் இல்லை.

கார்ல்மார்க்ஸே அதற்கு விடை தந்தார். சிந்தனையை நமக்குத் தருவது பொருட்கள்தான். பொருட்கள் மாற கருத்துக்கள் மாறுகின்றன என்பார் மார்க்ஸ். சமூகத்தின் பொருளியல் நிலைமைகள் மாறி நீராவியந்திரத்தின் தேவைக்கான சமூக நிலைமைகள் தோன்றியமையினாலேயும், அவ்வியந்திரத்தை உருவாக்கக் கூடிய விஞ்ஞான வளர்ச்சி கனிந்தமையினாலுமே நீராவியந்திரம் என்ற சிந்தனை மனிதர் மனதில் தோன்றியது என்பார் மார்க்ஸ்.

சிந்தனைகளின் தோற்றத்திற்கு மனிதர் வாழ்நிலையே காரணம் என்றும் வாழ்நிலை உற்பத்திச் சக்திகள், உற்பத்தி உறவுகள் என்ற பொருளாதார அடித்தளங்களால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது என்றும் வர்க்கப் போராட்டமே வரலாறு என்றும் இவ்வுலகத்தை மாற்றியமைத்த சம தர்ம ஆட்சியை ஏற்படுத்துவதன் மூலமே மக்கள் அனைவருக்கும் நல்வாழ்வு, கிடைக்குமென்றும் அத் தத்துவம் கூறியது. 'தத்துவஞானிகள் எல்லாம் இது வரை உலகை விளக்கினார்கள். உலகை மாற்றுவதே தத்துவத்தின் வேலை' என்றும் மார்க்ஸ் முழங்கினார். மார்க்ஸின் கருத்தையொட்டி ஒரு சம தர்ம அரசை உருவாக்க முயன்றவரே லெனின். இவ்வகையில் இரண்டு சிந்தனையாளர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட இரண்டு செயற்பாட்டாளர்களைக் காணுகிறோம். நியட்சே வழியில் ஹிட்லர், மார்க்ஸ் வழியில் லெனின்.

மார்க்ஸிஸம் தனிமனிதனைப் புறக்கணித்து விட்டது. சமூக மனிதராகவே மனிதரைக் காண்கிறது. இது ஒரு இயந்திரத் தன்மை வாய்ந்த சிந்தனாமுறை எனக் கூறினர். புலக்காட்சி வாத (Phenomenology) சிந்தனையாளர்கள். அறிவின் அடிப்படை நிகழ்ச்சியுணர்வுகள் மட்டுமே என்றனர் இவர்கள். இவ் விவாதத்தின் பாதிப்பினால் உருவானவர் தான் ஜீன் போல்சாத்ரே. இவர் அறிமுகம் செய்த வாதமே இருத்தலியல் இருப்புக்கு ஒரு அர்த்தம் கொடுத்துக் கொள்கிறோம் என்ற இருப்பு வாதத்தினை (Existentialism) இவர் முன் வைத்தார்.

19ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தோன்றிய சிக்மன்ட் பிராய்ட் என்பவரின் சிந்தனாமுறையும் ஐரோப்பிய சிந்தனாமுறையிற் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. உளவியல் மருத்துவரான இவர் மனிதரின் பிரச்சினைகள் அனைத்திற்கும் உளத்தையே காரணமாகக் கொண்டார். அடக்கப்பட்ட மனதின் மீறல்களே மனித நடத்தைகள் என்ற உள ஆய்வு முறையை இவர் முன் வைத்தார். இவரது பின்னோடிகளான யுங், அடலர், லக்கான் போன்றோர் இதனை மேலும் வளர்த்தெடுத்தனர். இவ்வாதம் உள்பகுப்பியல் வாதம் (Psycho-Analysis) என்று அழைக்கப்படுகிறது.

19ம் நூற்றாண்டில் மொழியியல் மானிடவியல் எனும் இரு துறைகளும் முக்கிய இடம் பெற்றன. பிறநாடுகளையும், பிறமொழி பேசுபவர்களையும் காணும் வாய்ப்பு மேனாட்டவருக்கு இக்காலகட்டத்தில் ஏற்பட்டமையினால் அம்மொழிகளை அவதானிக்கும் வாய்ப்பையும் அம்மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளைப் படிக்கும் வாய்ப்பையும் பெற்ற ஐரோப்பியர் வளர்த்தெடுத்த துறைகளே இவ்விரு துறைகளும், பெர்டினட் சகூர் இதன் ஆரம்பகர்த்தா. ஆரம்பத்தில் பௌதீகம், இரசாயனம் போன்ற இயற்கை விஞ்ஞானங்களைப் பயின்ற சகூர் பின்னாளில் மொழியியலில் ஆர்வம் காட்டினார்.

சகூர் தனக்கு முந்திய மொழியியலாளர்களிடமிருந்து எவ்வாறு மாறுபடுகிறார் என்பது முக்கியமானது. 19ம் நூற்றாண்டு வரையிலான மொழியியலில் மூன்று முக்கிய முறைமைகள் ஆட்சி செலுத்தின.

- 1) தனித்தனி மொழிகளின் பொது இலக்கண முறைமைகளை அறிதல்
- 2) ஒப்பீட்டு முறை
- 3) வரலாற்று முறை (Empirical Historic method)

மொழியியல் முன்னர் ஒரு கறாரான விஞ்ஞானத்துறையாக இருக்கவில்லை. சகூரின் பணி அதனை ஒரு கறாரான விஞ்ஞானத் துறையாக மாற்றியது.

மொழியை அவர் இரண்டாக வகுக்கிறார். ஒன்று பேச்சு (Langue) மற்றது மொழிக்கிடங்கு (Parole). பேச்சு என்பது இடத்திற்கு இடம், பிரதேசத்திற்குப் பிரதேசம், காலத்திற்கு காலம் மாறும். ஆனால், Parole என்னும் மொழிக்கிடங்கு ஒரு அமைப்புடையது. இடத்திற்கு இடம், பிரதேசத்திற்கு பிரதேசம் பேச்சு மொழி மாற்றிப் பேசப்படினும் அடிப்படை மொழி அமைப்பிலிருந்து மாற்றிப் பேசமுடியாது. மொழியின் இந்தப் பொது அமைப்பான Parole இனை விஞ்ஞான ரீதியாக ஆராயமுடியும் எனக் கூறி மொழியின் அந்த அமைப்பை அவர் விளக்கினார். தனது இந்தக் கோட்பாட்டுக்கு அமைப்பியல் என்ற பெயரை அவர் கொடுக்கவில்லை. எனினும், அவரின் அமைப்பு ஒன்று எல்லாவற்றிற்கும் உண்டு என்ற இக் கோட்பாட்டின் மூலம் ஏனைய விடயங்களையும் விளக்க முயன்றனர். அமைப்பியல் வாதமும் (Structuralism) வளரலாயிற்று.

இவரது அமைப்பியல் அணுகுமுறையினை மானிடவியலுக்கு அறிமுகம் செய்தவர் லேவிராஸ். லேவிஸ்ராஸுக்கு முன்னர் மானிடவியல் வித்தியாசமாக இருந்தது. மனிதனை புராதன மனிதன், நாகரீக மனிதன் எனப் பிரித்துப் பார்த்தனர். புராதன மனிதர் பற்றிய ஆய்வாக, பழங்குடிகள் பற்றிய ஆய்வாக மானிடவியல் அமைந்திருந்தது. எந்தக் கால மனிதராயினும்

மனித சமூக அமைப்பில் ஒரு பொது அமைப்பு உண்டு என அமைப்பியல் மூலம் தெளிய வைத்தார் லேவிஸ்ராஸ். இவ்வமைப்பியலை இலக்கியம், கலை, சமூகம், அனைத்திற்கும் பொருத்திப் பார்க்கும் போக்கு உருவாகியது. அமைப்பியல் வாதம் பிரபல்யம் பெற்றது. மாக்ஸிய அறிஞரான அல்தூசர் மாக்ஸிய அமைப்பியலைத் தந்தார்.

மேற்சொன்ன ஐந்து வகையான சிந்தனைப் போக்குகளிலுமிருந்தே 1960களில் பிரான்சிய பின் அமைப்பியல் வாதம் உருவானது; அதிலிருந்து பின் நவீனத்துவம் உருவாகியது.

பின் நவீனத்துவம் பற்றிக் கூறுவோர் அதன் அம்சமாகப் பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடுவர்.

- 1) கடந்த காலத்தை முற்றாக உடைத்த நொறுக்கி விட்டுப் புதிதாய் வருகிறது.
- 2) கடந்த காலத்திலுள்ள எல்லாத் தத்துவங்களையும் விமர்சனம் செய்து தலை கீழாக்குகிறது.
- 3) இது வரையிலான எல்லாப் பெருங் கதையாடல்களின் தகர்வை அறிமுகம் செய்கிறது.

வரலாற்று வாதத்திற்கும், பொதுமைப்படுத்தலுக்கும். பிரதான ஒட்டத்திற்கும் (பெருங்கதையாடல்) எதிரான இச்சிந்தனைமுறை சிதறுதல் வித்தியாசமற்றது. கருத்துவிலகல் என்பவற்றைப் பிரதானப்படுத்தும் ஒரு சிந்தனை முறையாகும். 1950களுக்குப் பின்னர் ஏற்பட்ட முதலாளித்துவ நெருக்கடிகளும் சமதர்ம பூமியைப் புதுப்பிக்க வெளிப்பட்ட சோசலிஸ சித்தாந்தம் சர்வாதிகாரத் தன்மை கொண்டதாக மாறியமையும் சோவியத் யூனியனின் வீழ்ச்சியும் பூகோள மயமாக்கலும் இவற்றால் தனித்துவமான அடையாளங்களும், தனிமனித சுதந்திரமும் அற்றுப் போனதும் இத்தகைய சிந்தனைகளைத் தோற்றுவித்தன என்பர்.

இச் சிந்தனை முறை சம்பந்தமான வாதப் பிரதிவாதங்கள் உண்டு. நியட்செ, பிராய்ட் ஆகியோரின் சிந்தனைகளினின்று இச் சிந்தனை முறை உருவாகியதென்றும் மாக்ஸிஸத்தை எதிர்க்க இச் சிந்தனை முறையினை மாக்ஸிஸ எதிர்ப்பாளர் பயன்படுத்துகின்றனர் என்றும் எல்லாவற்றையும் நிராகரிக்கும் போக்கு மனித குலத்திற்கே பேரபாயம் தரும் என்றும் இச் சிந்தனை பற்றி விமர்சிப்போர் கூறுவர்.

இதுவரை எல்லாத் தத்துவங்களும் சமூகத்தின் பிரதான ஒட்டங்களையே கூறின. பின் நவீனத்துவத்தின் பன்மைத் தன்மை, மற்றது, மாற்றுக் கருத்து என்பனவற்றால் ஒரு சமூகத்தின் பிரதானம் என்று கருதப்படா ஏனைய அம்சங்களையும், கருத்துக்களையும், சமூக ஒட்டங்களையும் காணமுடிகிறது என்பர் இதன் ஆய்வாளர். விளிம்புநிலை மக்கள் ஆய்வு Subaltern studies போன்றவற்றின் தோற்றத்திற்குப் பின்நவீனத்துவமே காலானது.

பின் அமைப்பியல் பின்நவீனத்துவ சிந்தனையாளர்களுள் இருவர் முக்கியமானவர் ஒருவர் மிகயீல்பூக்கோ மற்றவர் ஜாக்ஸ்தெரிதா. லியோதார்டும் குறிக்கப்பட வேண்டியவர். முன்னவர் இருவரையும் பற்றி ஆரம்பத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது.

எல்லாச் செயற்பாடுகளிலும் காணப்படும் அதிகாரத்தை வலியுறுத்தி அதிகாரமும், அறிவும் கலந்து செயற்படும் பாங்கினை விளக்கி விளிம்பு நிலை மக்களான பைத்தியக்காரர்களின் ஞானம் பற்றிய கருத்துக்களையும், அக்கருத்துக்கள் அடக்கப்படும் விதத்தினையும், கருத்துமீறலின் அவசியத்தையும் முன் வைத்தார் பூக்கோ.

எல்லாச் செயற்பாடுகளிலும் அதிகாரம் உண்டு. எதனையும் கட்டுடைத்த அதிகாரத்தை இனம் காண வேண்டும் என்றதுடன் இலக்கியத்திற்கு தானாக அர்த்தம் ஏதும் இல்லை, வாசகரே அதற்கு அர்த்தம் தருகிறார்கள் என்றார் தெரிதா.

இன்றைய நவீன உலகில் தகவல் யுகம் அபரிதமாக வளர்ந்த நிலையில் புகோள மயமாக்கம் நடைபெறும் நிலையில் விஞ்ஞானம் உலகைக் கட்டுப்படுத்தும் நிலையில் தகவல் சாதனங்களைத் தம் கையில் வைத்திருப்போர் தமக்குரிய உலகமொன்றை உருவாக்குகிறார்கள். தனித்துவங்கள், தனிமனித சுதந்திரங்கள் அழிகின்றன என்றார் லியோதார்ட்.

மேற்கூறிய சுருக்கமான விளக்கங்களிலுமிருந்தும், சிந்தனை வளர்ந்த வரலாற்றிலுமிருந்தும் ஆறு முக்கிய சிந்தனையாளர்கள் மேற்கிளம்பியமையைக் காணமுடியும்.

- 1) மார்க்ஸ்
- 2) சிக்மண்ட் பிரய்ட்
- 3) பேடிண்ட் சகூர்
- 4) ஜீன் போல் சாத்ரே
- 5) மிகயில் புகோ
- 6) ஜாக்ஸ் தெரிதா.

(இச் சிந்தனையாளர்கள் இன்னும் பலருளர்)

மார்க்ஸ் சோசலிஸ தத்துவத்தை விஞ்ஞான ரீதியாக முன்வைத்தவராகவும், சமூகத்தின் அமைப்பினையும், சமூகப் பிரச்சினைகளுக்கான காரணங்களையும் விஞ்ஞான ரீதியாக விளக்கிய ஒரு சமூக விஞ்ஞானியாகவும் கொள்ளப்படுகிறார்.

சிக்மண்ட் பிரய்ட் உளவியலை விஞ்ஞான ரீதியாக முன் வைத்த ஒரு உளவியல் விஞ்ஞானியாகக் கருதப்படுகின்றார்.

பேர்டிண்ட் சகூர் மொழியியலை, மொழியின் அமைப்பை விஞ்ஞான ரீதியாக நிறுவிய மொழியியல் விஞ்ஞானியாகக் கணிக்கப்படுகிறார்.

இவர்கள் மூவரதும் அணுகு முறைகளும் விஞ்ஞான பூர்வமானது என்பர். விஞ்ஞான அணுகுமுறை என்பது புறவய ஆய்வு முறையாகும். (Objective Research) உற்று நோக்கல், ஆராய்தல், பரிசோதித்தல் என்ற விஞ்ஞான முறையியல்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு சமூகத்தை உளத்தை, மொழியை இவர்கள் ஆராய்ந்தனர்.

ஆனால், கலாசாரம் என்பது சிக்கலானது; சிக்கலான ஒரு கணனி அமைப்பு போன்றது. கலாசாரத்தின் ஒரு கூறான கலை இலக்கியங்களும் அவ்வாறே. மனித நடத்தைகளையும், உறவுகளையும் விஞ்ஞான நோக்கில் புற நிலை ஆய்வுடன் விளக்கி விட முடியாது என்று கூறுகிறார்கள் இவர்களுக்குப் பின் வந்தோர். அதன் விளைவாகவே அமைப்பியல் நோக்கில், பின் அமைப்பியல் நோக்கில், பின் நவீனத்துவ நோக்கில் கலை இலக்கியங்கள், பண்பாட்டை நோக்கும் சிந்தனை வளர்ச்சியுற்றது.

இவர்கள் புதிய சிந்தனையாளர்களாகக் கொள்ளப்படினும் இவர்களிலும் முன்னையோர்களின் சிந்தனைகளின் தாக்கங்களையும் செல்வாக்குகளையும் காணமுடிகிறது.

ஜாக்ஸ்தெரிதாவின் சிந்தனைகளில் ஹெகலினதும், மாக்ஸினதும் ஹூசேலினதும் செல்வாக்கினைக் காணமுடிகிறது என்பர். தெரிதாவின் அதிகாரம் ஆள்கிறது. அதிகாரத்திற்கு எதிரான குரல் என்பது மாக்ஸின் குரல் போலத் தெரிகிறது.

மிகையில் புகோவின் சிந்தனைகளில் நியட்சேயினதும், மாக்ஸினதும், பிராய்டினதும் செல்வாக்கினை காணமுடிகிறது என்பர். கட்டுடைத்து அதிகாரத்தை இனம் காணுதல் என்பதன்

மூலவேரை அடிக்கட்டுமானம், மேற்கட்டுமானம் என்ற மாக்ஸின் சிந்தனைகளுட் காணமுடியும்.

இவ்வொவ்வொரு தத்துவத்திற்குப் பின்னாலும் ஒவ்வொரு வர்க்கப் பின்னணியும் அரசியலும் உண்டு. வர்க்கங்களின் போராட்டமே வரலாறாக நமக்குத் தெரிகிறது. ஆதிக்கத்திற்கான, இருப்பிற்கான வர்க்கப் போராட்டங்கள் எங்கும் நிகழ்கின்றன. ஆதிக்க வர்க்கமும், ஆதிக்கத்திற்குட்பட்ட வர்க்கமும் தம் கருத்துக்களை முன் வைத்துப் போரிடுகின்றன. கருத்துக்களின் தோற்ற ஊற்றுக் கண்களை இங்கு தான் தேட முடியும். கருத்துக்களுக்குப் பின்னால் வர்க்கங்களும் குழுமங்களும் உண்டு. அக்கருத்துக்கள் வர்க்க நலன் சார்ந்ததாகவே வடிவமைக்கப்படுகின்றன. இவ்வர்க்கப் போரே, குழுமப்போரே, அதிகாரத்திற்கானபோரே கருத்துப்போராக வெளிப்படுகிறது. இன்றும் அப்போரே நடைபெறுகின்றது.

நவீனத்துவ சிந்தனைகளும் அமைப்பியல், பின்அமைப்பியல், பின்நவீனத்துவ சிந்தனைகளும் 19ம் நூற்றாண்டிலிருந்து தமிழ் நாட்டிற்கு அறிமுகமாயுள்ளன. இச்சிந்தனைகள் இங்கு தோன்றி வளர்ந்தமைக்கு ஒரு வரலாறுண்டு.

பின் காலனித்துவ சூழலிலும் நிலப்பிரபுத்துவச் சிந்தனைச் சூழலிலும் இச் சிந்தனைகளை நாம் உள்வாங்கியுள்ளோம். அச் சிந்தனைகளின் பின்னணியிலே தான் தத்தம் புரிதலுக்கும் அறிதலுக்கும் ஏற்ப இலக்கிய, கலை, ஆய்வுகள், நடைபெறுகின்றன. அவை தனியானதொரு கட்டுரையாக எழுதப்பட வேண்டியவை.

கோடும் கோலம்

ஐனநாயகம் பரவாயில்லை
எப்போதும்
ஒரு கோட்டுக்கு
உட்பட்டேயிருக்கும்

தாண்டத் தாண்டக்
கோடுகளைத்
தள்ளிப் போட்டுக்
கொண்டால் -

ஐனநாயகம் பரவாயில்லை
எப்போதும்
ஒரு கோட்டுக்கு
உட்பட்டே இருக்கும்.

-மேத்தா-

இ. முருகையனின் வெறியாட்டு (பாட்டுக் கூத்து) ஒரு சில குத்ப்புகள்

பேராசிரியர் க. அருணாசலம், தமிழ்த்துறை, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்க் கவிதையுலகு, குறிப்பாக ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதையுலகு நன்கு அறிந்த ஒரு சில கவிஞர்களுள் ஒருவர் இ. முருகையன் என்பதில் ஐயமில்லை. இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை வளர்ச்சிக்கு மிகவும் காத்திரமான பங்களிப்பை நல்கிய மகாகவி, நீலாவணன் முதலியோர் வரிசையில் இ. முருகையனும் முக்கிய இடத்தினைப் பெற்றுள்ளார்.

முருகையனின் “வெறியாட்டு”, (பாட்டுக்கூத்து) என்னும் நூல், “தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை” வெளியீடாக 1986ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது.

தென்கிழக்காசியாவின் சிறந்த நூலகங்களுள் ஒன்றாகப் போற்றப்பட்ட யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகம் 1981ஆம் ஆண்டு காதையர்களால் ஈவு இரக்கமற்ற முறையில் குருரமாக எரிக்கப்பட்டமை இலங்கை வரலாற்றில் இடம்பெற்றுள்ள மிகமிகக் கொடுமான சம்பவங்களுள் முக்கியமான ஒன்றாகும். அச்சம்பவத்தினைத் தொடர்ந்து இன்றுவரை இந்த நாடே தீப்பற்றி எரிந்து கொண்டிருக்கின்றது.

ஏறத்தாழ அறுநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே பட்டினத்தார் பின்வருமாறு பாடியுள்ளமை ஆழ்ந்து சிந்திக்கத்தக்க ஒன்றாகும். அப்பாடல் வருமாறு;

“முன்னை யிட்டதீ முப்பு ரத்திலே
பின்னை யிட்டதீ தென்னி லங்கையில்
அன்னை யிட்டதீ யடிவ யிற்றிலே
யானு மிட்டதீ முள்க முள்கவே”

இப்பாடல் இன்றைய நிலைக்கும் பெருமளவு பொருந்துவதாகவே தோன்றுகிறது.

1981ஆம் ஆண்டு மேற்படி பொதுநூலகம் மிகமிகக் குருரமான முறையில் எரிக்கப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து, 1983ஆம் ஆண்டு இலங்கை வரலாற்றின் கறை படிந்த ‘கறுப்பு ஜூலை’ சம்பவம் நடந்தேறியது. அழிவுகள் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. பொது நூலக எரிப்புச் சம்பவமானது ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய கர்த்தாக்கள் பலரதும் இதயத்தையே வேகவைத்தது.

முருகையனின் ‘வெறியாட்டு’ என்னும் படைப்பு பாட்டுக் கூத்தாக அமைந்துள்ள போதும் அதில் அமைந்துள்ள பாடல்கள் தனித்துவமானவை; சிந்தனையைத் தூண்டுபவை. ‘வெறியாட்டு’ என்பது பல்வேறு பொருள்களை உள்ளடக்கியுள்ளது. சங்ககாலத்து வெறியாட்டு வேறு. இக்காலத்து ‘வெறியாட்டம்’ வேறு. ‘இனவெறியாட்டம்’, ‘மதவெறியாட்டம்’, ‘மொழிவெறியாட்டம்’, ‘பிரதேசவெறியாட்டம்’, ‘காதையர்களின் வெறியாட்டம்’ என இக்கால வெறியாட்டங்கள் பலதிறப்படும். இவை தொடர்பாக அன்றைய தொடர்பூடகங்கள் சிலவும் ஈழத்தின் பிரபல தமிழ்ச் சஞ்சிகைகளுள் முதலில் வைத்து எண்ணப்படத்தக்க “மல்லிகை” ஜூலை 1981 இதழும் அதனையடுத்து வந்த இதழ்களும் புகைப்படங்களுடன் வேண்டிய தகவல்களைத் துணிச்சலோடு வெளியிட்டுள்ளமையும் எமது மிகுதியான கவனத்திற்குரியவை.

1981ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணப் பொதுநூலகம் எரிக்கப்பட்டமை ஒரு சாதாரண நிகழ்வன்று. தென்கிழக்காசியாவின் தலைசிறந்த நூலகங்களுள் ஒன்று எனப் போற்றப்பட்ட இந்நூலகம் எரிக்கப்பட்டமைக்கான காரணங்கள் யாவை? யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகமும் பயங்கரவாதச் செயல்களில் ஈடுபட்டதா? ஆயுதமேந்திப் போராடியதா? திட்டமிட்டே அந்நூலகத்தையும் யாழ்ப்பாண நகரத்தையும் எரித்துச் சாம்பராக்கியவர்கள் தர்மிஸ்டர்களா? தார்மீகவாதிகளா? என்றெல்லாம் கவிஞர் எம்மைச் சிந்திக்க வைக்கிறார்.

இன ஒடுக்கு முறைகள் தொடர்பாக இடம் பெற்றுக்கொண்டிருக்கும் கொடூரங்களின் ஒரு பகுதியே இந்நிகழ்வுகளாகும்.

ஒரு சமூகத்தின் அல்லது நாட்டின் சகலதுறைகள் சார்ந்த முன்னேற்றத்திற்கும் கல்வி எத்துணை இன்றியமையாதது என்பது பற்றி இங்கு விபரிக்கத் தேவையில்லை. ஒரு சமூகத்தின் கல்வி அறிவை மழுங்கடிப்பதன் மூலம் அச்சமூகத்தையே மழுங்கடித்துவிடலாம் என்னும் வரலாற்று உண்மையைக் கவிஞர் மிகவும் சூசகமாகப் புலப்படுத்தியுள்ளமை அவதானிக்கத்தக்கது.

இந்நூலின் முன்னுரையில், கவிஞர் பின்வருமாறு கூறியுள்ளமை எம்மை மிகவும் ஆழமாகச் சிந்திக்க வைக்கின்றது. அவற்றின் ஒரு பகுதி வருமாறு; “வேலியே பயிரை மேய்வது போல’ என்பது காலங்காலமாகத் தமிழ் மக்களிடையே வழங்கிவரும் ஓர் உவமைத்தொடர். இதில் வரும் உவமையை விரிவாக்கி அழுத்தந் தந்து காட்சிப்படுத்துவதே இந்த நாடகம். இதன் உள்ளடக்கம் நமது மக்கள் வாழ்விலே அழியாத வடுக்களையும் தாக்கங்களையும் சேதங்களையும் உண்டுபண்ணி வரும் நிகழ்ச்சிகள் பலவற்றின் கூட்டு மொத்தமாகும். இந்தக் கூட்டு மொத்தப் பாதிப்புகளைப் புவரசுகளின் அழிவாகக் காட்டியுள்ளேன். நான் மேடையிலே காட்டியுள்ள பூங்காவின் உண்மையாக வேலிகளில் ஆவரசங்கதிகாலும் புவரசங்கதிகாலும் உள்ளன. ஆனால், பிரமுகருக்கு ஆதரவாக அவருடன் கூடிவந்த வேலியர்கள் ஆவரச மரங்களிலேறி விழுந்து காயப்படுகிறார்கள். ஆவரசுகளின் மீது அவர்களுக்குக் கோபம் உண்டாகிறது. ஆனால், ஆவரசுகளை அவர்கள் அழிக்க முற்படவில்லை. புவரசுகளுக்குச் சவுக்கடி விழுகிறது. புவரசுகள் எண்ணெய் ஊற்றி எரிக்கப்படுகின்றன. பூங்கா முழுவதுமே நாசமாகிறது.

இங்கு பூங்காவின் வேலிகள் என்று பிரமுகரால் நியமிக்கப்படும் கண்டன், மிண்டன், வண்டன், தொண்டன் முதலானோர் உண்மையான வேலிகள் அல்லர் என்பது வெளிப்படை. பயிர்களை நாசமாக்குவோர் எவ்வாறு வேலியாக முடியும்? பொது மதி படைத்த எவரும் இதனை உய்த்துணர்ந்து கொள்வர். கலைச்சுவை தேரும் உணர்திறன் வாய்ந்தோர்க்கு இவற்றையெல்லாம் சொல்லிக் காட்டுதல் கூடாது. உண்மையிலே அப்படியான விருத்தியுரையும் அகலவுரையும் நவீன கலைகளுக்கு அவசியமானவையல்ல. “(வெறியாட்டு, 1986, பக். 2)

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தரமான தமிழ்க் கவிஞர்களுள் முருகையனும் ஒருவராவர். அவர் அறிவியல் பட்டதாரி; கலைப்பட்டதாரி; முதுகலைமாணிப் பட்டதாரி; பட்டதாரி ஆசிரியராகவும் பண்புமிக்க கல்விப் பணிப்பாளராகவும் மொழி பெயர்ப்பாளராகவும் பல்கலைக்கழகப் பதிவாளராகவும் பகுதி நேர விரிவுரையாளராகவும் கடமையாற்றியவர்; தமிழ் இலக்கியங்களிலும் மேலைத்தேய இலக்கியங்களிலும் கணிசமான அளவு பரிச்சயம் பெற்றவர்; தமிழின் யாப்பு, அணிநலன்களில் ஊறித் திளைத்தவர்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேற்பட்ட காலத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றைக் கூர்ந்து கவனிக்கும் பொழுது பல உண்மைகள் வெளிப்படும். அவற்றுள் ஒன்று; பல்வேறு காரணங்களால் நேரடியாகச் சாடமுடியாத ஒன்றினைப் பல்வேறு உத்திகளைக் கையாண்டு

அதனை மறைமுகமாகச் சாடுவதாகும். சங்கச் சான்றோர்கள் முதல் யுகப்பெருங்கவிஞன் பாரதியார் வரை, பாரதிதாசன் முதல் இன்றைய இளங்கவிஞர்கள் வரை பலரும் நேடியாகச் சாடமுடியாத விடயங்கள் பலவற்றைக் கருப்பொருட்கள், உள்ளூறையுவமை, இறைச்சி, குறியீடுகள், படிமங்கள், உவமைகள், உருவகங்கள் முதலியவற்றின் வாயிலாகச் சாடியுள்ளமை மனங்கொளத்தக்கது.

இவ்வகையில், கவிஞர் முருகையன் இக்கவிதைப் பகுதியில் மட்டுமன்றித் தமது ஏனைய கவிதைகளிலும் சிறந்த முறையில் கையாண்டுள்ள உத்திகள் எமது மிகுதியான கவனத்திற்குரியவை. அவ்வகையில் ஒரு சில எடுத்துக்காட்டுகள் வருமாறு; ‘அப்பரும் சுப்பரும்’, ‘வேலியும் பயிரும்’, ‘ஆவரசம் புவரசம்’ முதலியனவாகும்.

அறிவிப்பாளரின் செய்தி அறிக்கை வாசிப்புடன் இந்நாடகம் தொடங்கி, செய்தி அறிக்கை வாசிப்புடனேயே நாடகமும் முடிவடைகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதொன்றாகும்.

“எமது நாட்டு மக்களின் அரசியல் முதிர்ச்சி; ஜனநாயகம் செழித்து வளர்வதற்கு வாய்ப்பான இடம் இந்நாடே! உலகிலேயே நடத்தை நலமும் தலைசிறந்த பண்பும் விருந்தோம்பும் மனப்பான்மையும் நனிநாகரிகமும் உள்ளவர்களாக இந்நாட்டினர் உள்ளனர்!” எனத் தமக்கேயுரிய பாணியில் நையாண்டி செய்யும் கவிஞர், அத்தகைய ‘நனிநாகரிகம்’ செய்து கொண்டிருக்கும் ‘நாகரிகமான’ செயல்களைப் பல்வேறு உத்திகள் வாயிலாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

பிரமுகரை அறிமுகப்படுத்தும் போது கவிஞரின் நையாண்டித்தனம் பளிச்சிடுகின்றது. பிரமுகர் பிரச்சினை அனைத்தையும் பெருக்கிட வல்லவர்; கையூட்டேற்கும் கனவான்; திட்டம் பலவும் தீட்டிக்கொட்டம் அடக்கும் கொற்றவன்; புத்தியின் வேந்தன்; சட்டத்தையும் வளைக்கும் தலைவன்; அத்தகைய பிரமுகரே வேலியர்களின் வேண்டுகோளுக்குச் செவிசாயக்கிறார்; வேலியர்கள் வேலியாக நின்று செயற்பட்டுக் கால் விறைத்தமையால் பூங்காவிலும் வெளியிலும் ஓடியாடி விளையாடலாம்; விருப்பம் போல் செயற்படலாம்; “குரங்குகள் போல் ஆகாமல்” அதிற் குறைந்த குழப்படிகள் செய்யலாம் எனப் பிரமுகர் அனுமதி வழங்கினார். வேலியர்களின் கும்மாளம் கரை கடந்தது; சிலர் காயங்களுக்குள்ளாகின்றனர்; பிரமுகர் ஆவரசுகளின் மீது அடங்காச் சினம் கொள்கின்றார்; ஆயின் அழிக்க முடியவில்லை; புவரசுகளை அழித்து விடும்படி கட்டளையிடுகின்றார். ஆவரசு செய்த அனைத்துப் பிழைக்கும் புவரசைப் பொடிப் பொடியாக்கினார்கள்.

யாழ்ப்பாணப் பொதுநூலகம் மட்டுமன்றி அக்கலைக் கோயிலின் முன்னால் அமைக்கப்பட்டிருந்த கலைமகளின் சிலை கூடச் சிதைக்கப்பட்டதையும் கவிஞர் வேதனையோடு வர்ணித்துள்ளார். எங்களையெல்லாம் பெற்ற தாய் கலைமகள்; அருமை மைந்தரை இழந்து, கலங்கிக் கண்ணீர் பெருக்கும் கடவுள் மங்கை; கல்லா மாந்தரைக் கண்டால் இரங்கும் பேரருள் உடைய பெரியவள் எனக் கலைமகளை வருணித்துள்ளார்.

“கல்வி வளம் நீறானால், காசு வளம் நீறாகும். காசு வளம் நீறானால் ஆசைகளும் நீறாகும். ஆசை, முயற்சி, அவாக்கள், இலட்சியங்கள் பேசிவரும் தத்துவங்கள் நீறாகிப் போகட்டும்” எனக் கண்டன்வாயிலாகக் கவிஞர் வெளியிடுவதும் பிரமுகரை நம்பி ஏமாந்த வித்தகர்களின் பரிதாப நிலையைச் சிறுமியர் வாயிலாகக் காட்டுவதும் சிந்தனையைத் தூண்டுவனவாகும்.

பாலசந்தர் திரைப்படங்கள் - ஒரு பார்வை

கலாநிதி. துரை மனோகரன், தமிழ்த்துறை, பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம்.

தமிழ்த் திரையுலகிற் காலத்துக்குக் காலம் பல இயக்குநர்கள் பணிபுரிந்து, அதன் வளர்ச்சிக்கு உதவியுள்ளனர். ஆயினும், சிலரே தமது பெயர்களை உறுதியாகப் பதித்துச் செயலாற்றியுள்ளனர். தமிழ்த் திரையுலகில் வித்தியாசமான பாணியில் திரைப்படங்களை வழங்கிவந்தவர்களாக எஸ். பாலசந்தர், ஸ்ரீதர், கே. பாலசந்தர், பாரதிராஜா, மகேந்திரன், ருத்ரய்யா, பாலுமகேந்திரா, மணிரத்னம் முதலியோரைக் குறிப்பிடலாம். இவர்களுட் சிலர் ஆரம்பத்தில் வசனகர்த்தாக்களாக இருந்து, பின்னர் திரைப்பட இயக்குநர்களாக வளர்ந்தவர்கள். தத்தமது பாணியில் தமது படைப்புகளில் ஏதாவது புதுமை செய்ய வேண்டுமென மனதார விரும்பிச் செயற்பட்டவர்கள்; தமது ஆற்றலைத் திரைப்படங்கடாக வெளிப்படுத்தியவர்கள்.

இவர்களுள், கே. பாலசந்தர் இளம் வயதில் நாடகத்துறையில் அதிகம் ஆர்வம் செலுத்தி வந்தவர். கும்பகோணம் கல்லூரியொன்றில் பி.எஸ்ஸி. பயின்ற அவர், கல்லூரியிற் படிக்கும் காலத்திலேயே நாடகங்களை எழுதி மேடையேற்றினார். சென்னை அலுவலகம் ஒன்றில் எழுதுவினைஞராகப் பணியாற்றியபோது, தம்மைப் போல் நாடகத்துறை ஈடுபாடு கொண்ட பிற அலுவலக ஊழியர்களையும் சேர்த்து, 'ராகினி ரெக்கிரியேஷன் கிரியேஷன்ஸ்' என்ற பெயரில் ஒரு நாடகக் கம்பனியை அமைத்து, அதன் மூலம் சில நாடகங்களை மேடையேற்றினார்.

சென்னை நாடக அரங்குகள் அப்போதைய காலத்தில் பிராமண சமூகத்தவர்களால் நடத்தப்பட்டு வந்தமையால், அச்சமூகத்தைச் சார்ந்த இவரது நாடகங்களும் மேடையேற்றம் காணும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இவ்வகையில், இவரது சர்வர் சுந்தரம், நீர்க்குமிழி, எதிர் நீச்சல், நாணல், மெழுகுவர்த்தி, மேஜர் சந்திரகாந்த் ஆகிய நாடகங்கள் சென்னை நாடக அரங்குகளில் மேடையேற்றப்பட்டன.

நாடக ஆர்வலராக விளங்கிய பாலசந்தர், எம்.ஜி.ஆர். நடத்த "தெய்வத்தாய்" என்ற திரைப்படத்தின் வசனகர்த்தாவாக 1964இல் திரையுலகில் நுழைந்தார். காலப்போக்கில் நீலவானம், பூஜைக்கு வந்த மலர் ஆகிய படங்களுக்கும் கதை-வசனம் எழுதினார்.

இவரது நாடகங்களைப் பார்த்த ஏ.வி. எம். நிறுவன அதிபர் ஏ.வி. மெய்யப்பச் செட்டியார் சர்வர் சுந்தரம், மேஜர் சந்திரகாந்த் ஆகிய நாடகங்களைத் திரைப்படங்களாகத் தயாரித்து வெளியிட்டார்.

நீர்க்குமிழி என்ற திரைப்படத்தின் மூலம் 1966இல் கே. பாலசந்தர் திரைப்பட இயக்குநரானார். இவரது காலத்தில் குறிப்பிடத்தக்க இயக்குநர்களாக விளங்கியவர்கள் எஸ். பாலசந்தர், ஸ்ரீதர், கே.எஸ். கோபாலகிருஷ்ணன், ஏ. பீம்சிங் முதலியோர் ஆவர். முற்றிலும் வித்தியாசமான முறையில் தமது படங்களை இயக்கியவந்தவர், எஸ். பாலசந்தர். திரைப்பட வசனத்துறையில் புதிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி, தமது படங்களைப் புதுமுறையில் இயக்கியவர், ஸ்ரீதர். திரைப்படங்களில் உரையாடல்கள் செந்தமிழ் நடையில் அமைந்த நிலையை மாற்றி, பேச்சுவழக்கைப் பயன்படுத்தியவர் அவர் எனக் கூறலாம். கே.எஸ்.கோபாலகிருஷ்ணன் பழைய மதிப்பீடுகளுக்கு முதன்மை அளித்ததோடு, பெண்களின் பிரச்சினைகளுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். பீம்சிங் தமது திரைப்படங்களில் குடும்ப உறவுகளுக்கும் காதலுக்கும் முதன்மையிடம் வழங்கினார். இவர்களுட் கே. பாலசந்தரைப் பெரிதும் பாதித்த இயக்குநர்களாக எஸ். பாலசந்தரும், ஸ்ரீதரும் விளங்கினர்.

பாலசந்தர் ஆரம்பத்தில் இருந்து தம்மை ஒரு தரமான, தனித்துவமான இயக்குநராக வளர்த்துக் கொண்டார். திரைப்படங்களில் கதாநாயகர்களாக நடிக்கும் நடிகர்களுக்கே முதன்மையிடம் இருந்த நிலையை மாற்றி, முதன்முதலாக இயக்குநர்களுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கும் முறையில் இவரது திரைப்படங்கள் அமைந்தன. சினிமா நடிகர்களுக்கே பொதுவாக ரசிகர் மன்றங்கள் இருப்பதுண்டு. ஆனால், பாலசந்தர் ரசிகர் மன்றம் இயக்குநருக்காகத் தோன்றியது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், ஹிந்தி ஆகிய மொழிகளில் பல திரைப்படங்களை அவர் இயக்கியுள்ளார்.

சென்ற நூற்றாண்டின் அறுபதுகளில் பாலசந்தர் தமது நாடகங்களையே பெரும்பாலும் திரைப்படங்களாக அமைத்தார். ஆனால், எழுபதுகளிலிருந்து வெளியான அவரது திரைப்படங்களில் ஒரு பரிணாம வளர்ச்சியினைக் காணலாம். வாழ்க்கை பற்றிய சித்திரிப்பினை நுட்பத்துடன் மேற்கொள்ள அவர் முயன்றார். தமது திரைப்பட முயற்சிகள் பற்றிய பாலசந்தரின் கருத்து இங்கு நோக்கத் தக்கது:

“நான் ஒவ்வொரு படத்திலும் ஏதாவது புதுமை செய்ய ஆசைப்படுகிறேன். கதையம்சம், தொழில் நுணுக்கம், ஒளிப்பதிவு, கதை சொல்லும் பாணி, நடிப்பிலுள்ள பாணி, ‘புதுப்புது கேரக்டர்களை’ சிருஷ்டி செய்யும் பாணி, எந்தக் கேரக்டருக்கு யாரைப் போடுவது என்ற முடிவு - இப்படிப் படத்துக்குப் படம் பல மாறுபட்ட முயற்சிகளில் ஈடுபடுவேன்.”

பாலசந்தர் தாம் கூறியதற்கேற்ப, தமது பன்முக ஆளுமையைத் தமது திரைப்படங்களிற் புலப்படுத்தி வந்துள்ளார்.

இவரது சில திரைப்படங்கள் பிறமொழிப் படங்களின் தழுவல்களாக விளங்குகின்றன. எதிர்நீச்சல் வங்காள நாடகம் ஒன்றின் தழுவலாகும். நாணல், அனுபவி ராஜா அனுபவி என்பன ஆங்கிலப் படங்களின் தழுவல்களாகவும், காவியத்தலைவியும், புன்னகையும் பிந்தித் திரைப்படங்களிலிருந்து தழுவப்பட்டவையாகவும் நூல்வேலி மலையாளத் திரைப்படமொன்றின் தழுவலாகவும் விளங்குகின்றன. அபூர்வ ராகங்கள், தில்லுமுல்லு, தப்புத்தாளங்கள், நிழல் நிஜமாகிறது, கண்ணா நலமா? போன்றவையும் பிறமொழித் திரைப்படங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவையாகும். இவ்வாறு பிறமொழிப் படங்கள் சிலவற்றைப் பாலசந்தர் தழுவித் தமிழில் திரைப்படங்களை இயக்கியிருப்பினும், பிற இயக்குநர்களைப் போன்று, நடிக நடிகையரை மாத்திரம் மாற்றிவிட்டு, பிறவற்றை அப்படியே திரைப்படமாக்கும் முறையைப் பின்பற்றாமல், அவற்றைத் தமக்கேயுரிய பாணியில், தமிழர் சமுதாயத்துக்கு ஏற்றமுறையிற் படமாக்கியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பாலசந்தர் பல்வேறு எழுத்தாளர்களின் கதைகளையும் படமாக்கியுள்ளார். இரு கோடுகள், அவள் ஒரு தொடர்கதை, எதிரொலி, சொல்லத்தான் நினைக்கிறேன், நினைத்தாலே இனிக்கும், பட்டணப் பிரவேசம் முதலியவை அத்தகையவையாகும். கே.எஸ்.கோபாலகிருஷ்ணனின் உதவி இயக்குநரும், எழுத்தாளருமான கோமல் சுவாமிநாதனின் ‘தண்ணீர் தண்ணீர்’ என்ற நாடகத்தை பாலசந்தர் சிறந்தவொரு திரைப்படமாக இயக்கியுள்ளார். பாலசந்தரின் ‘வறுமையின் நிறம் சிவப்பு’ என்ற திரைப்படம் ‘தாமரை’ சஞ்சிகையில் வெளியான ஒரு சிறுகதையைத் தழுவியது எனப் பிரபல திரைப்பட ஆய்வாளர் அறந்தை நாராயணன் குறிப்பிடுகிறார். பாலசந்தரின் சிந்துபைரவி என்ற திரைப்படம் சிலப்பதிகாரக் கதையை ஞாபகப்படுத்துகிறது.

பல கனதியான திரைப்படங்களை இயக்கிய பாலசந்தர், பாமா விஜயம், அனுபவி ராஜா அனுபவி, தில்லு முல்லு, பொய்க்கால் குதிரை, நினைத்தாலே இனிக்கும், புன்னகை மன்னன் போன்ற பொழுதுபோக்குத் திரைப்படங்களையும் இயக்கியுள்ளார். சற்று வித்தியாசமாக இருக்கட்டுமே என்று கருதி, அவர் இத்தகைய படங்களை நெறிப்படுத்தியிருக்கலாம். ஆனால்,

இத்தகைய திரைப்படங்கள் அவர் பெயரைக் காப்பாற்றவில்லை என்பதே பொருந்தும்.

தமிழ்த் திரையுலகிற் சில பரிசோதனை முயற்சிகளைச் செய்துபார்த்தவர்கள் என்ற முறையில் எஸ். பாலசந்தர், ஸ்ரீதர், கே. பாலசந்தர், பாலு மகேந்திரா போன்றவர்களைக் குறிப்பிடலாம். எஸ். பாலசந்தரின் அந்த நாள், ஸ்ரீதரின் நெஞ்சில் ஓர் ஆலயம், பாலு மகேந்திராவின் வீடு போன்றன இவ்வகையிற் குறிப்பிடத்தக்கன. கே. பாலசந்தரைப் பொறுத்தவரையில், சில திரைப்படங்களைத் தமது ஆற்றலையும் ஆர்வத்தையும் முதலீடாகக் கொண்டு இயக்கியுள்ளார். அரங்கேற்றம், தண்ணீர் தண்ணீர், அக்னி சாட்சி, அவர்கள், ஒரு வீடு இரு வாசல், கல்யாண அகதிகள் போன்றவற்றை இவ்வாறு குறிப்பிடலாம்.

அறுபதுகளிலிருந்து வித்தியாசமான, புதுமையான, ஆற்றல் வாய்ந்த இயக்குநராகப் பாலசந்தர் தம்மை இனங்காட்டி வந்துள்ளபோதிலும், அரங்கேற்றம் என்ற திரைப்படத்தில் இருந்துதான் இயக்குநர் என்ற முறையில் அவரது 'இமேஜ்' பெருமளவுக்கு வளரத்தொடங்கியது.

ஒரேமாதிரியான திரைப்படங்களை அல்லாது, வகைமாதிரியான திரைப்படங்களைத் தந்தவர் என்ற நியாயமான பெருமை பாலசந்தருக்கு உண்டு. அரசியல் ரீதியாக அமைந்த பாலசந்தரின் திரைப்படங்களாகத் தண்ணீர் தண்ணீர், அச்சமில்லை அச்சமில்லை போன்றவை அமைந்துள்ளன. பெண்ணியம் தொடர்பான அவரது சிந்தனைகளின் வெளிப்பாட்டை அக்னி சாட்சி, ஒரு வீடு இரு வாசல், கல்கி போன்றவை புலப்படுத்துகின்றன.

தமிழ்த் திரைப்படங்களில் காட்சிகளுக்கு மேன்மேலும் அழுத்தத்தைத் தரவல்லதான புதிய புதிய உத்திமுறைகளைக் கையாண்டோராக கே. பாலசந்தரையும் பாரதிராஜாவையும் பாலு மகேந்திராவையும் மணிரத்னத்தையும் குறிப்பிட முடியும். பாலசந்தரின் வித்தியாசமான உத்திகளுக்கு எடுத்துக்காட்டாகப் பல திரைப்படங்கள் விளங்குகின்றன. அரங்கேற்றம் என்ற திரைப்படத்தின் பெயரே ஒரு குறியீடாக விளங்குகின்றது. ஒரே சமயத்தில் ஒரு நடன அரங்கேற்றத்தையும், கதாநாயகி லலிதா விபசாரத்துறையில் அரங்கேற்றம் பெறுவதையும் அப்பெயர் குறியீடாகக் கொண்டுள்ளது. அவள் ஒரு தொடர்கதையில் அநேகமாகக் காட்சிக்குக் காட்சி அவர் குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். உன்னால் முடியும் தம்பி என்ற திரைப்படத்தில் சாராய வியாபாரியாக நடிக்கும் டெல்லி கணேஷ் பேசும் மோசமான வார்த்தைகளை ரசிகர்களுக்கு உணர்த்துமுகமாக, அங்கிருந்த தாவரத்தின் இலைகள் பழுத்துப் பட்டுப் போவதாகக் குறியீடு செய்துள்ளார்.

பாலசந்தரின் திரைப்படங்களில் இடம்பெறும் பாத்திரப்படைப்புகளும் குறிப்பிடத்தக்கவை. சில நாவல்களை வாசிக்கும்போது எமது மனத்திற் பதிந்துவிடும் சில பாத்திரங்களைப் போன்று, அவரது திரைப்படங்களில் இடம்பெறும் பல பாத்திரங்களும் ரசிகர்களின் மனத்தில் நிரந்தரமாக இடம் பிடித்துக் கொள்வதுண்டு. அரங்கேற்றம் - லலிதா, அவள் ஒரு தொடர்கதை - கவிதா, எதிர்நீச்சல் பட்டுமாமி, மேஜர் சந்திரகாந்த் - மேஜர், சிந்துபைரவி சிந்து போன்ற பாத்திரங்களை உதாரணமாகக் கூறலாம். மகாத்மாகாந்தியின் நூற்றாண்டுவிழாக் காலத்தின்போது, பாலசந்தர் நெறிப்படுத்தி வெளியிட்ட புன்னகை என்ற திரைப்படத்தின் கதாநாயகன் சத்யா, வித்தியாசமான ஒரு பாத்திரமாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளான். எத்தகைய சத்திய சோதனை ஏற்பட்டபோதிலும், தனது குறிக்கோளில் இருந்து வளைந்து கொடுக்காத பாத்திரமாக அவன் வார்க்கப்பட்டுள்ளான்.

பெண் பாத்திரப் படைப்பில் பாலசந்தர் கைதேர்ந்தவராக விளங்குகின்றார். அவரது பெண் பாத்திரங்கள் மதியூகமும், விழிப்புணர்வும், சமுதாய நெறிமுறைகளைத் துணிந்து மீறும் தைரியமும் கொண்டவர்களாக வார்க்கப்பட்டுள்ளன. பெண் பாத்திரங்களைப் படைப்பதில் பாலசந்தர் கைதேர்ந்தவராக விளங்குகின்றபோதிலும், ஆணாதிக்க சமுதாயத்தின் மதிப்பீடுகளே அவரது திரைப்படங்களில் ஆட்சி செலுத்துகின்றன எனலாம்.

அவரது சில திரைப்படங்களில் குறியீட்டுப் பாத்திரங்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. எடுத்துக் காட்டாக, எதிர்நீச்சலில் - இருமல் தாத்தா, மூன்று முடிச்சில் - மனச்சாட்சி, நினைத்தாலே இனிக்கும் படத்தில் - மரணம், அச்சமில்லை அச்சமில்லை படத்தில் - சுதந்திரம் போன்றவை இவ்வகைப் பாத்திரங்களாக அமைந்துள்ளன. இத்தகைய பாத்திரங்கள் தமிழ்த் திரைப்படத்துறைக்குப் புதியன.

பாலசந்தரின் திரைப்படங்கள் பெரும்பாலும் மத்தியதர வாழ்க்கைச் சிக்கல்களை மையமாகக் கொண்டு விளங்குகின்றன. ஆணாதிக்கச் சூழலில் பெண்களின் நிலையைச் சில திரைப்படங்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. பெண் உழைத்தே குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டிய நிலையைச் சில படங்கள் மூலம் பாலசந்தர் காட்டுகின்றார். உரிமையிழந்த மக்களின் பரிதாபநிலையை அவரது சில திரைப்படங்கள் உணர்த்துகின்றன.

அவரது திரைப்படங்களில் பழைய புதிய மதிப்பீடுகளுக்கிடையில் மோதல்கள் இடம்பெறுவதுண்டு. தமது திரைப்படங்களை ஓரளவுக்கு முற்போக்காக நகர்த்திச் செல்லும் பாலசந்தர், அவற்றின் இறுதியிலே சமுதாயத்தின் மதிப்பீடுகளுக்கு அஞ்சி, வந்த வேகத்திலேயே பின்வாங்கிவிடும் இயல்பு கொண்டவராகவும் விளங்குகிறார். “தெரிந்தே தவறு செய்கிற இண்டஸ்ட்ரி சினிமா இண்டஸ்ட்ரி. அந்தத் தவற்றைச் செய்தால்தான் எங்களால் நிலைத்து நிற்கமுடியும்” என்று அவர் அதற்குச் சமாதானம் சொல்கிறார். பாலசந்தரின் திரைப்படங்களில் சமுதாய மதிப்பீடுகள் தொடர்பாகக் காணப்படும் முரண்பாடுகள் பற்றி, அவரின் திரைப்படங்கள் குறித்து ஆய்வு செய்த சு. விஸ்வநாதன் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்:

‘பாலசந்தரின் மதிப்புக் கொள்கையில் சில இடங்களில் முரண்பாடுகளும் காணப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக ‘மன்மதலீலை’ படத்தில் ஆடவன் மது பெண்பித்தனாகத் திரிந்தபோது அவனைச் சீர்திருத்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில் ஆசிரியர் திருந்திவிடுவதாகக் காட்டி விடுகிறார். ஆனால், ‘அரங்கேற்றம்’ படத்தில் ஒரு பெண் அதே தவற்றைத் தன் உடல் தேவைக்காக என்றில்லாமல் தன் குடும்பத்தைக் காப்பதற்காகச் செய்கிறாள். அதற்காக அவள் மனம் வருந்தி தன் வழியை மாற்றிக் கொள்கிறாள். என்றாலும் ஆசிரியர் அவளுக்கு உரிய தண்டனையைக் கொடுத்தே தீர்க்கிறார். இத்தகு மதிப்பீட்டு முறையில் ஆணுக்கு ஒரு நீதி, பெண்ணுக்கு ஒரு நீதி வழங்கப்படுகிறது. சமூக ஏற்பிற்காகச் செய்யப்பட்ட இந்த மதிப்பீட்டு முரணானது நமது சமூகம் ஆணாதிக்க நிலையில் இருப்பதற்கான ஒரு நேரிடையான சான்றாகும்.’

பாலசந்தரின் திரைப்படங்களைப் பொறுத்தவரையில் சு. விஸ்வநாதனின் குற்றச்சாட்டு நியாயமானதே.

பாலசந்தரின் திரைப்படங்கள் கலையம்சத்துக்கும், வர்த்தக நிலைப்பாட்டுக்கும் இடையே சமரசம் காண்பவையாக விளங்குகின்றன. தமது திரைப்படங்களின் நிலைப்பாடு பற்றி அவர் விளக்கம் தரும்போது,

“நான் கலை நுணுக்கப் படைப்பிற்கும், வியாபார ரீதியான படைப்பிற்கும் இடையில் நிற்கிறேன். எனது படங்களில் இந்த இரண்டும் கலந்திருக்கும். அவற்றை உயரிய கலைப் படங்கள் என்று கூறிவிட முடியாது. வெறும் பொழுதுபோக்குப் படம் என்றும் நிர்ணயிக்க முடியாது”

என்று குறிப்பிடுகின்றார். பாலசந்தரின் விளக்கமே அவரின் திரைப்படங்களின் இயல்பை உணர்த்தப் போதுமானது.

கல்வி நிர்வாகத்தில் மத்தியக் கட்டுப்பாடும் அதிகாரப் பரவலாக்கமும் - உலக நாடுகளின் அனுபவங்களும்

பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம், கல்விப்பீடம், கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம்.

இலங்கையின் இனப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கான முக்கிய ஆலோசனையாக அதிகாரப் பரவலாக்கம் (devolution of power) முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. இதனடிப்படையிலேயே 1978ஆம் ஆண்டின் யாப்புக்குப் 13 ஆவது திருத்தமும் மாகாண சபை சட்டமும் கொண்டுவரப்பட்டது. 1995ஆம் ஆண்டின் பின்னர் முன்வைக்கப்பட்ட அரசியல் யாப்புச் சீர்திருத்தங்கள் யாவும் இவ்வாறான அதிகாரப் பரவலாக்கல் அம்சத்தையே வலியுறுத்தின. அண்மைக்கால ஆலோசனைகள் பிராந்தியங்களிடம் மத்திய அரசின் அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்தளிப்பது பற்றிப்பேசுகின்றன. பிராந்தியங்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்படும் அதிகாரங்களில் கல்வியும் ஒன்றாகும். இவ்வதிகாரப் பரவலாக்கம் என்னும் கருத்தாக்கம் கல்வியைப் பொறுத்தளவில் உலகளாவிய ரீதியில் எவ்வாறு விரவிக் காணப்படுகின்றது என்பதை நோக்குவது இக்கட்டுரையின் உள்ளடக்கமாகும்.

உலக நாடுகள் இவ்வதிகாரப் பரவலாக்கத்தைக் கல்வித் துறையைப் பொறுத்தவரையில் எவ்வாறு செயற்படுத்தியுள்ளன என்பதை ஒப்பீட்டு ரீதியில், அறிவது பயனுடையதாகும். வெவ்வேறு வகையான ஏற்பாடுகளின் சிறப்புக்கள் குறைபாடுகள் பற்றிய ஆய்வும் இவ்விடயம் பற்றிய தெளிவினை ஏற்படுத்தும்.

அதிகாரப் பரவலாக்கல், பன்முகப்படுத்தல், மத்தியமயப்படுத்தல் போன்ற ஏற்பாடுகள் உறுதியான ஒரு நிலைமையைக் காட்டாது ஒரு தொடர் நிகழ்வாக இருப்பதைக் காணமுடிகின்றது. பன்முகப்படுத்தப்படுத்தப்பட்ட (decentralized) அமைப்புகள் மத்திய மயப்படுத்தப்பட்டுள்ளன; ஏற்கனவே மத்திய மயப்படுத்தப்பட்ட அமைப்புகள் மேலும் மத்தியமயப்படுத்துக்குள்ளாகி உள்ளன. மத்தியமயப்படுத்தப்பட்ட அமைப்புகள் காலப்போக்கில் மத்தியமயத்தைத் தளர்த்திக் கொண்டன; அவ்வாறே பன்முகப்படுத்தப்பட்ட அமைப்புகள் காலப்போக்கில் இன்னும் அதிகமாகப் பன்முகப்படுத்திக் கொண்டன.

இரண்டாவதாக, மத்தியமயம், பன்படுத்தல் ஆகிய இரு ஏற்பாடுகளுமே ஆட்சிப்பீடத்தின் உயர் மட்டத்தினரால் அறிமுகம் செய்யப்படும் செயற்பாடுகளாக உள்ளன. சில சந்தர்ப்பங்களில் மத்திய ஆட்சி பீடத்தின் எதிர்ப்புகளுக்குமிடையில் அதன் அதிகாரம் அகற்றப்படுவதும் உண்டு.

மூன்றாவதாக, மத்தியமயம், பன்படுத்தல் என்பவை பலவகைப்படுவதுண்டு. அவற்றில் காணப்படும் வேறுபாடுகளை அறிதல் வேண்டும். இவற்றில் பிராந்திய ரீதியான அம்சங்களும் நடைமுறை சார்ந்த (functional) அம்சங்களும் காணப்படுகின்றன.

நடைமுறை சார்ந்த மத்தியமயம் மற்றும் பன்முகமயமாக்கமானது பல்வேறு அதிகார பீடங்களுக்கிடையே அதிகாரங்கள் மாற்றப்படுவதைக் குறிக்கின்றது. இந்த அதிகார பீடங்கள் சமாந்தரமாகச் செயற்படுவதுண்டு. உதாரணமாக:

- சில நாடுகளில் ஒரேயொரு கல்வி அமைச்சு நாட்டின் பொதுக்கல்வி முறையின் சகல அம்சங்களுக்கும் பொறுப்பாகும். இவ்வமைப்பு அடிப்படைக் கல்வி அமைச்சு, உயர்கல்வி அமைச்சு எனப் பிரிக்கப்படும் போது இதனை நடைமுறை சார்ந்த பன்முகப்படுத்தல் எனலாம்.
- சில நாடுகளில் சகல பொதுப் பரீட்சைகளும் கல்வி அமைச்சினால் நடாத்தப்படும்; பரீட்சைப் பணிக்கெனத் தனியான ஒரு பரீட்சை அதிகாரபீடமொன்று அமைக்கப்படுவது நடைமுறை

சார்ந்த பன்முகப்படுத்தலாம், இப்புதிய அதிகார பீடம் தொடர்ந்து அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டிலேயே இருக்கும்.

- பலநாடுகளில் அரசாங்கங்களும் தொண்டர் நிறுவனங்களும் பாடசாலைகளை நடாத்துகின்றன. தொண்டர் நிறுவனங்கள் மீதான அரசாங்கக் கட்டுப்பாடு தளர்த்தப்படுவதும் நடைமுறை சார்ந்த பன்முகப்படுத்தலாகும். இத்தொண்டர் நிறுவனங்களின் பாடசாலைகள் அரசாங்கங்களால் பொறுப்பேற்கப்பட்டு கட்டுப்படுத்தப்பட்டால் அது நடைமுறை சார்ந்த மத்தியமயப்படுத்தலாகும்.

அடுத்து பிராந்திய ரீதியான மத்தியமயம்/பன்முகப்படுத்தல் என்பது அரசுகள், மாநிலங்கள், மாகாணங்கள், மாவட்டங்கள், பாடசாலைகள் போன்ற பல்வேறு அரசாங்கக் கூறுகளுக்கு அதிகாரத்தை மறுபங்கீடு செய்வதாகும். உயர் ஆட்சிபீடத்திடமிருந்து கீழ்மட்டங்களுக்கு அதிகாரம் மாற்றப்படுகின்றது. பிராந்திய ரீதியான பன்முகம் எனப்படும் இதில் பிரதான உட்பிரிவுகள் உண்டு:

- மத்திய அதிகாரபீடம் வெளிக்கள அலகுகளையும் (field units), பிராந்திய அலுவலகங்களையும் அமைத்து அதற்கான அதிகாரிகளையும் நியமிக்கின்றது. மத்திய கல்வி அமைச்சின் அதிகாரிகள், இச் செயற்பாட்டில் மாகாணங்களுக்கும், உள்ளூர்களுக்கும் அனுப்பப்படுவர்.
- அதிக அளவான தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் அதிகாரம் கீழ்மட்டத்துக்கு வழங்கப்படுவது அதிகார ஒப்படைப்பு (delegation) எனப்படும். இவ்வாறான ஏற்பாட்டில் அதிகாரம் அடிப்படையில் மத்திய அரசிடம் இருக்கும்.
- 'அதிகாரப் பரவலாக்கம்' (devolution) என்பது இவ்வகையான மூன்று பிராந்தியப் பன்முகப்படுத்தலில் மிகத் தீவிரமான சீர்திருத்தமாகும்.

துணைத் தேசிய மட்டங்களான மாகாணங்களும், மாநிலங்களும் இதனால் அதிகாரங்களைப் பெற்றிருக்கும். அதிகாரிகள் தமது செயற்பாடுகளுக்கு மத்திய அரசின் ஒப்புதலைப் பெற வேண்டிய அவசியமில்லை. மத்திய அரசு தகவல்களைப் பெற்றுச் சேகரித்து வைக்கும் பணியை மட்டும் செய்யும்.

சில அறிஞர்கள் தனியார்மயத்தையும் ஒருவாறாக 'பன்முகமாக்கம்' என்றே கொள்வர். எடுத்துக்காட்டாக, பாடசாலைகள் தனியார் மயப்படுத்தப்படும் போது, அரசாங்கத்தின் அதிகாரம் குறைக்கப்படுகின்றது. ஆயினும் தனியார் பெறும் அதிகாரம் பெரிய தனியார் அமைப்புகளிடமோ, அல்லது சமய அமைப்புகளிடமோ குவித்து வைக்கப்படும் நிலைமையும் உண்டு.

கல்வியின் மீதான கட்டுப்பாட்டை மத்திய மயப்படுத்தல் அல்லது பன்முகப்படுத்தலுக்கு அரசியல் காரணங்களும், நிர்வாக காரணங்களும் பொறுப்பாக இருக்கும். அரசியல் ரீதியாக நோக்குமிடத்து சில இனக்குழுக்களின் அதிகாரம் மத்தியமயத்தினூடாக வலுப்படுத்தப்படும் அல்லது பன்முகப்படுத்தலினூடாக சில (சிறுபான்மைக்) குழுக்களின் அதிகாரம் வலுப்படுத்தப்படும். நிர்வாக ரீதியான சீர்திருத்தங்கள் அதிகாரிகளின் பணிகளை இலகுவடுத்தும் முறையில் அமையும்.

அரசியல் காரணங்களுக்காகப் பிராந்திய ரீதியாக ஆகக்கூடிய அளவு அதிகாரப் பரவலாக்கம் நடைபெற்ற நாடுகள் பிலிப்பைன்ஸ், சொலமன் தீவுகள், ஸ்பெய்ன், சூடான் ஆகியன.

சுயாட்சி வழங்காவிடில் பிரிந்து செல்லப்போவதாகப் பிராந்தியக் குழுக்கள் பயமுறுத்தியமையால், இந்த ஏற்பாடு மேற்கண்ட நாடுகளில் செய்யப்பட்டது. இக்குழுக்களைத் தேசிய வட்டத்துக்குள் நிலைகொள்ளச் செய்ய மத்திய அரசுகள் இந்நாடுகளில் பிராந்தியங்களுக்கு அதிகாரத்தை வழங்கின.

ஆயினும் பிரிந்து செல்லல் அல்லது தனிநாட்டுக் கோரிக்கைகள் வேறு ஏற்பாடுகளுக்கும் வழிகோலலாம். உதாரணமாக:

- 1961 கானா நாடு பிரிவினைவாதத்துக்கு எதிராக மத்திய ஒற்றையாட்சி முறைமையை மேலும் வலுப்படுத்தியது;
- 1960களில் இந்தோனேசிய அரசாங்கம் பிராந்தியங்களின் (Iriyan Jay) கோரிக்கைகளை மறுத்து மத்திய அரசின் அதிகாரங்களை வலுப்படுத்தியது. மத்திய அரசுகள் பிரிவினைவாதத்தை எதிர்த்து “பிரித்தானம்” தந்திரங்களைக் கையாளுவதுமுண்டு.
- 1967இல் நைஜீரியாவில் பயாப்ரா பிரிவினைவாதத்தைக் கட்டுப்படுத்த மத்திய அரசு நாட்டின் நான்கு பிராந்தியங்களைப் 12 மாநிலங்களாகப் பிரித்தது. 1996இல் இம்மாநிலங்களின் தொகை 36 ஆயிற்று.

சிலநாடுகள் தீர்மானம் மேற்கொள்ளலில் சிறுபான்மைக் குழுக்களுக்கு இடமளித்தும், அகற்றியும் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முயன்றன. உதாரணமாக:

- 1972இல் பெரு நாட்டின் பன்முகவாக்க சீர்திருத்தங்களின்படி உள்ளூர், இந்திய, மற்றும் பின்தங்கிய பிரிவினர்களின் சமூகப் பங்கேற்பு வலுப்படுத்தப்பட்டது.
- 1989இல் கொலம்பியா நாட்டில் சகல எதிர்ப்புக் குழுவினர்களையும், பின்தங்கிய மக்கட் பிரிவினர்களையும் இணைக்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

அடுத்து மத்தியமயம், பன்முகவாக்கம் ஆகிய இரு ஏற்பாடுகளுமே நிர்வாகத்துறையின் வினைத்திறனை அதிகரிக்கும் என அதிகாரவர்க்கத்தினர் வாதிடுவர்;

- மத்திய அரசில் உள்ள ஒரு சில அதிகாரிகள் திறமையான முறையில் தீர்மானங்களை மேற்கொண்டு சிக்கலற்ற முறையில் அவற்றை நடைமுறைப்படுத்த மத்தியமயம் உதவும் என வாதிடப்படுகிறது. மத்திய அரசு தவிர்ந்த ஏனைய மாகாண, மாவட்ட பீடங்கள் ஒரே பணிகளைத் திரும்ப செய்வது (duplication of function) இதனால் தவிர்க்கப்படுகிறது. இந்த கருத்தின் அடிப்படையில் டென்மார்க், நெதர்லாந்து, சுவீடன் ஆகிய நாடுகளில் மாநகரசபைகளின் தொகை குறைக்கப்பட்டது.
- மறுபுறம், அதிகாரம் பன்முகப்படுத்தப்படும் போது உள்ளூர் மக்களுடன் நெருங்கியத் தொடர்புள்ள, அவர்கள் பிரச்சினைகளைப் பற்றி நன்கு அறிந்த பிராந்திய/மாவட்ட அலகுகள் சிறப்பாகப் பணியாற்ற முடியும் என வாதிடப்படுகிறது. சிறிய உள்ளூர் பிரச்சினைகளையிட்டு வெகுதூரத்தில் உள்ள நகர அதிகாரிகள் சரியான முடிவுகளைச் செய்ய முடியாது. தலைநகரபீடம் இதற்காகச் செய்யும் செலவும் அதிகம், உள்ளூர் பிரதேசங்களின் கல்வித் தேவைகள், கலாசாரம் என்பவற்றில் வேறுபாடுகள் காணப்படுவதால் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட உள்ளூர் அதிகாரபீடமே இவ்வேற்பாடுகளைக் கவனித்துத் தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளும் தகுதி வாய்ந்தது.

உலகின் பெரும்பாலான நாடுகளில் காணப்படும் வேறுபட்ட சமூகங்கள், கலாசாரக்குழுக்கள் என்பனவற்றின் கற்றலுக்கான சமூக, கலாசார அணுகுமுறையைப் பொறுத்தவரையில் வேறுபாடுகளைக் கொண்டவை. உதாரணமாக வரலாறு, உயிரியல், சமூகக் கல்வி அகிய பாடங்களை வட இத்தாலியிலும், தென் இத்தாலியிலும் அல்லது ஐக்கிய அமெரிக்காவில் அயபாமாவிலும், கலிபோர்னியாவிலும் ஒரே அணுகு முறையைக் கொண்டு கற்பிக்க முடியாது. இது போன்ற வேறுபாடுகள் காரணமாகவே, ஐக்கிய அமெரிக்கா, ஜேர்மன் குடியரசு ஆகிய நாடுகளில் வரலாற்று ரீதியாக கல்வி நிர்வாகத்தில் சமஷ்டி அல்லது உள்ளூர் அதிகார பீடங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது.

- நைஜீரியா, கனடா, சவிட்சர்லாந்து போன்ற நாடுகளில் காணப்படும் பன்மொழிச் சமூகம் காரணமாக அதிகாரப் பரவலாக்கல் விரிவாக இடம்பெற்றுள்ளது. பெல்ஜியத்தில் பிரஞ்சு மொழி பேசுவோருக்கும், பிளெமிஸ் (Fleming) மொழி பேசுவோருக்கும் வெவ்வேறு முறைகள் உண்டு. பன்மொழிக் குழுவினர் வாழும் பப்புவா நியூகினி நாட்டில் இவ்வாறான பிராந்தியப் பரவலாக்கல் முறையுண்டு.
- புவியியல் பருமன் காரணமாகக் கனடா, இந்தியா, ரஷ்யா, ஐக்கிய அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளில் விரிவான பன்முகப்படுத்தல் உண்டு. ஆயினும், இந்தோனேசியா முதலிய நாடுகள் பெரிய நிலப்பரப்புகளைக் கொண்ட நாடுகளாயினும், அண்மைக்காலம் வரை அந்நாட்டின் கல்வி நிர்வாகம் கூடிய அளவுக்கு மத்தியமயப்படுத்தப்பட்டதாகவே இருந்தது.
- அவ்வாறே நாடுகள் சிறியவை என்பதற்காக அங்கு கல்வி நிர்வாகம் பெரிய அளவில் மத்திய மயப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் என்று கூறவும் இயலாது. எனினும், மால்ட்டா, புருனை ஆகிய சிறிய நாடுகளில் மத்தியக் கட்டுப்பாடே மேலோங்கி உள்ளது. ஆனால் சென்ட் லூசியா போன்ற சிறிய நாடுகளில் அதிகாரம் பெற்ற கல்வி மாவட்டங்கள் உண்டு. பாடசாலைகளின் தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் அதிகாரம் மிகப் பரந்தது.
- அண்மைக்காலப் போக்குகளின்படி (1980களில்) பாடசாலை நிலை முகாமைத்துவம் பல நாடுகளில் விரிவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் சீர்திருத்தமாக உள்ளது.
 - நியூசிலாந்தில் 'நாளைய பாடசாலைகள்' என்ற செயற்றிட்டத் திட்டத்தின் அடிப்படையில், 1988 தொடக்கம் பாடசாலைகள் நிர்வாக அதிகாரங்களைப் பெற்று வருகின்றன. அந்நாட்டிலிருந்து வந்த கல்வித்திணைக்களம் அகற்றப்பட்டு பாடசாலை மட்டத்தில் பொறுப்புவுகிக்கும் சபைகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இச்சபைகள் தமது சமூகங்களுடன் ஒப்பந்தங்களைச் செய்து கொள்ள வேண்டும் பாடசாலை வரவு செலவுத்திட்டம், ஆசிரியர்களை நியமித்தல், விலக்குதல் போன்ற விடயங்களில் அவை அதிகாரம் பெற்றுள்ளன.
 - இதே காலப்பகுதியில் அவுஸ்திரேலியா, கனடா, ஐக்கிய அமெரிக்கா, ஐக்கிய இராச்சியம் ஆகிய நாடுகளில் இது போன்ற நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.
 - ஸ்பெயின் நாட்டின் சனநாயக சீர்திருத்தங்களின்படி, பாடசாலைச் சபையானது பாடசாலை அதிபர்களையும் தெரிவு செய்ய முடியும்.
- கல்வி நிர்வாகச் செயன்முறையானது, நாட்டின் தொடர்பாடல் வசதிகளின் நிலைமைகளைப் பொறுத்தும் மாற்றத்துக்குள்ளாகின்றது. கம்போடியா, கொங்கோ முதலிய நாடுகளின் தொடர்பு வசதிகளின் (போக்குவரத்து, தொலைத்தொடர்பு) பற்றாக்குறை காரணமாக கல்வி நிர்வாகத்தைப் பன்முகப்படுத்த வேண்டியிருந்தது. மத்திய அரசுக்கு நாட்டின் முலை முடுக்குகளில் என்ன நடக்கின்றது என்பது தெரியாது. தூரப் பிரதேச கல்வி நிலைபற்றி மத்திய அரசிடமிருந்து தகவல்களையும் அறிவுறுத்தல்களையும் பெறுவது கடினமானது. பிறநாடுகளில் மின் அஞ்சலும் இணையமும் தொடர்புகளை இலகுவடுத்தி மத்திய அரசின் கட்டுப்பாடுகளை வலுப்படுத்தியுள்ளன.

எழுத்தாளராகவே பிறக்க வேண்டும். பிறந்த பின்பு எழுத்தாளராக்கப்படக்கூடாது. இவர்கள் தான் நல்ல எழுத்தாளர்கள். வாழ்க்கையின் இடையில் எழுத்தாளராகப் படுபவர்கள் தூவானம் மாதிரி. இவர்கள் இடை இடையே நிறுத்திக் கொள்ளுவர். நல்ல எழுத்தாளன் கடைசி மூச்சுள்ள வரை எழுதிக்கொண்டிருப்பான்.

-வில்லியம் கோல்டிங்-

தமிழ் இலக்கியத்தில் மனிதன் (மிக முக்கியமான, ஆழமான தேடலுக்கான சீல முன் குறிப்புகள்)

கார்த்திகேச சிவத்தம்பி, தகைசார் ஓய்வுநிலைப் பேராசிரியர், யாழ். பல்கலைக் கழகம்.

இலக்கியத்தினை, இயந்திரத்தன்மையுள்ளதான ஒரு “பிரதிபலிப்புக் கொள்கைக்கு உட்படுத்தாது, சற்று அகண்ட நிலையில், அதனை (இலக்கியத்தை) “ஒரு பண்பாட்டு உற்பத்திப் பொருளாக”க் கொண்டு (cultural product), அந்தப் பண்பாட்டு உருவாக்கத்துக்கான கருப்பொருட்களும் (நிலவுகின்ற நிலையில் உள்ளவை - உணவு, தெய்வ நம்பிக்கை, பொருளாதார நடவடிக்கை ஆகியன.) கருத்துநிலைக் கூறுகளும் (ideological aspects) எவ்வாறு இலக்கியத்தினுள்ளே “ஒடியாடி”த் திரிகின்றன என்று பார்க்க வேண்டும்.

இவ்வாறு பார்ப்பதற்கு “கருத்து நிலை” என்பது யாது என்பது பற்றிய ஓர் ஆரம்பத் தெளிவு இருத்தல் வேண்டும்.

மார்க்சீயச் சிந்தனை மரபில் இன்று (குறிப்பாக அல்தூசரின் பங்களிப்பின் பின்னர்) ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் விளக்கத்தைக் குறித்துக்கொள்வது பயன் தரும்.

மனிதப் பிரக்ஞை என்பது ஒரு கருத்துநிலையினைக் கொண்டது. [பிரக்ஞை எனும் பொழுதே ஒரு ‘நோக்கு முறைமை’ அதனுள் உள்ளது] மனிதர்கள், தங்கள், தங்களைச் சூழ்ந்துள்ளனவற்றைப் “புலப்பதிவு”(perceive) செய்து கொள்வதற்கு, தங்கள் நம்பிக்கைகள், சிந்தனை முறைகள், உணர்வுகள் ஆகியனவற்றைத் துணைக்கொள்கின்றனர். அதாவது தாம், “நிஜம்” என நம்புவையின் அடியாகவே தமது “கருத்தை” உருவாக்குகின்றனர். இந்த உணர்வு அவர்கள் வாழுகின்ற சமூகத்தில் அவர்கள் வசிக்கின்ற இடத்தின் அடியாக வரும்; அந்த இடம் அவர்கள் அந்தப் பொருளாதார உற்பத்தி முறைமையினுள் எத்தகைய இடத்தைப் பிடித்துள்ளனர் என்பதைப் பொறுத்தது. அவருக்குச் சமூகத்துக்குமுள்ள “உறவு” இந்தப் பிரக்ஞையைத் தீர்மானிக்கும்.

எனவே கருத்துநிலை என்பது, ஒருவர், தமது சமூக நிலை, காரணமாக உருவாக்கிக்கொள்ளும் கருத்து நிலைப்பாட்டு ஆகும்.

இந்தநிலைப்பாடே அவர் உலகத்தைப் பார்க்க, அதனை விளங்கிக்கொள்ள உதவும்.

கருத்துநிலை (ideology) பற்றிய இந்த விளக்கம், ideology எனும் சொல்லைக் “கருத்தியல்” என மொழிபெயர்ப்பதைத் தடைசெய்கின்றது. ஒருவரின் கருத்தின்/கருத்துக்களின் நிலை (தளம்) பற்றியே ideology என்ற எண்ணக்கரு இன்று தொழிற்படுகிறது. அது கருத்தின் “இயல்” பற்றி இங்கு சிந்தனையிற் கொள்வதில்லை. [Ideologyயில் வரும் “logy” யை, biology, psychology போன்ற சொற்களில் வரும் “logy” க்கான பொருளில் கொள்வது பொருந்தாது]

இலக்கியமே, கருத்துநிலையாக்கத்துக்கான பொருள்தான் [நமக்குப் பரிச்சயமான ஒரு படிமத்தினைப் பயன்படுத்திக் கூறுவதானால், கருத்து நிலை இடியப்ப உரல் போன்றது. மாவின “இடியப்ப வடிவத்தை” அந்த உரல் தான் தீர்மானிக்கிறது. ஆனால், இடியப்ப உரலைப் பற்றித் தெரியாத ஒருவர், இடியப்பத்தின் வடிவம் (அமைதி) இடியப்பத்துக்கு உரிய இயல்பு என்று கொள்வர்]

இலக்கியமும் அவ்வாறுதான்; அது கருத்து நிலைக்குள் தோய்ந்து கிடக்கின்றது. விறகில் தீ போல, பாலிற் படுநெய் போல.

இலக்கியத்தின் கருத்து நிலை பற்றிய தேடல் முக்கியமாவதற்கான காரணம் இலக்கியத்தில் வரும் மனிதச் சித்திரிப்பை விளங்கிக் கொள்வது தான்.

இலக்கியத்தில் மனிதன் (Man in Literature) என்பது அடிப்படையான ஒரு விடயமாகும்.

[சட்டத்துறையினர் கூறுவதுபோல், மனிதன் (Man) என்பது இங்கு ஆண்/பெண் இருவரையுமே குறிக்கும். அதாவது மனிதப் பொதுமையைக் குறிக்கும் தந்தையாதிக்கச் சமூகத்தில் பெண்களுக்கு அவர்களின் பயன்பாட்டுக்கான குணநலன்களே நல்லியல்புகளாகக் கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளன. மனிதன் (Man) என்பது இங்கு மனிதத்தின் சுட்டாகவே கொள்ளப்படுகிறது, மொழி மரபின் இயல்புக்கமைய]

இலக்கியத்தில் வரும் மனிதன் (ர்) என்பது பாத்திரச் சித்திரிப்பு விளக்கத்துக்கு மேலே சென்று.

- மனிதத்துக்கான பெறுமானங்கள் (values) யாவை எனக் கருதுகின்றது?
- மனிதரின் எவ்வெச் செயற்பாடுகளில் மனிதத்துவம் தெரிவதாகச் சித்திரிக்கப்படுகின்றது?
- மனிதத்துவத்தின் பூரணமாக எந்நிலை கருதப்படுகின்றது?

என்பன போன்ற வினாக்களுக்கு விடை காண முனைதல் வேண்டும். அப்பொழுதுதான், அந்த இலக்கியம்/இலக்கியத் தொகுதி எத்தகைய ஒரு “மனிதனை” தனது இலட்சியமாகக் கொள்கிறது என்பது தெரிய வரும். இது கூட ஓர் இலட்சிய (ஆதர்ச) நிலைப்பாடுதான். இதனிலும் பார்க்க முக்கியம், அந்த இலக்கியம்/இலக்கியத் தொகுதி எத்தகைய மோதுகைகளை (conflicts) மனிதச் சிக்கல்மையமாகக் கொள்கிறது என்பதும், அதன் நோக்குப்படி “இயல்பான” (“வீரனான” அல்ல) மனிதன் எப்படி இருப்பான் என்பதும் மிக முக்கியமான விடயங்களாகும்.

இதுவரை கூறப்பட்டனவற்றை மனத்திருத்திக்கொண்டு, தமிழிலக்கியத்தில் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ள “மனிதன்” பற்றி நோக்க முனையும் பொழுது நாம் பல விடயங்களைக் கணக்கிற்கொள்ள வேண்டும் என்பது தெரியவரும்

- (அ) ஆக்கத்தை “இயற்றியவர்” (ஓர் ஆக்கத்தைப் படைப்பவர் என்ற நிலையில், இப்பதம் “ஆசிரியர்” என்ற சொல்லிலும் பார்க்க அர்த்த ஆழம் கொண்டது) தன் நிலையாகக் கூறுகின்றாரா, பாத்திரநிலைப்படுத்திக் கூறுகின்றாரா என்பது
- (ஆ) தன் நிலையாகக் கூறுவதை பொது விதியாகக் கூறுகின்றாரா அல்லது சுய வாதமாகக் கூறுகின்றாரா?
- (இ) அடுத்தது “கால நிலைப்பட்டவை” இலக்கிய வரலாற்றிற் பேசப்பெறும் கால அலகுகள் மனிதச் சித்திரிப்பில் யாதேனும் பொதுமைகளைச் சுட்டுகின்றனவா?

இந்த வினாவை எதிர்நோக்கும் பொழுது, தமிழிலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரையில் மிக மிகப் பெரியதான ஒரு பிரச்சினை தலைதூக்குகின்றது.

- (ஈ) அதாவது, தொகுதிகளாகத் தரப்பட்ட இலக்கியங்களையும் (பதினென்மேற்கணக்கு, கீழ்க்கணக்கு, திருமுறைகள், பாசுரங்கள், ஆகியன) அரசவை இலக்கியங்களையும்விட வேறு ஆக்க இலக்கியங்கள் எதுவுமே தோன்றவில்லையா?

(உ) சிந்தனை நிலைப்பட்ட எழுத்துக்கள் என்று கொள்ளும்பொழுது, திருக்குறளைவிட வேறு இலக்கியங்கள் உள்ளனவா?

இவ்வினா நாம் “அற இலக்கியம்” எனக் கொள்ளும் தொகுதி பற்றிய ஓர் அடிப்படைப் பிரச்சினையைக் கிளப்புகிறது.

(ஊ) நாம் அற இலக்கியங்கள் என்பவை உண்மையில் போதனை இலக்கியங்கள்தானே. நியமமான அற இலக்கியங்களிற் கையாளப்படும் “வாத விவாத விளக்க முறைமைகளோ (உ-ம் அரிஸ்ரோட்டில்), பிற்காலத்துச் சைவசித்தாந்தக் கருத்து நிலை முன்வைப்பிற் காணப்படும் (இந்திய மரபுக்குப் பொதுவான) சுபக்க-பரபக்க முறைமையோ திருக்குறள் தவிர்ந்த நமது மற்றைய கீழ்க் கணக்கு “அற நூல்களில்” காணப்படுவது மிக மிகக் குறைவே.

தமிழ் இலக்கியத்திலிருந்து மேற்கிளம்பும் மனிதன் எத்தகையவன் என்ற தேடலை மேற்கொள்ளும் பொழுதுதான், நமது இலக்கிய “வளர்ச்சி”யிற் காணப்படும் கருத்துநிலை முறிவுகளும், இடையீடுகளும் (breaks and unter lessons) எத்துணைக் கூர்மையானவை என்பது புலனாகின்றது.

“தமிழில் இலக்கிய வரலாறு” என்ற நூலில் (1988) நான் குறிப்பிட்டுள்ள காலப் பிரிவு இவ்விடயத்தில் முக்கியமாகிறது.

கி.பி. 600 முதல் ஏறத்தாழ 1400 வரையுள்ள காலப்பகுதி ஓர் அலகாகவும், 1800 முதல் இன்று வரையுள்ள காலப்பகுதி இன்னோர் அலகாகவும் தெள்ளிதாகத் தெரிகின்றன. இவற்றுக்கு மேல் சங்க இலக்கியம் (பத்துப்பாட்டு, எட்டுத் தொகை) ஒரு தனிக் கூறாக உள்ளன. (பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் எல்லாவற்றையும் “சங்கமருவிய காலம்” எனத் தவறாகக் குறிப்பிடப்பெறும் காலப்பிரிவினுள் (கி.பி. 250-600) அடக்கிவிட முடியாதென்பது இன்னும்தான் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் நிலையில் “நெஞ்சினுள்” இறக்கவில்லை.)

இவ்வாறு நோக்கும் பொழுது தமிழிலக்கியப் பரப்பில் நாம் மூன்று, ஏறத்தாழ வெவ்வேறு, மனிதர்களைக் காண்கின்றோம் போலத் தெரிகிறது.

- (1) எட்டுத் தொகை, பத்துப்பாட்டினுள்ளிருந்து மேல்கிளம்பும் மனிதர் (மனிதன் அல்ல; பன்மையிலேதான் கூற வேண்டும்)
- (2) கி.பி 600-1400க் காலப்பகுதியில் தெரிய வரும் மனிதன் (அந்தக் காலத்து இலக்கியத் தொகுதிக்குள் ஒருவருக்கொருவர் அடிப்படையில் வேறுபடும் மனிதர்கள் மிகக் குறைவாகவே உள்ளனர். இந்தச் சித்திரிப்பிற் கம்பன் மிகவும் முக்கியப்படுகிறான்)
- (3) பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுக்குப் பின் மேற்கிளம்பும் தமிழ் மனிதன்

இது ஒரு குத்துமதிப்பான (approximate) வகைப்பாடுதான்.

உண்மையான, நுண்ணிதான ஆய்வு, இந்தக் குத்துமதிப்பீடு எந்த அளவுக்குப் பொருத்தமானது என்பதை அறிய உதவும்.

அந்த முயற்சியை எவ்வாறு மேற்கொள்வது?

விரிவஞ்சி மிகச் சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன்.

நமது தேடல், காலவகைப்படவும், இலக்கியவகை (Literary genuie) நிலைப்படும் இருத்தல் வேண்டுமெனக் கருதுகிறேன்.

மிகச் சுருக்கமாக நோக்கும்பொழுது பின்வரும் தலைப்புக்கள் முக்கியமாகும்.

- (i) பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகையில் மேற்கிளம்பும் மனிதர்
- (ii) திருக்குறளிலிருந்து மேற்கிளம்பும் மனிதர்
- (iii) பக்தி இலக்கியத்திலிருந்து தெரிய வரும் மனிதர்
- (iv) தொடர்நிலைச் செய்யுட் பாரம்பரியம் வழியாகத் தெரிய வரும் மனிதர் (சிலம்பு முதல் கம்பராமாயணம் வரை)
- (v) 1400-1800க் கால இலக்கியப் பகுதியிற் காணப்படும் கருத்து முரண்நிலை மனிதர்கள்.
- (vi) காலனித்துவத்தின் பொழுதும் காலனித்துவவிடுவிப்பின் பொழுதும் மேற்கிளம்பும் மனிதன்.

தமிழிலக்கியம் காட்டும் பன்முகப்பாடு நம்மை சிலிர்க்க வைக்கின்றது. இந்தக் காலவேறுபாடுகள் காட்டும் மனித வேறுபாடுகளினூடே தவிர்க்க முடியாதபடி ஒரு “தமிழ்த்தொடர்ச்சி” எவ்வாறு தொழிற்பட்டுள்ளது என்பதையும் நோக்க வேண்டும்.

தமிழிலக்கியத்து மனிதன் பற்றிய தேடல், சவால்கள் நிறைந்தது, சுவாரசியமானது.

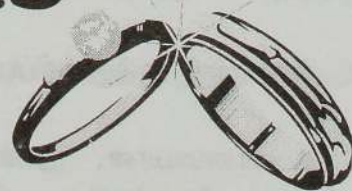
With best compliments from:

வேல்முருகன் ஜீவலர்ஸ்

தங்கப் பவுண் நகை வியாபாரிகள்

87A, கண்டி வீதி, வவுனியா.

**VEL MURUGAN
JEWELLERS**

**170, BAZAAR STREET,
VAVUNIYA.
TEL : 024-22126**

கவிதைகள்

புதுக்கவிதை

இலக்கணச் செங்கோல்
யாப்புச் சிம்மாசனம்
எதுகைப் பல்லக்கு
மோனைத் தேர்கள்
தனிமொழிச் சேனை
பண்டித பவனி
இவை எதுவும்
இல்லாத-

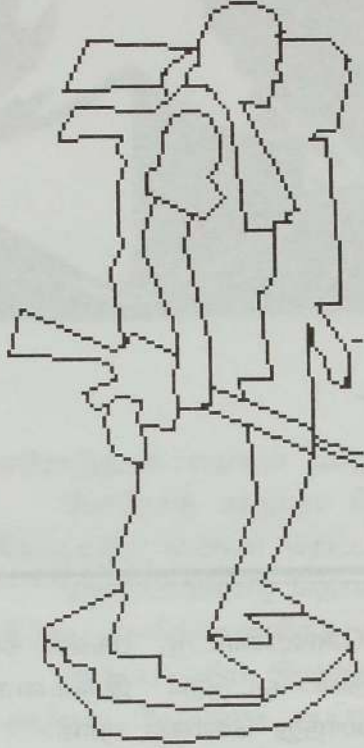
கருத்துக்கள் தம்மைத்
தாமே ஆளக்
கற்றுக் கொண்ட

புதிய
மக்களாட்சி முறையே
புதுக்கவிதை

-மு. மேத்தா-

கோபுரங்கள் சாய்வதில்லை

வேலையா. சதீஸ்குமார், மூன்றாம் வருடம், பொறியியற் பீடம்

உனது பெயர்
சொல்ல முடியாத
தேசமே
எனது இருப்பிடம்
ஆயினும்
அதுவெதுவும்
என்னிருப்பை
மாற்றவியலாது
மனக்கிடப்பை
அகற்றவியலாது

வெளிச்சம் மட்டுமே
உமிழ்ந்து
முகம் காட்டாமல்
மண்ணில்
முகிழ்ந்து போன
மின்மினியாய் நீ!

உனக்கு
உன்னுடைய
விலாசத்தை விடவும்
எம்முடைய
விலாசம் தான்
பெரிதாக்கப்பட்டது.

ஆயினும்
நாளைய
உணர்ச்சி உதடுகள்
உன்பெயர்கள்
உச்சரிக்கும்
நிச்சயமாய்.

உன்
மறைவு தெரியாதிருக்கும்
இரவு நேர
இருட்டடைப்பிலும்
கதறியழுகிறது
கடலலைகள்

நீ

சுவாசித்த
அந்தக் கடைசி சுவாசத்தை
சேகரித்துக் கொள்கிறேன்
எனது
ஒவ்வொரு சுவாசிப்பிலும்.

நீ இறந்ததாக

சொல்லப்பட்ட செய்தியை
என்னால் நம்பவியலாது
இலட்சியவாதிகள்
இறப்பதுமில்லை
பிறப்பதுமில்லை
வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்
உன்னைப் போலவே.....

அரசியல்வாதி

என்னோடு வாருங்கள் காரில்
பேசிக்கொண்டே போகலாம் என்று
பத்திரிகையாளர் நிகில் சக்கரவர்த்தியை
ஐம்மு கஷ்மீர் மாநிலத்தின் முன்னாள்
முதல்வர் பக்ஷிகுலாம் முகமது ஒருமுறை
அழைத்தார். நிகில் சக்கரவர்த்தியும் ஒப்புக்
கொண்டார்.

காரில் ஏறியபோது, நிகில்
சக்கரவர்த்தியைப் பின்பக்கம் ஏறிக்

கொள்ளச் சொல்லிவிட்டு, பக்ஷி காரின்
முன்பக்கத்தில் ஓட்டுநர் இருக்கைக்கு
அருகில் அமர்ந்து கொண்டாராம்.

ஓட்டுநர் (Driver) போன்ற
உழைப்பாளிகளுடன் தமக்குள்ள
நெருக்கத்தைக் காட்டுவதாகவே முதல்வர்
முன் இருக்கையில் அமர்ந்திருக்கிறார்
போலும் என்று நிகில் சர்க்கரவர்த்தி
நினைத்தாராம்! வேறு அரசியல்
வாதிகளிடமிருந்து இவர் எவ்வளவு
வேறுபட்டவராக இருக்கிறார் என்றும்
எண்ணி வியந்து போனாராம்.

முன்னிருக்கையில் அமர்ந்திருந்த
பக்ஷி பின்பக்கம் திரும்பி “நான் எப்போதும்
காரின் முன் இருக்கையில் அமர்வதுதான்
வழக்கம். ஏனென்றால் பொதுவாகத்
துப்பாக்கி குண்டுகள் காரின்
பின்பக்கத்திலிருந்து வருவதுதான் வழக்கம்”
என்றாராம்! இவர்தான் அரசியல்வாதி.

அந்த நாள் எங்கே?

நா. மணிமேகலா, விவசாய பீடம், இறுதி ஆண்டு

வேதனை முள்ளில் பட்டு
கிழிந்து போனது மனச் சேலை...
சோதனை அமிலம் தொட்டு
உக்கிப் போயின உணர்வுகள்
யுத்த மேகங்கள் மண்ணில் பொழிய
பித்தாகிப் போனது வாழ்வு...
அன்றாடம் ஆயிரம் முனகல்கள்
மின்னலாய் புலம்பல்கள்
இரத்த ஆற்றின் சலசலப்புகள்
கண்ணீர்க் கடலின் அலையடிப்புகள்
உடலே விறகாகி எரியும்
தீயின் குமுறல்கள்
குடலை நடுங்க வைத்திடும்
துன்பக் கதறல்கள்
இவையே எம் மண்ணின் கீதங்கள்.

ஏரோடுதான் எங்கள் வாழ்வு
போரோடு அதுவும் போயிற்று
தோட்டமே எங்கள் தேட்டம்
தோட்டாவோடு தொலைந்து விட்டோம்
இடுப்பு வலிக்க வலித்த துடுப்பு
அடுப்பு எரிய இழுத்த தோணி
அழிந்து போயிற்று ஆட்டிலறியால்
கண்ணீரே எங்கள் நண்பன்
கண்ணோடு அதுவும் போயிற்று
இப்போதெல்லாம்
சூரியச் சுடொன்றுதான்
எரியும் உயிரின் உற்ற நட்பு
புராணங்கள் செல்லரித்துப் போனதால்
மரண ஓலங்களில் புல்லரிக்கும்
மனத்தின் மடல்கள்
இவையே நம் சீதனங்கள்.

அராஜகத் தீயில்
அவிந்து வெந்த ஈம்மினம்
நொந்து போன செய்தி சொல்லி
நொண்டியாய் நானமுதேன்!
அந்தோ,
குற்றவாளிக் கூண்டினுள்
எற்றப்பட்ட 'மனிதம்'
கொலையாகிப் போனது....!

மனிதாபிமானம்.....

தொலைந்து போனது.....!

மனத்தின் கொதிப்பிலெழுந்த
சினத்தில் தவித்த வேளை

கலாச்சாரத்தை நான்

சீர்தூக்கிப் பார்ப்பதெப்படி?

மனத்தின் வனத்தில் - தினம்

வலிக்கும் இந்த வேதனை முனகல்கள்

புலம் பெயர்ந்து போக....

மகிழ்ச்சி ஜனனமாகி

நம் மனங்களில் மனனமாகும்

அந்த நாள் எங்கே?

அந்த நாள் வரட்டும் - நம்

கலாச்சாரத்தை நாம்

மறுபரிசீலனை செய்திடுவோம்

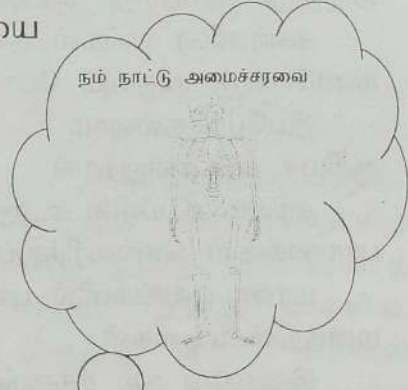

நம் உடம்பும் அமைச்சரவைதான்

நம் உடம்பு ஒரு வகையில் அமைச்சரவையை
ஒத்ததுதான்.

பிரதம மந்திரி	: மூளை
உள்துறை மந்திரி	: சுவாசப்பை
நிதி மந்திரி	: இதயம்
பாதுகாப்பு மந்திரி	: தோல்
கல்வி மந்திரி	: தலை
போக்குவரத்து மந்திரி	: கால்கள்
பிரச்சார மந்திரி	: நாக்கு
தபால்/தந்தி மந்திரி	: காதுகள்
ஆரோக்கிய மந்திரி	: மூக்கு
தொழில் மந்திரி	: கைகள்
சட்ட மந்திரி	: கண்கள்

நம் நாட்டு அமைச்சரவை

அன்பு அன்னையே.....

தயாபரன், முதலாம் வருடம்.

எம் அன்னையே!
நின் திருவிழிகள் இரண்டும்
விழி அருவி சொரிய
நினைவுகளால் எமை வருடும் நிர்மலமே.
நனவின் விடியலுக்காய்
கனவுடன் கல்லறைகளில் காத்திருக்கும்
காவியங்களின் சொந்தமே!
கலங்காதே.

அன்று...
எமை நீ பூக்களாகத் தான் பிரசவித்தாய்
ஆனால் நந்தவனத்திலல்ல
பிணம் நாறும் கந்தகவனத்தில்
வந்த கணத்தில் நாம் கேட்டது நின்
அன்புக் குரலை அல்ல - நிதம்
நொந்து நொந்து வெந்து சாகும் அகதியின் அழுகுரலை
பால் வற்றிய நின் திருமார்பில் இருந்து - நாம்
பருகியது கண்ணீரும் செந்நீரும் தான்
அம்புலி காட்டி நீ சோறு ஊட்டிய போது
ஏனோ நாங்கள் பார்த்தது ஆகாயக் கழுகுகளைத் தான்

இன்று உனக்காய் ...
புயலாய் மாறிய பூக்கள் ஏராளம்
முகவரி இழந்த முகங்கள் ஏராளம்
தங்களுக்காக அல்லாமல் தமை அழித்த
சரித்திரங்கள் ஏராளம்.
நாங்கள் விழிக்கு மை பூசி உதட்டுச் சாயம் இட்டு
உடல் காட்டித் திரியவில்லை - அம்மா
உடலில் வெடி கட்டித் திரிகின்றோம் - நாளை
காற்றில் கந்தகப் புகையாய் மாறுவதற்காய்
நான் இன்று போகின்றேன்.
கலங்காதே! எதிர்பார்த்திரு!
நாளையும் பிள்ளைகள் வருவார்கள்
உன் விடியலுக்காக

அன்புணர்வு தானாக வருவது;
விலை கொடுத்து வாங்குவதோ அல்லது கேட்டுப் பெறுவதோ அல்ல.

-யாரோ-

விடியவைத் தேடி!

க. விஷ்ணுகரன், தமிழ்த்துறை, பேராதனை பல்கலைக்கழகம்

விடிவைத் தேடினோம் தெரியவில்லை.

கேட்டுப் பார்த்தோம்.

ஒளி வந்தால் விடியும் என்றார்கள்.

ஒளிவரும், ஒளிவரும் என்று

எதிர்பார்த்தோம். ஏங்கினோம்.

நாட்கள் வாரங்களாயின.

வாரங்கள் மாதங்களாயின.

மாதங்கள் வருடங்களாயின.

வருடங்கள் நூற்றாண்டை அடையும் தறுவாயில்

விடிவைக் காட்டுவதாகக் கூறிக்கொண்டு,

வெற்றி நிச்சயம் எனச் சூரியக் கதிர் முன்னோக்கிப் பாய்ந்தது.

அப்போது தான் உணர்ந்தோம்.

விடிவைத் தேடிய எங்கள் கண்கள்

விடிவைக் காண முடியாத படி நாங்களே கட்டியிருப்பதை.

விடிவைக் காட்ட வந்த கதிரின் தாக்கத்தால்

கட்டப்பட்டிருந்த கண்கள் மட்டும் தான் தப்பின.

உடல் முழுவதும் உஷ்ணத்தின் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகி,

பசியும் தாகமும் குடலில் படர்ந்து உடல் தளர்ந்தது.

அப்போது பொதிகள் எங்கள் மீது சுமத்தப்பட்டன.

சந்தோஷமடைந்தோம்.

பொதிகளை திறந்து கைகளை வைத்த போது தான் அறிந்தோம்.

அவை உணவுப் பொதிகல்லல்ல மனிதர்களது மரணப் பொதிகள் என்று.

இவ்வளவு காலமும் பொதிகள் கூட எங்களுக்கு

சுமைகளாகத்தான் சுமத்தப்பட்டிருந்தன.

இனி எங்களுக்கு ஒளி கிடைக்காது.

நாங்கள் விடிவைக் காண முடியாது,

என்பதை உணர்ந்து விட்டோம்.

அதனாலே,

கருவறை இருளுக்குள் கறுப்பு வாழ்க்கை வாழ்ந்த நாங்கள்

கலியுகத்தில் கண் திறந்து பார்க்க நினைத்து,

பிரசவித்த எங்கள் நிலையை நினைத்து,

நாங்களே வேதனைப் பட்டுக் கொண்டு,

என்றோ கட்டையில் வேகப் போகும் நாங்கள் எங்களுக்காக

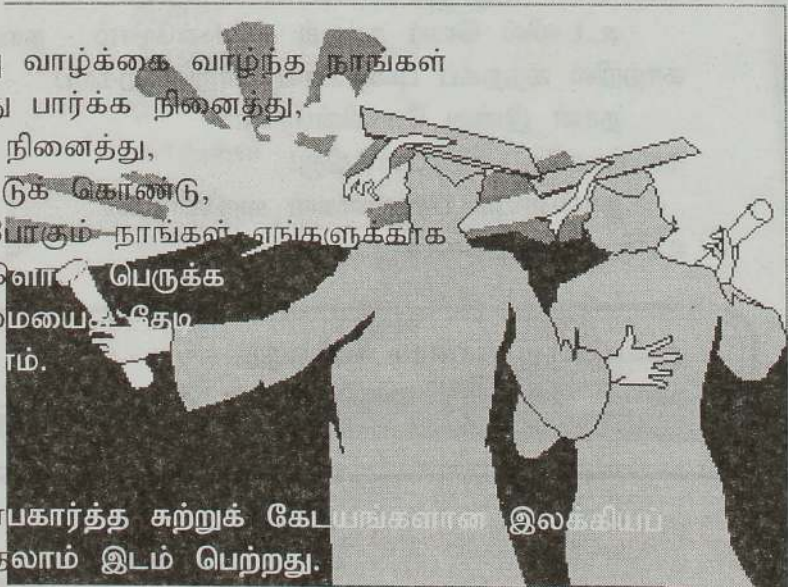
ஊனினை உருக்கி உள்ளொடு பெருக்க

உள்ளது ஒளியோடு உண்மையைத் தேடி

ஒளிரத் தொடங்கி விட்டோம்.

தீபங்களாக மட்டுமல்ல

மெழுகுதிரிகளாகவும்.

குறிப்பு: அமரர் செ. வரப்பிரகாஷ் ஞாபகார்த்த சுற்றுக் கேட்பங்களான இலக்கியப் போட்டியில் இக் கவிதை முதலாம் இடம் பெற்றது.

மறபுறம் பார்த்தால்

துஷ்யந்தி. ஊல், பொறியியற் பீடம்.

மண்ணிற்கா போர்
மொழியிற்கா போர்
மாம்சத்திற்கா
மறைபவற்கா?

மனதிலா போர்
மதியிலா போர்
மரபிலா
மறையவா?

ஆனதெல்லாம் அமர்ந்திருந்து
ஆழ்ந்தாழ்ந்து பார்த்திட்டால்
ஆக்கமெலாம் ஆண்டவன் கை (யால்)
அழிவெலாம் அற்பரெம் கை (யால்)

ஆகமங்கள் காட்டியவாறு
ஆடாத அன்பதனை
அகத்தின் கண்ணாய்க் கொண்டால்
ஆகு நலம் அகண்டு வரும்

ஆண்டவன் அருள் அவ்வழி
அனாதி நியதி அதுவழி

**இது
நீதி**

அவனவனுக்கு உரித்தானதை
அவனவனுக்கே வழங்குவது நீதி
-அரிஸ்டோட்டில்-

எப்போது விடியும்?

றொசான் க. றாகல், இறுதி வருடம், பொறியியற் பீடம்.

விடிந்தது; எமக்கு மட்டும்

வெளுக்கவே இல்லை; கங்குல்

வடிந்தது; கண்ணில் துக்கம்

வற்றவே இல்லை; அண்ணா

அடித்துத்தான் பார்த்தான்

அசைவதாய் இல்லை: அப்பா

அடிக்கடி கத்திப் பார்த்தார்

அவருக்கும் சக்தி இல்லை

தட்டினால் திறக்கும் என்றார்

தற்கால சொற்களில்லை;

தட்டினால் திறக்குமென்ற

தப்பான வாசகத்தால்

வெட்டி நாள் கழித்தோம்; இந்த

விளங்காத ராச்சியத்தில்

முட்டினால் திறக்குமன்றி

முகம் பார்த்து திறந்திடாது!

அன்று இலங்காபுரியை எரித்த தீயே!

இன்னுமேன் நீ அணையவில்லை?

இன்றும் இங்கு, ஏலத்தில் போகும் சீதைகள்

எண்ணிக்கை குறையவில்லை!

கண்ணன் இருந்தும் அன்று

பாஞ்சாலி பட்ட கஷ்டம்

விண்ணர் பலர் இருந்தும் இன்றும்

படுகிறார் பலர் இங்கு!

அன்று அயல் வீட்டார் வந்து

அரவணைக்கிறோம் என்று விட்டு,

வேலியே பயிரை மேய்ந்த

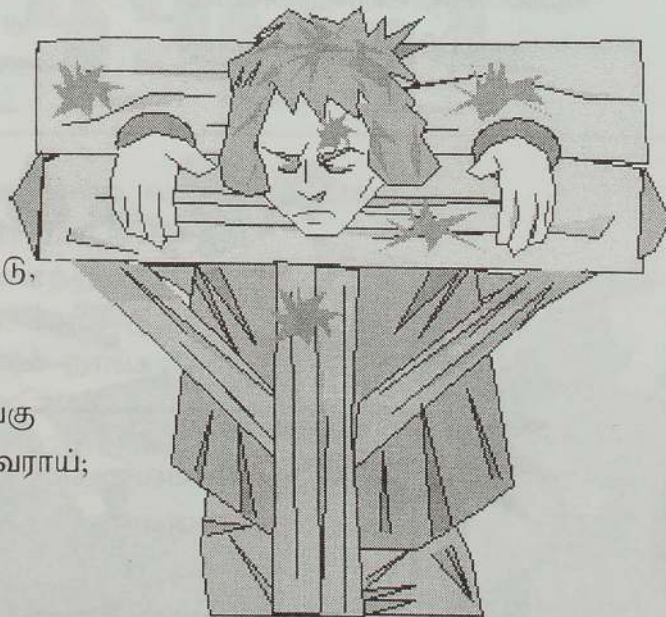
வெஞ்சுவடு மறைவதற்குள்

இன்று மேற்கத்தையர் மீண்டும் இங்கு

வருகிறார் புறாத்தூதிற்கு தூதுவராய்;

எவர் இங்கு வந்தென்ன

எமக்கென்றும் இக்கதிதான்!

நடக்காது என்று தெரிந்தும்
நினைக்கிறோம் சொர்க்கபூமி !
கிடைக்காது என்று தெரிந்தும்
கேட்கிறோம் இழந்தவற்றை ?
விறகிற்கு நீரை வார்த்து

விடுகின்றோம் துளிர்க்குமென்று
பிறகென்ன மீண்டும் ஒருமுறை
பிணத்திற்கு ரத்த தானம் !

பிற்குறிப்பு

இவ்வாக்கம் நோர்வேயின் தலையீட்டால் சமாதான பேச்சுவார்த்தைக்கான
நான்கு நாள் போர் நிறுத்தம் அறிவிக்கப்பட்டிருந்த வேளையில் பேராதனையின்
ரம்மியமான ஒரு காலைப்பொழுதில் எழுதப்பட்டது.

With best compliments from:

22 கரட்டில் நவீன டிசைன்களில்
உங்களுக்குத் தேவையான
அனைத்து ஆபரணங்களையும்
பெற்றுக் கொள்ள நீங்கள்
நாடவேண்டிய இடம்

**Seematti
Jewellers**

(SOLID GOLD WITH VERY
LATEST DESIGNS)

No.34B, Kandasamy Kovil Road,
Vavuniya.

With best compliments from:

அனைத்து வகையான பலசரக்குப்
பொருட்களையும் மொத்தமாகவும்
சில்லறையாகவும் பெற்றுக்
கொள்ள
நாடவேண்டிய இடம்

K. Kanagaratnam & Sons

No.84, Bazaar Street,
Vavuniya.
Tel : 024 - 22158

நெஞ்சம் மறக்காத விடிவு

இ. ஜனந்தன், 3ம் வருடம், பொறியியற் பீடம்

நட்ட நடு ராத்திரியில்
வெட்ட வெளியில் நின்று
ஏந்திய ஒளியுடன்
கொஞ்சம் தமிழ் பேசி
கொடி கட்டிய எம்மலர்கள்

கொடுமைகள் பல கண்டும்
கோணா மனங்களுடன்
தொடர்கின்ற பயணத்தில்
இடைவந்த கழுகுகள்
கொத்திய விழி கண்டு
கொதித்தன கொட்டும் மழையிலும்

புனித பூமியில் புண்பட்ட நெஞ்சங்கள்
புயலாக மாறி புன்னகைத்தன
பசி கொண்ட நெஞ்சில் பத்தும் பறக்க
வெறி கொண்ட உள்ளங்கள் வேரைப் பிடுங்கின
வீரத்தின் விதை நெருப்பில்
முத்துக்கள் முளைக்க
கல்வியின் கலை நெருப்பு
மங்காமல் அணைந்தது
யாழ் முற்றவெளியில்

தெய்வீகப் பிறப்பிடமாய்
தேங்கிய ஆற்றருகில்
சீறிய நெருப்புடன்
சிதைந்ததோ அதிசய ரதம் ஒன்று
ஆயிரம் காலத்திலும்
அரியாத வடுவாய்
நெஞ்சத்தின் ஆழத்தில்

வல்லையில் உதித்த
வட்டச் சூரியனின்
கொள்கைக் கதிர்கள்
கொஞ்சம் பரந்தது

சிறிய தவிற்குள்
சிறுமையாய் வாழ்ந்தவர்கள்
இருளின் சுவர்களை தடவிக் கொண்டு
கண்ணீர்ச் சுமைகளை இறக்கி
திசைகளின் விலாசம் தெரியாமல்
வாழ்க்கையின் வனத்தினுள்
வாழும் நிர்ப்பந்தத்தில்
வாழ்ந்து போனவர்கள்

நினைவுச் சிதறல்களாய்
 சிந்தித்த சிறுவர் கூட்டம்
 முள்ளை முள்ளாலே எடுக்க
 செய்த முடிவுடன்
 விரைந்த போதுதான்
 சிறு தீவின் இரு துருவம்
 தெளிவாகத் தெரிந்தது
 பாரதி நாட்டிற்கு மட்டும் அல்ல
 பாரிய உலகிற்கே !

இனி வரும் காலம்
 இடி விழுந்து அழிந்தாலும்
 இதயத்தின் இறுக்கங்கள்
 இனிதாகவே விடுபடும்
 இனிதான யுகம்
 இடியுடனேயே உருவாகும்
 ஆனாலும் பயணத்தின் தூரங்கள்
 வெகு தொலைவில் இல்லை !

With best compliments from:

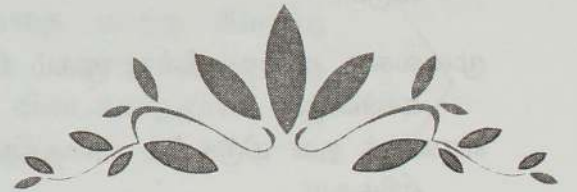

சுத்தமான, சுவையான சகல
 விதமான சைவ உணவு
 வகைகளுக்கு வவுனியா நகரில்
 நாடவேண்டிய இடம்

**KRISHNA
 BHAVAAN**

No. 38, Bazaar Street,
 Vavuniya.

With best compliments from:

**ANANDA
 STROES**

No. 6, New Market,
 Vavuniya.
 024-22051

விடியலைத் தேடி

ஏ.எம்.எம். சியாத், நிறைவு வருடம், தமிழ்த்துறை

சிவந்த மண்ணில் ஊறும் - தண்ணீர் தனிலும்
நாறும்
உவந்து விட்டால் இரத்தம் பன்னீர் போன்றா?
மாறும்
தவழ்ந்து தவழ்ந்து தாண்டித் தடைகள் எல்லாம்
நீந்தித்
துவண்டு துவண்டு வாழும் வாழ்வில் ஏது
சாந்தி

விடியும் பொழுதில் ஆவி, பறந்து பறந்து
தேடும்;
முடியும் முச்சிலேனும், அமைதி சேரும்
என்று.
பெட்டி படுக்கையெல்லாம் கட்டி எடுக்கும்
முன்னே
தட்டித் தடுக்கி விழ கெட்டித்தனம் செய்தார்
அன்றே

பாலைக் காய்ச்சி நாங்கள் பனங்கட்டியோடு
உண்டு,
சோலைப் பசங்கிளியாய் சுந்தரத்தில் வாழ்ந்த
எம்மை
காலைக் கதிர்கள்தான் கண்விழிக்கும் முன்
எழுப்பி,
வேலைக்கு அலைந்து சாகும் வெறும் மனிதர் ஆக்கி
விடும்.

மூலைக்கு மூலை நின்று முகம் புதைத்துச் சிந்தும்
கண்ணீர்,
வாலைத் தன மிடுக்கில் வதைத்தவரைச் சுட்டு
எரிக்கும்.
நாளைக்கு விடியும் என நாள்தோறும் ஏங்கும்
எங்கள்,
வாலைக் குமரிகளின் வாழ்வில் உண்டோ உதயம்
ஒன்று.

நான் பேசும் நற்றமிழை நாளிலம்தான் என்று
- பேசும்,
கான் யாற்றுக் கீதமொடு பாடல் கோடி என்று
பாடும்.
கோன் நீதி, குலம் நீக்கிக் குற்றம் தனை என்று
-சாடும்
வான்மீது கொண்ட அருள் என்றைக்கு எமைச்
சேரும்.

பள்ளி செல்லா எங்கள் பிள்ளை, பட்டந்தனை என்று
வாங்கும்
புள்ளிகளை நெஞ்சம் வைத்தார், வஞ்சனைதான் என்று
தீரும்.
சுட்டெரித்த அறிவுலகம், புது உருவம் என்று
காணும்
விட்டுப் போன எமது சொத்து மொத்தமாக என்று
சேரும்.

இத்தனையும் எம்மை வந்து எவ்வுலகில் தீண்டி
நிதம்
அத்தனையும் அனுபவித்து அதன் பயன்கள் கூடி
தினம்
வாழ்வு தரும், வாழ்வு தரும், வசந்தமுடன் வாழ்வு
தரும்
வாழ்க்கையிலே கருகிப்போன சூரியனின்
கதிர்கள்...
வாழ்ந்து வீழ்ந்த என் சடத்தில் தீண்டி இன்பம் சேர்க்கும்
எப்போ ?

தாழ்ந்து போன என் சமூகம்
வாழ்ந்து பார்க்க ஆசை உண்டா ?
வாழ்க்கை என்ற இருள் வேண்டாம் - எம்
விடிவு வெகு தொலைவில் இல்லை!

என்ன குழந்தை...!!

ஒருவன் தனது சிறுநீரகத்தை மாற்ற வேண்டி
ஆஸ்பத்திரியில் அட்மிட் ஆனான். அங்கு அவனுக்கு
பொருத்தமான மாற்று சிறுநீரகம் கிடைக்காததால் ஒரு
குரங்கின் சிறுநீரகத்தை பொருத்தி விட்டனர்.

சிறிது காலத்திற்குப்பின், அவனுடைய மனைவிக்கு
ஒரு குழந்தை பிறந்தது...

பிரசவ அறையிலிருந்த வெளியே வந்த நர்சிடம்,

“என்ன குழந்தை... ஆணா... பெண்ணா” என்றான்
அவன்

“தெரியவில்லை... கூரை உச்சியில் ஏறிக் கொண்டு
இறங்க மறுக்கிறது...”

வழக்குரை மன்றம்

லர்னா அப்துல் ஹக், தமிழ் விசேட துறை, (விடுகை வருடம்), கலைப்பீடம்

“கோவலன் கொலையுண்டான்”

செய்தி வந்ததும்
காற்று மௌனித்து
அஞ்சலி செலுத்தியது.

* * * * *

இரவுக்கு வெள்ளையடிக்க
நிலவு பொழிந்தாலும்
தேச இருட்டு அஞ்சி
தேச இருட்டுக்கு அஞ்சி
காரை பெயர்ந்த குடிலுக்குள்
கந்தல் சாக்கிலே - அவள்
சுருண்டிருந்தாள்;
கண்முன் கணவனின்
சடலமிருந்தும்...
அடையாளங்காட்டி
அழமுடியாது உணர்வுபுதைத்த
நேற்றைய அவலத்தில்
நொறுங்கியிருந்தாள்.

* * * * *

கண்ணகிக்கு
கண்கள் சிவந்தன;
கூந்தல் அவிழ்ந்து
காற்றில் அலைந்தது;
முகத்தில் ரௌத்திரம்
தாண்டவம் புரிந்தது.

* * * * *

எட்டு மணிக்குள்
ஊர் அடங்கிற்று - நீண்டு
ஒலித்தது நாய்களின் ஓலம்
ஒன்பது மணிக்கு - கதவு
தட்டப்பட்டது.
திறக்குமுன்பே - தாழ்
தெறித்து விழுந்தது;
உதைத்த உதையில்
கதவு கழன்றது.

“திடீர் சோதனை - தமிழ்ப்
பெண்களின் மீதுதான் (!)

ஐயம்” என்றனர்.

வேதனை விழுங்கி
வண்டியிலேறிட - அங்கே
இன்னும் இதுபோல்
இளைய புறாக்கள்!

* * * * *

எரிதழல் எழுந்து
இருவிழியாகிட
முகத்தினில் செந்தீ
மேவி விளங்கிட
வீண்பழி பொறுக்காது - கண்ணகி
வீறு கொண்டெழுந்தாள்.

* * * * *

சேலைத் தலைப்பினை
ஒருவன் இழுத்தான்;
கத்திய வாயை
மற்றவன் பொத்தினான்;
கட்டிக் காத்த
“எல்லாம்” அந்த
ஒடும் வண்டியில்
உருக்குலைந்தாயிற்று.
வதை முகாம்களில்
விசாரணைப் போர்வையில்
உயரதிகாரிகள்
மீண்டும் ஒருமுறை
மிருகமானார்கள்!

* * * * *

கண்ணகி கொங்கையைக்
கழற்றியெறிந்தாள்;
பற்றியெரிந்தது மதுரை!

* * * * *

வழக்குரை மன்றில் வனிதை
வார்த்தையால் மறுபடி வல்லுறவு நடந்தது.
ஆனால்.... அன்றுபோல்
எரிப்பதற்கிங்கென்ன
எஞ்சியிருக்கிறது,
ஏலவே “எல்லாமே”
கருகிவிட்ட நாட்டில்?

சேரநல்லுக்கும் மனம்....

த. விநாயகதாசன், முதல்வருடம், கலைப்பீடம், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

ஓ..... என்

கிராமத்துக் காதலியே!
நினைவு மொட்டுக்களாய் விரிய
பாசம் வாசங்களாய் பரவ
மலரில் மனம் பதித்து
எழுதுகிறேன் உனக்காக
உருக்கத்தில் சில வரிகள்,

இயற்கை ஈன்ற

இப் பேராதனை வெளியிலும்
செவிப்பறைக்கு எட்டுவதாய்.....
காற்றுக்கு உன் பெயரை
கற்றுக் கொடுக்கிறது
உன் காதலின் குரலோசை,

நேற்றைக்கு மட்டும்

என்னோடு இருந்தவளே!
நிமிடத்தை நிஜமாக்கி
நின்றெனக்கு தந்தவளே!
என் பயண வேளையிலே
நீ பயணிக்காத தேனோ?,

அன்பே.....!

வன்னிக்கு எந்தன்
வான் கடிதம் வராது
வருகின்ற கப்பலிலும்
வந்து அது சேராது
இங்கிருக்கும் தொலைபேசி
அனுமதியும் அளிக்காது
எப்படிப் பேசுவது...?,

அலைகிறது என்மனம்

வானத்து மேகம் போல்.....
வருவதற்கு வழியில்லாமல்
சுகங்களை சாகமாக்கிக் கொண்டு.....

“மா” மனமும் தன்மாளமும்

மா. ரூபவதனன், இரண்டாம் வருடம், தமிழ் விசேட துறை, கலைப்பீடம்.

ஆலம்விழுதினைய வாழ்வு - இன்று
இலவம் பஞ்சாச்சு!
ஏலக்காய் போட்டாக்கி ருசித்த நா
ஏட்டுச் சுரக்காய் போதுமென்கிறது!

பட்டாடை போர்த்திப் படுத்த மனமெல்லாம்
கட்டாந்தரையில் ‘அரையுறக்கம்’;
கைக்குத்தரிசியாக்கி அதன் கஞ்சிகுடித்தோர்
கையேந்திக் கடனாளியான நிலை!

கல்விக்கோர் இடமென்று பேரெடுத்த இடம்
சொல்லிற்கு இரையாகுதே - அங்கு,
உழுதுண்டு வாழ்ந்தவர் புலமின்றி
தொழுதுண்டு பின் செல்லும் நிலை!

நெஞ்சுரந்தட்டி நீர்வாழ்க்கை வாழ்ந்த மண்ணில்
வஞ்சகர் வலையில் சிக்கிய
பிஞ்சுகளது “புகழ்” எல்லாம், பாற்குடத்தில் துளி
நஞ்சுபட்டதாய் நாளில் சஞ்சரிக்குதே!

நாவிற்கு அரசன் என்றோர் எல்லோரும்
வாய்பொத்தி மௌனம்?
ஊர்வாயை மூட அயலவர்
முடிகள் உற்பத்தி.

உபதேசம் எம்மால்
பார்க்கே முடியும் என்கிறது மா மனம்
நடைப்பிணமான நிமிடத்திலும் எமைப்
படைத்தவன் படியளப்பான் என்கிறது தன்மானம்

நீ முன்னேறு. குறை சொன்னவனுக்கு யாரும் சிலை வைக்கவில்லை.
குறை சொல்வதைக் கடந்தவர்கள்தான் இன்றும் சிலையில் வாழ்கின்றனர்.

-சிபிலியல்-

கல்வாரிப் பயணம்

செல். சுதர்சன், முதலாம் வருடம், கலைப்பீடம், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

கருவறையிலிருந்து தொடங்குகிறது...

ஈழத்தமிழனின்

கல்வாரிப் பயணம்

பெத்தலகேமாய் இடம்பெயர்ந்து

பெற்றெடுத்தாள் ஒரு ஈழத்தாய்

தன்மகனைப் பிறர் கொல்வதற்காய்

புகைப்படத்தின் நிழல்தனைக் கொண்டு

புதைத்த தந்தையின் முகம் பார்க்கும்

பிஞ்சு வயதில் தீ சுமந்த

புன்சிரிப்பற்ற பாலகனாய்.....

மரத்தடியில் அவன் அரிச்சுவடி

மதிற்சுவர்கள்... அவன் கரும்பலகை

மரமெரிந்தகரி... வெண்கட்டியென

ஒரு "மாற்றம்" படித்த மாணவனாய்.

பள்ளிப் பருவ காலத்தில்...

வல்லூறுகளின் உறவுகள்

வல்லுறவுகளாகிட

நம் உறவுகளும் - இங்கே

நரி உறவுகளாய்

மரிமகனைக் காட்டி

மாண்டுபோன யூதரசாய்...

ஒவ்வொரு தைப்பொங்கலும்

தார் ஊற்றி எரிக்கப்பட்ட

தந்தையின் நினைவுதினமாய்...

ஒவ்வொரு சித்திரைப் பிறப்பும்

சித்திரவதையில் உயிர் நீத்த

அண்ணனின் நினைவு தினமாய்...

ஒவ்வொரு தீபாவளியும்...

தீக்கிரையாக்கப்பட்ட

பள்ளித்தோளரின் நினைவு தினமாய்...

நினைவுகள் தொடர்கின்றன

நிகழ்வுகள் முற்றுப்பெறாததால்.....

சிந்தனையெல்லாம்

சிலுவையானதால்

கற்பனையெல்லாம்

கசையடியானது

பொற்கிரீடம் சுமந்தசிரசை

முட்கிரீடம் அபகரித்தது.

ஓ... சந்திரமதியே!...!
மாண்டுவிட்ட மைந்தருக்காய்
ஈழத்து அத்தனை அன்னையரும்
கதறியமும்
“மாண்டாயோ மகனே”
கேட்கிறதா?

எல்லோரும்
எம்மை அழிக்கட்டும்....
இடிந்து போன ஆத்மாக்களின்
எச்ச ஓடுகளிலிருந்து
மீண்டும் மீண்டும்
பீனிஸ் பறவைகளாய்....

இங்குமோர்
மயாணகாண்டம்
நிகழட்டும் இங்குமோர்
பாரத யுத்தம்
முழங்கட்டும் இங்குமோர்
பாஞ்சாலி சபதம்
இரத்தத்தில் வடியுங்கள்
இங்குமோர் கலிங்கத்துப்பரணி.

“ அடப்பாவி மனுஷா... உனக்கு என்னய்யா குறை
வெச்சேன்? எதுக்கு இன்னொரு கல்யாணம்
பண்ணிக்கிட்டு வந்து நிக் குற?”

“நீதானே சொன்ன... நம்ம புள்ளைங்க தினமும் ராத்திரி
சித்தியைப் பார்க்கணும்னு கேட்குறாங்கன்னு!”

கலைந்த ராகங்கள்

சியாமிளா - சிவம், விவசாய பீடம், இறுதி வருடம், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

காலைப் பொழுதின் கனமான அமைதியையும் அந்த அமைதிக்கு அணிகலனாய் மெருகு சேர்த்துக் கொண்டிருந்த இயற்கை அன்னையின் ஞாலங்களையும் தன்னை மறந்து ரசித்துக் கொண்டிருந்த ரகுவை நண்பன் சிவாவின் குரல் கலைத்தது.

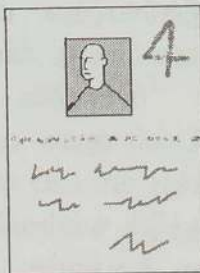
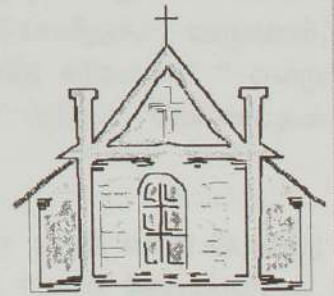
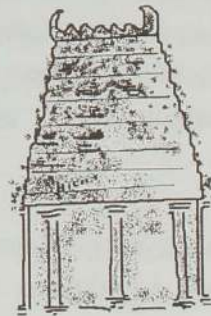
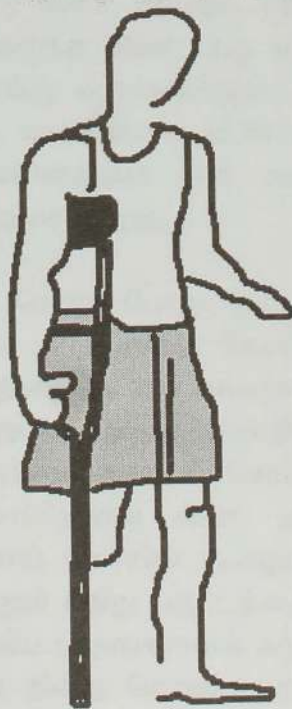
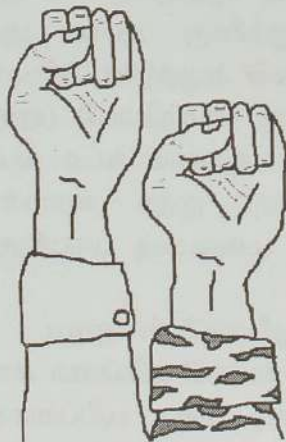
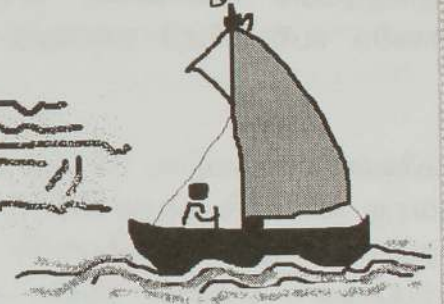
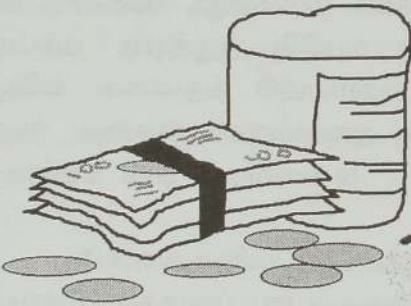
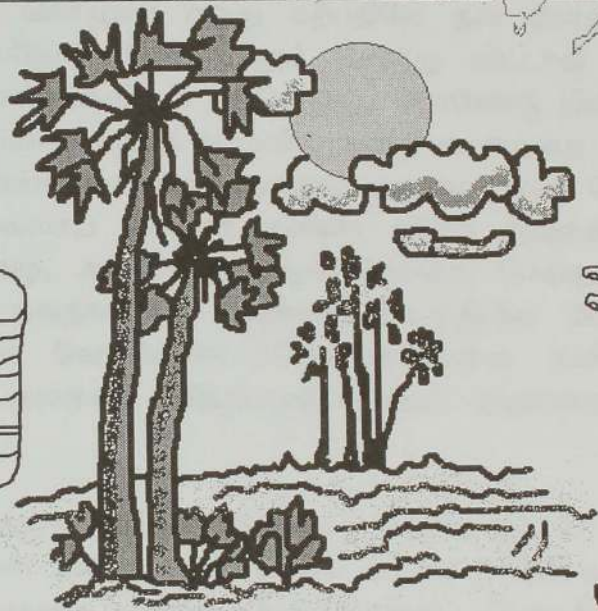
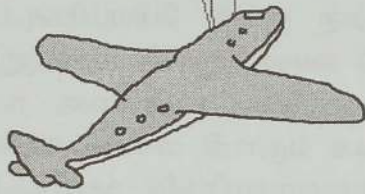
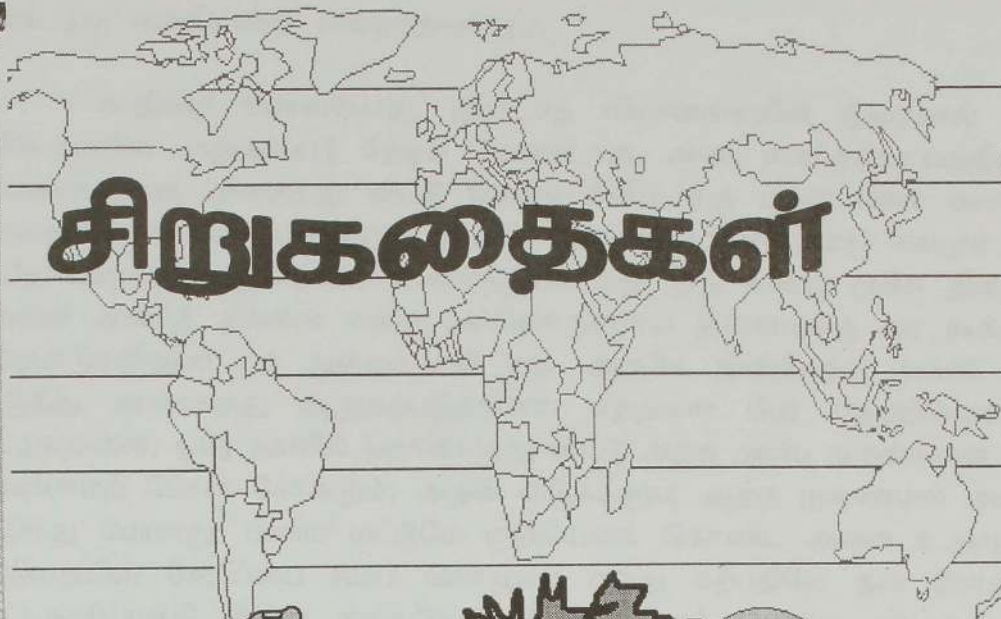
“என்ன ரகு தியானமா ? இந்த குளிரிலே என்ன தான் பார்க்கிறாயோ தெரியல்ல. அது சரி வேலைக்கு போக வேண்டும். அதாவது ஞாபகமிருக்குதா” என்று கேட்ட சிவாவின் கேள்விக்குப் பதில் சொல்லாமலேயே குளிக்கவென பாத்தூமினுள் புகுந்து கொண்டான். அதிகாலையில் பஸ் நெரிசலினுள் புகுந்து வெளிவரும் போது, இருந்த புத்துணர்ச்சி கலைந்து, உடலும் மனமும் களைத்துப் போவதால், சற்று நேரத்துடனேயே நண்பர்கள் இருவரும் புறப்பட்டு கதைத்த படி நடந்து போவார்கள்.

நேரத்துடன் போட்டியிட்டு ஓடிக் கொண்டிருக்கும் மக்களின் நடுவே, அடுத்தவரை இடித்துவிடாமல் நடப்பதிலேயே கவனத்தை செலுத்தியிருந்த ரகுவை, அருகில் வந்து கொண்டிருந்த சிவா தட்டினான். “ரகு நளினா வாறாளடா”. மனதில் பொங்கிய உவகையுடனும், தன்னை மீறிய ஆவலுடனும் நண்பன் காட்டிய திசையில் பார்வையை செலுத்தினான் ரகு. எப்போதுமே சுடிதாருடன் வலம் வரும் நளினா. அத்தனை பேரின் மத்தியிலும் உயரமாய் பளிச்சென தெரிவாள். தன்னைக் கண்டவுடன் ரகுவின் கண்கள் ஒளிர்வதையும், அவனது நண்பனின் சைகை மொழியையும் அவள் உணர்ந்திருப்பாள் போலும், இவர்களைக் கண்டவுடன் இதழ்களில் சிறு நகையுடனும், ஓரப் பார்வையுடனும் கடந்து செல்வாள். இன்னமும் தன் காதலை வெளிப்படுத்தாத ரகுவும், எதையும் காட்டிக் கொள்ளாத பாவத்துடன் நளினாவும் கண்ணாமூச்சி ஆடிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

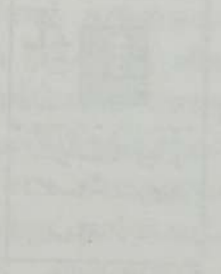
அன்றைய வேலைப் பொழுதின் போது எதிலுமே மனம் ஓட்டாமலே சிரமப்பட்டு நேரத்தைப் போக்காட்டிக் கொண்டிருந்தவன் வேலை முடிந்த போது தலைவலியுடனேயே திரும்பினான். வேலை முடிந்து வந்திருந்த சிவா படுத்திருந்த ரகுவைக் கண்டதும், “என்ன ரகு நித்திரையா ? தலைவலியா ?” என்று கேட்டு விட்டு பதிலை எதிர்பாராமலேயே “படுத்துக் கொள், நான் சாப்பாடு எடுத்துக் கொண்டு வாறன்” என்று சென்று விட கலைந்து போன நித்திரைக்கு மறுபடி இடங்கொடுத்த மனம் அவனை இழுத்துக் கொண்டு கடந்த காலத்தினுள் நழுவலாயிற்று.

அன்பைத் தவிர வேறேதுவுமே அறிந்திராத அன்னை, அந்நிய நாடென்று உழைக்கச் சென்ற போதும் வருடமொரு முறை வீட்டை நாடி வரும் தந்தை, இவன் பிறந்து நீண்ட கால இடைவெளியின் பின் பிறந்ததால் செல்லம் மிகுந்த குட்டித் தங்கை என்று இனிய உறவுகளைக் கொண்டிருந்தது ரகுவின் சின்னக் குடும்பம். தந்தையின் உழைப்பினாலும் அன்னையின் கை வண்ணத்தாலும் அழகு திகழும் அவர்கள் வீடும், அமைதியான அவர்கள் குடும்பமும் ஊரிலேயே மிகப் பிரசித்தம். பாடசாலை செல்ல முன், புலரும் காலைப் பொழுதில் சின்னத் தங்கையை சைக்கிளில் ஏற்றிக் கொண்டு கடைக்கென சின்ன உலாப் போய் வருவதில் ரகுவிற்கு மிகப் பிரியம். அம்முறை லீவில் தந்தையும் வந்திருந்ததால் முதல் நாள் கடற்கரைக்கெனச் சென்று அண்ணனும் தங்கையுமாய் விளையாடி, தொப்பலாய் நனைந்துதான் வீடு திரும்பியிருந்தார்கள். வழமை போன்றே தங்கை கலாவைத் தட்டி “கடைக்கு போவோமா?” என்று கேட்ட போதுதான், தங்கையின் கரங்கள் அனலாய் கொதிப்பதை உணர்ந்தான். அவசரமாய் எழுந்து, தங்கையின் நெற்றியில் கை வைத்துப் பார்த்து, காய்ச்சல் என்பதைக் கண்டு கொண்டு, அன்னையிடம் சென்றான். பனடோல் வீட்டிலில்லை என்பதை அறிந்து கொண்டு அதை வாங்கி வரவேன

சிறுகதைகள்

தமிழ்நாடு

கடைக்கு சைக்கிளில் விரைந்தான் ரகு.

பாதிவழி போனபோது, இராட்சத விமானங்களின் இரைச்சல் கேட்டு அருகிலிருந்த வீடொன்றில் பாதுகாப்புத் தேடிக் கொண்டான். அரை மணித்தியாலத்தினுள் அசுர ஆட்டமாடி அவலங்களை விதைத்து விட்டு சென்ற பின்பு, ரகு பனடோலை வாங்கிக் கொண்டே வீடு நோக்கி சைக்கிளை மிதித்தான். வீட்டை நெருங்கிய போது ஊர்ச் சனமும், புழுதி மண்டலமுமாய் ஏதோவொரு வேறுபாட்டை உணர்ந்தான் ரகு. ஒரு கணம் மூச்சு நின்று அன்னை, தந்தை, அவன் அன்புத் தங்கை என்று ஒவ்வொருவராய் நினைவுக்கு வர கூக்குரலிட்டுக் கொண்டே இடிபாடுகளினுள் புக நுழைந்தான் ரகு. அருகே நின்றிருந்த அவன் உறவுகள் அவனைத் தடுத்து அணைத்து ஆறுதற்படுத்தினர். எத்தனை பேர் தேற்றியென்ன? அவனது இனிய உறவுகளை, ஒரே நாளில் தொலைத்து விட்டு அந்த அன்பு முகங்களை இறுதியாக பார்க்கவும் முடியாமற் போன சோகமும், அதன் வடுக்களும் ஆற்ற முடியாமல் அவன் மனதில் ஆழவே பதிந்து போனது. பணம் மட்டுமே குறியெனக் கொண்ட அவன் உறவுகளால் மனங் கசந்து தந்தையின் சேமிப்பை நம்பி கொழும்பு வந்து கற்பதிலே தன் சோகத்தை சிறிது மறந்து பட்டதாரியுமாகி இன்று நல்லதோர் வேலையிலும் சேர்ந்து விட்டான் ரகு. இத்தனைக்கும் ஆறுதலாய் நின்று, அவன் சோகங்களிலும் பங்கெடுத்து தோளோடு நின்றவன் தான் நண்பன் சிவா. அமைதியாய் கழிந்து கொண்டிருந்த வாழ்வில் இன்று சலனத்தை உருவாக்கியிருந்தாள் நளினா. விலை போகும் கலாச்சாரங்களின் நடுவிலும் அழகை ஏலம் போடும் பெண்களிலும் மத்தியிலும் வித்தியாசமமானவளாய் திகழ்ந்த நளினா ஏனோ இவனைக் கவர்ந்திருந்தாள். நுனி நாக்கில் ஆங்கிலம் தவழ, அழகுத் தமிழைக் கொலை செய்து கிள்ளை மொழியில் அரட்டை அடித்துத் திரியும் நவநாகரிகப் பெண்களின் மத்தியில் வேறுபட்டிருந்த நளினா ரகுவின் மனதைக் கொள்ளை கொண்டதில் வியப்பேதுமில்லை. நளினாவின் சம்மதத்தை அவள் கண்கள் சொல்வதை அவர்கள் புரிந்திருந்த போதும், இதுவரை நேரில் பேச ஏனோ சந்தர்ப்பம் கூடி வரவில்லை.

நினைவுகளில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தவனை, இனிய குரலில் பாடுவதாக எண்ணிக் கொண்டு, தத்துவப் பாடல்களை தன் காட்டுக் குரலில் கத்திக் கொண்டிருந்த சிவாவின் குரல் கேட்டு மீண்டுவந்தது. நினைவுகளை ஒதுக்கி விட்டு தனக்கும் சிவாவுக்குமாக தேர் கலந்து எடுத்து வரவும் குளித்துவிட்டு சிவா வரவும் சரியாயிருந்தது. தேநீர் அருந்தி ஓடிந்ததும் ரகுவையே பார்த்துக் கொண்டிருந்த சிவா “ரகு எத்தனை நாளைக்குத் தான் நீ என்னையே ஏமாற்றப் போகிறாய்? நாளைக்கு வருஷப்பிறப்பு. நளினா கட்டாயம் கோவிலுக்கு, வருவாள், இனியும் உன் மனதைப் பூட்டி வைக்காமல் உன் காதலை சொல்லி விடு சரிதானா?” என்று சொன்னான். சற்று நேர மௌனத்தின் பின் அவன் யோசனையை ஏற்றுக் கொண்டதன் அறிகுறியாய் தலையை ஆட்டினான் ரகு.

மறுநாள் கோயிலுக்கு சென்ற போது, தமிழனாய் பிறந்ததற்காய் அகதி என்ற பெயரை புதிதாக வாங்கிக் கொண்டு சில குடும்பங்கள் கோயில் வளவினுள் அடைக்கலம் தேடியிருந்தன. சோகங்கப்பிய முகம், ஏக்கம் நிறைந்த பார்வையுமாய் அவர்களைக் கண்ட போது நளினாவின் வரவை எதிர்பார்த்து நண்பனுடன் அதில் நின்றிருந்த ரகுவின் மனம் சனத்துப் போனது. “போவம் சிவா” என்று மூன்றாம் முறையாய் சொன்ன ரகுவை, “கொஞ்சம் பார்ப்பம், நளினா வந்து விடுவாள்” என்று சமாளித்தான் சிவா. அவன் சொல்லைக் காப்பாற்றுவது போல் அழகிய சுடிதாரில் தேவதையாய் கோயில் நுழைவாயிலில் வந்து கொண்டிருந்தாள் நளினா. மனதில் பட்டாம் பூச்சி பறந்தாலும் சிறிது பதட்டத்தையும் வெளிக்காட்டிய நண்பனை, நோக்கிய சிவா மெல்லச் சிரித்தான். அழகிய பாதங்களைக் கழுவி விட்டு வந்து கொண்டிருந்த நளினாவை, அங்கு அழுக்குச் சட்டையுடன் நின்று கொண்டிருந்த சிறுமியொருத்தி ஓடிப் போய்த் தொட்டு, “அக்கா, அப்பா செத்துப்போனார். 2 நாளை சாப்பிடல்ல, பசிக்குது,” என்று சொல்லி முடிய முன், அந்த சிறுமியின் கரங்களை உதறித் தள்ளிய நளினா, “கோயிலுக்கு வந்தாலும்

நிம்மதியில்லை, வருஷநாளன்று ஆசையாய் புது சுடிதார் போட்டுக் கொண்டு வர்றன், ஊத்தைக் கையால தொட்டுக் கொண்டு அங்கால போ” என்று பொரிந்து விட்டு உடையை தட்டி விட்டவளாய், கற்பூரம் வாங்கச் சென்றாள். ஒரு நிமிடம் பயந்து போய் நின்ற சிறுமி மறுகணம் அதை மறந்து பழையபடி ஓடியோடி காசு கேட்க அதைப் பார்த்துக் கொண்டேயிருந்தான் ரகு. அப்போதுதான் இவர்கள் பக்கம் பார்வையை செலுத்திய நளினா புன்னகை பூக்க, நண்பனை நோக்கித் திரும்பினான் சிவா.

“வா உள்ளே போவம்? நேரம் பார்த்துக் கேட்டு விடுவோம்” என்ற சிவாவை நோக்கிய ரகுவின் கண்ணில் ஒரு மெல்லிய நீர்ப்படலம். “வேண்டாம் சிவா என்ற ஆசை, எதிர்பார்ப்பு அத்தனையுமே நொருங்கிப் போய், காயம் பட்டது போல மனசு வலிக்குதடா; அந்தச் சிறுமி என்ன பாவம் செய்தாள். அவளுக்கு என்ன தெரியும் சிவா. அனுபவித்த என் மனசில அத்தனையும் இப்பவும் வடுவாயிருக்குது. நடை உடைகளில் கலாச்சாரத்தை பேணும் நளினா குணத்தில் பேண மறந்து விட்டாள் என்பது புரியாமல் தான் நளினாவை என் மனம் விரும்பியது. இன்னொருவரின் கஷ்டம் புரியாத, அவர்கள் மனம் புரியாத ஒரு பெண்ணுக்காய் என் மனம் ஏங்கவில்லை சிவா, இத்தனை நாளும் கலங்கியிருந்த என்ற மனம் இப்ப தெளிஞ்சு போட்டுது. நான் இனிமேல் சரியாத்தான் யோசிப்பேன். என் மனதை உன்னை விட சரியா யாராலுமே புரிந்து கொள்ள முடியாதுடா” என்று சொன்ன ரகுவை ஒரு கணம் அன்பு, பெருமை எல்லாம் பொங்கப் பார்த்த சிவா “வாடா போவம் றுமுக்கு” என்று நடக்கத் தொடங்கினான். கோயிலை வலம் வந்த நளினா தூரத்தில் சென்று கொண்டிருந்த நண்பர்களைப் பார்த்து “இன்றும் மௌனமா?” என்று நினைத்து தன்னுள் சிரித்துக் கொண்டாள் எதனையுமறியாமல்.

With best compliments from:

சுத்தமான, சுவையான, தரமான
உணவு வகைகளுக்கு
வவுனியாவில் நாடவேண்டிய இடம்

NECTER CAFE

No. 70, Modern Market,
Vavuniya.

With best compliments from:

வவுனியாவில் அனைத்துவித சைவ
உணவுகளையும் பெற்றுக் கொள்ள
மிகச் சிறந்த இடம்

Prince Hotel

No.111, Kandy Road,
VAVUNIYA.

“உருவுகள்”

செல்வி சுதந்தி. தணிகாசலம்பிள்ளை, (2ம் வருடம், விவசாய பீடம்).

தென்னங்கீற்றுகளினூடு கதிர்வன் தன் கதிர்களை பரவவிட்டுக்கொண்டிருந்தான். அந்த கதிர்க்கோவைகள் மண்ணில் ஒளிக்கோலங்கள் போட்டுக்கொண்டிருந்தன. பவானி ஓட்டமும் நடையுமாக வீட்டை வந்தடைந்தாள்.

“சாரதா...”

படலையடியில் பவானியின் குக்குரல் கேட்டு ஓடி வந்தாள் சாரதா

“என்னடி இண்டைக்கு விடியக்காலத்தால இந்தப் பக்கம்” என்றவாறு பவானியின் முகத்தை நோக்கினாள். செல்லடிப்பயம் பாதி, யோசனைபாதியுடன் பவானியின் படலையின் உள்ளே வந்தாள்.

“விஷயம் தெரியுமா?... இண்டைக்கு ICRC மூலமாக கல்விப்பணிப்பாளர் ரிசல்டுடன் வாறாராமிடி. உதயனில பார்த்தன்” என்றதும் சாரதாவையும் கலவரம் தொற்றிக்கொண்டது. “இண்டைக்குத்தான் எனக்கு பயம் தெரியுதடி, இவ்வளவு காலமும் ஏதோ கடத்திப்போட்டம். இன்று எங்கள் எதிர்கால வாழ்வே நிச்சயிக்கப்பட்டுக்கிறது. எவ்வளவு எங்கள் தலைவிதிப்படி நடக்கும்.” என்று உறுதியுடன் கூறினாள் சாரதா.

அரக்கப்பறக்க உடைமாற்றி தாயிடம் சொல்லிவிட்டு பவானியையும் சைக்கிளில் ஏற்றி பாடசாலையை அடைந்தவளுக்கு “இன்னும் ரிசல்ட் வர ஒரு மணித்தியாலம் ஆகுமாம்” என்ற செய்தி ஏமாற்றத்தைத் தராமலில்லை.

வேப்ப மரத்தடியில் போடப்பட்டிருந்த பெரிய கட்டைகளின் மேல் ஏறி உட்கார்ந்த சாரதா தன் வாழ்க்கையை எண்ணி தானே நொந்து கொள்ளவேண்டியதாயிற்று. அன்று குஞ்சு மாமிக்கும் பெற்றோருக்குமிடையே நடந்த சம்பாசனை மூலமேதான் அவர்களின் வளர்ப்புகள் என்பதைப் புரிந்து கொண்டாள். ஓடிச்சென்று தன் பிறப்பு அத்தாட்சிப் பத்திரத்தை பார்த்த அவளுக்கு அது உறுதியாயிற்று. இதுவரை “சாரு, சாரு” எனத் தொட்டதற்கெல்லாம் எனக்காகவே உயிரை விடும் அம்மா என்ற அம்மாவில்லையே. கேட்டதெல்லாம் வாங்கித்தரும், அறிவுரைகள் கூறும் அப்பா என் அப்பாவில்லையே” “என்னை பெற்றுவிட்ட அம்மா யார்? அப்பா யார்? ஏன் என்னை இப்படித் தவிக்க விட்டனர்?” தனக்குள்ளேயே யோசித்து யோசித்து தன்னுடனேயே நொந்தாள், அழுதாள். எந்த கவலையும் தன்மனதிற்கே சொல்லி தனக்கே தான் ஆறுதல் கூறும் சபாவம் உடையவள் சாரதா. ஆனால் இக்கவலையே அவள் வாழ்வில் ஒரு கேள்விக்குறியாயிற்று.

“ஏய் சாரதா என்னடி கண்எல்லாம் கலங்கியிருக்கு.... உனக்கு 2A2B” என்ற பவானியின் குரலைக் கேட்டு தன் காதுகளையே நம்பமறுத்து “உனக்கு!....” சாரதா கேட்டாள் ஆவலுடன்.

“3AB, Rank 2, எனக்கு கட்டாயம் கொழும்பு மெடிக்கல் கிடைக்குமடி” பவானியும் கற்பனை வானத்தில் பறக்கலானாள்.

காலமும் ஓடி, உயர்ந்த புள்ளிகளின் கூட்டுத்தொகையும், வந்தது. பல்கலைக்கழக புதுமுக முதலாவது அனுமதிப்பத்திரத்தை நிரப்பி அனுப்பினார்கள். வெட்டும் புள்ளியும் வந்தது. அடுத்து பல்கலைக்கழக இரண்டாம் படிவமும் வந்தது. சாரதாவிற்கு பேராதனைப்பல்கலைக்கழக

பொறியியல் 1ம் , பவானிக்கு கொழும்பு பல்கலைக்கழக மருத்துவமும் உறுதியாயிற்று. இருவருக்கும் மகிழ்ச்சி பிடிபடவில்லை. பல்கலைக்கழக அறிமுக ஆங்கில வகுப்பிற்கு வருமாறு சாரதாவிடமிருந்து அழைப்புக்கடிதம் வரவே அவள் பெற்றோருடன் பாஸ் கெடுபிடி, வயதுக்கட்டுப்பாட்டாளர் தாண்டிக்குளம் தாண்டிடும் படலம் வவுனியாவில் படையினரால் வீடியோப்படம் பிடிக்கும் படலம், 3 நாளுக்கொருமுறை பாஸ் புதுப்பித்து கோழிக்கூட்டு முகாமில் காலம் தள்ளிய பல்லவி எல்லாம் முடித்து கொழும்பில் வாடகை வீடொன்றை வந்தடைந்தனர்.

பல்கலைக்கழகம் சென்றுவிட எத்தனை பகல் கனவு கண்டவள். இந்த பல்கலைக்கழக வாழ்க்கைப்பருவம் எப்படி இருக்குமோ, வாழ்ந்து பார்ப்போமே என்ற கனவு, கற்பனையுடன் வளாகத்துள் நுழைந்தவள் சிரேஷ்ட மாணவர் கையில் அகப்படாமலா போய்விடமுடியும். இருபுறமும் ஓங்கி வளர்ந்த மரங்கள் அவளைப் பார்த்து சலசல என அவளுடன் ஏதோ பேசின. தரையில் தவழும் மண்துணிக்கைகளை எண்ணுபவள் போல அசைந்து அசைந்து குனிந்த தலை நிமிராமல் பீட வளாகம் நோக்கி நடக்கிறாள் சாரதா.

“ஸ்ஸ்..... இஞ்ச வா.... என்னடி தலைகுனிஞ்சபடி நடக்கிறாய், எங்களைப் பார்க்க வெக்கமாக இருக்காடி?.....”

தலையை நிமிர்த்தாது “இல்லை அண்ணா... கம்பஸிற்கு போறன் அதுதான்...” ஆங்கிலம் கலந்த தமிழில் மெல்லிய குரலில் பிரகாசித்தன அவள் வார்த்தைகள்.

“ஆரையடி அண்ணா என்கிறாய்?...” “இப்ப அண்ணா என்பியள், பிறகு அத்தான் ஆக்கிப் போடுவியள். அதுக்குத்தானே அண்ணா போடுகிறாய்?...” “கம்பஸிற்கு போறதால எங்களைக் பார்க்க உனக்கு வெட்கமாயிருக்குதா?...” “இனிமேல் பதிலை தமிழிலை சொல்லு சரியா” “ஓ அண்ணா போடுகிறாய் அண்ணா....” “எத்தனை மார்க்ஸ் உனக்கு?”

மனதில் எரிச்சலும் ஒருபுறம் சிரிப்பும் செய்வதறியாது மனதுக்குள்ளேயே சிரித்தவாறு “ஓ எயிற்றி வண்” என்றாள்.

“எடியே உன்னையெல்லே தமிழில் கதைக்கச் சொன்னனான்”. “ஏன் பிறவியிலே தமிழ் வராதே” “உன்ர அப்பன் என்ன வெள்ளைக்காரனே...?” கோபம் கலந்த குரலில்.

இதைக் கேட்ட அவள் கண்ணிலிருந்து அவளையறியாமலே கண்ணீர் மழைபெய்யத் தொடங்கியது. “என் அப்பா யார் என்று எனக்கு இன்னமும் தெரியாதே? மனதிற்குள்ளேயே விக்கி விக்கி அழுதாள். அவள் அழுவதை எல்லோரும் கண்டுவிட்டனர். வந்த முதல் நாளே இப்படி அவளை அழவைத்து விட்டேனே என சேந்தன் தனக்குள் நொந்து கொண்டான். அவளுடன் ஆறுதலாக கதைத்தான். அவனுக்கு அன்றுமுதல் அவள்மேல் ஓர் தனி இரக்கம் பிறந்தது.

“என்னடி சிரோணி... வாழ்க்கையே வெறுக்குதடி... வா ருமிற்கு போவம்” என சிரோணியையும் அழைத்துச்சென்றவள் அன்று நடந்தவை, இறுதியில் சேந்தன் அண்ணா வந்து ஆறுதல் கூறியமை எல்லாம் கூறி இருவரும் பகிர்த்து ஆறுதலடைந்தனர்

சேந்தன் பொறியியல் பீட மூன்றாம் ஆண்டு மாணவன். எல்லோருடனும் சிரித்துப் பழகுகின்ற தன்னுடைய நகைச்சுவைப் பேச்சுக்களால் மற்றவர்களை சிரிக்க வைக்கின்ற சுவாவம். அவனின் முகத்தில் கோபத்தின் சாயலையோ, கவலையின் ரேகைகளையோ யாருமே கண்டதில்லை. எந்நேரமும் புன்னகை தவளும் முகம். ஆனால் அவனுடைய சொந்த வாழ்க்கை ஒரு புதிர். அவனின் குடும்ப விபரங்களை ஒருவரும் அறிந்ததில்லை. அவனும் கூறுவதில்லை.

அவன் ஓர் ஏழைக்குடும்பத்தில் பிறந்தவன். தந்தை தெய்வேந்திரம் இரும்புக்கடை நடாத்தி வருகின்றார். அவன் தன் தாயை ஐந்து வயதிலேயே செல்மழைக்குப் பறிகொடுத்து தாய்ப்பாசத்திற்காக தம்பி, தங்கையருடன் தவிக்கலானான். தங்கையை சிறுவயதிலேயே குழந்தையின்றி தவித்த பொறியியலாளர் செல்வரட்ணத்திடம் ஒப்படைத்துவிட்டு தந்தை மறுமணம் செய்து தனக்கென ஒரு புதுக்குடும்பம் அமைத்து தம்பியையும் தன்கூடவே வளர்த்து' வாழலானார் இன்று சேந்தன் தன் சகோதரங்களை, தந்தையை மறந்தே போய்விட்டான். அவன் வாழ்ந்த சூழல் அது தந்தை, தாயின்றி அப்பம்மாவுடன் அவன் வளர்ந்து வந்தாலும் ஓர் ஒழுக்க கட்டுப்பாடுள்ள தமிழ்மகனாக இருப்பது எல்லோருக்குமே அவனைப் பிடித்தது.

சாரதாவிற்கு ராக்கிங் காலமும் முடிந்தது ஆனால் அந்தக்காலத்தில் அவனுக்குச் சேந்தன் அண்ணாவிடம் இருந்து கிடைத்த உதவிகள், அன்புகள் எல்லாமே அவளுக்கு பிடித்துவிட்டது. அதனைவிட அவனுக்கு தாயில்லை என்பதனாலோ என்னவோ சாரதாவிற்கு அவன்மீது தனிப்பாசம் உண்டானது. நாட்கள் செல்லச்செல்ல இருவருக்கும் இடையே இருந்த இடைவெளி விலக ஆரம்பித்தது. அன்பே உருவாய், பண்பே பிறப்பே, அமைதியே ஆனந்தமாய், பொறுமையே மூச்சாய் உடைய சாரதாவின் இளமைத்துடிப்பும், சுபாவமும் அவனை அவள்பால் ஈர்த்தது. இப்படியாகவே சில நாட்கள் கழிகின்றன. சேந்தனுக்கு இறுதியாண்டு பரீட்சை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. அவனோ சாரதாவின் நினைவுகளையே தன் மனதுள் உணர்வாக்கி இரசித்த வண்ணம் இருந்தான். எத்தனை முறை முயன்றும் தன் உணர்வுகளை சாரதாவிற்கு வெளிப்படுத்த முடியாதவனாக அவளுடன் பழகிவரும் போது பகிடி பகிடியாக சாரதா “நான் உன்னை விரும்புகின்றேன்” என்று கூறிவிட சாரதாவோ “நான் அப்படி ஒன்றும் உங்களை விரும்புகிற மாதிரி பழகவில்லையே... சும்மா மனதுக்குள் கோட்டையைக் கட்டாதீங்கோ” என்று பகிடி போலவே அவளும் கூறிவிடுவதுண்டு. சேந்தனுக்கோ அவள் தன்னை உண்மையிலே விரும்புகிறாளா என்பதை அறிந்துவிட வேண்டுமென்று குழம்பினான். பரீட்சைக்கு ஒரு மாதம் மட்டுமே இருக்கையில் அவன் மனப்போராட்டம் அவனை வென்றுவிடவே சாரதாவிடம், சம்மதம் கேட்கிறான். அவள் புன்முறுவலுடன் அண்ணா எனக்கு ஒரு சகோதரமும் இல்லையே, உங்களை எனக்குக் கிடைத்த ஒரு உடன்பிறவா அண்ணா என்றே நான் நினைத்துப் பழகினேன். இனியொரு புது உறவு எமக்குள் வேண்டாம். என மறுத்துவிடுகிறாள். இதனால் சேந்தன் குழம்பியும், பைத்தியம் பிடித்தவனாயும் படிப்பில் அக்கறையின்றியும் இருக்கவே தன் முடிவை நினைத்தே சேந்தனுக்கு இந்த குழப்பம் என எண்ணிய சாரதா தன்னை உணர்ந்து கொண்டாள். உங்கள் முடிவை, என்னை இதுவரை வளர்த்துவந்த அம்மா, அப்பா சம்மதித்தால் மட்டுமே நானும் சம்மதிப்பேன். உங்கள் அப்பம்மாவுடன் என் வீட்டாருடன் கதையுங்கள், அப்புறம் என் அப்பா, அம்மா நிச்சயம் பச்சைக் கொடி காட்டுவார்கள். அப்புறம் நம் காதல் கதையை வைபவரீதியாக ஆரம்பிக்கலாம் என வலு சுலபமாகக் கூறியபின் இறுதியாண்டு பரீட்சைக்கு என் நல்வாழ்த்துக்கள் என்று கூறி சுடிதாருடன் பறக்கலானாள். அவனின் மனம் குதூகலமாக மாறியது. நெடுநாளாக சாரதாவை நினைத்துக் குழம்பிக் கொண்டிருந்த அவனுக்கு பரீட்சைக்கு படிக்க முடியாமலேயே இருந்தது. ஆனால் தன் மெய்வருத்தம் பாராது, பசி நோக்காது, கண்தூங்காது படித்தான். சாரதாவின் உற்சாக வார்த்தைக்காக படித்து பரீட்சையும் எழுதி முடித்தான். அவனுக்கு பரீட்சை முடிந்தவுடனேயே புரிந்துவிட்டது தான் நல்ல பெறுபேறு பெற்றுவிடுவேன் என்று.

அப்பம்மாவிடம் தன்விடையத்தை கூறிவிட ஆசையுடன் யாழ்நகர் நோக்கி லங்கா முதித்தவில் பயணமானான் அவன் யாழ் சென்று சேர முன் பரீட்சை முடிவும் வெளியானது. சேந்தனுக்கு எல்லோரையும் விட சிறந்த பெறுபேறு. அவனுக்கு ஓக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக்கழகம் சென்று மேற்படிப்பை தொடர புலமைப்பரிசில் கிடைத்திருந்தது. அவனுக்கு சந்தோசம் தாங்க முடியாமல் போய்விட்டது. அப்பம்மாவிடம் சாரதாவின் விடையத்தைக் கூறினான். அடுத்த மாதமே லண்டன் போகவுள்ள தன் பேரனுக்கு அவன் நினைத்த, ஆசைப்பட்ட அந்தப் பெண்ணையே திருமணம் செய்து கொடுக்க ஆசைப்பட்டான். “நானே சாரதா வீட்டில் சென்று சம்மதம் கேட்கிறேன் தம்பி நீ லண்டன் போகும் அலுவலைப்பார்” என்று முதுகைத்தடவிக்க

கொடுத்தாள் அப்பம்மா. ஊரிலிருந்து கொழும்பு வந்து வசித்து வரும் தன் வளர்ப்பு தாய், தந்தையிடம் சேந்தன் பற்றியும், தன் எதிர்கால முடிவு பற்றியும் கூறிவிட்டு பதிலை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்த சாரதா முன் இறந்தகாலம் பிரகாசிக்கத் தொடங்கியது.

“ஆ எத்தனை இனிமையான நாட்கள் அவை. பல்கலைக்கழகம் - பொறியியல்பீடம் புக வேண்டும் என்ற இனிய கனவுகளைச் சுமந்து கொண்டு வீதி மாறி பாடசாலை செல்லவேண்டிய அவள் நண்பிகளுடன் கொழும்புத்துறை கடற்கரை சென்று வழி தெரியாது தடுமாறிய நாட்கள். விடிய விடிய இரவிரவாய் இருந்து படித்த நாட்கள், மேசை மீதிலே நித்திரை கொண்ட நாட்கள், அனுமதியட்டை வந்து சுட்டிலக்கத்தைக் காட்டி அதிஷ்டம் பார்த்த அப்பா, முழுவியழும் பார்த்து பரீட்சைக்கு அனுப்பிய அம்மா, பெறுபேறு வந்ததுமே தனக்கு பொறியியல் கிடைக்கும் எனத்தெரிந்து நல்லூர் கோயிலில் அன்னதானம் கொடுத்தது, குஞ்சு மாமி மூலமாக தன் பெற்றோரின் வளர்ப்புகள் என அறிந்தது.

“சேந்தனாக்களவை எப்ப வீட்டை வாறதாக சொன்னவை சாரு...” என்ற தந்தையின் குரல் அவளை இயல்பு நிலைக்குத் திருப்பியது.

அன்று ஆவணி ஞாயிறு சாரதா வீட்டார் சேந்தன் வீட்டார் வரவிற்காக மதியபோசன ஏற்பாட்டுடன் காத்திருந்தனர். பெண் கேட்டு, சம்பந்தம் பேச வந்த அப்பம்மாவை சாரதா ஆசையுடன் வரவேற்றாள். ஆனால் சாரதாவின் தாய், தந்தையை கண்ட அப்பம்மாவிற்கும் அப்பம்மாவைக் கண்ட சாரதாவின் பெற்றோரும் ஒருவரை ஒருவர் கண்டு எதிர்பாராத அதிர்ச்சியில் ஆழ்ந்தமை சேந்தன் - சாரதாவிற்கு சஞ்சலமானது.

“நீங்கள் செல்வரட்னம் தானே த...ம்...பி, சாரதா தெய்...வேந்...திரத்தினர் மகன்தானே?....” தள்ளாடும் குரலில் பொக்கைவாய் அப்பம்மா கேள்வியுடன் நோக்கினாள் சாரதாவின் தந்தையை.

“ஓமம்மா, நீங்கள் தெய்வேந்திரத்தினர் அம்மா தானே? சேந்தன் அவற்ற மகன்தானே?” என்று கேள்வியுடன் அதிர்ச்சியில் ஆழ்ந்தார் சாரதாவின் வளர்ப்புத் தந்தை.

“சேந்தன் இவள் உன்ர த..ங்..கச்சி..யடா, கூடப்பிறந்தவளடா... என்றை தங்கச்சியை இவியளித்தான் கொப்பர் கொடுத்தவர். அவளையா நீ திருமண் செய்ய..?” “என்னடா அநியாயம் இது” என கட்டியணைத்தாள் சேந்தனை அப்பம்மா.

சேந்தன் ஓடிச்சென்று சாரதாவைக் கட்டியணைத்தான். மடியில் விழுந்து அழுதான். அண்டைக்கு நீ சொன்னாய் என்னைச் சகோதரம் போலவே நினைப்பதாயும் எங்களுக்குள்ள ஒரு புது உறவு வேண்டாம்” என்று அத சரியம்மா” என்றும் இந்த சேந்தன் உனக்கு அண்ணா தானம்மா. சாரதா கண்ணில் ஆனந்த கண்ணீர் பொழிந்தது. அதில் நனைந்தான் சேந்தன். தங்கையின் அன்புப்பிடிக்குள் இருந்து விடுபட முடியாமல் அவளின் இனிய வாழ்த்துக்களுடன் மேல்படிப்புக்காக லண்டன் பயணமானான் சேந்தன்.

எருமைமாரும் துளசிச் செடியும்

லறினா அப்துல் ஹக், விடுகை வருடம், தமிழ் விசேட துறை.

நகரின் சந்தடியிலிருந்து தனித்து ஒதுங்கிய வசதியான சிறுவீடு. வீட்டைச் சுற்றிலும் வேலி. வீட்டுக் கொல்லையில் கிணற்றுக்கட்டுக்கும் சற்று அப்பால் காய்கறிச் செடிகளுடன் வீட்டு எஃமானி பரிஷுடன் வளர்க்கும் துளசிச்செடி மெல்லத் துளிர்விட்டு, ஓரிரண்டு இலைகளுடன் அமைதியாய் நின்றிருந்தது. இடையிடையே சிலுசிலுத்த தென்றலோடு சேர்ந்து, நளிமைய தலையசைத்துக் கொண்டிருந்தது.

-----*****-----

நேரம் நண்பகலை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. துளசி கிணற்றடியில் துணி துவைத்துக் கொண்டிருந்தாள். 13 வயதிருக்கும் அவளுக்கு. வயதினை மீறிய வளர்ச்சி அவளில் தெரிந்தது. பரட்டைத்தலை காற்றில் காதோரம் ஆறாய் வழிந்தது. மூச்சிறைக்க கல்லில் துணியை அடித்துத் துவைத்தபடி வேலைகளை மனதுக்குள் அடுக்கினாள். துணி துவைத்துக் குளித்த பின், நோனா சமைத்து வைத்துவிட்டுப் போன உணவைச்சுடு பண்ணி ஐயாவுக்கு மேசையில் வைத்துவிட வேண்டும்; சமையலறையை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும்... என்று எண்ணமிட்டபடி வேலையைத் துரிதமாக்கினாள்.

-----*****-----

அந்த வீட்டுக்குத் துளசி வரும்போது அவளுக்குப் பத்து வயதிருக்கும். வடக்கில் போர் உக்கிரமடைந்தபோது, போட்டது போட்டபடி, கட்டிய துணியோடு ஓடிவந்த குடும்பங்களில் அவளுடையதும் ஒன்று. அன்பான அம்மா, அப்பா. துளசி அவர்களின் ஒரே மகள். தான் வாழ்ந்து வந்த அழகான ஓட்டுவீட்டு, மாம்பிஞ்சு பொறுக்கியெடுத்து உப்புத்தூவியுண்டு, ஆலமர விழுதுபிடித்து ஊஞ்சலாடி, சகாக்களுடன் கிளித்தட்டு விளையாடி மகிழ்ந்த, பனை நிற்கும் முற்றம்... இவை அனைத்தையும் விட்டுவிட்டு வர நேர்ந்தமை, அந்தப் பிஞ்சு மனதுக்கும் வலி தரத் தவறவில்லை.

சாரிசாரியாகக் காட்டுவளியாக வரும்போது உணவும் நீருமின்றிப் பசியாலும் தாகத்தாலும் தவிர்த்து ஒவ்வோர் ஆதமாவும் உயிருக்காகப் போராடி, வழியெங்கும் செத்துச் செத்து விழுந்த காட்சியும், எங்கும் எழுந்து வியாபித்த அழுகுரலொலியும் துளசியின் பிஞ்சு மனதில் அழுத்தமாகப் பதியத் தவறவில்லை.

காலில் வெடிப்புக்களும், கொப்பளங்களுமாக நடக்கமுடியாமல் அழுதழுது கூட்டத்தைத் தொடர்ந்து போய்க்கொண்டிருந்த சிறுவர் குழுவில் அவளும்! எங்கோ முன்பின் அறிமுகமற்ற ஊரின் பாழடைந்த கோயிலில் தஞ்சமடைய எண்ணி, இடம்பிடிக்கவென்று அந்தரப்பட்டு கூட்டத்தை நெட்டித் தள்ளிக் கொண்டு ஓடிய சிலரில் துளசியின் பெற்றோரும்! ஓடிய சனம் உள்ளே நுழைந்தது தான் தாமதம்! சிவப்புப் பந்தென நெருப்புப் பொறிபறக்க, காதைச் செவிடாக்கும் பேரொலி எங்கும் எதிரொலித்தது. கால்வீங்கிப்போய் நடக்கமுடியாமல் அழுதுகொண்டு மரத்தடியில் அமர்ந்திருந்த துளசியின் கண்முன் தாயும் தந்தையும் இன்னும் பலரும் எரிந்து கரிக்கட்டைகளாப் போன அவலம் அவளை ஊமையாக்கிவிட்டது.

செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தினர் வாகனங்களில் அகதிமுகாமுக்கு கொண்டுவந்து இறக்கிய கூட்டத்தில் கொடிய போரினால் அனாதைகளாகிப் போன பல்லாயிரம் சிறார்கள் ஒருத்தியாய் துளசியும் இறங்கினாள். ஒரு வாரம் கடந்து சென்றிருக்கும் ஊரில் தமது வீட்டுக்குப்பக்கத்து

வீட்டில் இருந்த மாமா ஒருவர் அடிக்கடி அவளைப்பார்த்துப் பேசினார். எல்லாம் சைகைதான். ஏனோ தெரியாது அவரைப்பார்க்கும் போதெல்லாம் தங்கள்வீட்டு முற்றத்தில் ஓடிய அணில்குஞ்சை கொத்தித் தின்ற காகத்தின் ஞாபகம்தான் அவளுக்கு வந்தது. எனினும் தன் அம்மாவின் தூரத்து உறவினரான சங்கர் சித்தப்பாவின் வீட்டில் அவளைக் கொண்டுபோய் விடப்போவதாக அவர் சொன்ன போது அவளுக்கு மகிழ்ச்சியாகத்தான் இருந்தது. முகாமிலிருந்து புறப்பட்டுப்போனபோது, யாரும் அதைப் பொருட்படுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. அவரவர் கவலை அவரவர்க்கு!

இந்த வீட்டைக் கண்டபோது, அவளுக்குத் தமது பழையவீடுதான் நினைவுக்கு வந்தது. ஆனால் அது அவள் எதிர்பார்த்து வந்த சங்கர் சித்தப்பாவின் வீடல்ல என்பதை சற்றைக்கெல்லாம் உணர்ந்து அவள் அந்த மாமாவைப் பார்த்தபோது, அது அவளது அப்பாவின் சொந்தக்காரர்தான் என்று சொல்லிச் சிரித்தார். விடைபெறும்போது வீட்டு ஐயாவிடம் ஒரு கற்றைப் பணத்தை ஒரு கூழைக்கும்பிடு போட்டபடி பல்லிளித்து அவர் வாங்குவதைப் புரியாமல் பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள் துளசி. மனித வியாபாரம் வேற்று உருவில் நடைபெறுவது பற்றியெல்லாம் பாவம்! அவளுக்கு என்ன தெரியும்?

உறவினர் வீடு என்று மாமா சொன்னாரே! அப்படியாயின் ஏன் இப்படி வேலைக்காரிபோல் நடத்துகிறார்கள்? சாமான் அறையில் தூங்கச் சொல்வதும் பழையதும் மிச்சமுமாக உண்ணச் சொல்வதும் ஏனென்று துளசிக்குப்புரியவில்லை. காலப்போக்கில் அது அவளுக்குப் பழகிப்போனது. இங்கு வந்த 3 வருடங்களில் தனது எஜமானி ஒரு வைத்தியர் என்றும் எஜமான் பிரபல வர்த்தகப் பிரமுகர் என்றும் சாடைமாதையாக அவளுக்குத் தெரிந்திருந்தது. இருவரதும் மகனும் மகளும் நகரில் ஹொஸ்டலில் தங்கி படிப்பதும், விடுமுறைக்கு வந்து போவதும் கூட அவள் அறிந்த சங்கதிதான்.

சிலநாட்களில் இரவு வேளைகளிலே தன் பெற்றோரின் நினைவு எழுவதுண்டு. அவர்கள் உயிருடன் இருந்திருந்தால் என்ற ஏக்கம் அடிக்கடி எழுந்து தொண்டையை அடைக்கும். அப்போதெல்லாம் மௌனமாய்க் கண்ணீர் விடுவாள். தன் சோகம் சொல்லியழுவாயின்றி, ஊமையாய் அந்தப்பிஞ்சு தனக்குள்ளேயே மருகிக் கொண்டிருந்தது.

-----*****-----

வேலிக்கருகில் தாம்புக்கயிற்றை அறுத்துக் கொண்டு எங்கிருந்தோ ஓடிவந்திருந்த எருமை மாடொன்று நின்றிருந்தது. வேலியோரம் செழிப்பாக வளர்ந்திருந்த 'எல்பீசியா' செடிகளை சுவார்ஸ்யமாய்க் கழுத்தை நீட்டி நீட்டித் தின்ன அதன் கழுத்தில் கட்டியிருந்த மணி 'கலீர்கலீ'ரென தொடர்ந்து ஒலியெழுப்பிக் கொண்டிருந்தது.

-----*****-----

துணிகளைக் கழுவி முடிக்கும் தறுவாயில் பேசினில் இருந்த தண்ணீர் தீர்ந்துவிட்டது. மேல்முச்சு கீழ்முச்சு வாங்கியபடி கிணற்றில் வாளியைவிட்டு எட்டியெட்டி நீர்ள்ளி பேசினில் நீர்நிரப்புக்கையில் இருப்பில் அணிந்திருந்த கிழிந்த பாவாடை தெப்பலாக நனைந்திருந்தது. அடுத்த வாளி நீருக்காய் நிமிர்ந்தபோது, ஐயா அழைப்பது கேட்டது. உடனே போட்டது போட்டபடி இருக்க வீட்டுக்குள் ஓடினாள்.

உள்ளே... ஐயா ரீ.வி முன் அமர்ந்திருந்தார். திரையில் ஒரு பெண் அரைகுறை ஆடையுடன் விரசமாய் அடிக்கொண்டிருந்தாள். ஐயாவுக்கு முன்னால் "ரீப்போ"வில் போத்தல்கள் அணிவகுத்திருந்தன. ஒரு போத்தல் ஏற்கனவே காலியாகியிருந்தது. ஐயா கேட்ட "ஐஸ்"

கட்டிகளை ஒரு தட்டிலிட்டுக் கொண்டுபோய் “ரீப்போவில்” வைத்துவிட்டு நிமிர்ந்த போது, ஐயா விகாரமாய் இளித்தபடி வெறித்து நோக்குவதைப் பார்த்தாள்; துளசிக்கு முள்ளந்தண்டில் சில்லிட்டது. அவர் தள்ளாடியபடி எழுந்து அவரின் தோளை இறுகப்பற்ற அவள் அச்சத்தில் நனைந்த புறாவாய் வெடவெடத்தாள்.

-----*****-----

எருமைமாடு வேலியின் ஒரு பகுதியை முறித்துக் கொண்டு தோட்டத்துக்குள்ளேயே நுழைந்துவிட்டுருந்தது. காய்கறிச் செடிகளை மிதித்துத் துவம்சம் செய்தபடி தன்னிச்சையாய் ‘அது’ முன்னேறியது. வரவிருக்கும் ஆபத்தை உணராமல் காற்றில் சிலுசிலுத்துத் தலையசைத்துக் கொண்டிருந்த துளசிச்செடியை ‘அது’ நெருங்கியது. தன் எச்சில் கடைவாயில் ஒழுகுமாறு ‘அது’ அச்செடியின் சின்னஞ்சிறு தளிர்களைக் கபளீகரம் செய்ய ‘நறுக்நறுக்’ ஒலித்தது. அலறவோ, எதிர்க்கவோ சக்தியின்றி அந்தச் சின்னஞ்சிறிய செடி முற்றாக அழிந்துபோனது. தலையை அசைத்து அசைத்து ‘அது’ செடியைத் தின்ற வேகத்திற்கு ஈடுகொடுக்க முடியாமல் அச்செடி வேரோடு கழன்று தரையில் கிடந்தது. ‘அது’ எதுவுமே நடைபெறாதது போல் வேலிதாண்டி வெளியேறிப்போனது.

-----*****-----

ஒக்டோபர் முதலாம் திகதி “சிறுவர் தினம்” என்ற பெனர் தங்க நிறத்தில் பளபளத்தது. மேடைமுன் பெருந்திரளான மக்கள் குழுமியிருந்தனர். தேசிய சிறுவர் தினப் போட்டிகளில் வெற்றிபெற்ற சிறார்களுக்கு பரிசளித்த டொக்டரும் அவரது கணவரான பிரமுகரும் துளசியின் பக்கத்துவீட்டு மாமாவால் பொன்னாடை போர்த்தி கௌரவிக்கப்பட்டனர்.

வீட்டுக்கு வந்தபின் கொல்லைக்குச் சென்ற டொக்டர் தன் துளசிச்செடி சிதைந்துபோயிருப்பதை அப்போதுதான் கண்டு பதறினார்.

“என்னங்க, இந்த துளசிச்செடி அழிஞ்சு போச்சுங்க! வேலிகூடி பிரிஞ்சு கிடக்கு”

“அதுக்கேன் இப்படி அலட்டிக்கிறே? நமக்குப் பொன்னாடை போர்த்தினானே அவனிட்டச்சொல்லி வேறொரு செடியை அதே இடத்தில் நடச்சொல்லு டியர்” பிரமுகரின் குரல் வெகுசாவதானமாய் ஒலித்தது. டொக்டர் அறியாமல் நாளை அந்தச்செடியும்.....?

(யாவும் கற்பனை)

காதல் தோல்விகளின் காரணம் என்ன

அண்ணலும் நோக்கினான்
அவளும் நோக்கினாள்
இரண்டு பேரையும்
அடித்து நொறுக்குவதற்கு
அப்பன் காரணம்
நோக்கினான்!

வீட்டுக்கு வீடு வாசற்படி

கு.சிவகரன், இரண்டாம் வருடம், பொறியியற் பீடம், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

“அட எழும்புடா! நேரம் ஆறு மணியாச்சு. சனம் வந்து குவியப்போகுது. வெள்ளனப்போய் கோயிலடி கிணத்தில் தண்ணியள்ளிக் கொண்டுவா. அப்பதான் தேத்தண்ணி”

அம்மாவின் வழமையான திருப்பள்ளியெழுச்சி தொடங்கியது. நேற்று பின்னேரம் “கிரிக்கட்” விளையாடின அலுப்பு ஒருபுறம்; அழகிய கலர் கனவு கலைந்த வெறுப்பு ஒருபுறம்.

சீ... என்ன வாழ்க்கை, புறுபுறுத்துக்கொண்டு திரும்பிப்படுத்தேன். கலர் கனவு தொடர்றமாதிரி இல்லை. “அப்ப எழும்புவோம்” எழுந்தேன்.

காலை அலுவல்களை முடித்துக்கொண்டு கோயிலுக்குத் தண்ணியெடுக்க கிளம்பினேன்.

‘தம்பி I.C ஐக் கொண்டு போ. மலர்மாமி வீட்டுப்பக்கம் நாய் குலைக்குது. குறுக்கால போனவங்கள் வாறாங்கள் போல கிடக்குது.

குசினிக்குள் இருந்து அம்மாவின் கூச்சல். இயல்பாகவே கை பொக்கற்றைத் தொட்டுப்பார்த்தது. I.C கிடக்கிறது. “ஓ, எங்கடை ஊரில நான்திரிய எனக்கு இன்னொருத்தரினர் அனுமதி தேவையில்லை சரியே(!)”

படலையைத் திறந்து கொண்டு வீதிக்கு வந்தேன். “ஆ....(!) அண்ணே.....(!) எங்கே கோயிலுக்கே என்றபடி நாலாவது வீடுதள்ளி இருக்கும் சுதன் வந்தான். “ஓம்” என்று தலையசைத்தபடி சைக்கிளின் கரியலைக் கவனித்தேன். கொப்பிகள். A/L சோதனைக்கு படிக்கத் தலைகீழாய் திரிகிறான்.

“ம்..... கஷ்டப்பட்டா பிரியோசனம் தான்”

“அண்ணே, நீங்கள் சொன்னமாதிரி போன முறை வந்த கணக்கை செய்தன். விடை சரி. இண்டைக்கு பின்னேரம் எத்தனை மணிக்கு வீட்டை வருவியள் சில கணக்குகள் செய்யவேணும்.”

“இதென்ன புதுக்கேள்வி. ஊரடங்குச்சட்டம் 9 மணிக்கு 8.59க்கு தான் வீட்டை வருவன். இரவு வீட்டைவா படிச்சிட்டு படுக்கலாம் வா! ‘சரி என்றவன்’ சைக்கிளில் பாய்ந்தவன் காணமல் போனான்.

போனமுறை நான் பல்கலைக்கழகத்திற்கு அனுமதி பெற்றதில் இருந்து இவனால் எனக்கு ஒரே உபத்திரம். எந்த நேரம் கேள்வி கேட்டுக்கேட்டே என்னை அறுத்துப்போடுவான்.

‘என்றாலும்’ எங்கட ஊரில இருந்து இன்னொரு எஞ்சினியர் நினைக்கவே பெருமையாக இருந்தது.

சைக்கிள் கோயிலை நோக்கி ஓடத்தொடங்கிறது. என்மனமும் சைக்கிளுடன் ஓடத்தொடங்கியது. ‘சுதன்’ எங்களது வீட்டில இருந்து நாலாவது வீடு தள்ளித்தான் இருக்கிறான். இரண்டு வயது குறைவு என்றாலும் சிறுவயது முதல் என்னுடன் நல்லமாதிரி. மதகிலை குந்தியிலிருந்து ‘கலர்’ பாக்கிறதிலை இருந்து, களவாக இளநீர் குலை இறக்கிக்குடிக்கிறது

வரை அவனுக்கு நான்தான் குரு. என்றாலும் படிப்பில் கெட்டிக்காரன். 87ம் ஆண்டு இந்தியா ஆமிக்காரன் அமைதிகாக்க வந்து ஆடின நரபலியில் தன் தந்தையை பறிகொடுத்தவன். இரண்டு பெண் சகோதரங்களுக்கு தனி ஒரு ஆண் சகோதரமாக இருந்து குடும்ப பாரத்தை தலையில் சுமந்து கொண்டு இருக்கிறான். அதிகாலையில் தோட்டத்துக்கு சென்றுவிட்டு பள்ளிக்கு சென்று திரும்பும் அவன் நேரம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் எங்களுடன் இணைந்து கொள்வான். சிறு வயது முதல் இருந்து குடும்பம் என்ற ஆலமரத்தை தனி ஒரு விழுதாய் தாங்கி நிற்கிறான். அவன் குடும்பத்திற்கு ஒரு விடிவெள்ளியாய் இருப்பான் என்பது மட்டும் உறுதி.

கோயில் மணிச்சத்தம் கேட்டது.

அட கோயில் வந்துவிட்டது. அட வயலுக்கை சனம் அருவி வெட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. குளக்கரைப்பக்கமாக மாடுகள் மேய்ச்சலுக்கு சந்தோசமாகச் சென்று கொண்டிருக்கின்றன. கிளிக்கூட்டம் ஒன்று அங்கும் இங்குமாகப் பாய்ந்து இளம் நெற்கதிர்களை நறுக்கி அட்டகாசம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தன. கோயில் பக்கமாக 'பெண்குலம்' ஒன்று போறமாதிரி. உற்றுப்பார்த்தேன். 'அட ஆறுமுகம் வைத்தியற்ற பெட்டை' மனம் லேசாக விசிலடித்தது. இவள் இப்படி மென்மையாக நடக்காளா... இவள் அப்படி நடக்கும் போது மண்ணுக்கு வலிக்குமா(?) இல்லை பாதத்திற்கு வலிக்குமா(?) நான் ஆராய்ச்சிக்கு தயாராக அம்மாவின் கோபமான முகம் மனதில் தெரிந்தது. முதலில் வேலையை முடிப்போம். அன்றைய காலைப் பொழுதும் வழமையாகப் போலத்தான் சந்தோசமாய் விடிந்தது.

இருந்தால்போல் வயல்பக்கமாக 'டும்' என்ற பெரிய வெடியோசை கேட்டது. அதைத்தொடர்ந்து துப்பாக்கி குட்டுச்சத்தங்கள் கேட்கத் தொடங்கின. தொடர்ந்து இரண்டு குண்டுச் சத்தங்கள். தொடர்ச்சியாக 5 நிமிடங்கள் தொடர் வேட்டொலிகள் கேட்டு அடங்கியது. ஓகோ இண்டைக்குத் திருவிழாதான். தண்ணீர்க் குடத்துடன் விரைவாக வீடு திரும்பினேன். 'றவுண்டப் பண்ணப்போறான்' என்றபடி வீட்டில் நுழைந்த நான் சாப்பிடாமலே வெளியேறினேன். றவுண்டப்பில் இருந்து தப்புவதற்காக. வாசலில் சுதனின் தாய் எதிர்ப்பட்டார்.

'தம்பி கவனமாகப் போ! உங்காலப்பக்கம் கோபமாய் நிற்பாங்கள்' என்றார்

'ஓம்! நானே குண்டெறிஞ்சனான்' சிரிப்புடன் சைக்கிளின் வேகத்தை அதிகப்படுத்தினேன். யாரோ ஒருவனாகிய என்னில் இத்தனை பாசம் என்றால் தன் சொந்த மகனில்.... பாசப்பிணைப்பின் ஆழம் அங்கே புரிந்தது.

அடுத்த சந்திக்கு வந்து சேர்ந்தேன். ஒரு கும்பல் நின்று கடுமையாக விவாதித்துக் கொண்டு நின்றது. அடே கணைசண்ணையும் நிற்கிறார். என்ன நடந்தது என்று கேட்டுப்பார்ப்போம் என்று நின்றேன்.

'அண்ணே என்ன பிரச்சினை?'

'அட நீயே(!) உனக்குத் தெரியாதே ஒரு பொடியனைச் சுட்டுப்போட்டாங்களாம். சுட்ட இடத்தில் இரண்டு, முன்று கொப்பிகள் இருந்ததாம். ஆர் பெத்த பிள்ளையோ(!) படிக்கிற பெடியனையும் விடமாட்டாங்கள் போல..! கடவுளே....(!)'

'அப்படியே சரி நான் வாறன்'

சைக்கிளை மிதிக்கத் தொடங்கினேன். இரண்டு முடக்குக் கடந்து இருப்பேன், எதிரே 'பச்சை உடைக் கூட்டம்' ஒன்று வந்து கொண்டு இருந்தது. இப்ப சைக்கிளைத் திருப்பினால்

வெடிதான். சரி நேரே போவோம். கொஞ்சம் தள்ளி ஒரு 'பச்சை உடை' முன்னுக்கு நின்று 'செக்கிங்' பண்ணிக் கொண்டு நின்றது. உந்த நாய்க்கு இதில இறங்கி சலாம் போடவேண்டும். மனமும் உடலும் ஒன்றாகக் கொதித்தது. 'பச்சை உடைக்கு' அருகில் இறங்கினேன். 'அடே எங்கே போறது?... பேசாமல் இருந்தேன்

மீண்டும் அதட்டினான்

'எங்கே போறது...?'

'செம்மணிச்சுடலைக்கு'

'எங்கே இருந்து வாறது(?)..'

'பிப்பிலிச்சுடரையிலிருந்து' வெறுப்பை உமிழ்ந்தேன்.

சுடலை (!) மொனவத (!) சுடலை (?) ' அடே உங்கட ஆள் ஓராள் சரி'

'எங்கடை ஆள்....(?) யார்..?'

கேள்விக்குறியுடன் அவனைப் பார்த்தேன்.

அவனுக்கு அதிக தமிழ்மொழி தெரியாது போல, தொடர்ந்து சிங்களத்தில் ஏதோ சொன்னான். முன்னுக்கு சற்றுத்தள்ளி ஒரு உடல் கிடந்தது. அதை முன்னுக்குச் சென்றவர்கள் வேண்டாவெறுப்பாய்ப் பார்த்துச் சென்றனர்.

'ஓகோ அந்த உடலைத்தான் பார்த்துச் சொல்லும்படி சொல்லுறான் போல! மெதுவாக அந்த உடலை நெருங்கினேன். நெஞ்சுப்பகுதி பிளந்து அலங்கோலமாக கிடந்தது. உற்றுப்பார்த்தேன் நான் அதிர்ந்தேன். என் கண்களையே என்னால் நம்பமுடியவில்லை. 'அது உண்மையா?' விக்கித்து நின்றேன். கண்கள் இருளத் தொடங்கின. அங்கே கிடந்தது சுதனின் உடல். அருகில் இரண்டு வெடிகுண்டுகள். அதன் அருகில் கிடந்த துண்டில் எழுதப்பட்ட வாசகங்களைப் படித்தேன்.

'இவர் ஒரு பயங்கரவாதி. இவரிடம் இரண்டு வெடிகுண்டுகள் கைப்பற்றப்பட்டன.' சோகம் நெஞ்சை ஆக்கிரமிக்க வெறுப்புடன் நிமிர்ந்தேன் எதிரோ நின்ற 'பச்சை உடை' என்னை உற்று பார்ப்பதாக உணர்ந்த நான் வேறு பாதையூடாக வீட்டுக்கு விரந்தேன்.

'என்ற சுதன் பயங்கரவாதியா? இருக்கமுடியாது. எனக்குத் தெரியாமல் அவன்... எப்படி...? இருக்கமுடியாது. விடியத்தான் என்னோடு கதைத்தவன். ரியூசனுக்குப் போறன் என்று சொல்லிப் போட்டல்லே வந்தவன். இதைக் கேட்ட இவனின் அம்மா எப்படித் தாங்குவா? இவனின் குடும்பத்தை இனி யார் காப்பாற்றுவது? படிக்கவே நேரமில்லாமல் திரிந்த இவன் வெடிகுண்டுடன் எப்படி? இருக்கமுடியாது. அநியாகமாகச் சுட்டுப்போட்டு கதைகட்டுவிட்டார்கள். பயங்கரவாதியாம்' இந்த நாட்டுக்கும்; இந்த ஊருக்கும் கிடைக்கவேண்டிய ஒரு என்சினியர் அநியாயமாக கொலை செய்யப்பட்டு விட்டான். தட்டிக் கேட்க ஆட்கள் இல்லை என்ற தைரியம். கையிலை ஆயுதம் இருக்கிறது எண்டதால் எதையும் செய்யலாமோ? ஆம்..... இவங்களுக்கு..... என்று அலைகள் ஓயுமோ அன்றுதான் எங்களுக்கு விடிவு.' எனக்குள் ஏதோ ஒரு வித வெறி ஏற்பட மனம் மீண்டும் ஒரு முறை இறுகியது. நான் எங்களின்ர வீட்டை நெருங்கிவிட்டேன் என்பதை சுதன் வீட்டிலிருந்து வந்த அழகை ஒலி புலப்படுத்தியது.

வாழ்க்கைச் சக்கரத்தில் துடித்த புறா ஒன்று வேடர்களால் அநியாயமாக வேட்டையாடப்பட்டது.

எங்கே விதவைத்தான்?

கலாநிதி சாந்தினி - பொறியியல் பீடம்

அவள் பெண்ணாக பிறந்ததாலோ என்னமோ, பிறருக்காக வாழ்வதென்பது அவளுக்கு வெகு இயல்பாகவே வருகிறது. பிழைத்தது எங்கேயென்றால், அந்தப் “பிறர்” அவளது கணவனும், குழந்தைகளும் மட்டுமே என்ற அந்த மாபெரும் உண்மையை அவளால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமல் போனதில்தான்.

அவள் சட்டத்தரணி ஆனது என்னமோ விளையாட்டாகத்தான். அவளின் மாமாவுடன் சட்டத்தைப் பயிற்சி பண்ண தொடங்கியதும் விளையாட்டாகத்தான். ‘நிம்மி கொண்டுவந்த அதிர்ஷ்டம். அவள் வந்ததிலிருந்து எனது Practice நல்லாப் போகுது.’ - என்று அவளது மாமா வந்தவர் போனவரிடமெல்லாம் சொல்வார்.

அது காதில்விழும்போதெல்லாம், ‘என் அதிர்ஷ்டமா? என் திறமையா? எது மாமாவிற்கு உதவுகிறது?’ - என மனதில் மெல்லியதாக ஒரு கேள்வியெழும். மனது சோர்ந்துவிடும். சில நிமிடங்களுக்கு பிறகு எல்லாமே மறந்துவிடும்.

மனதிற்குப்பிடித்தவனுடன் கல்யாணம், பின்னர் எஞ்சினியர் கணவனின் மேற்படிப்பிற்காக பிரான்சிற்குப் பயணம், நேரகாலத்தில் அழகிய ஆண்குழந்தை என்று எல்லாமே முறையாகவே நடந்தேறியது.

‘நிம்மி அதிர்ஷ்டம் செய்தவள்...’, இது அனைவரினதும் தீர்ப்பு. அவளுக்கும் அதுதான் என்று படத்தொடங்குகையில், மனதிற்குள் ஏதோ நெருடத் தொடங்கியது.

குழந்தையின் பராமரிப்பையும், சமையலையும் தவிர பிரான்சில் செய்வதற்கு ஒன்றுமே இருக்கவில்லை. பொழுதைப் போக்குவதற்காக, விதம்விதமாக சமைக்கப்பழகினாள். பழகியதை, அவள் கணவன் தேவா, தன் நண்பர்களுடன் விருந்துக்கழைத்த போது ஆர்வத்துடன் சமைத்தாள்.

தேவாவின் நண்பர்கள் அவற்றை ரசித்துச் சாப்பிடுகையில், தன் நண்பர்களைச் சிரிக்க வைப்பதற்காக, தேவா அவள் சாப்பாட்டை பிழைபிடித்து கேலி செய்வான்.

அது விளையாட்டாகத்தான் என்று விளங்கினாலும், அவள் மனம் வெதும்பும். இந்த பூலோகத்திலே தான்மட்டும் தனித்து விட்டதாக, மனம் நியாயமற்று பிரமை கொள்ளும். பயம் பிடித்துக் கொள்ளும்.

‘உம்மட Wife என்ன செய்கிறா?’ - என்றெழும் வெகு சாதாரணமான அந்தக் கேள்வியை, ‘அவ சட்டத்துறை படித்ததிருக்கிறா. ஆன இப்ப வெறும் Housewife தான்.’ - என்று தேவா சங்கடத்துடன் பதிலளித்து, எதிர்கொள்கையில், நிம்மியின் மனம் அழும். அவமானத்தில் சுருங்கும்.

நெஞ்சின் எங்கோவொரு மூலையில் அந்த ‘வெறும் Housewife’ அடம்பிடித்து ஓட்டிக்கொள்ளும்.

மேற்படிப்பு படிக்கும் எண்ணம் நிம்மிக்கு இருந்ததேயில்லை. எனினும் ‘வெறும் Housewife’ பட்டத்தை மேற்படிப்பு நீக்குமென்று பட்டதால், பல்கலைக்கழகமொன்றை தேடினாள். விடுமுறை நாட்களில் செய்யக்கூடிய பாடநெறி ஒன்றைத் தேடினாள்.

மேற்படிப்பு சட்டத்துறையில் என்பதால், ஆயிரம் கிலோமீற்றர் தூரத்திற்கு அப்பாலுள்ள பல்கலைக்கழகத்தில்தான் இடம் கிடைத்தது. விடுமுறை நாட்களில் என்பதால் சமாளிக்கலாமென தேவா உத்தரவாதம் தந்தான். குழந்தையை தான் கவனமாகப் பார்த்துக்கொள்வதாகச் சொன்னான். நிம்மியை கவலைப்படாமல் போய்வரச் சொல்லி, தேவா அவளைக் கட்டாயப்படுத்தி அனுப்பிவைத்தான்.

ஒரு நாளில் ஆயிரம்தடவை நிம்மி போன் பண்ணுவாள். குழந்தை அழுகிறானா என்பாள். அம்மாவைத் தேடுகிறானா என்பாள். குழந்தை சிரித்துக்கொண்டே இருக்கிறான், என தேவா அவளைச் சீண்டுகையில், நிம்மிக்கு சந்தோஷமாகவும் இருக்கும். ஏமாற்றமாகவும் இருக்கும்.

இப்படியே இரண்டு வருடங்கள் சென்றன. நிம்மியின் படிப்பும் முடிந்தது. தேவாவும் படிப்பு முடிந்து பெரிய கம்பனியொன்றில் வேலை செய்யத் தொடங்கியிருந்தான்.

குழந்தையும் வளர்ந்து, சிறுவர்கள் விளையாடிப்படிக்கும் பாடசாலைக்கு போகத் தொடங்கியிருந்தான். சட்டத்துறையில் என்பதால், நிம்மிக்கு வேலை கிடைப்பது சாத்தியமாகவில்லை.

மாலை நேரங்களில், தேவா தன் வேலையைப்பற்றியும் தன்னுடன் வேலை செய்பவர்கள் பற்றியும் நிம்மிக்குச் சொல்லுவான். அப்பாவைப் போலவே, குழந்தையும் தன் சிறு நண்பர்களைப் பற்றி பாதி உண்மையாகவும், பாதி கற்பனையாகவும் மழலையில் கதையளப்பான்.

நிம்மி அவற்றை ஈடுபாட்டுடன் கேட்பாள். ஆனாலும் மனதின் எங்கோவொரு மூலையில், தனது உலகைத் தொலைத்துவிட்டு, அவர்கள் உலகிலும் இல்லாமல், அவர்கள் உலகை மூன்றாம் மனுசியாக நின்று பார்த்துக்கொண்டிருப்பதாகத் தோன்றும்.

தன் மீது தனக்கே பரிதாபம் ஏற்படும் போலத் தோன்றியது. அதைத் தடுக்க ஒரே வழி ஏதாவது ஒரு வேலைக்குப் போவது தான் என்று தோன்றியது. வயோதிபர் தனியே வாழும் இல்லங்களுக்குச் சென்று, அவர்களின் தேவைகளைக் கவனித்துக்கொள்ள ஆட்கள் தேடுவதாக அறிந்தாள்.

இழந்து கொண்டிருக்கும் தன்னை, முதியோர் சேவையிலாவது திரும்பப் பெறலாமென, அந்த வேலையை ஏற்றுக் கொண்டாள்.

தொடக்கத்தில் அந்த வேலை நிம்மிக்கு பிடித்திருந்தது. நாளாக, நாளாக, அந்த முதியோரின் தனிமையும், மனஉழைச்சலும், இவளை அலைக்கழிக்கத் தொடங்கின.

அவள் எதிர்காலமும், அவள் பராமரித்த முதியோரின் நிகழ்காலமும் ஒன்றுக்குள் ஒன்று பின்னிப்பிணைந்து வரம்புகளைத் தொலைக்கத் தொடங்கின. வேலையை விட்டாள். திரும்பவும் 'வெறும் Housewife' ஆனாள்.

வாழ்வு ஒரு தடத்தில் ஓடத் தொடங்கியது. தேவா பதவி உயர்வுகளுடன் நிறையவே சம்பாதிக்கத் தொடங்கியிருந்தான். பணமோ தேவைக்கதிகமாக வரத்தொடங்கியது. இரண்டு Garage உள்ள வீடு வாங்கினார்கள். புத்தம் புது கார்கள் இரண்டு வாங்கினார்கள். நிம்மி தன் நேரத்தைக் காரை ஓட்டுவதிலும் வீட்டை அலங்கரிப்பதிலுமாக செலவழித்தாள்.

முடியவில்லை, எத்தனை முயன்றும் முடியவில்லை. எதையோ தேடி அலையும் அவள் மனதை ஒருவழிப்படுத்த அவளால் முடியவேயில்லை.

நிம்மியை ஒருமுறை இலங்கைக்குக் கூட்டிப்போனால் நல்லதெனத் தேவாவிற்குப் பட்டது. இரண்டு கிழமை லீவில் முவருமாக இலங்கை வந்தார்கள். கொழும்பில் தேவாவின் பெற்றோருடன் ஒரு கிழமையும், மட்டக்களப்பில் நிம்மியின் பெற்றோருடன் ஒரு கிழமையும் தங்கினார்கள்.

இலங்கை காற்றுப்பட்டதனாலோ என்னமோ, நிம்மியின் கன்னங்களில் நிறமும், கண்களில் ஒளியும் வரத்தொடங்கியிருந்தன. குழந்தையும் சொந்தங்களைக் கொண்டாடத் தொடங்கியிருந்தான்.

அவர்கள் சந்தோஷங்களிலிருந்து அவர்களைப்பிரிக்க, தேவாவிற்கு மனம் வரவில்லை. அவன் லீவை நீடிக்கப்பார்த்தான். அதுவும் முடியவில்லை.

தான்மட்டும் பிரான்சிற்குத் திரும்புவதென்று தேவா முடிவெடுத்தான். நிம்மியையும், குழந்தையையும் இன்னும் ஒரு மாதம் இலங்கையிலிருந்து விட்டு வரச் சொன்னான். ஒரு மாதம் போதவில்லை நிம்மிக்கு. இன்னுமொரு மாதம் நின்று வருவதாக, நிம்மி தேவாவிற்கு அறிவித்தான்.

‘சும்மா தானே இருக்கிறாய். பிரான்சில் சட்டம் வேறு படித்திருக்கிறாய். எனக்கு உதவி செய்’ - என்றார் அவள் மாமாவின் நண்பர் நாதன்.

இளைஞர்கள் அடிக்கடி காணாமல் போகும் காலமது. பொலிஸ் பிடித்துப் போனவர்களைத் தேடியலையும் தாய் தகப்பனார், நாதனைத் தேடி வந்தனர். வேலையோ எக்கச்சக்கம். காலம் பறந்தது.

பிரான்சிற்கு போகும் திகதி வந்தது. தேவாவிடம் போகவேண்டும் போலிருந்தது. தேவாவை தொட்டுப் பார்க்க வேண்டும் போலிருந்தது. ஆனால் பிரான்சில் அவள் வாழ்வை நினைக்க, நெஞ்சு வலித்தது.

அம்மம்மா, அம்மப்பா, மாமி, மாமா, சித்தி, குழந்தைகள், நாய்கள், பூனைகள், எலிகள், குருவிகள், தும்பிகள் - என குழந்தையும் வாழ்வை ருசிக்கத் தொடங்கியிருந்தான்.

தேவாவை இலங்கைக்கு திரும்பி வரச் சொன்னாள். இலங்கையிலே தங்கி விடலாமென்றாள். தேவா அதை ஏற்கவில்லை.

தான் பிரான்சில் செய்வது போன்றதொரு உத்தியோகம் இலங்கையில் கிடைக்காதென்றான். பிரான்சில் சம்பாதிப்பதில் கால்பங்கு கூட இலங்கையில் சம்பாதிக்க முடியாது என்றான். நிம்மி இன்னும் கொஞ்சக் காலம் இலங்கையில் இருந்தால் எல்லாம் சரியாகிவிடும் என்றான்.

அந்தக் கொஞ்சக் காலத்தில் அவள் பெயர் பரவத்தொடங்கியிருந்தது. அவள் பிறர் வாழ்வில் காட்டும் அக்கறை, குழந்தைகளை அரசிற்கு தொலைத்து விட்ட தாய்மாரை அவளை நோக்கி ஈர்க்கத் தொடங்கியிருந்தது.

நாதனும் தானும் மட்டக்களப்பார் வாழ்விலேயே ஒரு பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதாக நிம்மிக்குத் தோன்றியது. அவள் வாழ்வில் அர்த்தம் தெரிந்தது. பிரான்சிற்கு இன்று போவம், நாளை போவமென நாட்களோடி, இரண்டு வருடங்களும் கடந்து விட்டன.

தேவா பிரான்சிலும், நிம்மியும் குழந்தையும் மட்டக்களப்பிலுமாக வாழத் தொடங்கியதில் யாருக்குமே இஷ்டமில்லை. நிம்மியை தேவாவிடம் அனுப்ப ஒரே வழி, அவளை தனியே

வாழவிடுவதுதான் என நிம்மியின் குடும்பம் தீர்மானித்தது. நிம்மிக்கு நன்மை செய்வதாக நினைத்து, அவளை ஒதுக்கியது.

நிம்மிக்கும் நாதனுக்கும் வேலையில் ஆரம்பித்த உறவு, நெருக்கமடைந்து, அவர்கள் இருவரும் ஒன்றாக வாழத்தொடங்கினார்கள். குழந்தைக்கும் தேவா அந்நியனாகப் போய்விட்டதால், நாதனை தந்தை ஸ்தானத்தில் ஏற்றுக் கொள்வது இலகுவாயிற்று.

நிம்மியின் மனதிலோர் மூலையில், எதையோ எங்கோ தொலைத்து விட்டதாக ஓர் உணர்வு நிரந்தரமாகக் குடியேறியது. ஆனாலும் தொலைந்ததைத் தேடிப்போக வேண்டிய தேவையற்று, அவள் மனது வாழ்வால் நிறைந்திருந்தது.

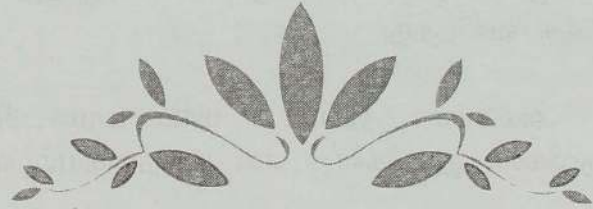

With best compliments from:

New Ananthaa Jewellers
22 kt Genuine Gold Jewellery
நியூ ஆனந்தா ஜீவலர்ஸ் சி.டி. காண்டி ஜெவெல்ரி
69/1, பஜார் வீதி, வவுனியா - 69/1, BAZAAR STREET, VAVUNIYA
☎ : 024-22096

With best compliments from:

வவுனியாவிலே பஸ் நிலையத்திற்கு அருகாமையில் உங்களுக்குத் தேவையான அனைத்து விதமான பலசரக்குப் பொருட்களையும் பெற்றுக் கொள்ள சிறந்த இடம்

Gokulan Stores

No. 19, Bus Stand,
Vavuniya

நேரம் நடுநிசியைத் தாண்டிக் கொண்டிருந்தது. எங்கும் ஒரே நிசப்தம். ஊரே உறக்கத்தில் ஆழ்ந்த போதும் கந்தையருக்கு மட்டும் தூக்கம் கண்களைத் தழுவ மறுத்தது. பாயில் புரண்டபடியே கடந்த கால நினைவுகளை அவர் மனம் அசை போட்டது. ஊரை விட்டு ஓடி வந்து இன்றுடன் ஒரு மாதமாகிவிட்டது. யாரும் இப்படி நடக்குமென்று எதிர்பார்க்கவில்லைத்தான். அதிகாலை சத்தம் கேட்க தொடங்கியதும் கையில் அகப்பட்டதைக் கொண்டு ஓடி வந்ததுதான். அடுத்த நாள் போகலாம் என்று நினைத்தவருக்கு இனிமேல் அந்தப்பக்கம் போக முடியாது வருமென்று கனவிலும் நினைக்கத் தோன்றவில்லை. மூத்தவன் குகன் படிக்கப் பேராதனை சென்று விட்டான். இளையவன் அவருடன் வந்தவன் தான். வந்ததிலிருந்து எப்பவும் ஒரே யோசனையாக இருப்பான். ஒரு நாள் “அப்பா என்னைத் தேட வேண்டாம்” என்று எழுதி வைத்துவிட்டுப் போனவன் பிறகு திரும்பி வரவில்லை. அன்றிலிருந்து வீட்டில் எப்பவும் ஒப்பாரிதான். ஓடி வந்த அவருடைய குடும்பத்திற்கு தற்காலிக புகலிடம் கொடுத்தது அந்த அகதிமுகாம். இடம்பெயர்ந்தாலும் தம்முடைய கௌரவத்தை விட்டுக் கொடுக்காத பெரிசுகள் முகாமினுள் அதிகாரம் செய்யத் தொடங்கினர். இளசுகள் எல்லாம் நாட்டுக்கு என்ன செய்யலாம் என்று யோசிக்காமல் நாலாவது குடிசையில் இருந்த தங்கையை ஆர் விழுத்துறது என்று தங்களுள் பந்தயம் கட்டிக்கொண்டிருந்தார்கள். ‘தமிழன் என்று சொல்லடா தலை நிமிர்ந்து நில்லடா’ என்ற வீரமொழியை இவர்களைப்பார்த்த பிறகு அவருக்கு சிறப்பானதாக தோன்றியது. “இவர்களை விட என்ற இளையவன் எவ்வளவு மேல்”! என்று எண்ணிய அவரின் சிந்தனையை அதிகாலைச் சேவலின் குரல் நிறுத்தியது.

படுக்கையை விட்டு எழுந்து பல் துலக்கி விட்டு அன்றைய காலைப் பத்திரிகையின் தலைப்பு முகத்தில் சந்தோச ரேகையைப் படர வைத்தது. உடனே “கமலம்! கமலம்!” என்று மனைவியை அழைத்து செய்தியைக் காட்டினார். “என்னப்பா இனி நாங்கள் அங்கை போகலாம் தானே?” என்று கமலம் கேட்ட போது, “ஓம் நாளைக்குப் போவோம்! வீட்டைப் பார்க்க ஆசையாயிருக்கு” என்றார். இதைச் சொன்னவருக்கு ஊர் ஞாபகம் மீண்டும் தலை தூக்கியது.

கந்தையர் பிறந்தது வளர்ந்தது எல்லாம் முருகனார் என்ற கிராமத்தில், படிப்பதற்கு என்று அவர் பள்ளிக்கூடம் போனது ஐந்தாம் வகுப்பு வரைக்கும்தான். அவருடைய சந்தையார் இறந்தவுடன் படிப்பதற்கு விடை கொடுத்தவர் இருந்த நிலத்தில் விவசாயம் செய்யத் தொடங்கினார். அவர் ஒரு கடுமையான உழைப்பாளியாக இருந்ததையால் குறுகிய காலத்தில் கல் வீடு கட்டுமளவுக்கு உயர்ந்தார். அவரின் நிலத்தில் விளையும் பயிர்களை தனது சொந்தக் குழந்தைகளைப் போல் பராமரிப்பார். மனைவியும் மகனும் அவருடைய விவசாயத்தில் உதவுவார்கள். கிடைக்கின்ற வருமானத்தில் ஒரு பகுதியை மூத்தவனின் படிப்பிற்கு அனுப்புவது வழமை. இளையவனுக்கு வீட்டுப்பற்றை விட நாட்டுப்பற்று அதிகம். ஊராருக்கு உதவுவதில் அவன் நேரம் போனபடியால் படிப்பை இடை நிறுத்தி தந்தைக்கு உதவத் தொடங்கி விட்டான். அவர் எவ்வளவு கூறியும் அவன் படிப்பை நிறுத்தி விட்டான். மூத்தவன் நன்கு படித்து பேராதனைப் பொறியியல் பீடத்திற்கு தெரிவானது அவருடைய குடும்பத்திற்கு மகிழ்ச்சி என்ற போதும் அவனைப் பிரிவது அவருக்கு முதலில் சற்று கடினமாகத்தான் இருந்தது. காலப் போக்கில் அது சரியாகி விட்டது.

ஊர் மத்தியில் இருந்த முருகன் கோவில் காரணமாகவே அவ்வூரை முருகனார் என்று அழைத்தனர். கோவில் பெரிதாக இல்லாவிடினும் ஊரார் எல்லோருக்கும் முருகன் மேல் பக்தி அதிகம். தந்தையார் அதிகாலை எழுந்து முருகனைத் தரிசித்து விட்டுத்தான் அவரின் நிலத்திற்குப் போவார். வருடந்தோறும் முருகனுக்கு 10 நாட்கள் திருவிழா நடக்கும். அப்போது ஊரே

களை கட்டும். இரவு முழுவதும் ஒரே பாட்டும் கூத்தும்தான். திருவிழாக் காலங்களில் இரவில் புராணக் கதைகள் மூலம் மக்களுக்கு அறிவு புகட்டப்படும். ஒரு முறை சினிமா பாட்டுக் கச்சேரி நடத்த அவ்வூர் பெடியள் முயன்ற போது அதைத் தடுத்தவர்களில் இவரும் ஒருவர் என்பதால் இவர் மீது பெடியளுக்கு கோபம். பள்ளிக்கூடம், வாசிகசாலை, தபாலகம் என்று அவரின் ஊராரும் மற்றைய ஊர்களைப் போல் வளர்ச்சியடையத் தொடங்கியபோது கிடுகு வேலி கட்டிய வீடுகள் எல்லாம் மதிலுக்கு மாறின போது அவருடைய வீடும் விதிவிலக்காகவில்லை. புறத்தோற்றம் மாறின போதும் தமிழரின் பண்பாடு மட்டும் மாறவில்லை. இந்த அமைதியான, ஆனந்தமான வாழ்க்கை அதிக காலம் நீடிக்கவில்லை என்பதை எண்ணியவரின் கண்களில் நீர் ததும்பியது.

இனப்பிரச்சினையின் கொடூரம் அந்த ஊரையும் விட்டு வைக்கவில்லை. தமிழனின் உரிமைகளைப் பறிக்கத் தொடங்கியவர்களின் சப்பாத்துக் கால்கள் சமாதனம் என்ற பேரில் அவரின் ஊருக்கும் நுழைந்தது. நித்திரைப் பாயில் உயிரை விட்டதுகள் எல்லாம் இரண்டெழுத்து முத்திரை குத்தப்பட்டது. ஆயுள் இருந்தவர்கள் எல்லாம் அகதிகளாயினர்.

திடீரென கேட்ட பறவைச் சத்தம் அனைவரைப் பதுங்கச் செய்தது. அடுத்துக் கேட்ட இடிச்சத்தத்தால் அவரின் சிந்தனை குழம்பியது. தெருவெல்லாம் ஒரே பதட்டம். மக்கள் அங்குமிங்கும் ஓடினர். அம்புலன்ஸ் வண்டிகளின் இரைச்சல் காதைப் பிளந்தது. கொஞ்ச நேரத்திற்குப் பிறகு, அந்த முகாமைச் சார்ந்த ஒரு இளக சம்பவத்தை நேரில் பார்த்த பெருமிதத்தில் குட்டிப் பிரசங்கம் ஒன்றை நடத்திக் கொண்டிருந்தது. “பறவை வந்து தாழ்ப் பறந்து முட்டை போட்டதண்ண! அதிலேயே ஐந்து பேர் சரி! கனபேருக்குக் காயம் நான் அருந்தப்பு” இதுதான் அவன் கூறியது. “கடவுளே ஏன் இப்படி அநியாயமாகச் சனத்தை சாகவிடுகிறாய்” என்று கடவுளை நொந்தவராக அவருடைய கொட்டிலுக்கு வந்தார். அன்று முழுக்க காலைச் சம்பவத்தை பற்றியே பேச்சு.

ஒருவாறு அடுத்த நாளும் வந்தது. வீட்டை நோக்கி அவரைப் போலப் புறப்பட்டவர்கள் எல்லாம் பாலத்திற்கு முன்னால் நெடுநேரம் நின்றார்கள். அவரும் அவருடைய குடும்பமும் கியூவில் இணைந்து கொண்டது. அவர்களின் மொழி தெரிந்ததுகள் நேரே போய் பந்தம் பிடித்து உள்ளே போய்விட்டனர். இதுகளைச் சொல்லிக் கொடுக்க எங்கட சனத்திற்குத் தேவையில்லை. கையில் வைக்க வேண்டியதை வைத்து காரியம் சாதித்து விடுவதில் கில்லாடிகள் அல்லவா! ஒருவாறு அவரின் முறையும் வந்தது. விசாரிப்புக்கள் பலமானதாகவே இருந்தது. ஒருவாறு எல்லாவற்றையும் முடித்து திறந்த வெளிச் சிறைச்சாலைக்குள் நுழைந்த அவரால் ஒன்றை இழந்ததை உணர முடிந்தது. வேறென்ன சுதந்திரத்தைத்தான். பச்சையுடையினரின் பார்வையில் பயம் இருந்ததா? சந்தேகம் இருந்ததா? என்பதை அவரால் அப்போது ஊகிக்க முடியவில்லை.

விடுவிக்கப்பட்ட பிரதேசத்திற்குள் (??) போன அவரால் சொந்த ஊரையடைய முடியவில்லை. அதியுயர் பாதுகாப்பு இடத்திற்கு அருகாமையில் இருந்தமையால் பின்னர் தான் போக முடியும் என்று கூறிவிட்டார்கள். அந்நிய நாட்டுக்குள் பிரவேசிப்பது போன்ற பிரமையை அவர்களின் நடவடிக்கை காட்டியது. எல்லோருக்கும் பதிவு அடையாள அட்டையும் வழங்கப்பட்டன. விதானையின் வேலையை பச்சையுடையதிகாரி செவ்வனே செய்தார். நாடுகள் பிடிபட்டவுடன் மக்கள் அடையும் துன்பங்கள் பற்றிப் புத்தகங்களில் படித்த அவருக்கு அவை இப்போது நேரில் பரீட்சார்த்தமாகக் காட்டப்பட்டன. “ஆண்டவனை மறந்தாலும் அடையாள அட்டையை மறக்காதே” என்ற புது மொழி தமிழனின் பழமொழியாக்கப்பட்டது. ஊரடங்கும் நேரம் தெரியாத ஊரெல்லாம் 7 மணிக்கெல்லாம் அடங்கி மயான அமைதியை ஏற்படுத்தியது. ஒரு இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்குப் போவதற்கும் அனுமதி அட்டை வழங்கப்பட்டது. கின்னஸ் புத்தகத்தில் போட வேண்டிய பல சாதனைகள் இங்கு இடம்பெற்றன. இதனால் தமிழன் பெருமையடைவான்

என்ற பொறாமைதான் போலும். உலக நாடுகளெல்லாம் சனத்தொகைக் கட்டுப்பாட்டைப் பற்றிப் பெரிதாக அலட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன. இங்கையெண்டால் எப்படிக்கட்டுப்படுத்துவது என்று செயல்முறையில் காட்டுகின்றார்கள். இதேயேன் ஒருவரும் கவனிக்கவில்லையென்று பலரிற்கு ஆச்சரியம்.

பஸ் ஓடாமல் இருந்த இடமெல்லாம் இப்போது பஸ் ஓடத்தொடங்கி விட்டது. ஒரு தடவை ரவுணுக்கு (Town) கந்தையர் பஸ்ஸில் புறப்பட்ட அவர் பல உடற் பயிற்சிகளைச் செய்து தன் உடல் ஆரோக்கியத்தை மேம்படுத்திக் கொள்ள வேண்டிவந்தது. ஏனெனில் நெடுக ஒரே இடத்தில் இராமல் இறங்கி ஏற பல இடங்களில் பயிற்சி வழங்கப்பட்டது. இறங்கி ஏறும் போது இளம் பொடியளுக்கு நிகராக ஓடி சீட்பிடிக்க வேண்டி இருந்ததால் ஓட்டப்பயிற்சியும் கிடைத்தது. இதைத்தான் “அரிசிப் பொரியொடு திருவாரூர்” என்பார்களே என்று எண்ணிக் கொண்டார்.

நாட்கள் நகர நகர இந்த வாழ்க்கை அவருக்கு பழகிப்போனது. ஒரு நாள் இலங்கை வானொலிச் செய்தியறிக்கையில் அவரின் ஊருக்கு மக்கள் சென்று பார்த்து வரலாம் என்று செய்தி கூறப்பட்டது. அதைக் கேட்டு விட்டு அவர் அடுத்த நாள் எல்லோரிடமும் விடைபெற்றுக் கொண்டு தமிழரின் தேசிய வாகனமான சைக்கிளில் ஊரை நோக்கி மிதித்தார். வழியெல்லாம் ஏதோ மைதானம் கட்ட வேண்டிய இடம் போல வெளியாக்கப்பட்டு இருந்தன. நிச்சயம் உலகின் மிகப்பெரிய கிரிக்கெட் மைதானத்தை இலங்கையில் கட்ட தீர்மானித்து விட்டினம் போல என்று எண்ணியவரின் கண்களை மூலையில் இருந்த மைல் கல் சரியான இடத்திற்குத் தான் வந்திருந்தார் என்பதை உறுதிப் படுத்தியது. தூரத்தில் தெரிந்த பச்சை மதிலில் அவருடைய கண்கள் ஓடியது. அவர் வீட்டு மதில் என்று அதில் இருந்த பெயர்ப்பலகை “குகபவனம்” உறுதிப்படுத்தினாலும் அவரால் நம்ப முடியவில்லை. ஏனெனில் வீட்டைக் காணவில்லை. ஒரு மண்மேடு தென்பட்டது. அதில் காகங்கள் ஏதோ இறந்த பிராணியைக் கொத்திக் கொண்டிருந்தது. கிட்டப் போன அவர் தன்னுடைய வீடு இருந்த இடம் தான் என்பதைக் கண்டுபிடித்த பிறகு “ஐயோ! என்ற வீடு” என்று கத்த அதே நேரம் தூரத்தில் அரைத்தாக்கத்தில் அடுத்த வீட்டில் பதுங்கியிருந்த பச்சையுடை “படபட” என்று அவரை நோக்கி சுட்டுத்தள்ளியது. அவரும் இரண்டெழுத்து முத்திரை குத்தப்பட்டு அடுத்த நாள் தலைப்புச் செய்தியாகிப் போனார். இழப்புக்கள் தொடரும்

(யாவும் கற்பனை)

நசருதீனுக்கு பிடித்த சொல்...!!

நசருதின் ஒரு பெண்ணை நீண்ட நாள் காதலித்தார். ஒரு நாள் அவளிடம்,

“ஒரே சொல்லால் நான் இந்த உலகத்தில் எல்லோரைக் காட்டிலும் சுகமுள்ள மனிதனாக ஆவேன்” என்றான்

“என்ன சொல் அது?” என்றாள் காதலி.

“நீ என்னைத் திருமணம் செய்து கொள்கிறாயா?”

“முடியாது” என்றாள் காதலி...

உடனே நசருதீன் ஆனந்தத்தில் குதித்து, “இதுதான் அந்தச் சொல்...” என்றார்!

சொப்பன அஸ்தம்பு

இ. மோகன், இறுதி வருடம், பொறியியற் பீடம்.

சில நேரங்களில் இந்த மாயச் சூழலில் கட்டுண்டு இருப்பது சிறந்த ஓர் ஆசானிடம் கல்வி கற்கும் அனுபவத்தை ஏற்படுத்துவதுண்டு. அதிலும் பல சமயங்களில் எமக்குப் பிடித்த பாடங்களை இனங்கண்டு புகட்டுவதில் இந்த ஆசானுக்கு நிகர் இவரேதான். இதன் விரிவுரையில் புத்தகங்கள் தேவையில்லை, எழுத்து வேலையில்லை, ஏன் பரீட்சை கூட இல்லை, வலி தெரியாது, மறு கேள்வி கேட்காது, சோர்வு ஏற்படுத்தாது பாடம் புகட்டும் இந்த மாயச் சூழலின் சேவை என்னைப் போல் பலருக்கும் பிடிப்பதில் ஆச்சரியமில்லை. எல்லோரும் இச் சூழலில் அகப்பட்டு இருந்தாலும் இப்போது என்னைப் போல் இச் சூழலிற்குள் இருந்து கொண்டே, இம் மாயச் சூழலை உணரும் உன்னத நிலையை எய்துவதென்பது, அரிதிலும் அரிது. சற்று நீண்ட காலமாக இவ்விடயத்துள் முழுகிக் கிடப்பதால் இந்த நிலையை எம்மால் அடைய முடிந்திருக்கலாம். இம்மோட்ச நிலையை எமக்கு அருளிய மாயச் சூழலே, என் இனிய நண்பனே, நீ வாழி! இது நாள் வரை நீ - போதித்த அனுபவ வாழ்க்கைப் பாடத்தின் அடுத்த அத்தியாயத்தை உன் எல்லையில்லா மாயத் திரையில் போதிப்பாயா?

நன்றி! என் ஆத்ம நண்பனே, முன் அலட்டல் - எழுத்தோட்டங்கள் இல்லா, இடைச் செருகல் - விளம்பரங்கள் இல்லா, ஜலதோஷ - அழகைச் சங்கிலிகள் இல்லா, மொத்தத்தில் மெகாத் தொடர்கள் போலல்லவா உன் கதை நேரத்தை ஆரம்பித்து விட்டாய். ஊன்றி அவதானிக்க நானும் தயார்.

-----*****-----

அது ஓர் நீண்ட ஊர்வலம்; ஆனால் உண்மையான ஊர்வலத்திலும் இது வேறுபட்டது. இதில் புரட்சி கோஷங்கள் இல்லை, பதாதைகள் இல்லை, நெறிப்படுத்த ஆட்களும் இல்லை. இது ஏறக்குறைய மௌனமாக நகர்கின்ற ஓர் ஊர்வலம். பதாதைகள் தாங்கி அலுத்துப் போனதால், மாற்றீடாக பெட்டிகள், படுக்கைகள், பயணப் பொதிகள், வளர்ப்பு நாய்கள் போன்றவை கால் நடையாக எடுத்துச் செல்லப்படும் ஊர்வலம். வகுப்புப் பேதமின்றி, கட்டமைப்பு நிர்வாகம் இன்றி தான்தோன்றித்தனத்தில் நகரும் ஊர்வலம்.

இயல்பாகவே நான் சற்று உயரமானவனாக இருந்தும் என்னால் எந்த சமுதாய நகர்வின் எல்லையைக் காண முடியவில்லை.

இவர்கள் எல்லாம் எங்கே போகின்றார்கள்?

நண்பா உனக்காவது விடை தெரியுமா?

ஓ! நீ தான் விடையும் சொல்லாது, கேள்வியும் கேட்காது பாடம் நடத்தும் வேறுபட்டவனாயிற்றே!

ஒரு வேளை அயலூர்ப் பண்டிகைக்கு ஊரே இடம் பெயரும் பண்டைய முறை போல் இதுவும் ஒன்றோ!

ஆம். அப்படித்தான் இருக்க வேண்டும். இவர்கள் மகா வித்தைக்காரர்கள். எதுவும் செய்வார்கள்.

அது சரி, இது என்ன கிழவனொருவன் தள்ளாடியபடி தன் துவிச் சக்கர வண்டியோடு என்னருகே வருகிறான். அதை நிலத்தில் சாய்த்து வைக்கிறானே!

அட ! கூட தானும் சாய்ந்து படுத்து விட்டானே! பாவம் நீண்ட தூரத்திலிருந்து வருகிறான் போலும். சற்று இளைப்பாறிச் செல்லட்டும்.

ஆ ! இது என்ன ஒரு தீய்ந்த வாடை, அதோடு மெல்லியதோர் சத்தம் இல்லை இல்லை அது ஊளை வெறி நாய்களின் ஊளை பிணம் தின்னும் வேட்டை நாய்களின் ஊளை.

அதுவும் இப்போ, அருகில் என்னருகில் ஐயோ, என் உடல் எங்கும் எரிகிறதே,

நண்பனே, என்னை விட்டு விலகுகிறாயா? வேண்டாம் ! வேண்டாம் ! வந்து விடு மீண்டும் வந்து விடு ஐயகோ ! என்ன பயங்கரம். அந்த நாய்கள், வெறி பிடித்த கண்களுடன் ஊர்வலத்திலிருந்து என்னை நோக்கி வருகிறதே ! என்னைச் சுற்றிச் சுற்றி வருகிறதே

நண்பனே ! என் உயிர் காதலனே ! என்னை விட்டுச் செல்லாதே ! இந்த நரகங்களுடன் என்னை விட்டு விடாதே ! என் பரம எதிரிகளான அந்த நாய்கள் நீ என்னை விட்டு விலகும் போதே தன் கொட்டத்தை காட்டுகின்றன. இவற்றிடம் இருந்து என்னைக் காப்பாற்று ! என் பழைய உலகை மீண்டும் எனக்குத் தா !

வந்து விட்டாய் மீண்டும் வந்துவிட்டாய் இப்போது தான் என் உயிர் எனக்கு மீண்டது. நன்றி நண்பா ! நன்றி !

இனி எந்த இடையூறும் இன்றி நான் அடுத்த அத்தியாயத்தைப் படிப்பேன்.

ஆருயிரே, நான் தயாராகி விட்டேன். தொடங்கு உன் அடுத்த அத்தியாயத்தை.

-----*****-----

அடர்ந்த புகை, கந்தக நெடி, உருக்கும் வெப்பம், வீழ்ந்து கிடக்கும் சைக்கிள், செதிலமாகிப் போன வீதியோரக் கடை, ஆங்காங்கே கிழிந்த துணிகள், பாதணிகள்,

ஒரு கணத்தில் அது நடந்து விட்டது. சில கணங்கள் நீடித்த அந்த மயான அமைதியைக் குலைத்தவாறு கத்தியபடி பாய்ந்து வரும் சிலர் புகை மண்டலத்துள், குப்புற வீழ்ந்து கிடக்கும், அந்த நடுத்தர வயது மனிதனை, அவர்கள் திருப்பிப் பார்க்கிறார்கள்.

கருகிய தலைமயிர் ஈரமாகிப் போன மேலாடை இதற்கு மேல் அவர்களால் எதையும் பார்க்க முடியவில்லை.

ஆனால் அந்தக் கண்களில் மட்டும், ஏதோ ஓர் இரகசியத்தை சொல்லத்துடிக்கும் அசைவு சீறிப் பாய்ந்த இவ்விழியே வரும் ஓர் வாகனம் நிறுத்தாமல் சென்றதால் அது அடித்து நிறுத்தப்படுகிறது. வெளியே இழுத்துப் போடப்படும் வாகன ஓட்டி..... கெஞ்சலையும் மீறி சில தரும் அடிகள் கணகதியில் அந்த நடுத்தரவயது மனிதன் வாகனத்துள் திணிக்கப்படுகின்றான். நின்ற சிலரும் வாகனத்தில் தொற்றிக் கொள்ள

வாகனம் பறக்கிறது.

இரண்டாம் முறையாக அந்த வயோதிப கடைக்காரன் வெளியே வந்து அந்த சிறுமி அருகில் செல்கிறான். அந்த வெய்யிலிலும், பிஞ்சுக் கால்களில், நிமிர்ந்து நிற்கும் அந்த சிறுமியின் வெறித்த பார்வை நீண்ட அந்த வீதியை நோக்கி.....

“பிள்ளை ! அப்பா இப்ப வந்திடுவார் உள்ள வந்திரன்” - இது கடைக்காரர். “அப்பா இதில்தான் நிக்கச் சொன்னவர்” - இது சிறுமி. “வீடு எங்க எண்டு சொல்லன், நான் கூட்டிக் கொண்டு போறன்.” - இது கிழவனின் ஆதங்கம். அப்பாவோட மட்டும் தான் போவன் “ - அந்தப் பிஞ்சின் ஆணித்தரமான பதில். முனகியவாறே கிழவன் மீண்டும் உள்ளே செல்கிறான்.

வாகனத்தில் இருந்து அவன் தள்ளுவண்டிக்கு மாற்றப்படுகிறான். சேர்ந்த சிறு கூட்டத்தை ஊடறுத்து, தாதியர் புடை சூழ, சிலரை இடித்துக் கொண்டும், வேகமாக உள்ளே செல்கிறது அந்த தள்ளுவண்டி.

கிழவன் என்ன நினைத்ததோ, மீண்டும் தள்ளாடி வெளியே வந்து. “ பிள்ள அப்பான்ற பேர் என்ன”

“சந்திரன்” தெருவைப் பார்த்தபடியே அந்தப் பிஞ்சு.

“எங்க போனவர்” விடாமல் கேட்டது பெரிசு.

“சைக்கிள் ஒட்ட”

சிறுமியின் அருகில் சப்பாணியிட்டு அமர்ந்தது, வெத்திலைப் பெட்டியை எடுத்தது, நிதானமாக வாயில் மென்றபடி, தன் இளமைக் கால லீலைகளை, சிறுமிக்கு இரை மீட்கத் தொடங்கியது.

அந்தப் பிஞ்சுக்கு, கிழவன் தெரியவில்லை, அதன் அலட்டல் தெரியவில்லை, எதுவுமே தெரியவில்லை. அந்த தூரத்து வீதியை தவிர.

அந்த வெள்ளைச் சட்டை மிடுக்கு ஆசாமி, மெதுவாகவே வந்து.

- தள்ளுவண்டியின் துணியை விலக்கிப் பார்த்தது.
- வாயைப் பிதுக்கியது.
- தன் குறிப்பேட்டில் ஏதோ கிறுக்கியது.
- கையை நீட்டி ஒரு புறத்தைக் காட்டியது
- விரைந்து சென்று தன் கை கழுவியது.

தள்ளு வண்டியும் தன் திசை மாறியது. அந்த ஒதுக்குப் புறத்தை நோக்கி !

வாயில் குதம்பிய சாற்றை எட்டுடித் துப்பி விட்டு சிறுமியை பார்த்தது அந்த கிழகு “அப்பா அடிப்பார் எண்டு பயப்பிடாமல் இங்கால வா பிள்ளை”

“அப்பா - அடிக்கமாட்டார்” - அசரீதி போல் சிறுமி

“அப்ப வெயிலுக்கு நிக்காம உள்ளுக்கு வாவன்”

“அப்பா சொன்னால் தான் வருவன்”

பெரிச அலுத்துக் கொண்டது. மீண்டும் இரை மீட்கத் தொடங்கியது.

அடுக்கடுக்காய்ப் பெட்டிகள் - குளோர். போம் வாசனை - குறட்டை விடும் அந்தத் தொப்பைக் காரன் - சில பெருஞ்சாளிகள். வேறுயாரும் அங்கு இல்லை. இருக்கவும் மாட்டார்கள். தள்ளு வண்டியின் பிரவேசத்தில், திடுக்கிட்ட தொப்பை, நெட்டி முறித்துக் விட்டு அலுப்பாக எழுந்தது.

- வண்டியில் மாட்டியிருந்த குறிப்பேட்டை இழுத்தெடுத்தது.
- பெருத்த கொட்டாவியோடு அதை வாசித்தது.
- தள்ளு வண்டியை எட்டி உதைத்தது.
- நீளமான ஓர் அழுக்குப் புத்தகத்தை திறந்தது.
- வெகுவாகப் போராடி ஓர் பழுப்பு ஒற்றையை தேடிப் பிடித்தது.
- திகதியையும், தொடர் இலக்கத்தையும் குறித்து விட்டு எழுதியது - “சந்திரன்”

-----*****-----

நண்பனே ! என் இரகசிய காதலனே! என்ன மெளனம்? பாடத்தில் லயித்து விட்டாயோ? ஆசிரியனே மனமுடைந்தால் எப்படி எல்லாம் கட்டுக்கதை தானே விட்டுவிடு தூர எறிந்து விடு.

ஆனால் - இது என்ன, மீண்டும் அதே ஊளைச் சத்தம் சில்லென்ற பேய்க்காற்று தூர் நாற்றம் என் உயிரே என்னை விட்டு விலகிப் போகாதே ! ஓடிவா ! வந்து என்னை அரவணை ! நண்பனே ! (மெளனம்) என் காதலனே ! (மெளனம்)

போய் விட்டாயா? நிரந்தரமாக போய் விட்டாயா? என் உடல் எங்கும் எரிகிறதே ! இந்த பேய்க் காற்று என்னை கொல்கிறதே. என்ன ! நான் எங்கு இருக்கிறேன் ?..... என்னுடன் பேசுவார் எவரும் இல்லையா ?..... இது என்ன ! எங்கும் வெறிச் சோடிக் கிடக்கிறதே ?

அப்போ இதுவரை நான் கண்டது எல்லாம் மாயமா ? வெறும் பொய்க் கதைகளா ஆமாம், அதோ அந்த உடைந்த கடைகள் கூரை இழந்த வீடுகள் இந்தப் பாழடைந்த வீதி தெரிகிறது !

எல்லாம் தெரிகிறது !

விழித்து விட்டேன் !

மீண்டு விட்டேன் !

கட்டுக் கதைகள் கூறி மோசம் செய்த அந்தத்துரோகியை துரத்தி விட்டேன் ! ஆனால்

ஆனால் இது என்ன, மீண்டும் அதே வாடை நாய்களின் ஊளை அதுவும் என்னருகே இருந்தல்லவா வருகிறது.

இது என்ன இந்த நாய்கள் என் காலடியில் சுற்றிச் சுற்றி சில எலும்புத்துண்டங்களை இழுக்கின்றன. ஓகோ ! அவற்றிலிருந்து தான் இந்த வாடை ! அருகே அருகே ஒரு துருப்பிடித்த துவிச்சக்கர வண்டி

இது இது அந்த மோசக்காரன் கூறிய கட்டுக் கதையில் வந்த அந்தக் கிழவனின் துவிச்சக்கர வண்டியல்லவா. அப்படியானால் இந்த எலும்புத் துண்டங்கள்

ஐயகோ ! இங்கு என்ன நடந்தது ? ஏன் இப்படி? அப்போ அந்தக் கட்டுக் கதைகளெல்லாம் மோசம் போனேனே ! இறைவா ! என்னை ஏமாற்றி விட்டாயே ! - இது இது கொலைகார உலகம் உயிர் கொல்லும் பிசாசுகளின் பூமி வேண்டாம் வேண்டாம்..... இந்த உலகமே வேண்டாம் ! இறைவா - இனியும் நீ எதற்கு ?

தோழர்களே ! ஏன் மௌனமாக இருக்கிறீர்கள், உங்களையும் அந்த மோசக்காரன் தன் குழலுக்குள் இழுத்து விட்டானோ?

நம்பாதீர்கள் ! அவனை நம்பாதீர்கள் ! வெளியே வாருங்கள் !

இது என்ன; பாரிய வெடிச் சத்தம் தீப்பிழம்பு என் உடல் பற்றி எரிகிறதே நல்லது நான் போகிறேன் இந்த உலகை விட்டு போகிறேன் எனக்கென்றொரு உலகை திருஷ்டிக்க, அங்கு போகிறேன். விடை கொடுங்கள் நண்பர்களே !

குறிப்பு: அந்தப் பனை வடலிகள் நடுவே முறிந்து வீழ்ந்தது.

மதுளா என் மாதுளா

ந. சந்திரிக்கா, இறுதி வருடம், மிருக வைத்திய பீடம்.

“மைதிலி.....” மதுளாவின் குரல் என்னருகில் கேட்பது போல், திடுக்கிட்டு கண்விழித்தேன். எதிரே சிறிய நான்கு சட்டத்தினுள் சிரித்த அவள் ‘என்ன பயந்திட்டியா?’ என்று கேட்பது போன்ற பிரமை. கடந்த இரண்டு இரவுகளாய்த்தான் அவள் போன பின் தனியே தங்கத் தொடங்கியிருக்கின்றேன். யாரோ என்னை தொடர்ந்து கவனிப்பது போன்ற உணர்வும் இரவின் அமைதியும் என் இதயத்துடிப்பை அதிகப்படுத்துவதாய் என் உணர்வுகள் எனக்கே அந்நியமாய் தோன்றியது. என் உயிர்த் தோழியாய் இருந்தவள்; கடந்த ஏழு நாட்களாக என்னால் ஜீரணிக்க முடியாத இழப்பைத் தந்து என்னை விட்டுச் சென்றவள்; கடைசி 48 மணித்தியாலமாக இரவின் தனிமையில் என்னை பயப்படுத்துபவள்.

பேசாமல் எழுந்து சென்று அவளின் புகைப்படத்தை எடுத்து மேஜை இழுப்பறையில் போட்டேன். இதே போல் அவள் நினைவுகளையும் மறக்க முடியுமாயின் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும். அவளின் இழப்பின் துயரத்தை விட என் மன அமைதியின் தேடலே மேலோங்கி நின்றது.

படுக்கையை நோக்கி திரும்ப எத்தனிக்கையில்தான் கண்ணில் பட்டது அவளின் டயறி. செய்வது சரியா, தவறா என்று மூளை யோசிக்க முன் கைகள் தன்னிச்சையாய் அதைப் புரட்டத் தொடங்கியது. 2000 ம் ஆண்டில் 7 நாட்களே எழுதப்பட்ட டயறி. அதற்கு மேல் வாழத்தான் அவள் கொடுத்து வைக்கவில்லையே. மெதுவாக என் கண்கள் அவளின் மணியான எழுத்துக்களின் பதியத் தொடங்கியது.

Saturday 01.01.2000

இந்த ஆண்டுடன் என்னுடைய பல்கலைக்கழக படிப்பு முடியப் போகிறது. மீண்டும் அம்மாவுடன் முல்லைத்தீவில் வாழப்போகும் நினைவே எத்தனை உவப்பாய் இருக்கின்றது. அப்பாவின் நினைவுகளை சுமக்கும் அந்த குடிசையில் உனக்கு நானும் எனக்கு நீயுமாய் அம்மா, நாட்களை எண்ணிக் கொண்டிரு, நான் வரப் போகும் நாள் தொலைவில் இல்லை. அம்மா நான் பழைய மாதுளா இல்லை. ஷெல் பட்டு இறந்த என் அப்பாவின் சாவிற்கு காரணமானவர்களை பழிவாங்கும் வெறி என்னிடம் இல்லை. ‘எய்தவன் இருக்க அம்பை நோவானேன்’ எனக்கு வேண்டியதெல்லாம் நீ என்னை கஷ்டப்பட்டு வயலில் வேலை செய்து படிப்பித்ததற்கு உன்னை நான் இனியாவது கஷ்டப்படாமல் காப்பாற்ற வேண்டும். பெரும்பாலான தமிழன் போல் நானும் இன்று ஒரு சுயனலவாதி.

* இந்த பல்கலைக்கழக வாழ்வின் இறுதி நாட்களை ஒவ்வொரு நிமிடமும் அனுபவித்துப் போக்க வேண்டும்.

Sunday 02.01.2000

வன்னிப்பாதை மூடப்பட்டுவிட்டதாம். இனி இந்த மாதக் காசு 500/=வும் அம்மாவிடம் இருந்து வராது. Pola 20ம் திகதிக்குப் பின்தான் வரும். போன மாதம் Going down என்ற பெயரில் பாழாய்ப் போன பெடியங்கள் குடிப்பதற்கு 500/= தண்டம். பாதுகாப்பு நிதிக்கு 200/= (யாரை யார் பாதுகாக்க?) Prof முடிக்காது விட்ட புகுதி Photocopy எடுத்து படிக்க 350/= இன்னும் 20 நாட்களை எப்படி 200/= இல் கடத்துவது.

ஒரு நாள் செலவு Bun + tea - 7/=, Lunch - 10/=, பாண் + சம்பல் - 5/=, total 22/

=. இத்துடன் Bus காசு 10.00 இன்று Bus காசை மிச்சம் பிடிக்க நடந்தது கால் வேற நோகின்றது. யாரிடம் காசு வாங்கலாம் ? மைதிலியிடம் கேட்கலாமா? Pola வந்தவடன் தருவதாகச் சொல்லி

Monday 03.01.2000

Faculty இல் இன்று வந்த notice ஐ நினைக்க அழகை அழகையாக வருகின்றது. என்னுடைய Group பெடியன் ஒருத்தனுடன் என்னை இணைத்து எழுதி அவன் trip இற்கு வராததால்தான் நான் வரவில்லை என்றும், நானும் அவனும் அன்று Faculty Library இல் என்ன சேர்ந்து படித்தோம் என்றும் கேள்வி எழுப்பி யாரோ ஒரு பரதேசி notice board இல் போட்டிருந்தான். இதைப் பைரவன் பார்த்தால் என்ன நினைப்பான் 'ச்சே' எனக்கு என்ன வந்துவிட்டது ? நூற்றைம்பது பேர் பார்க்கின்ற Notice Board இல் அவன் பார்த்தான் என்று ஏன் நான் கவலைப் பட வேண்டும்?

* இன்று அம்மாவின் ஒரு மாதத்திற்கு முதல் எழுதிய கடிதம் கிடைத்தது. எங்கள் வசந்தமாளிகையின் ஒரு அறையிலும் ஒழுக்காம். நான் வரமுதல் திருத்த வேண்டுமாம். பதில் போடவில்லை. அது ஆடியாடி போகமுதல் நான் போய்விடுவேன்.

Tuesday 04.01.2000

3rd year result ஒரு மாதிரி வாறகிழமை வருகின்றதாம். பெடியன்கள் வேண்டும் என்று எனக்குத் தான் computer special இல் 1st class என்று கதை கட்டி விட்டு விட்டான்கள். பைரவன் கூட serious ஆக வந்து wish பண்ணினான். கடவுளே இவன்களின்ர வாயை அடைக்கவாவது எனக்கு 1st class வர வேண்டும். Atleast பைரவன் wish பண்ணியதற்காவது,

* மைதிலியிடம் 500/= கடன் வாங்கினேன். கடவுளே புதிதாக ஏதும் செலவு வைத்துவிடாதே, Please !!!!!

Wednes day 05. 01. 2000

என்ர Unior பெடியன், ராசம் மாமியின் 16 வயது மகன் 'பொம்மர்' போட்ட குண்டில் செத்துப்போனதாக வந்து தகவல் சொன்னான். கேட்டதில் இருந்து மனம் ஒரு நிலையில் இல்லை. அநியாயச் சாவு. ஏதும் சாதிக்காமல் இளவயதில் யாருக்கும் உபயோகமில்லாமல் போய்விட்டான். உரிமைகளுக்காக போராட துணிவு இல்லாவிடிலும் atleast இந்த அநியாயங்களை வெளியில் சொல்லவாவது துணிவு இருக்க வேண்டும். பரமசிவன் கழுத்தில் இருக்கேக்கதான் பாம்புக்கு கருடனைப் பார்த்து கேள்வி கேட்க முடியும். இப்ப பாம்பு என்று காட்டிக் கொள்ளாமல் இருப்பதே பெரிய புத்திசாலித்தனம்.

எங்கன்ட இடத்திலும் சண்டை வரும் போல் இருக்கு. அம்மா என்ன கஷ்டப்படப் போறாவோ, நான் இங்கு சுகமாக படிப்பு என்ற போர்வையில் காலத்தை கடத்திறேன்.

Thurs day 06. 01. 2000

இன்று எங்கள் Junior Batch boys 3 பேரை dismiss பண்ணியிருக்கு. புதிய மாணவர்களை 'ராகிங்' பண்ணியதற்காக. வாற கிழமை அதுக்கு எங்கட பெடியன் strike பண்ணப் போயினமாம், எனக்கு இவங்களை நினைக்க எரிச்சல் வருகின்றது. இப்ப நாங்க இருக்கின்ற நிலமையில் இது ஒரு கேடா? சகோதர இனம், இவன்கள் ஆயுதப் பயிற்சி எடுத்த இரண்டு எழுத்தார் என்று கதைக்கினமாம். இவன்களின்ர நடவடிக்கை அவன்களின்ர தியாகத்தையும் எல்லோ கொச்சைப்படுத்துகின்றது. எத்தனை தரம் பட்டாலும் இவன்களிற்குப் புத்தி வராது. அம்மா, அப்பா, குடும்பமே பங்கருக்குள்ள சோற்றுக்குள்ள மண் கொட்டக் கொட்ட சாப்பிடேக்க

இவங்கள் பொடியளுக்கு சோற்றில தண்ணி ஊத்திக் கொடுத்து அவங்களை அழ வைத்து பல்லிழிக்கின்றார்கள். இந்த வக்ர புத்தியை எப்ப கைவிடுகின்றாங்களோ அன்றைக்குத்தான் தமிழ்ச்சனத்தினர் மரியாதை பல்கலைக் கழகங்களில நிலைக்கும்.

Fri day 07. 01. 20

“Happy B.Day to Bahi” என்னைத் தவிர எல்லோரும் இன்று பகிரதன் வீட்டுப் Party இல் இருப்பினம். தனியேவேறு சந்தித்து “மாதுளா நீங்கள் கட்டாயம் பின்னேர party க்கு வீட்டிற்கு வர வேண்டும். உங்களை வீட்டாக்களுக்கு அறிமுகப் படுத்தத்தான் இந்த ஏற்பாடே” கூறியவன் என் பதிலுக்கு காத்திராமல் போய்விட்டான். ‘உங்களை’ என்ற வார்த்தை எனக்கு மட்டுந்தான் பொருத்தமா? இல்லை மற்றவர்களிடமும் இதே சொல்லியிருப்பானா? யோசிக்க, யோசிக்க மண்டை வெடிக்கும் போலிருக்கின்றது. இருக்கிற காசில் பெறுமதியான present வாங்க முடியாமல் தான் நான் போகவில்லை என்று யாருக்கும் தெரியாது. “ம் அவ சாதாரண மனிசி இல்லேடா சந்நியாசி” என்று வழமை போல் என் வராமைக்கான காரணம் கூறப்பட்டிருக்கும். “நான் ஐடமல்ல, உண்மையில் முடம்” ச்ச..... இந்த Pola வெள்ளை வந்து தொலைக்கக் கூடாதா

இளமை + தனிமை + வறுமை = கொடுமை

8ம் நாள் இருந்திருந்தால் என்ன எழுதியிருப்பாள்? மெதுவாக டயறியை முடிவிட்டு படுக்கையில் விழுந்து கண்ணை முடியதும், கண்ணுக்குள் அன்றைய விபத்தின் கோரக்காட்சி கொழும்பு பல்கலைக் கழகமே வந்து திகைத்து நின்ற காட்சி இரத்த வெள்ளத்தில் மதுளா, கையில் இருந்த பாண் பார்சல் இரத்தத்தில் ஊறி 1/4 இறாத்தல் 1/2 இறாத்தலாய். ஒரு சில கணநேரம்தான் அந்த அமைதி, அடுத்த நிமிடமே பஸ் சிங்கள தமிழ் மாணவர்களால் கொழுத்தப்பட்டு பாதையெல்லாம் தடுக்கப்பட்டு ஒரே அல்லோலகல்லோலம். அவளது Body யை பாரமேற்று அரும்பாடுபட்டு ICRC மூலம் முல்லைத் தீவிற்கு பெடியங்கள் அனுப்பி வைத்தனர். கையில் காசிருந்தால் அந்த நடையை அவள் தவிர்த்திருப்பாள். பணம் வர தடையாய் இருந்த பாதை அவள் பிணம் போகத் தடையில்லை. ஓ இங்க வாழ்வை விட சாவு தான் முக்கியம். இது பாவபூமி.

22ம் திகதி வந்த Pola 1250/= காசு திருப்பி அனுப்பப்பட்ட போது, இது ஒரு துப்பாக்கிக் குண்டிற்காய் செலவழிக்கப்படப் போவதை தவிர்க்கவாவது அவள் வாழ்ந்திருக்கலாம் என்று தோன்றியது.

பரீட்சை நெருங்குகின்றதே என்ற பயம் வந்தபோதும் என்னால் படிக்க முடியவில்லை. இந்த வளாகத்தில் எங்கு திரும்பினாலும் ஓர் அனுதாபக் கவிதையுடன் மாதுளாவின் சிரித்த முகம் மற்றவர்களின் கண்ணுக்கு சுவரில் உள்ள அந்த புகைப்படத்துடனான கவிதைக்கும் சுவரின் பூச்சிற்கும் வேறுபாடு தெரியவில்லை. சம்பவம் நடந்து அடுத்தடுத்த நாட்களில் அவை அச்சடிக்கப்பட்ட வேகமோ ஓட்டப்பட்ட வேகமோ இன்றில்லை. நான் மட்டும் ஒவ்வொரு நாளும் அதை புதிதாய்ப் பார்க்கின்றேன். இந்தப் பூமியில் நான் மட்டும் இறந்த காலத்தில் இருக்க பலர் நிகழ் காலத்திலும் ஒரு சிலர் எதிர் காலத்திலும் இருக்கின்றார்கள்.....

“எடியேய் மைதிலி என்ன இந்த சுவரைப் போய் மோந்து பார்த்துக் கொண்டு நிக்கிற, எத்தனை தரம் கூப்பிடுறது” என்ன என்பது போல் நிமிர்ந்து பார்த்தேன். “நாங்க Hitch party இற்குப் போறம் நீ வரயில்லையே.....” யார்ட் hitch party?” - இது நான், “வேற யார் பகிரதன்டதான் நேற்று இரவு தானே Bucketing நடந்தது, நீ எந்த உலகத்தில இருக்கிற, நான் உனக்கு கதிரை எடுத்து வைக்கிறன் கெதியாய் வா “ அவள் உற்சாகத்தில் கத்திக் கொண்டு “கண்டினை” நோக்கிப் போனாள். என்னையறியாமல் மாதுளாவின் சிரித்த முகம் என் கண்முன்னே வந்து நின்றது. கனத்த மனத்துடன் Library யை நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினேன்.

இதுதான் உண்மை

மா. ரூபவதன், தமிழ் விசேடதுறை இரண்டாம் வருடம், கலைப்பீடம்.

மங்களகரமான இளமஞ்சளில் மெல்லிய சிவப்புக் கோடு விழுந்த சேட், தீக்குச்சி முனையால் நெற்றியில் சிறுபொட்டு; மிக அழகாக ஆடையணிகலன்களுடன், திருமண வீட்டிற்குப் போவதுபோல், தமிழ்ப்பண்பாட்டில் பூங்கா வாசலில் நிற்கிறான் கணேஷ்.

அவனது சரித்திரத்தில் பாடசாலைக்கோ, வேறு வகுப்புக்களுக்கோ ஏன் விரிவுரைக்கு ஒருநாளாவது இவ்வளவு நேரகாலத்துடன் வந்தது கிடையாது.

அகத்தில் உள்ளது முகத்தில் வடிகிறது! என்றுமில்லாத ஆனந்தக் கோலம்? நிமிடத்திற்கு மூன்றுதரம் தன்னைக் கீழிருந்து மேலாகச் சரிபார்த்துக் கொள்கிறான். இடையே மற்றவர்கள் தன்னைப் பார்க்கிறார்களா என்று, மற்றவர்களை சுற்றும் முற்றும் பார்க்கிறான். அப்படி என்ன விசேடம்?

காற்சட்டைப்பைக்குள் இருந்த சீப்பை எடுத்து வாரிக்கொண்டே “என்ன ஒன்பது மணிக்கு சரியா வாரன் எண்டாள் 9.15 ஆகியும் இன்னும்—— முதன்நாள்—— அதுவும் முடிவுசொல்ல வரவளிடம் கொஞ்சம் வெட்கம் இருக்கும்தானே——” என்று தனது மனத்திற்கு பதில்கூறுகிறான். இருந்தும் கோபப்படும் மனதுக்கு “அவள் ஒன்பதரைக்கு வந்திருவாள்” என்கிறான். உதட்டில் புன்சிரிப்பு.

மூளை பல வினாக்களை ஆயத்தப்படுத்துகின்றது. கண்கள் பயிற்சி எடுக்கின்றன. இப்படி——

“கண்ணாடிய கண்ணாடிய ——”

“பேர்—— பேர்——”

“அப்பிளப்பிள்—— நாரநார——”

திரென்று நித்திரையில் இருப்பவன் திடுக்கிட்டதுபோல் திடுக்கிடுகிறான். நேரம் ஒன்பது இருபது.

ரோஸ் நிற ரீசேட்; ஆளுக்கேற்ற நிறத்தில் கட்டைப் பாவாடை; கறுப்பு நிறம்; படிப்பவர்கள்போல் தோளில் ஒரு பாக்; கையில் ஒரு சொக்கலேற் கண்டோஸ்; அத்தனையுடனும் கம்பன் கண்டசீதைபோல புகழேந்தி கண்ட தமயந்தி போல வந்தாள்.

கையில் இருந்த கண்டோலை அவனுக்குக் கொடுத்தாள். மறுகையை அவனுடைய கைக்குள் சேர்த்து மலையிறங்குபவர்கள் பிடித்தாற்போல இறுகப்பற்றிக்கொண்டு ஏதோ கனிமொழிகள் பேசியபடி வாயிலில் நுழைவுச் சீட்டை எடுத்துக்கொண்டு சொர்க்கத்திற்குள் போனார்கள்.

“இவங்கமாதிரிப் பிறந்திருக்கணும் ——”

மனம் பல கனவுகளைக் கணத்திற் கண்டது. மூளை தட்டி எழுப்புகிறது திரென்று தூரத்தில் நோக்கினான். தமிழ்ச்சாயலுடன் நாலைந்து வருகின்றன. “வருகுதோ? சீ—— தனியத்தானே வாறன் எண்டவள்” சமாளித்துக்கொண்டு வாசற்பக்கம் திரும்பிப் பார்க்கிறான். வாசுகி இரண்டு நுழைவுச்சீட்டை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறாள் பெருமூச்சு—— நெருங்கினான்.

“எதால வந்தனீர்—— கேக்கைவிட “சொவ்ரான” குரலில்

“பஸ்ஸில வந்தனான். அவன் அங்கால தள்ளி இறக்கிவிட்டான் போட்டிக்கு ஒருவன் சனத்தப் பற்றிப் பார்க்கிறானே”

“அதுசரி என்ன பாக்கில?”

“புக்ஸ்”

“ஏன்?”

“றுாமில் இருக்கிறதுகள் டவுப்படுங்கள் அதுதான்.”

கதைத்தபடி நூழைவாயிலைக் கடந்து உள்ளே போகின்றனர். சுற்றுமுற்றும் நிற்பவர்களின் பார்வை அவ்வளவாய் சரியில்லை. அவளின் அணிகலன்கள் இனங்காட்டுகின்றன. “இவர்களும் இப்ப இப்படியாகிவிட்டார்களே” என்று சிலர் பிரடியில் விரல். “கம்பஸ் போல” என்று சிலர் சமாதானம். இத்தனையும் கடந்து உள்ளே சென்றுவிட்டனர். மரத்தடிகளில் காதற்பறவைகள் சில நிற்கின்றன. சில இருக்கின்றன சில —————

வளர்த்த நாய் முகத்தைப் பார்ப்பதுபோல் இருவரும் நடந்து சிறிதுதூரம் சென்றுவிட்டனர். மூங்கில் மரக்கூட்டம். கீழே ஒரு சீமெந்து இருக்கை.

“இதில் இருப்பமா?”

“ம் ———”

ஒற்றைக் கொம்பிற்கும் ளகரத்திற்கும் உள்ள உறவுபோல் அமர்ந்தனர். “புதுப்பழக்கம்”. கலாசாரம் விடாதுதானே. எதைப் பேசுவது? எப்படிப் பேசுவது? யார் ஆரம்பிப்பது ஒரே குழப்பம். நேரம் பத்துமணி.

“என்ன ஒன்றும் பேசாமல் ——— ம் ——— ஆண்கள்தான் எதையும் ஆரம்பிக்க வேணும் என்ன? இதை எல்லாரும் வழக்கமாக்கிவிடங்க ” மெளனம் ——— புருவங்கள் மேலெழ ஒரு பார்வை. மீண்டும் நிலம். “பன்னிரண்டுக்கு கொம்பியூட்டர் கிளாஸ் இருக்கு.”

சொல்லுவது எப்படி? பெண்கள் கனக்கக் கதைக்கக் கூடாது. கதைத்தால் வாய்காரி, பெண்கள் சிரிச்சாப் போச்சு அதுக்குப் புதுப்பெயர் ஒருபுறம். எதுக்கும் பெண்களே காரணம். ஆவதும் பெண்ணால் அழிவதும் பெண்ணால். எந்தவொரு ஆணின் வெற்றிக்குப் பின்னால் ஒரு பெண்ணிருப்பாள் போன்ற ‘பொன்மொழிகள்’ அவர்களைச் சுற்றி இருக்கும்போது உலகத்தில நிமிடத்துக்கு ஒருமாதிரி நடக்க வேண்டியிருக்கு. ஆனால் இவள் அப்படிப்பட்டவள் அல்லள். எதையும் நேரடியாகவும் சுருக்கமாகவும் சற்று விளக்கமாகவும் கூறக்கூடியவள்; துணிகிறாள்.

“உங்களோட நிறையக் கதைக்கவேணும் ——— திடீரென்று கேட்டதால் நான் கனக்க யோசிக்க வேண்டியிருந்தது ———. ஆனாலும் ஒரு முடிவோடதான் வந்திருக்கிறன்.”

“என்ன எங்களுக்க என்ன ஒளிவு ‘ஓப்பி’ னாப் பேசலாம்.”

“நாங்க 3rd year வரைக்கும் ஒண்டாப் படிக்கிறம். நல்லாப் பழகினம். எனக்கு உங்கள் நல்லாத் தெரியும். உங்களுக்கும் என்ன, என்னட குடும்பத்த இப்படி எல்லாம் அறிந்தவர்கள். இதுவரைக்கும் நான் யாரையும் காதலித்ததில்லை. இனியும் ——— ” பெருமூச்செறிந்து முகத்தைப் பார்க்கிறாள்.

“அப்ப ———” சிறுகோபம் மனதுள் ஏக்கம் கண்களில் தெரிகிறது.

“நான் ——— உங்களைக் காதலிக்க முடியாது ———” குரல் வந்தும் வராமலும்.

“ஏன் ——— என்னப் பிடிக்கலையா? ———” வீதியோரப் பிச்சைக்காரன் போல ஒருகுரல். “யார் சொன்னாங்க இப்பதானே சொன்னேன் உங்கள் ரொம்பப் பிடிச்சிருக்கு.” “அப்ப ஏன்?”

“யாரும் கேட்டாங்களோ? இல்லாட்டி நான் யாரையும் காதலிப்பதாக யாரும்

சொன்னாங்களோ? நான் யாரையும் காதலிக்கவில்லையே. எல்லாரோடும் “ஓவராப்” பழகிறத நினைச்சு — சீ இவள் ‘கம்பஸ் பிள்ள’, அப்படி நினைக்கமாட்டாள்” மனம் அங்கலாய்க்கிறது.

முகத்தைப் பார்த்து— “இங்க —” திடுக்கிடுகின்றான்

“காதல் புனிதமானது என்று சொல்லுறாங்க. உண்மைதான். ஆனால் அது ஆளுக்கு, இடத்துக்கு, கலாசாரத்துக்கு தக்கதாக மாறுகிறது. நான் என்ன செல்லவாறன் என்று விளங்கும்.”

“என்ன அர்த்தமில்லாமல் பேசுகிறீர்.” சிறு சினத்துடன்—

“உங்களுக்கு மட்டுமல்ல எல்லாருக்கும் நான் சொன்னது அர்த்தமில்லாமல் தான் விளங்கும். அதுக்கு கண்ணில்ல. ஆனால் மற்றவங்களுக்கு கண்ணிருக்கு.”

“என்ன வாசுகி? புரியும்படியாச் சொல்”

“நானும் நீங்களும் காதலிச்சாலும் உலகம் அதை ஏற்காது.”

“மற்றவ ஏற்காட்டி நமக்கென்ன—”

யார் இப்போ தனக்காக வாழ்கிறான்? எதை எடுத்தாலும் மற்றவங்கள் என்ன நினைப்பாங்கள் என்று மற்றவர்களுக்கு தங்கள் வாழ்க்கையை “அர்ப்பணித்தவர்கள்” பலர் அது எவருக்கும் புரியவில்லை. புரியாது. “உங்க அம்மா அப்பா” கண்ணோடு கண் மோதுகின்றது.

“அம்மா அப்பா ஏற்பாங்கதானே. நான் ஒரேபிள்ளை. எனது காதலுக்கு தடையாக இருப்பாங்களா? தடை செய்தா— சீ அப்படி இருக்க மாட்டாங்க. இருந்தா ஒருமாதிரிச் சமாளிக்கலாம். அம்மாதானே நல்லா சினிமாப்படம் பார்ப்பா. அவ எப்படியும் ஒமெண்ணுவா. இவளேன் அத யோசிக்கிறாள்.” தெளிகிறான்.

“அவங்க ஏற்பாங்க—”

“அத நீங்க சொல்லிநீங்க. நீங்க யாழ்ப்பாணம். எங்களுக்கும் உங்—”

கைகாட்டி மறிக்கிறான்.

“நீ ஏன் அப்படிப் பிரிச்சுப் பார்க்கிறாய். நாங்க அப்படியா பழகினம்.”

“பழகிறது வேற. காதல் வேற. காதல் என்பது திருமணத்தில் முடியவேணும்.”

“நான் உன்ன கல்யாணம் கட்டத்தான் கேட்கிறன்”

“அதுதான் உங்கட அம்மா அப்பா ஒத்துக்குவாங்களா?”

என்ன இவள் ஒரே கேள்வியைக் கேட்கிறாளே?

“ஒத்துக்காட்டி என்ன. நாம எங்கயாவது தனிய வாழலாம்தானே—?”

“தனியா வாழலா நாம் பிறந்தம்? அதுக்கா எங்கள் அவங்க வளர்த்து படிப்பிச்சு, ஆளாக்கினாங்க. நாங்க படிச்சவங்க, கொஞ்சம் யோசிச்சு நடக்க வேணும்.”

எங்கும் பேரமைதி. ஊசிவிழுவது கேட்கும். மனதில் ஊசி குத்துவதும் தெரிகிறது. பலர் இதை யோசிப்பதில்லை. இவளின் மனதில் ஏதோ ஓர் உண்மை தெரிகிறது. கிட்டத்தட்ட இவள் உண்மையையே எப்போதும் எதிர்ப்பார்ப்பவள். பெண்புத்தி பின்புத்தி என்பது மலையேறிவிட்டது. இதுவும் உண்மை. கண்டதும் காதல். காதலுக்கு சாதியில்லை. இனமத பேதமில்ல, சீர்வரிசை இல்லை என்பதெல்லாம் யதார்த்தத்தில் ஒருவீதமே. முழுவிதமாவதற்கு இவள்போல் பலர் உலகத்தைப் படிக்க வேண்டும்.

“இறுதிமுடிவு” அவசரம் போல்.

“அம்மா அப்பாவோட விரும்பத்துடன் காதலிப்பம்”

“விரும்பம்தானே”

“நிச்சயமாக”

“நீ எனக்கு இல்லையெண்டா ———”

“என்ன சாகப்போறீங்களா? இதெல்லாம் பொய். அது முட்டாள்களது அறிவு. நீங்கள் செய்தால் படித்த முட்டாள். தோல்விக்கு இதுதான் முடிவென்றால் உலகில் மனிதரில்லை——”

இன்னும் ஏராளம் சொல்ல நினைக்கிறாள்.

இருவரும் பூமாதேவிக்கு அரைநிமிடம் மௌன அஞ்சலி.
நேரம் 11 மணி. மனதில் தெளிவுடன் முடிவெடுக்கின்றனர்.
“சரி போவம்”

மௌனம். “நான் ஏதும் கூடக் கதச்சிட்டனே——” “சி— என்னப்போல பலர் இத இன்னும் அறியாமலே செத்துப் போறாங்கள். பொய்யுடம்போட. பலபேர் வாழ்ந்து இப்பதான் தெரிகிறது. நான் எதற்கும் நல்ல முடிவோட வாறன்——” வாறன்—— என்று கூறியபடி எந்தவித வாட்டமும் இன்றிப் போகிறான் கணேஷ். கைகாட்டுகிறாள் கலக்கமின்றி வாசுகி.

With best compliments from:

வவுனியாவிலே பஸ்
நிலையத்திற்கு அருகாமையில்
உங்களுக்குத் தேவையான
அனைத்து விதமான பலசரக்குப்
பொருட்களையும் மலிவு விலையில்
பெற்றுக் கொள்ள சிறந்த இடம்

**ஆதி வினாயகர்
ஸ்ரோர்ஸ்**

இல. 18, பஸ்நிலையம்
வவுனியா.

With best compliments from:

கிரி எண்டபிரைசஸ்

இல. 7, பஸ் நிலையம்
வவுனியா

சகலவித அழகு சாதனப்
பொருட்கள், அன்பளிப்புப்
பொருட்கள், பாடசாலை
உபகரணங்களைப் பெற்றுக்
கொள்ள சிறந்த இடம்

Giri Enterprises

No. 7, Bus Stand Complex,

காலிங்கராயர் (1764-1848) ஒரு அந்முகம்

பேராசிரியர் இரா.வை. கனகரத்தினம், தமிழ்த்துறை (இந்துப்பண்பாடு).

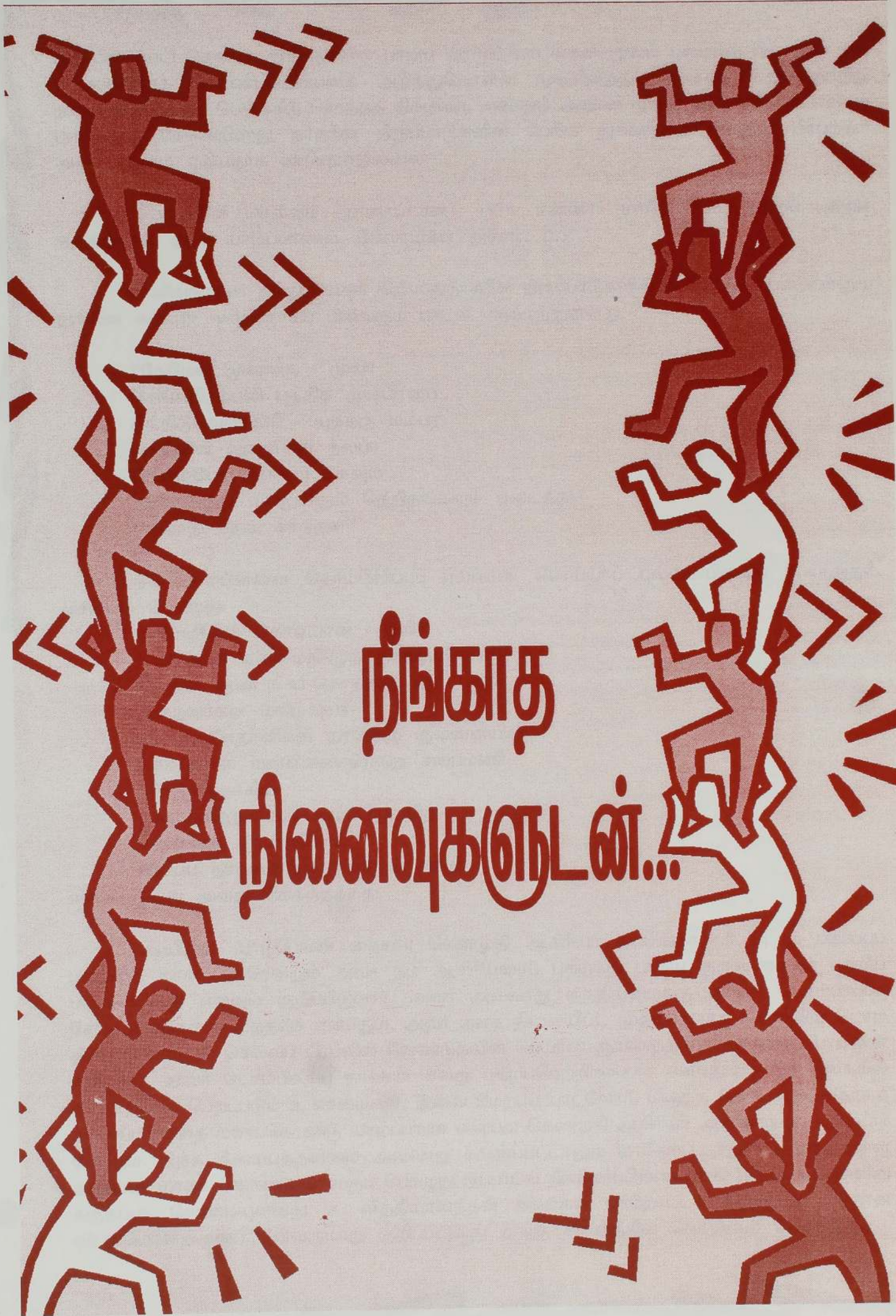
ஈழநாட்டின் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் ஒல்லாந்தர் காலம் மிகவும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய காலம். அது தனித்துவமிக்க காலம். சிலர் இக்காலப் பகுதியினை போர்த்துக்கேயர் காலத்துடன் இணைத்து போர்த்துக்கேயர்-ஒல்லாந்தர் காலம் (1621-1796) என்பர். இதற்குக் காரணம் ஒருங்கு சேர வைத்து நோக்கும்பொழுது ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியின் முக்கிய பண்புகள் சில துலக்கமாகத் தெரிவதைக் காணலாம் என்பதால் ஆகும். ஒல்லாந்தர் கால இலக்கியப் போக்கை அவதானிக்கும் பொழுது, இத்தகைய அவசியம் தேவையற்றதாகி விடுகின்றது. ஒல்லாந்தர் காலம் முன்னெழுந்த காலங்களாகிய யாழ்ப்பாண மன்னர் காலம், (1216-1621) போர்த்துக்கோயர் (1621-1668) ஆகிய காலங்களில் நாட்டிலும் சிறப்புடையதும் 19ஆம் நூற்றாண்டின் நவீன இலக்கியப் போக்குக்கு களமமைத்துக் கொடுத்த காலப் பகுதியும் ஆகும். இக்காலத்தில் இலக்கிய மரபுகள் பின்பற்றப்பட்டன; போற்றப்பட்டன. புதிய மரபுகள் தோற்றம் பெற்றன. மரபுகளில் புதிய பொருள்கள் இணைந்தன. பழமைக்குப் பழமையாய் புதுமைக்குப் புதுமையாய் அமைந்த காலம் ஒல்லாந்தர் காலம் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய வகையில் இக்காலம் செந்நெறி இலக்கியம் அமைந்து காணப்பட்டது எனலாம்.

காதல், குறவஞ்சி, வாசப்பா, நொண்டி கீர்த்தனைகள், உரைநடை நூல்கள் முதலான இலக்கிய வடிவங்கள் இக்காலப் பகுதியில் தோன்றின. கிறிஸ்துவத்தின் குறிப்பாக இறப்பிறப்புமாத சமயத்தின் கருத்துக்கள் செய்யுள் இலக்கியத்தின் பொருளாகவும் உரைநடையின் பொருளாகவும் அமைந்தன. 1739ஆம் ஆண்டு ஒல்லாந்தரால் அமைக்கப்பட்ட அச்சியந்திரம் நவீனத்துவப் பண்புகள் வளர்வதற்கு அடித்தளம் அமைத்தது.

பொதுவாக செந்நெறி இலக்கியம் வளர்ச்சி பெறுகின்றதென்றால் அதற்கு ஆக்க கர்த்தாக்களின் புலமைத்துவமே காரணம் எனலாம். ஒல்லாந்தர் காலத்தில் செந்நெறி இலக்கியத்தை வளர்த்துச் சென்றோர்களாக வரதபண்டிதர், மயில்வாகனப் புலவர், சின்னத்தம்பிப் புலவர் (நல்லூர்) சின்னத்தம்பிப் புலவர் (இணுவில்) சேனாதிராசமுதலியார் ஆகியோரை இலக்கிய வரலாற்று ஆசிரியர்கள் சிறப்பித்துக் குறிப்பிடுவர். ஒல்லாந்தர் கால இலக்கிய வரலாற்றை துருவி ஆராயும் பொழுது நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட தமிழ்ப் புலவோர் தமது புலமைத்துவத்தை வெளிப்படுத்தி உள்ளனரென அறிய முடிகின்றது. இவர்கள் பத்துக்கு மேற்பட்ட கிறிஸ்துவமதப் புலவர்களையும் இனங்காண முடிகின்றது. பூலோகசிங்க முதலியார் கவரியேல் பச்சக்கோ பிலிப்பு தெ மெல்லோ, லொறன்ஸ் புலவர் முதலானோர்களுடன் மன்னாரைச் சேர்ந்த காலிங்கராயர் எனும் தொன் பிலிப்பு புலவரையும் குறிப்பிடலாம். இங்கு தொன் பிலிப்புப் புலவர் என்ற சிறப்புப் பெயர் பெற்ற காலிங்கராயர் (1769-1849) பற்றி சுருக்கமாக நோக்குவோம்.

இவர் மன்னாரைச் சேர்ந்த கோவிற்குளம் என்னும் இடத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். தொன்பிலிப்பு என்பது இவரது மறுபெயர். லோறன்சுப் பிள்ளையின் பேரனான தீத்தாம்பிள்ளையின் மாணவர் இவர் ஆவார். இவர் தொழிலால் வைத்தியர். ஆனால் நற்றமிழ்ப் புலவர் நல்ல போதகர். கிறிஸ்துவ சமய ஈடுபாடு உடையவர். இயேசுக் கிறிஸ்து நாதர் மீது திருப்பாடுகளின் பேரில் பிரபந்தங்களையும் தனிப்பாடல்களையும் பாடியுள்ளார். புலம்பல், துக்காரம் என்னும் பிரபந்தங்கள் அவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்கன.

யேசுக் கிறித்துநாதரின் திருப்பாடுகளின் பேரில் புலம்பல் என்னும் நூல் நீக்கிலாம் பிள்ளையால் பதிப்பித்து வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இந்நூலில் மொத்தம் 200 (இருநூறு) பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. அவற்றுள் 194 (நூற்றித்தொன்னூற்றினாலு) பாடல்களே காலிங்கராயருடையது என்பர். மிகுதி ஆறு பாடல்களையும் பதிப்பாசிரியர் நீக்கிலாம்பிள்ளையால் பாடிச் சேர்த்துப்

நிங்காத

நினைவுகளுடன்...

பதிப்பிக்கப்பட்டதென்பர். இந் நூலில் பாடிய வாழும் பாடல்கள் மூலம் புலம்பல் பிரபந்தம் 194 பாடல்களைக் கொண்டதென்பதை அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. ஆர்ச்சகத் தொன்னூற்று நாற்பத்தோ-ரந்தம் பெருக்கீடு சொந்தத் திகழ்வரு” என்னும் அடிகள் மூலம் மேற்கூறிய உண்மை புலப்படும். யேசுகிறிஸ்து நாதரின் திருப்பாடுகளின் பேரில் துக்கராகம் என்னும் பிரபந்தம் அச்சுவாகனம் ஏறியதாக அறியுமாறில்லை.

“பெஞ்சமின் செல்வம் (நானாட்டான்), 1978, மன்னார் மாதோட்டம், தமிழ்ப் புலவர் கருத்திலும், அர்ச்ச யாழ்ப்பாணம், பிலோமினா அச்சம், ப.3.

காலிங்கராயர் தமது யேசுக் கிறிஸ்துநாதரின் திருப்பாடுகளின் பேரில் புலம்பல் என்னும் நூலின் கடவுள் வாழ்த்தாகப் பின்வரும் பாடல் அமைந்துள்ளது.

“தேமேவு மூவுலகு - முயர்
செங்கதிரம்புலி புந்திக மும்பிரபை
சிந்திடுவெண்கவி - யுந்தரு மம்பர-
செறிவின் லூதர்கள் நவப்-
பிரிவும்பொ ருள்கள் யாவும்-
அறிவுய்ந்து பல்லுயிரும் நெறிதங்கவும் படைத்த-
தேவாதி தேவ கர்த்தன்”

நீக்கிலாம்பிள்ளை தொம்பிலிப்புப் புலவரின் பொய்யாப் புலமையினைப் போற்றுதல் செய்யும் பொழுது:

ஏர்மேழியின் கொடியான் - புவி
யெந்தென் டிசை-மகி-முந் தண்டியலொடு-
இந்தின் குடைநிகர்-சொந்தஞ் சுரர் புகழ்
இறைவர்கள் மகிழ்வுயர்-
துரைப் பிரதானிகள் தரவெழு குவளையின்-
மலர்கொள் மார்பினன்-நிரகுறு சபைமணி
விளக்கத்தாகிய-
தரைதனிலுயர்கவி-புகழ்ப்பிரதாபித-
னெனவரு ளுறைதொம்
பிலிப்பு நாவலர்-இருசரணமும் வாழி

எனப்பாடுவது அவதானிக்கத்தக்கது.

ஆயினும் யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுதி ஆசிரியர் காலிங்கராயர் டொம் பிலிப்புப் புலவரின் மாணாக்கரென்றும் அவர் தம் ஆசிரியரைப் புகழ்ந்து பாடிய குருவணக்கம் பற்றிய பாடலே இது எனவும் குறிப்பிடுவார். அவர் அவ்வாறு கருதியமைக்கு புலவர் டொம்பிலிப்பு சோழ வேளாள குலத்தவர் என்பதும், அவர் அரசு நிலையிட்ட முதலியாராக விளங்கிய டொம் தீயோடு என்னும் செல்வப் பிரபுவின் வேண்டுகலின் பெயரில் ஞானாநந்தபுராணத்தைப் பாடினார் என்பதும், அவர் டொம்பிலிப்பு நாவலர் என்று புகழ்ப்பெற்றிருந்தார் என்பதும் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றால் பெறப்படும் உண்மைகள். இவை மேற்படி பாடலோடு மிகுந்த தொடர்புடையதாகக் காணப்படுவதை மனங்கொண்டு யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுதி ஆசிரியர் அவ்வாறு குறிப்பிட்டார் போலும். இந்த இயைபுத்தன்மை அவ்வாறு காணப்பட்டாலும் மாதோட்ட சமூக வழமைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பார்க்கும் பொழுது இப்பாடல் நீக்கிலாம்பிள்ளையால் பாடப் பட்டதாகவே கருதப்பட வேண்டியுள்ளது. சு. வித்தியானந்தன் அவர்கள் மாதோட்டக் கவிமரபின் பிரதான விடயமொன்றினைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவது இங்கு கவனத்தில் கொள்ளல் வேண்டும்.

தாம் பாடும் பாக்களிலும் நூல்களிலும்
 தம் மரபைப் பாக்களின்
 முக்கிய பாகத்திற் சாதிநூல்முறை பிறழாது
 கூட்டிக் காட்டுவது மாதோட்டப் புலவர் வழிவழி
 யாகக் கையாண்டு வந்த மரபாகும். வேளான்
 குவளை மாலை மேழிக்கொடி யென்றும்,
 குருகுலத்தோன் கடம்பமாலை
 மீனக் கொடியென்றும், கம்மியன் மாந்தை
 நாடு அறுமக் கொடியென்றும் இவ்வாறு
 தம்மம் மரபுகளைப் பாக்களிற் குறித்துச்
 செல்வர்.”

மேற்படி பாட்டில் “ஏர்மேழியின் கொடியுடையோன்” தரவொழுகுவளையின் மலர்க்கொள்மாற்பினன்” “இருசரணமும் வாழி” என்னும் அடிகளை உற்று நோக்கும் பொழுது, இப்பாடல் நீக்கிலாம்பிள்ளையால் கலிங்கராயர் மீது பாடப்பட்டது என்ற முடிவுக்கே வரவேண்டியுள்ளது எனலாம். காலிங்க ராயருக்கு தொம் பிலிப்பு நாவலர் என்னும் சிறப்புப் பெயர் நீக்கிலாப்பிள்ளையாலோ பிற தமிழ்ப் புலவர்களாவோ கொடுக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

தொன்பிலிப்பு நாவலர் நல்ல புலமையினராக இருந்ததோடு, நல்ல கைதேர்ந்த வைத்தியராகவும் விளங்கினார். தலைமுறை வைத்தியராக விளங்கியமையால் ஏடுகளில் கற்காமல், வழிவழியாக மருந்துக் கூடுகளை அரைத்து நோய்களுக்கு வைத்தியம் செய்பவராக விளங்கினார். அவரது கவித்துவம் அவரது வைத்தியத்துறைக்கு மேலிட்டு நின்றமையால் வழிவழி தாம் பிற்பற்றும் வைத்திய முறைகளைக் கவிதைக்குள் அடக்கி பிறருக்கு வழங்க முற்பட்டார். அதில் தவசிப்பிள்ளை என்னும் வைத்தியர் கையாட்சியாக ஆண்டு வந்த கெற்பவாய்யெண்ணெயின் பயன்பாடுகளை அவர் எட்டுப் பாடல்களில் பாடியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மருந்து செய்யும் வகை, மருந்து சாப்பிடும் அளவு, பத்தியம், தீரும் வியாதிகள் முதலான விடயங்கள் அப்பாடல்களுள் அடக்கப்பட்டுள்ளன. அப்பாடல்களுள் முன்னீடு வருமாறு:

திங்ட் பொட்டணி நோரணி குங்கும்
 தேங்கு குரும்பை யிழஞ்
 செப்போ சிலைமுடி யொப்போ டவனிரு
 சேதன மதுவிம்மத்
 தங்கத் தூங்கத் தாபரணாதி
 தாவடமேயசையத்
 சரணத் தண்டை புலம்பிட முன்கைக்
 சாவளை தள்ளாட
 அங்கத் தொங்க வலங்கிர்த் மாமயி
 லநுதினம் நடனமிட
 ஆடிச் செந்தமிழ் பாடிக் கலைமக
 ளவளிரு பாலில்வரச்
 சங்கத் தெங்கள் குலத்திலுதித்திடு
 தவசிப் பிள்ளையரும்
 சாற்றிடு கெற்ப நிறுத்திடு மெண்ணெய்
 தகு பேராட்சியதே”

காலிங்கராயர் பல நூல்களுக்குப் படனம் செய்வதிலும், பிரசங்கம் செய்வதிலும் வல்லவராக விளங்கினார். பொதுமக்கள் இவர் பெற்றிருந்த ஆற்றல்கள் பற்றி வழிவழியாகப்

புகழ்ந்துரைத்து வருகின்றனர். அவற்றைத் தொகுத்துக் கூற வந்த நூலாசிரியரொருவர்.

இவர் கருத்துரை விரித்தலில் வல்லவரென்றும்
தேம்பாவணி திருக்காவலூர் கலம்பகம் திருச்
செல்வர் காவியம் முதலிய இதிகாசங்கட்கு
இவர் பொருளுரைக்கின்றாரென்றால் அவ்விடத்தில்
நூற்றுக்கணக்கானனோர் கூடுவரென்றும்
அவை அமைதி வடிவாயிருக்குப் மென்றுங் கூறுவர்.

மரண வீட்டுக்கு இவர் சென்றால் அங்கு அவர்சொல்லும் புத்திமதிகளையும் பழஞ்
சரிதைகளையும் வேத சாத்திர விரிவுரைகளையும் சொல்லும் சாதாரிய இன்பத்தினால்
மரண வீட்டுக்காரரும் அயலவர்களும் பிரதே அடக்கத்துக்குச் சென்றவர்களும்
அழகையிலும் துக்கத்திலும் நின்று விலகி மெய்மறந்து இவரின் கடல்மடை திறந்த
வியாக்கியான வெள்ளத்தில் மூழ்கியிருப்பார்களாம்.

ஈழத்துத் தமிழ் மக்களின் புலமைத்துவம் திண்ணைப் பள்ளியில் கற்றல், புராணப்படனம்
செய்தல் ஆகியவற்றால் மாத்திரம் பெறப்பட்டதன்று. மருத்துவக் கல்விமுறையும் அதனை
வளர்த்துச் சென்றதென்று கூறுதல் வேண்டும். அ.து மரபுவழியில் தலைமுறை தலைமுறையாகத்
தம் சந்ததியினருக்கு தத்தம் வீடுகளில் சொல்லிக் கொடுக்கப்படும் கல்வி முறையாகும்.
தமிழில் எழுதப்பட்ட மருத்துவ வாகடங்களை தமது பரம்பரையினர் சரியாகப் புரிந்து கொள்வதன்
பொருட்டு அவர்களை அறியாது ஊட்டப்படும் கல்வி முறையாகும் வாகடங்கள் பெரிதும்
செய்யுள்ளனால் ஆக்கப்பட்டவை. விருத்தப்பாவில் பெரிதும் விரித்துரைக்கப்படும் ஒரு (ஆயுள்வேத)
மருத்துவன் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்றுக் கொள்வதன் மூலம் வாகடங்களில்
கூறும் மருந்துகளையும் மருத்துவ முறைகளையும் தெரிந்து கொள்ள முடியும் என்று சொல்ல
முடியாது வாகடங்கள் மருந்து நுட்பங்களை யாவரும் தெரிந்து கொள்ளும் வகையில்
வெளிப்பட விரித்துரைக்கவில்லை. மிகுந்த மதிநுட்பத்துடன் யாவரும் அறிந்து கொள்ள
முடியாத வகையில் சூக்குமமாக மந்திரங்கள் போல் பாடப்பட்டிருக்கும். எனவே இதன்
சூக்குமத்தை அறிந்து கொள்வதென்பது தமிழ்மொழிக் கல்வி முறையின் பிறிதொரு கல்விப்
பாரம்பரியமாகும். இதற்குத் தமிழ் இலக்கிய இலக்கணக் கல்வி அடித்தளமாக அமையலாமே
தவிர அதன் தேவையின் முழுமையையும் இக் கல்வி பூர்த்தி செய்ய முடியாது. அது
தனித்துவமானது. வித்துவத்துக்கும் வித்துவச் செருக்கிற்கும் உட்படுத்தக் கூடியது.

காலிங்கராயர் இவ்விருவகைக் கல்வியைப் பெற்றிருந்தமையால் இக்காலத்தில் சிறந்த
புலமையானவராய், பண்டிதராய் அவரால் திகழ முடிந்தது. இத்தகைய கல்வி முறைகள்
ஈழநாட்டின் எல்லாப் பிரதேசங்களிலும் காணப்பட்ட பொழுதும் மன்னார் மாவட்டத்தில் குறிப்பாக
மாதோட்டத்தில் மருத்துவம் வழிவந்த கல்விமுறையால் புலமைத்துவமும் அதன் வழிவந்த
இலக்கியச் செந்நெறியும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடியன. இதன் வழி ஈழத்து இலக்கிய செந்நெறி
புதிய வேகம் பெற்று பல செந்நெறி இலக்கியங்கள் தோன்றின. இத்தகைய தேடலுக்கு
முன்னோடியாக அமைபவர் தொன் பிலிப்பு என்னும் காலிங்கராயர். அவருடைய இருவகைப்பட்ட
புலமைத்துவம் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய
முக்கியத்துவத்தை அளித்துள்ளது.

மாதவையாவின் 'முத்து மீனாட்சி' - ஒரு பார்வை

சி. பத்மினி (தமிழ்ச்சிறப்புக்கலை), விடுகைவருடம், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

மாதவையா வாழ்ந்த பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ்நாட்டுப் பெண்கள் கல்வி வாய்ப்பின்றி அடிமைகளாக ஆண்களின் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டுத் துன்புற்று வாழ்ந்தனர். அத்துடன் பலவிதமான மூடத்தனமான பழக்கவழக்கங்களாலும், சமூகக்கட்டுப்பாடுகளாலும் தொடர்ந்து அல்லலுற்று சொல்லொணாத் துயரங்களை அனுபவித்தனர். எனவே-தமிழ் இலக்கிய உலகின் தொடக்ககால நாவலாசிரியர்களுள் நடப்பியல் நெறியாளர் எனவும், சமூகச் சீர்திருத்தப் படைப்பாளர் எனவும், பெயர் பெற்ற மாதவையா தமது படைப்புக்களில் பெண்ணுரிமைச் சிந்தனைகளுக்கு முதன்மை கொடுத்தார். அவ்வகையில் தமது முதல் நாவலும், தமிழ் நாவல் உலகில் மூன்றாவது நாவலுமான 'பத்மாவதி சரித்திர'த்தை 1898 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டார். இந்நாவலின் மூலம் அந்தணச் சமூகத்தில் ஏற்பட்ட சீர்கேடுகளைக் கண்டித்து, பெண்கல்வியின் அவசியத்தை வற்புறுத்துகின்றார்.

மாதவையா 1903 ஆம் ஆண்டில் தமது மூன்றாவது நாவலான 'முத்து மீனாட்சி' நாவலை வெளியிட்டார். இந்நாவலின் மூலம் கைம்மை நிலைக் கொடுமைகளை மட்டும் கூறுவதுடன் நின்று விடாது, அதற்கான தீர்வையும் இலட்சிய வேகத்துடன் சுட்டிக் காட்டுகின்றார் மாதவையா. எனவேதான் 'முத்து மீனாட்சி' தமிழ் நாவல் உலகில் முக்கியம் பெற்ற ஒரு நாவலாகத் திகழ்கின்றது.

'முத்து மீனாட்சி - ஒரு பிராமணப் பெண்ணின் சுயசரிதை' என்ற அமைப்பில் அதன் தலைப்பு அமைக்கப்பட்டிருந்தது. இத்தலைப்பிற்கு ஏற்ப முத்து மீனாட்சி தன் கதையைத் தானே கூறுவது போன்ற உத்தியில் நாவல் படைக்கப்பட்டுள்ளது. அந்தணச் சமூகத்தில் அந்நாளில் பெருவழக்காக நடைமுறையில் இருந்த இளமை மணம், பெண்கல்வி மறுப்பு, இளம் விதவையர் துயரம், வரதட்சணைக் கொடுமை, மாமியார் - நாத்தனார் கொடுமை என்னும் சீர்கேடுகளைச் சீர்திருத்தும் துணிச்சலான போக்கை இந்த நாவலில் மாதவையா வெளிப்படுத்தியுள்ளார். விதவை மறுமணத்தை வலியுறுத்தி நாவல் எழுதியதில் அந்நாளில் மிகத் துணிச்சலான சாதனையை மாதவையா செய்துள்ளார். விதவையர் சிக்கலை மையமிட்டும், விதவை மறுமணமே இச்சிக்கலுக்குத் தீர்வு என்று முடித்தும் எழுதப்பெற்ற முதல் இந்திய நாவல் முத்து மீனாட்சி ஆகும்.

இளம் வயதில் ஒரு பெண் திருமணம் செய்து வைக்கப்படுவதால் நேரும் விளைவுகளை மிகவும் உருக்கமாக 'முத்து மீனாட்சி' நாவல் மூலம் சித்திரிக்கின்றார் மாதவையா. ஒன்பது வயதில் திருமணம் செய்க்கப்பட்ட முத்து மீனாட்சி பருவமடைவதற்கு முன்பே மாமியார் வீட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டு விடுகின்றாள். அங்கு, காலை நாலரை மணிமுதல் இரவு பத்துமணிவரை, அவள் கடுமையான வீட்டு வேலைகளில் ஈடுபடுத்தப்படுகிறாள். அவள் விரைவில் பருவமடைய வேண்டுமென்பதற்காக அவள் மாமியார் கலைமானின் கொம்பைத் தேய்த்துப் பாலில் கலக்கியும், இலந்தை இலையை எருமைத் தயிரில் கலந்து தந்தும் செயற்கை வழிகளில் அவளைப் பருவமடையச் செய்ய முயல்கிறாள். இதற்கெல்லாம் உச்சமாக, முத்து மீனாட்சி பருவமடைவதற்கு முன்னமே, வலுக்கட்டாயமாக அவளுடன் உறவு கொள்ளுமாறு, தன் மகனையும் தூண்டுகிறாள்.

இவ்வாறான செய்கையால், பின்னாளில் முத்துமீனாட்சி பருவமடைந்து கணவனோடு முறைப்படி வாழத்தொடங்கிய பின்னரும் கூட அவனிடமோ மாமியாரிடமோ மனமார்ந்த அன்பு ஏற்பட வாய்ப்பின்றிப் போகிறது. அத்துடன் கூட்டுக்குடும்பச் சூழலில் கணவனுடன் மனங்கலந்து பழகவும் அவளுக்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை. ஒரு நிர்ப்பந்தத்திற்காகவே முத்துமீனாட்சி கணவனுடன் கூடி வாழ்கிறாள். முத்துமீனாட்சி விரைவில் கருவுறாமையால் 'மலடி' என்று பட்டம் சூட்டும் மாமியார், பிள்ளைப் பூச்சி ஒன்றினை உயிரோடு விழுங்குமாறும் வற்புறுத்துகின்றாள்.

பற்பல துன்பங்களினால் அவள் நோய்வாய்ப்படுகையில் மந்திரவாதியை அழைத்து வந்து பேயோட்டவும் முயல்கின்றாள்.

உடலும், அறிவும் முதிரும்முன் நிகழும் இளமை மணங்களால் நேரும் உடல் மனத் துன்பங்கள் அனைத்தையும் 'முத்து மீனாட்சி' நாவலின் மூலம் அற்புதமாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார் மாதவையா.

மேலும் ஆரம்பகால நாவல்களில் இளமை மணமும், விதவை நிலைத் துன்பங்களும் ஒருங்கிணைந்தே பேசப்பட்டன. இதற்குக் காரணம் அந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் பிளேக், காலரா முதலிய நோய்கள் மிகுந்திருந்தமையால் இறப்பு விகிதம் அதிகரித்திருந்தமையாகும். இளமை மணம் செய்விக்கப்பட்டோரில் பெண் இறந்தால் ஆணுக்கு வேறு மணம் புரியத் தடையிருக்கவில்லை. ஆனால், ஆண் இறந்தால் அவனது இளம் மனைவிக்கு எந்த வழியுமில்லை. காலம் முழுவதும் 'விதவை' என்ற பட்டத்தைச் சூழ்ந்தே அவள் வாழ வேண்டியிருந்தாள். இக்காரணத்தினாலேயே மாதவையா தமது முத்துமீனாட்சி நாவலில் கைம்மை நிலைக் கொடுமைகளையும் விரிவாகச் சித்தரித்து, அதற்கான தீர்வையும் வெளிப்படுத்துகின்றார்.

முத்துமீனாட்சி, பருவமடைந்து கணவனோடு வாழத்தொடங்கிய ஆறுமாத காலத்திலேயே அவள் கணவன் இறந்து விடுகின்றான். கணவன் இறந்த பத்து நாட்களிலேயே அந்தண வழக்கப்படி முத்துமீனாட்சியின் தலை மழிக்கப்பட்டு அவக்கோலம் செய்யப்படுகின்றாள்.

அதன் பின்னர் கணவனது வீட்டில் சம்பளமில்லாத வேலைக்காரியைப் போலக் கடுமையாக உழைத்து வருகின்றாள். அத்துடன் கணவரது சாவுக்கும் அவளே காரணமென்று புகுந்த வீட்டாரால் பழிக்கப்படுகின்றாள்.

இவ்வாறு காலம் முழுவதும் கைம்மை நிலையேற்று வாழும் பெண்ணுக்கு அளவற்ற ஆண் உறவினாலேயே ஆபத்து ஏற்படும் என்பதையும் 'முத்து மீனாட்சி' நாவலில் மாதவையா சித்தரிக்கின்றார். அதாவது முத்துமீனாட்சி யின் கணவனின் முதல்தாரத்துப் பெண் பிறந்த வீடு வருகையில் அவள் கணவன் விதவையான முத்து மீனாட்சியிடம் தவறாக நடக்க முயல்கின்றான். ஒரே ஒரு கணம் முத்துமீனாட்சியின் மனமும் கூடச் சலனம் உற்று, புகுந்த வீட்டில் அனுபவிக்கும் அவமானங்களை எண்ணி, அவனுடன் ஓடிப்போய்விடலாமா என்ற நினைப்பு அவளுக்கு ஏற்பட்டு விடுகின்றது. எனினும், தன் மன உறுதியால் அந்த ஊசலாட்டத்தினின்று அவள் விடுபட்டு விடுகின்றாள்.

எனவே, முறையான விதவை மறுமணம் மறுக்கப்பட்டு கைம்மை நிலையை அனுபவிக்கும் பெண்கள் மன உறுதியுடன் வாழ்ந்தாலும், சில வேளைகளில் குழந்தைகளின் தாக்கத்தால் தவறு செய்யத் தூண்டிவிடும் என்பதை இந்த நிகழ்ச்சியின் மூலம் காட்டி விதவை மறுமணத்தை நியாயப்படுத்த முயல்கின்றார் மாதவையா.

புகுந்த வீட்டாரின் கொடுமைகளைத் தாங்கமுடியாத நிலையில் தன் தமையன் வீட்டுக்குச் செல்லும் முத்துமீனாட்சி, அங்கும் ஒரு மரயாதையான வேலைக்காரி போலவே நடத்தப்படுகிறாள். அத்துடன், முத்துமீனாட்சியை அவள் அண்ணி சகுனத் தடையாக எண்ணுவதோடு தன் குழந்தையை அவள் வைத்திருப்பதைக்கூட அவள் விரும்பாமல் தடுக்கிறாள்.

இவ்வாறு விதவைக் கொடுமைகளை விரிவாகப் புலப்படுத்துவதன் வழியாக, மறுமணத்தை தீர்வாக ஏற்க வாசகர்தம் மனப்போக்கினைத் தூண்டுகிறார் மாதவையா.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் சமூகத்தில் சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள் பரவத் தொடங்கி இருந்தன. ஆங்காங்கே சில விதவை மறுமணங்களும் நிகழ்ந்தன. எனினும் விதவையை மணக்க முன்வருவோர், அவள் பருவமடைய முன் கைம்மை அடைந்த கன்னிவிதவையாக இருக்கவேண்டுமென்றே விரும்பினர்.

இவ்வாறானதொரு சூழலில் கன்னிவிதவையல்லாத முத்துமீனாட்சிக்கு மறுமணம் செய்துவைக்க மாதவையா முனைந்ததுடன், விதவை மறுமணத்தை மனத்தடையின்றி ஏற்கும் இளைய தலைமுறையினரையும் குறிக்கோள் நிலையில் படைத்தளித்திருக்கின்றார்.

முத்துமீனாட்சியை மணக்க முன்வரும் சுந்தரேசன், இளமைப்பருவத்திலேயே அவள் மீது அன்பு கொண்டிருந்தவன். அவள் விதவையான பின்னும் அவன் காதல் உறுதியாக இருக்கின்றது. அவளுக்கு அவன் எழுதும் இரு கடிதங்கள் வழியாக, விதவை மறுமணத்தை நியாயப்படுத்துவதும் பல வாதங்களை வாசகர் முன்னிலையில் வைக்கிறார் நாவலாசிரியர்.

இளைய தலைமுறையைச் சார்ந்த முத்துமீனாட்சியின் அண்ணன், இத்திருமணத்திற்கு ஆதரவு தந்து தானே முன்னின்று நடத்தி வைக்கின்றான். விதவை மறுமணத்தை ஏற்காத சமூகம் அவளுக்குத் தொடர்ந்து துன்பம் தருகின்றது. மூத்த தலைமுறையினரும், பெண்களும், விதவைப் பெண்களும் கூட இச் செயலை ஏற்கவில்லை. மறுமணத்திற்குப் பின் தம்பதியர் குடியேறும் அந்தணர் தெருவில் அடுப்பு நெருப்பு கூடத் தராமல் அவர்களை விலக்கி வைக்கின்றனர். ஆனாலும் சுந்தரேசனும் முத்துமீனாட்சியும் அவற்றைப் பொருட்படுத்தாமல் ஒன்று பட்டு வாழ்கின்றனர்.

இந்து சமயத்தில் சாதிக்கட்டுப்பாட்டோடு கூடிய சில மரபுகளின் பிடிப்புக்கள் கடுமையானதால், மதமாற்றம் என்ற பெயரில் பெரியதொரு சரிவை இந்துமதம் சந்திக்க வேண்டியிருக்கும் என்றும் நாவலின் இறுதியில் எச்சரிக்கை விடுக்கின்றார் மாதவையா.

பெண்கல்வியின் தேவையை வலியுறுத்தி மாதவையா உருவாக்கிய நாவல் 'பத்மாவதி சரித்திரம்' ஆகும். 'முத்து மீனாட்சி' நாவலில் பெண்கல்வி பற்றிய கருத்துக்கள் அதிகம் இடம் பெறாவிட்டாலும், பெண்கல்வி மறுக்கப்பட்டு வந்த சூழலை எடுத்துக் காட்டவும், பெண் கல்வியின் தேவையை உணர்த்தவும் 'முத்து மீனாட்சி' நாவலையும் மாதவையா பயன்படுத்திக் கொள்ளத் தவறவில்லை. எனவே, மாதவையாவின் முத்துமீனாட்சி நாவலானது அக்காலத்தில் சமுதாயத்தில் நிலை பெற்றிருந்த சமுதாயப் பிரச்சினை ஒன்றினை முழுமையாகக் காட்டி அப்பிரச்சினைக்குரிய தீர்வையும் படிப்போர் ஏற்கும் பாங்கில் கூற முற்பட்டதென்பதே இந்நாவலின் சிறப்பியல்புக்குக் காரணம் எனலாம்.

உசாவியவை:

1. அ. மாதவையா : முத்துமீனாட்சி, வானவில் பிரசுரம், சென்னை 1981
2. எம். ஏ. சுசீலா : விடுதலைக்கு முன் தமிழ்நாவல்களில் பெண்கள், உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை 1994
3. சு. வேங்கடராமன் : அ. மாதவையா, ஜி. பி. கிராபிக்ஸ், சென்னை 1999
4. இரா. தண்டாயுதம் : சமூகநாவல்கள், தமிழ்ப் புத்தகாலயம், சென்னை 1979
5. இரா. தண்டாயுதம் : நாவல்வளம், தமிழ்ப் புத்தகாலயம், சென்னை, 1977

ரால் பகதூர் சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை (1832-1901)

திருமதி. Dr.துஷ்யந்தி கூல், பொறியியல் பீடம், பேராதனை.

எமது பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பீடத்துட் காலடி வைப்பது ஊருக்குப் போனமாதிரி. அங்கு அன்று மாதிரி இன்றும் அன்பு கசியும் இருவரின் படங்கள் இருபறமும். ஒன்று “உள்ளக் கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது” என்று இனிதே நினைவூட்டும் விபுலாநந்த அடிகளாரது. மற்றது அழகுத் தாத்தா, குஞ்சுபொரிப் போதகர் என்று எனது மாமியாரும், மாணாக்கரும் அழைக்கும் தேசிகர் கிங்ஸ்பெரிப் பாதிரியாரது. இருவருக்கும் குழந்தையுள்ளம், முல்லைச்சிரிப்பு, தெளிந்த பார்வை, சொரியும் நேயம். தேசிகரைப் பற்றிய இனிய சுவையான கதைகள் சொல்லிக் கொண்டே போகலாம். அவர் தமிழ்த் தொண்டைச் சொல்லப் போனால் இன்னொரு புத்தகமாகும். அவர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்திற் தமிழ்ப் பேராசிரியராயிருந்தார். அதன் முன் பங்களூர் மறைகல்வியியற் தமிழ்ப் பண்டிதராயிருந்தார். அதற்கு முன் பாதிரியாயும் இருந்தார். அவர் மாணாக்கர் ஒருவர் தமிழரென்று அறிந்தாற் போதும், உடனே தேசிகரின் தொனியில் சிலப்பதிகாரம் பின்பு நளவேண்பா, சிவஞானபோதம், தமிழ் விவில்யம், தொல்காப்பியம், நன்னூல் என்றபடி ஆங்குள்ள சொற்கவை, பொருட்சுவை வழியும் பகுதிகளைக் கண்கள் மின்ன, வாயுறக் கூறிக்கொண்டு போவார். பிள்ளைகளைப் பிடித்து வாக்குண்டாம், ஆத்திசூடி என்று அவற்றிற்குரிய சந்தத்தோடு சொல்லிக் கொடுப்பார்கள். இதனாலே தான் அவர்களை விருந்துக்குத் தனியாக அழைத்து, அவர் வந்த பின்பே உலை போடுவது வழக்கம்.

எனக்கோ தேசிகரைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் மனம், அவர் தமிழ்வேறியில் மட்டுநீங்கி மனமகிழ்ந்து ஆடிப்பாடும் சங்ககாலக் குணம்படைத்த ஊர்ப்பாடலான,

“கள்ளிலே ஒரு குடிசுடித்துக் கொண்டு...

கருவாட்டிலே ஒரு கடிசுடித்துக் கொண்டு...”

என்பதைப் பாடத்துடிக்கும் - கள், கருவாடு தவிர்த்தும் கூட.

மொத்தத்தில் தேசிகர் ஒரு கொழும்புப் பட்டினத்தார். நானறிந்த முதல் கிறிஸ்தவ சித்தர், நாயன்மார்ப் பிரியன், பத்திமார்க்கக் கவிஞன். சைவரையும் கிறிஸ்தவரையும் உலுப்பிக்கும் புதிர். இதற்குக் காரணம் அவர் தந்தையார் சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு என்றே இன்று நான் கூறுவேன்.

ஈழம் தந்த தமிழ் வளர்த்த பெரியாருள் சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் மிகப் பெரியதொரு இடத்தை வகிக்கிறாரென்பது தமிழ்மொழி பேசப்படுமிடமெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதொன்று. 19ம் நூற்றாண்டு பழந்தமிழ் இலக்கியப் பரிசோதனாசிரியர்களுள் முதலிடத்தை வகிக்கின்றார். எனினும் அவரது வரலாறு குறிப்பாக அவரது பிறப்பிடமான ஈழத்தில் பாடசாலை வாசகங்களில் கூட அவர் விரும்பியது போலச் “சுத்த மனச் சாட்சியோடு” வழுவறக் கூறப்பட்டதில்லையென்பது கவலைக்கிடமானது.

சி.வை.தா. 1832ம் ஆண்டு தெல்லிப்பழை அமெரிக்க மிஷன் உதவிப் பாதிரியாரும், பாடசாலைப் பரிசோதகரும், தமிழ்ப் பண்டிதருமான சைரஸ் கிங்ஸ்பெரி(இடுபெயர்-பைரவி)க்கும் மேரி டேற்றன்(பெரியாய்) அம்மாளுக்கும் பிறந்து சாள்ஸ் வின்ஸ்லோ கிங்ஸ்பெரி என்ற பெயரில் குழந்தைத் திருமுழுக்குப் பெற்றார். பத்து வயது வரை தகப்பனாரிடமே இலக்கிய, இலக்கணங்களில் கல்வி பெற்று அதன்பின் வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியில் சேர்க்கப் பட்டார். அத்தோடு முத்துக்குமாரக் கவிராயரிடம் நைடதம், பாரதம், கந்தபுராணம் ஆகியவற்றில் இலக்கியப் பயிற்சிகளையும் இலக்கணத்தையும் கற்றறிந்தார். யாழ்ப்பாணத்துக் கல்வி அன்று ஆசியாவிலேயே

மிகவும் உயரிய நிலையில் இருந்ததுடன், "செமினறியே ஆசியாவின் முதல் உயர் கல்விக்கூடம், அதன் வாலிபருக்கு ஆசியாவில் நிகருடையோர் யாவரையும் அறிந்திலோம்" -என்று இந்திய கவர்னரால் போற்றப்பட்டது. சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் நாவலரைப் பற்றி எழுதுகையில் "சென்ற நூற்றாண்டில் அறிவு புகட்ட வந்த கிறிஸ்தவக் கல்லூரிகள் தமிழிலன்றே அறிவூட்டியிருக்க வேண்டும். அதற்கென பல நூல்களையும் தமிழில் மொழி பெயர்க்க முயன்றன... அகராதியைத் தொகுத்தன..." என்றும் "வட்டுக்கோட்டைக் கல்லூரி இந்த முறையிற் செய்த முயற்சி மிகப் பெரியது... எனவே மேனாட்டு நல்லறிஞர் வழியே ஒத்துழைத்த தமிழறிஞர் வழியே தமிழ் உரைநடை வாழ்ந்து வருகிறது" என்று அக்கல்லூரியின் தமிழ்த் தொண்டைப் புகழ்ந்தார். இச் செமினறியிற் பாதிரிமார் விஞ்ஞான ரீதியான இலக்கிய ஆய்வு முறைகளையும், தொன்மொழிப் பரிசோதிப்பு முறைகளையும் தமிழுக்கும் மேற்கொண்டு கந்தபுராணம் (தமிழ்), விவில்யம் (லத்தீன், கிரேக்கம்) வேறும் புதிதாய்க் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட சமஸ்கிருத நூல்களையும் இலக்கிய, இலக்கண ரீதியாக ஒப்பிட்டுக் கற்பித்தனர்; கல்வி, மானிப்பாய் மருத்துவக்கல்லூரியையும் போலக் கூடியளவு தமிழிலேயே கற்பிக்கப்பட்டது. அவர் தமிழ், தத்துவம், கணிதம், வானசாஸ்திரம் ஆகிய பாடங்களில் விசேடசித்தி பெற்றுத் தமது இருபதாம் வயதில் பட்டம் பெற்றார். அங்கேயே 'பண்டிதன்' என்று பட்டப் பெயரால் அழைக்கப்பட்டார். இதே கல்வியோடுதான் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதலாம் டி.யு. தேர்வில் முதலாய் நின்றார். செமினறியில் அவர் ஆசிரியராயிருந்த கறோல் இரண்டாமிடத்தைப் பெற்று, இருவருமே சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதற் பட்டதாரிகளானார்கள்.

சி.வை.தா அவர்கள் தமது இருதாம் வயதிலேயே நீதிநெறி விளக்கத்தை உரையுடன் பதிப்பித்தார். நட்சத்திரமாலை, ஆதியாகமக் கீர்த்தனை என்பவற்றுடன் பக்தி கீர்த்தனைகள் சிலவற்றையும் கோப்பாய்க் கிறிஸ்தவ கல்லூரியில் ஆசிரியராய் இருந்த பொழுது இயற்றினார். வள்ளியம்மை லெவின்ஸ்கி அம்மாளையும் மணம்முடித்தார்.

இவ்வேளை யாழ் மத்திய கல்லூரியில் அதிபராயிருந்தவரும், இலங்கை விவிலிய தமிழாக்கக் குழுவின், அகராதியைத் தொகுத்தவருமான பேர்சிவல் பாதிரியார், சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் கற்பித்துக்கொண்டு 'தினவர்த்தமானி' என்ற பத்திரிகையையும் நடாத்தி வந்தார். அதற்கு உதவி ஆசிரியராகச் செயல்பட சீ.வை.தா-வை அழைத்தார். அத்துடன் பல்கலைக்கழகத்திற் தமிழ்ப் பரிசோதகராகவும் நியமிக்கப்பட்டார். பின்பு அங்கு பிரதம அரசாங்க வரவு செலவு கணக்காய்வாளர், விசாரணைக் கர்த்தா ஆகிய பதவிகளை வகித்து, பின் பிரசிடன்சி கல்லூரியிற் தமிழ்ப் பண்டிதராயும் அமர்த்தப்பட்டார். அத்துடன் சட்டமானிப் பட்டமும் பெற்றுக் கொண்டார். அதேவேளை அவர் மனமோ பழந்தமிழ் ஏடுகளைப் பரிசோதிப்பதில் நாட்டம் காட்டியதால் இவற்றை விட்டு அமைதியான கும்பகோணத்தில் ஏடுகளில் மூழ்கினார். அவ்வேளை அவரில் மதிப்புக் கொண்டிருந்த புதுக்கோட்டை மகாராஜா இறந்து போக அவர் மகனுக்கு! பாதுகாவலராயமர்ந்தார். அங்கு அவர் உயர் நீதிமன்றத்தில் தலைமை நீதிபதியாய் அமைந்ததோடு சேர்.பொன்.இராமநாதனுக்கும் (அவர் சகோதரர் சேர்.பொன்.அருணாச்சலத்திற்கும்) பாதுகாவலராயிருந்து அவராலே தம் குருவென்று போற்றப்பட்டவர்.

சி.வை.தா பழந்தமிழ் ஏடுகளில் இலக்கியம், இலக்கணம், சமயம், சரித்திரம், வாழ்க்கைமுறை என்பவற்றை ஆழ்ந்து ஆராய்ந்து அதே சுவைபட அவற்றை விளக்கினார்.

சி.வை.தா அவர்கள் புதுக்கோட்டையில் நீதிபதியாக இருந்தபோது அவர் அச்சிட்டு வெளியிட்ட 'இலக்கண விளக்கம்' என்ற நூல் தமிழ் நாட்டிலே 'குட்டித்தொல்காப்பியம்' என்று போற்றப்பட்டது. எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அசை என்னும் ஐந்து இலக்கணங்களையுமுடைய இந்நூல் தமிழ்ப் புலமையுலகத்தால் பெரிதும் பாராட்டப்பட்டது. அதன் முன்னர் அவர் சோதித்து அச்சிட்ட 'வீரசோழியம்' எனும் நூல், தமிழரின் இடைக்கால இலக்கியத்துக்கு இலக்கணமாக விளங்குகிறது.

இந்தியாவில் அந்நாட்களில் பிராமண மதிப்பால் தமிழ், திராவிடம் என்ற உச்சயினி மொழியின் k&c என்றும், “பிறமதங்களின் ஆசிரியர்களை மறுக்கும் நிலவளக் கொடு”, “அச்செந்தமிழ் நிலத்து மொழியொடு முற்பட்டுந் தோன்று நூல்” என்ற சிவஞானமுனிவரின் கூற்றைக் காட்டி அகத்தியம் தமிழுக்கு முன்னானது என்றும் நிலவிற்று. தமிழ் மொழிச் சரித்திரத்திலும் நுணுக்கங்களிலும் கைதேர்ந்த சி.வை.தா கொதித்துப் போனார். விஞ்ஞான ரீதியாகத் தர்க்கித்து இவ்விழுக்கை அகற்றினார். அகத்தியர் தாமே “யான் போகுமிடம் கலைவல்லோரும் முனிவரும் நிறைந்த பெருமாண்பினதாதலின் அவர்கள் மொழியை உபதேசித்து என்னை ஆண்டனுப்பு” என்று கூறியதை ஏடுகளிற் காட்டி அவ்விழுக்கு “ஆலசிய புராணம், பாகவதம் முதலிய பிறறை நூல்களிலன்றோ முளைத்தது?. சிவபெருமான் அகத்தியரை அனுப்பிய கதை ஸ்காந்தம் முதலிய பழைய புராணங்களிலேயே உளது. அங்கு திராவிட சப்தத்தையே காண்கிலேமே, திராவிடமும் தமிழும் ஒன்றென்றால் யார் தான் நகையாரென்றும், வேறு ஆதாரங்களும் காட்டியும், இலக்கியம் பிறந்த வழியே இலக்கணம் அமைவதும்... அகத்தியருக்கு முன்னரும் தமிழ் உள்ளமைக்குச் சான்றாகும்.” என்றும் தமிழ்மொழியின் தொன்மையை எதிர்த்துப் பேசமுடியாதபடி நிலைநாட்டினார்.

ஆயினும் அன்றைய தமிழ்நாட்டில் சிலர் இதனால் அவரை விரும்பவில்லை. மேலும் அவர் கிறிஸ்தவனாக இருந்தது பற்றி அவரை அவமதித்தனர். பல ஆதினங்களும் ஏடுடையோரும் அவற்றைப் பார்க்க அவரை அனுமதிக்கவில்லை. நாடெல்லாம் அலைந்து திரிந்து அவர் பட்டபாட்டை அவரே “ஒரு அரிய பழைய நூலைச் சுத்த மனச்சாட்சியோடு பரிசோதித்து அச்சிட்டவர்க்கன்றேல் விளங்காது”, என்கிறார். “மெய்ப்புள்ளி தன்னும் விரவாத தென்நாளேடுகள் கெட்டுச் சிதைந்து கிடக்கும் நிலையிற் தொட்டுப் பார்த்தால் அன்றோ தெரிய வரும். ஏட்டை எடுக்கும் போது ஓரம் சொரிகிறது, கட்டை அவிழ்க்கும் போது இதழ் முரிகிறது. ஏட்டைப் புரட்டும் போது துண்டுதுண்டாய்ப் பறக்கிறது. அந்த நிலையிற் பழைய தமிழ் நூற்களைப் படித்தாற் பொருட்டு அடியேன் ஏட்டுப்பிரதிகள் தேடிப் பரிசோதித்து அச்சிடுவதில் புத்தகங்கள் விலை போகாமல் நஷ்டம் நேரிடுகிறது” என்கிறார். பலர் இவரை சைவரல்லாதோர் சாதியற்றவர்(ஏற்றுக் கொள்ளப்படாதவர்) என்று விலக்கி வைத்ததனால் மனமுடைந்தார். இக்காலத்தில் அவரின் ‘விவில்ய விரோதம்’, ‘சைவமகத்துவம்’ என்பவற்றை வெளியிட்டதோடு தாமும் சைவராகினார். தன் தந்தையின் இடுபெயரையும் ஊரையும் எடுத்துக்கொண்டு சாள்ஸ் வின்ஸ்லோ கிங்ஸ்பெரி என்பதன் முதலெழுத்துக்கள் பொருந்த சிறுப்பிட்டி வைரவநாதர் தாமோதரம்பிள்ளை என்று பெயர் வைத்துக் கொண்டார். தன்னிகரில்லாத திருவள்ளுவரையே நீறு சாத்திச் சித்தரிக்கும் நாட்டில் சி.வை.யின் கதியென்ன?. தாம் மட்டுமல்ல, தம் உடவினரையும் மதம்மாற வற்புறுத்தினார். மகன் கிங்ஸ்பெரிப் பாதிரியார் அதை வைராக்கியத்தோடு மறுத்ததோடு தந்தையார் பணித்தவாறே வெறுங்கையோடு வீட்டைவிட்டு வெளியேறினார். ஆறு பிள்ளைகளையும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் சகோதரிகளான இரு மனைவியரையும் இளவயதிலேயே இழந்து, தனது தம்பியார், - செமினறியின் முதல் உள்நாட்டுக் கணிதப் பேராசிரியரான அப்புக்குட்டி கிங்ஸ்பெரியினுதவியோடு வளர்த்து வந்த மகனும் வெளியேறிப் பின் மகளும் இறந்து போக, தமிழ் பணியிலேயே முற்றாய் மூழ்கிவிட்டார்.

சி.வை.தா-வின் மிக அரிய படைப்பு தொல்காப்பியம் - பொருளதிகாரம் - நச்சினார்க்கினியம் (இதன்பின்பே ஏனையோர் அங்கிங்கு சிறிது மாற்றி வெளியிட்டனர்), அதுவோ பழந்தமிழ்ச் செல்வம். பாண்டிய அரசன் தமிழாராயும்படி சங்கம் கூட்ட விழைந்தானாம். “இனி நாடு நாடாகலின் நூல் வல்லாரைக் கொணர்ந்து, பொருளதிகாரம் வல்லாரைத் தலைப்பட்டிலே மென்று வந்தான்”. ஆனால் அரசனோ மிகவும் கவன்று “எழுத்துஞ் சொல்லும் ஆராய்வது பொருளதிகாரத்தின் பொருட்டன்றே! பொருளதிகாரம் பெற்றேமெனின் இவை பெற்றும் பெற்றிலேம்” என்றான். “பொருளதிகாரம் இல்லாமையாற் கவல்கிறானென்பது பட்டு (சங்கம்) செல்லாநின்றுணர்ந்தே அருள்மறைக் கடவுள் அன்பினைந்திணைக் களவியல் என்ற நூலைத் தந்து சங்கம் கூடத் துணைபுரிந்தான்” என்பது இந்நூலினுரை. இதைக்காட்டி 2200 வருடங்களாய்த்

தமிழ் வல்லார் தொல்காப்பியம் - பொருளுரை ஒரு கட்டுக்கதை என்றும், ஏட்டைக் கேட்டால் பழித்தும் வந்தனர். நிற்க, 1868 இல் அந்நூல் உரையுடன் தமிழ் நாடெங்கும் பவனிவந்த போது தம் கண்களை நம்புவாரில்லை. சாஸ்திரியார்,

“நீடிய சீர்பெறு தாமோதரமன்ன நீள்புவியில்
கோடி புலவர்கள் கூடினும் நின்புகழ் கூறரிதே “ என்றும்,

“தாமோதரம்பிள்ளை சால்பெடுத்துச் சாற்ற எவர்
தாமோதரமுடையர்! தண்டமிழ்ச் செந்நாப்புலவீர் “ என்றும்

அவரைப் புகழ்ந்து பாடினர். மேடையெங்கும் ஈழத்துக்குத் திராவிடத்தின் கடன் கூறிப் போற்றப்பட்டது. பாண்டிய மன்னர் கைப்படாத பண்டம் தம் கைப்பட்டது கண்டு தமிழ் மோகம் ஓங்கவே “தமிழ் ஏடுகளின் நிலை பாடும், உம்மன்னைக்கிவ்வாறு படவிடுவீரோ, தமிழும் அன்னை போன்றதல்லவோ” என்று தமிழை அன்னையாய் நேசிக்கக் கூவினார்.

சபாபதி நாவலர் சி.வை. யின் சைவத் தொண்டின் தாக்கத்தை,

“முத்துக்குமாரக் கவிராயரால் விவில்யம் நடுநடுங்கிற்று
நாவலர் முன் விழுந்திட்டு இன்று
தாமோதரம்பிள்ளையால் செத்துக் கிடக்கிறது” என்று பாராட்டினார்.

ஆனாலும் சி.வை. யின் அழியாத ஆக்கங்கள் பழந்தமிழிலும், ஏடுகள் கண்டுபிடித்தல், விஞ்ஞான ரீதியாக அவற்றைப் பேணிப் பொருள், தமிழ் என்பவற்றை ஒப்பிட்டுப் பரிசோதித்துப் பதிப்பிடல் என்பவற்றிலும் ஆகும். அவரது பதிப்புகள் முறையே சைவமகத்துவம், விவில்ய விரோதம், நீதிநெறி விளக்கம் - உரையுடன், ஆதியாகமக் கீர்த்தனை, நடசத்திரமாலை, வீரசோழியம் - உரையுடன், தணிகைபுராணம், தொல்காப்பியம்-பொருள்-நச்சினார்க்கினியம், கலித்தொகை, இலக்கண விளக்கம், சூளாமணி, தொல்காப்பியம்-சேனாவரையும், எழுத்ததிகாரம்-நச்சினார்க்கினியம், (மகாலிங்கரின் பின்) தொல்காப்பியம்-சொல்லதிகாரம் திருத்தம்-உரையுடன், வேறும் சிறிய ஆழ ஆக்கங்கள். அவர் அகத்திணைவியல் எழுதிக் கொண்டிருந்த வேளை 1901 புதுவருடத் தினத்தன்று உயிர் நீத்தார்.

இவர் வேலை செய்யும் வேகத்தை வியந்து “இருகையாலும் முடித்தீரோ” என்றும் கேட்டனர். அவர் நேர்மையையும், இலக்கிய இலக்கண ஆற்றல்களையும் பாராட்டியே சென்னை அரசாங்கம் அவருக்கு ‘ராவ் பகதூர்’ என்ற பட்டத்தை வழங்கியது.

சி.வை. யின் பதிப்பீடுகள் சாதி, மத, மொழிப்பாகுபாடன்றி எந்த மொழிப்பிரியனும் பெருமைப்படக் கூடியவை. மேலும் இவர் தன் தாயினூராகிய ஏழாலையிற் தமிழ்ப் பாடசாலையொன்றை ஸ்தாபித்து கல்வி பரப்பினார். சுருங்கக் கூறின,

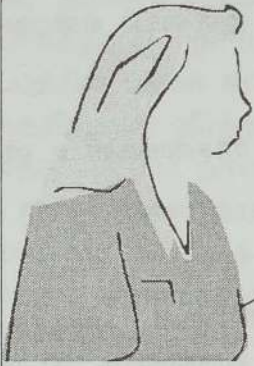
தன்னறிவெல்லாம் தமிழுக்குப் பணித்த கவிஞன்
தன்முச்செல்லாம் தமிழென்று முயன்ற சான்றோன்
தன்பொருளெல்லாம் மொழிக்குவந்த மொழிப்பித்தன்
தன்வீட்டையும் தமிழ்தேடித் துறந்த தமிழ்ப் பத்தன்
தமிழன்னையென முதல் நாமஞ்சூட்டிய ஓர் தாசன்
துன்பமெல்லாம் அவள்பணியில் மறந்த நல் நேசன்
தரணியில் அவநற் பணியையும் வகுப்பீரேல்
தமிழின்றித் தாமோதரமோ? என்று வியப்பிரே.

உ சாவியவை:

- ◆வியாசராவ், இலங்கைப்புலவர்கள் (1952) ஒற்றுமை நிலையம், சென்னை.
- ◆இராசரத்தினம்பிள்ளை, சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை வரலாறு.
- ◆ஹூல், தாமோதரம்பிள்ளை (1997), ICES, கொழும்பு (ஆங்கிலம்).
- ◆மனோன்மணி கண்முகதாஸ் (1983) சி.வை.தாமோதரமமம்பிள்ளை -ஒரு ஆய்வு நோக்கு, முத்தமிழ் வெளியீட்டுக்கழகம்.
- ◆அமெரிக்கன் சிலோன் மிஷன் - ஞானஸ்நானப் பட்டியல், ACM 1839, 1846 அறிக்கைகளும், உடுவில் (1839) மானிப்பாய்.
- ◆யாழ். கூட்டுறவு தமிழ்நூற் பதிப்பகம், 1971.

பெண்:-

சொர்க்கத்தையும்
நரகத்தையும்
பூமியிலேயே நாம்
கவைத்துப் பார்க்கவே
இறைவன்
பெண்ணைப் படைத்தான்.

நாம்
அவள் வழியாகவே
பிரவேசிக்கிறோம்,
அவள் வழியாகத்தான்
வெளியேறவும் வேண்டும்.

அவள்
பொருள் புரியாத
கவிதை.
அதனால்தான்
அவள் கவர்ச்சி
மங்குவதில்லை.

அவள் தாயாகிப்
பரிபாலிக்கிறாள்
தாரமாகி
நிக்கிரகம் செய்கிறாள்

நம்மை
வசீகரித்து
நம் சிறகுகளை எரிக்கும்
விளக்கு அவள்.

அழகான ஆயுதங்களால்
நம்மைத் தாக்கி
விளையாடும்
பிரியமான எதிரி அவள்.

நாம்
காணாமல் போவதும்
அவளிடமே.
நம்மைக் கண்டெடுப்பதும்
அவளிடமே.

பெண்ணே!
உன்னிடமிருந்து
நம்மைக் காப்பாற்று என்று
பிரார்த்திப்போமாக.

பித்தன்

சித்தன்னவாசல் ஒவியங்கள்

சி. பத்மநாதன் , வரலாற்றுத்துறைப் பேராசிரியர், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

சித்தன்னவாசல் என்னும் தலம் புதுக்கோட்டை நகரத்துக்கு வடமேற்கில் பத்து மைல் தூரத்தில் அமைந்திருக்கின்றது. அங்கே மரஞ்செடிகள் இல்லாத மலையொன்றிலே புராதனமான குடபோகம் ஒன்றுள்ளது. ஒரு புறத்திலே, பெருங்கற்காலத்து ஈமக்காடுகள் அமைந்த, சரிவான மேட்டுநிலம் உள்ளது. மற்றொரு புறத்திலே பசுமையான நெல் வயல்கள் தெரிகின்றன. சிற்றண்ணல் வாயில் என்பது அதன் புராதனமான பெயர்; அப்பர் தேவாரத்தில் அது வருகின்றது.

சித்தன்னவாசல் முற்காலங்களிலே சமணர்களின் புகலிடமாயிருந்தது. ஏறக்குறையப் 15 நூற்றாண்டுகளாக அது சமணர்களின் தலமாக விளங்கியது. அதிலே புராதனமான கற்பாழிகள் உள்ளன. நீளப்பாட்டில் தெற்கு வடக்காக அமைந்துள்ள 200 அடி உயரமான மலையின் கிழக்குப் பக்கத்தில் இயல்பாக அமைந்துள்ள குகையொன்றிலே 17 கற்படுக்கைகள் குடையப்பட்டுள்ளன. அவை சராசரி 7 அடி நீளங் கொண்டவை. அவற்றைப் போன்ற கற்படுக்கைகள் வேறு பல இடங்களிலும் உள்ளன. நார்த்தாமலையிலுள்ள ஆளுருட்டி மலையிலும் கற்படுக்கைகளின் சுவடுகள் உள்ளன.

இங்குள்ள கற்படுக்கைகளிலே சாசனங்கள் காணப்படுகின்றன. முதலாவது படுக்கையில் எஉமி நாடு குமட்டுர் பிறந்த காவுட ஈதென்கு சிதுபொசில் இளயர் செய்த அதிடானம் என்ற வாசகம் தமிழ் மொழியிலும் பிராமி எழுத்துகளிலும் எழுதப்பட்டுள்ளது. எஉமி நாட்டு ஊரான குமட்டுரிலே பிறந்தவனாகிய காவுட ஈதென் என்பவருக்கென சிதுபொசில் இளையர் என்பவனால் அதிஷ்டானம் அமைக்கப் பெற்றது என்பது சாசனத்தின் பொருளாகும்.

இந்தப் படுக்கையில் ஏழாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த மேல்வரும் சாசனங்கள் உள்ளன.

1. கோயமனூர் கடவுளன்
2. திட்டைச்சாணன்

இவ்விரு சாசனங்களும் சமண முனிவர்களைக் குறிப்பிடுகின்றன. அவர்களின் ஊர்ப்பெயர்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. ஒரு சாசனம் சமண முனிவர் ஒருவரைக் கடவுளன் என்று குறிப்பிடுகின்றது. மற்றச் சாசனத்தில் வரும் சாணன் என்பது இயற்பெயராகலாம். கோயமனூர் என்பது திருமய்யம் தாலுகாவைச் சேர்ந்த கோவனூர் என்றும், திட்டை என்பது சித்தன்னவாசலுக்குப் 42 மைல் தூரத்திலுள்ள ஊரென்றுங் கொள்ளப்படுகின்றது. பத்தாம் நூற்றாண்டுக்குரிய வரிவடிவங்களில் அமைந்த திருச்சாத்தன் என்ற பெயரும் அதில் எழுதப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடற்குரியது.

ஏழாவது படுக்கையிலே தொழுகுன்றத்துக் கடவுளன் திருநீலன், கடவுளன் திருநாவலன் என்னும் வாசகங்களைக் கொண்ட சாசனங்கள் இரண்டு பத்தாம் நூற்றாண்டுக்குரிய வரிவடிவங்களில் அமைந்துள்ளன. எட்டாவது படுக்கையிலே திருப்பூரணன் என்று எழுதப்பட்டுள்ளது; எழுத்துகள் 13 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு உரியன போலும். 14 ஆவது கற்படுக்கையிலே மேல்வரும் சாசன வாக்கியம் ஏழாம் நூற்றாண்டுக்குரிய வரிவடிவங்களில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

ஸ்ரீ பூரண சந்திரன்
நியத்தகரன் பட்ட
கற்பாழி - கடவுள்ளன்

பதிரகன் என்னும் பெயர் கற்பாழியின் நடுவிலமைந்த வழியில் எழுதப்பட்டுள்ளது. கற்பாழியிற் காணப்படும் சாசனங்கள் சமண முனிவர்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிடுகின்றன. கி.பி. முதலாம் நூற்றாண்டிற்கும் முற்பட்ட காலம் முதலாக 13 ஆம் நூற்றாண்டு வரை சித்தரான சமண முனிவர்கள் பயன்படுத்தும் ஷேத்திரமாகக் கற்பாழி அமைந்தது என்பதை அங்குள்ள கல்வெட்டுகள் மூலம் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. பிராயோபவேசம், சல்லேகனம் முதலிய கடுமையான விரதங்களை மேற்கொள்வதற்குக் கற்பாழியை நெடுங்காலமாகப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். உண்ணா நோன்பின் மூலமாக உயிர்நீத்தல் சல்லேகனம் எனப்படும். அது திகம்பர சமணர் பின்பற்றிய கடுமையான விரதமாகும்.

சித்தன்னவாசல் மலையின் மேற்குப் புறத்தில் குடபோகமான சமணக்கோயில் அமைந்துள்ளது. அது மண்டகபட்டு, மாமண்டுர் போன்ற இடங்களில் அமைந்திருக்கும் குடபோகங்களைப் பெரிதும் ஒத்திருக்கின்றது. எனவே, அண்மைக் காலம் வரை அது முதலாம் மகேந்திரவர்மனின் திருப்பணியானதென்று பொதுவாக எல்லோராலுங் கருதப்பட்டது. அதில் நாற்கோண வடிவில் அமைந்துள்ள மூலஸ்தானம் உண்டு. அதன் பின்புறச் சுவரிலே சமணக் கடவுளர் படிமங்கள் செதுக்கப் பெற்றுள்ளன. அவற்றுள் இரண்டு சமண தீர்த்தாங்கரரின் படிமங்களாகும். அவற்றின் தலைகளுக்கு மேலாக முக்குடை வடிவம் காணப்படுகின்றது. மூன்றாவது படிமத்தில் ஒற்றைக்குடை தெரிவதால் அதனைக் குரவர் ஒருவரின் உருவமாகக் கொள்வர்.

மூலஸ்தானத்திற்கு முன்னால் நாற்சதுரமான அர்த்தமண்டபம் அமைந்திருக்கின்றது. அதிலே இரண்டு தூண்களும் இரண்டு அரைத் தூண்களும் உள்ளன. தூண்கள் அடியிலும், மேற்பாகத்திலும் நாற்கோணமானவை. அவற்றின் நடுப்பாகம் எண்கோணமானது. அர்த்த மண்டபத்தின் பக்கச் சுவர்களிலே தேவகோட்டங்கள் உள்ளன. அவை ஒவ்வொன்றிலும் ஆசனக் கோலத்திலுள்ள தீர்த்தங்கரரின் பெரிய படிமங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. தென் கோட்டத்தில் அமைந்த வடிவம் நிர்வாணக் கோலமானது; தியான நிலையில் அமைந்தது; அதன் தலைக்கு மேல் ஐந்து தலை நாகபடம் தெரிகின்றது. அது 23 ஆவது தீர்த்தாங்கரரான பார்க்வதநாதரின் கோலமாகும். வடக்குக் கோட்டத்தில் அமைந்திருக்கும் படிமம் ஆசிரியர் ஒருவரின் வடிவமாகும். தலைமேல் அமைந்திருப்பது ஒற்றைக் குடையாகும். அருகிலுள்ள தூணிலே திருவாசிரியன் என்று எழுதப்பட்டுள்ளமையும் குறிப்பிடற்குரியதாகும்.

ஓவியங்கள்

மூலஸ்தானம், அர்த்த மண்டபம் ஆகியவற்றின் விதானங்களிலே ஓவியங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன. பார்க்வநாதர் கோட்டத்தின் முகட்டு விதானத்திலே கம்பளம் போன்ற வடிவமைப்பில் ஒரு காட்சி சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. அதிலே தாமரைச் செடியின் இலைகளும் அலர்ந்த தாமரை மலர்களும் வண்ண மைகளில் வரையப் பெற்றுள்ளன. வடக்கிலுள்ள திருவாசிரியன் கோட்டத்திலும் அதனைப் போன்ற ஓவியம் வரையப்பட்டுள்ளது. வட்டமான, மலர் வடிவங்கள் அமைந்துள்ள களத்திலே கம்பளம் போன்ற காட்சி வரையப்பட்டுள்ளது. வட்டங்கள் ஒவ்வொன்றின் மேற்பாகத்தில் இவ்விரண்டு மனித உருவங்களும், கீழ்பாகத்தில் இவ்விரண்டு சிங்க உருவங்களும் அமைந்துள்ளன.

(1) தாமரைத் தடாகம்

பிரதானமாக ஓவியங்கள் மூலஸ்தானத்து விதானத்திலும் அர்த்த மண்டபத்தின் விதானத்தின் நடுப்பகுதியிலும் உள்ளன. அவை ஒரே காட்சியின் அம்சங்களானவை; தடாகமொன்றின் கோலங்களை விளக்கும் சித்திரக் காட்சியானவை. தடாகத்திலே தாமரைச்

செடிகளும் நீலோற்பவங்களும் நிறைந்துள்ள காட்சி தெரிகின்றது. முற்றிலும் விரிந்த மலர்களும் மலர்மொட்டுகளும் காணப்படுகின்றன. தடாகத்தில் நீராடும் யானைகளும் எருமைகளுந் தெரிகின்றன. நீரின் குளிர்ச்சியாற் களிப்பெய்திய யானைகள் துதிக்கையால் நீரை வாரித் தெளிக்கும் காட்சி வனப்புடையது. தடாகத்திலே நீராடும் எருமைகளின் தோற்றமும் விழிப்பு உயிர்த்துடிப்பானவை.

யானைகளதும் எருமைகளதும் கேளிக்கைகளினால் தடாகத்திலே அமைதி குலைந்துவிட்டது போன்ற காட்சி உருவகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மோதும் நீரலைகளாற் குழம்பிய மீன்கள் இங்கும் அங்குமாகப் பாய்ந்து ஓடுகின்ற காட்சி தெரிகின்றது. திகிலூற்ற வாத்துக் குஞ்சொன்று அபயம் நாடித் தாயின் புறத்தே விரைந்து செல்லுவது போன்று தோன்றும் வண்ணமான காட்சி வரையப்பட்டுள்ளது. பயத்தினால் விரைந்து ஓடும் அதன் தாய் பிள்ளைப் பாசத்தினால் அதனைத் திரும்பிப் பார்த்துக் கொண்டு நீந்திச் செல்கின்றது.

மனிதர் மலர் பறிக்கும் காட்சி

தடாகத்தில் இறங்கி மலர் கொய்கின்ற மனிதரின் உருவங்கள் தெரிகின்றன. தடாகத்தின் வடமேற்குப் புறத்திலே பத்தர்களான பவ்வியர்களாயுள்ள கௌபீனதாரிகள் இருவர் நீரில் நடந்து வண்ணமாக மலர் கொய்யும் காட்சி வரையப்பட்டுள்ளது. அவர்களில் ஒருவர் ஒரு கையிற் கூடை ஏந்திய நிலையில் மற்றைக் கையினால் மலர் பறிக்கும் கோலம் தெரிகிறது. பின்னே செல்லும் மற்றவர் தண்டுடன் கூடிய தாமரை மலரைத் தோளிலே தாங்கிய கோலத்திற் காணப்படுகின்றார். தடாகத்தின் தென்கரையிலே வேறொருவரின் உருவந் தெரிகிறது. அவரின் ஒரு கையிலே ஆம்பல் மலரும் மற்றக் கையிலே தாமரை மலர்களின் தொகுதி ஒன்றுங் காணப்படுகின்றன. அம்மூவரில் ஒருவர் மங்கலமான நிறம் கொண்டவர். மற்றவர்கள் கரிய தோற்றம் உடையவர்கள். அவர்களின் முகபாவம் சாந்தமானது. அவர்கள் தடாகத்திலே நீராடிவிட்டு, கோயிலொன்றிலே வழிபாடு செய்வதற்கு மலர் பறிக்கும் பக்தர்கள் போலவே காணப்படுகின்றனர்.

மை வண்ணங்கள்

தாமரைத் தடாகத்திலுள்ள இலைகளில் பச்சை வண்ணப் பூச்சுக்கள் கொண்டவை; அவற்றின் விழிம்புகள் கருமையானவை. தாமரைப் பூக்கள் சிவப்பு நிறத்தில் அமைந்தவை. தண்டுகளை மஞ்சளாகவும், அவற்றின் கோடுகளைக் கடுஞ் சிவப்பிலும் வரைந்துள்ளனர். எருமைகளும் யானைகளும் கருஞ் சாம்பல் நிறத்தில் வரையப்பட்டுள்ளன. சித்தன்னவாசற் சித்திரம் சமண மரபிலே சொல்லப்படும் சமவசரணம் என்பதன் காட்சியாகும் என்று இந்நாட்களிலே அறிஞர் கருதுகின்றனர். சமணரின் திருமறையின் 11 அங்கங்களின் ஒன்றான சூத்திர கிருதாங்கம் என்பதிலே தாமரைத் தடாகம் ஒன்றினைப் பற்றிய விவரமான வர்ணனை உண்டு. அது மகா வீரனின் உபதேசமானது என்பது கவனித்திற்குரியது.

இயற்கை வனப்பு

சித்தன்னவாசலிற் சித்திரக் கோலமான தாமரைத் தடாகம் சமண சமய மரபிலுள்ள கதையொன்றின் உருவகம் என்று கொள்ளப்பட்டாலும் இயற்கை நெறியினை உள்ளவாறு உணர்த்தும் இந்தியச் சித்திரங்களிலே உன்னதமானவற்றுள் அதுவும் ஒன்றென்பது மறுக்க முடியாத ஒன்றாகும். அதில் அடங்கிய சித்திரங்கள் கற்பனைக் காட்சிகளாகவோ, தேவலோகக் காட்சிகளாகவோ, உலகியல் அனுபவங்களுக்கும் புலன் உணர்வுகளுக்கும் அப்பாற்பட்டனவாகவோ தெரியவில்லை. நாட்டிலுள்ள பொதுவான வாழ்க்கை அம்சங்களையும், இயற்கைக் காட்சிகளையும், உயிரினங்களின் இயல்பான உணர்வுகளையும், அவற்றைக்

கவனமாகப் புரிந்துணர்வோடு அவதானிக்கும் அனுபவத்தின் மூலமாக மனிதரின் உள்ளங்களிலே ஆழமாகப் பதியும் எண்ணங்களையும் அவை பிரதிபலிக்கின்றன. அந்த வகையில் அவற்றிற்கு நிகரான சித்திரங்களை வேறெங்காவது காண்டல் அரிதாகும்.

(2) கவிகைச் சித்திரம்

சித்தன்னவாசலிற் காட்சியளிக்கும் சித்திரக் கோலங்களில் ஒன்று கம்பளம் போன்ற கவிகையின் வடிவமாகும். அது அர்த்த மண்டபத்திலுள்ள தூண்களின் மேற்பாகங்களையும், அவற்றின் மேல் அமைந்துள்ள விதானத்திலும் பரந்து காணப்படுகின்றது. அதன் நடுப்பகுதியிலே தாமரை மலர்களும் இலைகளும் வடிவங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன. தூண்களின் மேற்பகுதிகளிலே சிவப்பு, மஞ்சள், பச்சை ஆகிய வண்ணங்களில் உருவங்கள் தீட்டப் பெற்றுள்ளன. மலர்களும் செடிகளும் அமைந்துள்ள பகுதிகளைச் சுற்றி அன்னப் பறவைகளின் வடிவங்கள் அமைந்துள்ளன.

(3) நாட்டியக் கரணங்கள்

தூண்களிலே காணப்படும் அப்சரகளின் நாட்டியக் கோலங்கள் அற்புதமானவை. தேவலோகக் கன்னியர் இருவரின் உருவங்கள் தெரிகின்றன. அவற்றின் கீழ்ப்பாகங்கள் சிதைந்து விட்டன. இங்கு சித்திரக் கோலத்திலுள்ள நாட்டியக் கரணங்கள் நாட்டிய சாஸ்திர விதிகளின் விளக்கமானவை போலத் தெரிகின்றன. வடக்குத் தூணிற் காணப்படும் வடிவத்திலே இடது கரம் லதாஹஸ்தமாயுள்ளது. வலக்கரம் மார்பகத்தின் முன்புறமாக வளைந்த கோலத்திற் பதாகஹஸ்தமாய் அமைந்துள்ளது. தலை இடப்புறமாகத் திரும்பிய நோக்கில் அமைந்துள்ளது. காதுகளிலே பத்திர குண்டலங்கள் ஆபரணங்களாய் உள்ளன.

கழுத்திலே கண்டி, மூன்று ஆரங்கள் ஆகியன தெரிகின்றன. கண்டி அளவிற் சிறியதாகும். ஆரங்கள் மார்பகத்திலே படிந்த வண்ணமாய் உள்ளன. உருவத்தில் உபவீதம் தெரிகின்றது; அது ஒற்றை நூலால் ஆனது. வலக்கரத்து விரலொன்றில் மோதிரம் தெரிகின்றது. கேசம் முடி போல அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அது மாலைகளாலும் மலர்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த உருவத்தின் கீழ்ப்பாகம் முற்றாகச் சிதைந்து விட்டதால் அதற்குரிய காரணத்தை அடையாளங்காண முடியவில்லை. அது நாட்டிய சாஸ்திரத்திலே விளக்கப்படும். அலாத, ஊர்த்வஜானு, லதாவிருஷ்சிகம் என்பவற்றுள் ஒன்றாதல் கூடும். இந்த நடனக் கோலம் தஞ்சையிலுள்ள இராஜராஜேஸ்வரத்துச் சிற்பக் கூடத்தில் அமைந்திருக்கும் 18 ஆவது உருவத்தை ஒத்திருக்கின்றது. உடலுறுப்புக்களை மஞ்சள் நிறத்திலும், விழிம்புகளைச் சிவப்பு நிறத்திலும், பின்னணியினை இளஞ்சிவப்பு நிறத்திலும் வரைந்துள்ளனர்.

தெற்குத் தூணிலே வேறொரு தேவகன்னியின் நாட்டியக் கோலம் வரையப்பட்டுள்ளது. அவளின் வலக்கரம் பதாக ஹஸ்தமாயுள்ளது. இடக்கரம் நீட்டிய கோலத்தில் லதாஹஸ்தம் போல் அமைந்துள்ளது. இவ்வடிவம் நாட்டிய சாஸ்திரம் வர்ணிக்கின்ற விவர்த்திகம் என்னும் கரணத்தின் விளக்கம் போலானது. இந்த ஓவியத்திலே கைகளின் நிலைகள் சிதம்பரத்துக் கோபுரவாசலில் அமைந்துள்ள விவர்த்திக கரணத்தின் விளக்கமாய் அமைந்த சிற்பத்தில் உள்ளவற்றை ஒத்திருக்கின்றன.

உருவத்திலே அணியலங்காரங்கள் மிகுந்து காணப்படுகின்றன. நீண்ட காதுகளிலே பத்திர குண்டலங்கள் போன்ற வடிவங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன. அடர்த்தியான தலைமயிர் பின்புறத்திலே கொண்டை கட்டிய கோலத்திலே தெரிகின்றது. அது மலர்கள் சூடிய கோலத்தில் அமைந்துள்ளது. கைகளிலே வளையல்கள் நிறைந்து காணப்படுகின்றன. கழுத்திலே அங்க அளவுகளுக்குப் பொருத்தமான கண்டிகை தெரிகின்றது. அத்துடன் மணிகள் கோர்த்து இழைத்த

மாலைகள் தொங்குகின்றன. அவற்றிலொன்று மார்க்கத்திற்குக் கீழாக நீண்டு தொங்கும் கோலத்தில் அமைந்துள்ளது. உருவத்தின் வலப்பக்கத்திலே மல்லிகை மாலைகளும், அங்க அசைவுகளின் வேகத்தினால் அசைந்தாடும் மேலங்கியின் பாகமும் தெரிகின்றன. உடலின் உறுப்புகள் அனைத்திலும் மஞ்சள் வண்ணம் தீட்டப்பட்டுள்ளது. விழிம்புகள் சிவப்பு நிறமானவை.

சித்தன்னவாசலிற் காணப்படும் நாட்டியக் கோலங்கள் மிகுந்த சிறப்புடையனவாகும். தமிழகத்திலே ஓவியக் கலை அடைந்துள்ள உன்னதமான வளர்ச்சி நிலைக்கு அவை எடுத்துக்காட்டாக உள்ளன. இன்னொரு வகையில் நோக்குமிடத்து நாட்டியக் கலையின் வளர்ச்சிக் கட்டம் ஒன்றினை அவை பிரதிபலிக்கின்றன. ஒரு அரங்கேற்று கலை என்ற வகையிலே நாட்டியம் பழங்காலம் முதலாகப் பிரபல்யம் அடைந்திருந்ததென்பது பழந்தமிழ் நூல்கள் வாயிலாக அறியப்படும். அது சாஸ்திரிய மரபுகளோடு பந்தமாகிவிட்டது என்பதற்குச் சிலப்பதிகாரம் போன்ற நூல்கள் சான்றாகும். ரஸ - பாவ உணர்வு அனுபவங்களின் ஒரு கனிந்த நிலையினைச் சித்தன்னவாசல் ஓவியங்கள் பிரதிபலிக்கின்றன.

சித்தன்னவாசல் சமணப்பள்ளி. ஆனால் அங்குள்ள நாட்டியக் கோலச் சித்திரங்கள் பரதக் கலையின் கரணங்களின் உருவகமானவை. அவை இந்து கலைத்துவ அம்சங்களின் விளக்கமானவை. நாட்டியத்திலுள்ள அங்க அபிநயங்களுக்கும் அங்க அசைவுகளினதும் கழற்சியினதும் வேகத்திற்கும், தாளலயங்களுக்கு ஒத்திசைவான ஆட்டத்திற்கும் தென்னிந்தியக் கலைஞர் ஓவியங்கள் மூலமாக அமரத்துவம் வழங்கியுள்ளனர் என்பது வித்தியாவிருத்தர்களின் சிந்தனையாகும்.

(4) அரசனும் அரசியும்

தேவலோகத்து நாட்டிய மகள் ஒருத்தியின் சித்திரம் அமைந்துள்ள தெற்குத் தூணில் வேறொரு காட்சி வரையப் பெற்றுள்ளது. அரங்கின் முற்புறத்திலே நிற்கும் மனிதர் மூவரின் வடிவங்கள் தெரிகின்றன. அவர்களில் இருவர் ஆண்கள்; மூன்றாவது சித்திரம் பெண்ணின் வடிவமாகும். அவற்றிலே கடவுட் படிமங்களுக்குரிய பிரதிமாலக்ஷணங்கள் காணப்படவில்லை. காதணிகள் பத்திர குண்டலங்களாகும். கிரீடம் மகுடம் போலானது. அங்கலக்ஷணங்கள் எல்லாம் மனிதனுக்கு உரியவை. தலை மேல் மகுடம் அமைந்திருப்பதாற் சித்திரங்கள் அரசரின் கோலமானவை என்று கருத முடிகின்றது.

சித்தன்னவாசல் சமணப்பள்ளியோடு தொடர்பு கொண்ட அரசரின் வடிவமாக இக்காட்சி அமைந்துள்ளது என்று கருதலாம். சமணப் பள்ளிக்குச் சென்று வழிபாடு செய்தும், தானங்களை வழங்கியும், திருப்பணி வேலைகளுக்கு நன்கொடை கொடுத்தும் ஆதரவு புரிந்த அரசரின் கோலத்தை உருவகப்படுத்தி உள்ளனர் போலும். பல்லவராசனாகிய முதலாம் மகேந்திரவர்மனையும் அவனுடைய பட்டத்தரசியையும் இங்கு வரைந்துள்ளனர் என்று முற்காலங்களிலே கருதினார்கள். அது பொருத்தமற்றது என்பது அண்மைக் கால ஆராய்ச்சிகளினாலே தெளிவாகியுள்ளது. பாண்டியாதிராசனான ஸ்ரீ மாற ஸ்ரீ வல்லவன் தன் தேவியுடன் சென்று சமணப் பள்ளியிலே, அதனைப் புனரமைத்தவரான மதுரை ஆசிரியன் இளங்கௌதமன் என்னுங் குரவரைக் கௌரவித்த நிகழ்ச்சி இங்கு ஓவியமாக வரையப்பட்டுள்ளது என்று கருதலாம். சித்தன்னவாசலில் அமைந்துள்ள மேல்வரும் சாசனம் இக்கருத்திற்கு ஆதாரமாய் அமைகின்றது;

ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ;
திருந்திய பெரும்புகழ் தேவதரிசனத்து
அருந்தவ முனிவனைப் பொருட்செல்வன்!
அறங்கிளர் நிலைமை இளங்கௌதமன்

என்னும்

வளங்கெழு திருநகர் மதிரை ஆசிரியன்
அ(வனை)

பார்முமுதாண்ட பஞ்சவர் குலமுதலார்

கெழுவைவேல் அவனிபசேகரன்

சீர்கெழு செங்கோல்

சிரிவல்லவனுக்கென்றி பலவுங்

குறிகொள்-இனிது-அவையோன் ...

தந்தவனியத்தாண்பை முதார்

கடிவளம் பெருக்கி பண்ணவர் கோயில்

பாங்குறச் செய்வித்து - ஆரணப்

பெரும்மிக கொழுக்கவிற்கும்

பூரணமாலை பொலிய வோங்கி

அந்த(மி)ல் விளக்கிற்கு அமணன் கரணியுஞ்

சாத்தி

வயக்கலுங் குணமிகச் சிறப்பின் குறித்து ...

மெழுக்குப் புற மொரு மூன்று மாவும்

வழுக்கற வகையால் வழிபடுவோனுக்கு

அரைக்கரணியும் அமைய நீக்கி

அண்ணல் வாயில் அறிவர் கோயில்

முன்னால் மண்டகங் கல்லால் - இயற்றி

கண்டோர் மருளுங் காமரு விழுச்சீருள்

ஒரு புறம் பாலொளி - மிகப்(போக்)கி

மற்றும் - எல்லாங் குற்றம் நீக்கி

ஆதிவேந்தர் அறஞ் செயளக்கி நிறக்கி...

மாசற நிநீ இத் திருவேற்றஞ் செய்பாவை

நெடு தூண்(ணு) ரும விரகனமத்து

நீடொளி விளக்கிந் நைப்புறமாகென

இடை வயலோடே .. கூடிய வகையால்

நாடினங்கமைத்து வழிபடுவோற்கு

நிலமு(ம்) மரைக்காலொழியா வகையாற்

கண்டனனே ... கொள்கை யல் குணத்தோனேய்

..

சீர் மதிரை ஆசிரியன் அண்ணல்

அக மண்டகம் புதுக்கி ஆங் .. அறிவர்

கோயில்

முக மண்டமெடுத்துதான் முன்

இச்சாசனத்திலே சிற்றண்ணல் வாயில் சமணக் கோயில் பற்றிய அரிய செய்திகள் உள்ளன. மதிரை ஆசிரியன் இளங்கௌதமனைப் பற்றிச் சொல்லப்படுகின்றது. பெரும் புகழ் தேவதரிசனத்து அருந்தவ முனிவன் என்பது இளங்கௌதமனைப் பற்றிய அடைமொழிகளாக வருகின்றன. மேலும் கோயிலைச் சேர்ந்த அகமண்டபத்தை இளங்கௌதமனார் புதுக்கிளார் என்றும், முகமுண்டபத்தை கல்லால் இயற்றினார் என்றுஞ் சாசனங் குறிப்பிடுகின்றது. பார்கவநாதர் படிமமும் ஆதிவேந்தர் படிமமும் அவரின் திருப்பணியானவை என்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

மூலஸ்தானத்திலும் அகமண்டபத்து விதானத்திலும் வரையப்பட்டுள்ள ஓவியங்கள்

மண்டபம் புதுப்பிக்கப்பெற்ற பின்பு உருவானவை என்பது சாசனத் தொடர்களினால் அறியப்படுவதாகும்.

ஓவியங்களும் இளங்கௌதமனின் திருப்பணியானவை என்று கருதவதற்குக் காரணம் உண்டு. திரிவேற்றஞ் செய்பாவை நெடு தூண்(ணு)ரு .. விரகமைத்து நீடொளி விளக்கி என வரும் தொடர்கள் கவனித்தற்குரியவை. பாவை என்னுஞ் சொல் தூண் என்பதை ஒட்டி வடிகின்றது. பாவை வடிவங்கள் தூண்களிலுள்ள ஓவியங்களிலன்றிச் சித்தன்னவாசலில் வேறெங்குங் காணப்படவில்லை. நாட்டியக் கரணங்களை விளக்குஞ் சித்திரங்களையே சாசனங் குறிப்பிடுகின்றது போலத் தெரிகின்றது. வண்ணப் பூச்சினால் ஒளி ஊட்டுவதையே நீடொளி விளக்கி என்று குறிப்பிட்டனர் போலும். இந்த விளக்கமானது பொருத்தமானது என்பதற்குச் சாசனத்தில் வரும் கண்டோர் மருளுங் காமருவிழுச்சீர் என்னும் தொடரும் ஆதாரமாய் உள்ளது. காண்போரைக் கவரும் வனப்பு மிகுந்த காட்சிக் கோலத்தையேசாசனங் குறிப்பிடுகின்றது என்று கருதலாம். எனவே ஓவியங்களும் இளங்கௌதமனின் திருப்பணியானவை என்று கொள்ள முடிகின்றது.

இச்சாசனத்தின் வாசகத்திலே இடையிடையே சிதைவுகள் காணப்படுகின்றன. அதன் வாசகமும் சில விடயங்களிலே பிழைகளுடன் காணப்படுகின்றது. புதிய படிவங்களை நுட்பமான முறையிலே உருவாக்கி, அதன் திருத்திய வாசகத்தை ஆராய்ந்து, விவரமான விளக்கங்களோடு வெளியிடுவதன் மூலம் சித்தன்னவாசல் சமணப்பள்ளி பற்றியும், குறிப்பாக அதன் ஓவியங்களைப் பற்றியும் தெளிவற்றனவாய் அமைந்துள்ள சில விஷயங்கள் தெளிவு பெறக்கூடும்.

அமணன் காணி, மெழுக்குப்புறம் என்னும் நிலங்களைப் பற்றியுஞ் சாசனங் குறிப்பிடுகின்றது. அவற்றிலே அமணன் காணி கோயிலிற் திருவிளக்கு எரிப்பதற்கு வழங்கப்பட்டது. மெழுக்குப் புறமாக 3 மா காணி கொடுக்கப்பட்டது. மெழுக்குப்புறம் என்ற சொல் கோயிற் சாசனங்கள் பலவற்றிலே காணப்படுவது. சமணப்பள்ளி ஒன்றில் மெழுக்குப்புறம் என்பது எதனைக் குறிக்கும் என்பது ஆராய்தற்குரியது. கோயிலின் பகுதிகளில் ஏற்படும் மாசுக்களைக் களைந்து வண்ணம் பூசுவோரை, ஓவியர் உட்பட்டோரை, அது குறித்தல் கூடும். பொதுவாக சமணப் பள்ளிகள் ஓவியக்கலையின் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்தன என்பதற்கு அநேகமான சான்றுகள் உள்ளன. சமணக் கோயில்கள் பலவற்றிலே சுவரோவியங்கள் காணப்படுகின்றன. சிற்றோவியம் வரையப்பெற்ற ஏட்டுச் சுவடிகளிற் கணிசமான தொகையிலுள்ளவை சமணசமயத் தொடர்பு கொண்டது என்பதுங் குறிப்பிடத் தக்கது. எனவே, சிற்றண்ணல் வாயில் சமணப்பள்ளிக்கு பந்தமான ஓவியர் இருந்தனர் என்று கொள்வது சாலப் பொருந்தும்.

சித்தன்னவாசற் சாசனம் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதிக்கு உரியதாகும். அதிலே ஸ்ரீ மாற ஸ்ரீ வல்லவனின் பெயர் குறிப்பிடப்படுவதால், சாசனம் அவனுடைய ஆட்சியில் எழுதப்பெற்றது என்பதும், மதுரை ஆசிரியன் இளங்கௌதமன் அம்மன்னனுடைய ஆதரவைப் பெற்றவன் என்பதும் உணரப்படுகின்றன.

கோயில் தொடர்பாக பாண்டியாதிராசன் செய்த கருமம் தெளிவாகத் தெரியவில்லை. சாசனத்தில் ஏற்பட்ட சிதைவும், அறிஞர் சாசனத்தின் வாசகத்தைச் சீர்படுத்தி ஆராயத் தவறியமையும் இத்தெளிவின்மைக்கான காரணங்களாகும். செங்கோற் சிரி வல்லவனுக்கென்று - இப்பலவும் குறிகொள்- இனிது-அவையோன் என வரும் சாசனத்த தொடரானது சிற்றண்ணல் வாயில் கோயில் தொடர்பாக இளங்கௌதமன் புரிந்த திருப்பணிகளிலே நேரடியான தொடர்பினை ஸ்ரீ மாற ஸ்ரீ வல்லவன் கொண்டிருந்தான் என்பதைக் குறிப்பனவாகும். அவனே தான கார கன் போலும். குறிகொள் அவையோன் என்போனைப் பற்றிச் சொல்லப்படுவதால் தென்னவனின் ஆணையை அரண்மனை அதிகாரி ஒருவன் நிறைவேற்றினான் என்றுங் கருதலாம்.

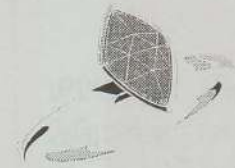
முன்னாலே சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களின் அடிப்படையிலே அகமண்டபத் தூணிலே வரையப்பெற்றுள்ள மனித உருவங்கள் தென்தமிழ் நாட்டு வேந்தன் தொடர்பானவை என்று கொள்வது பொருத்தமானதாகும்.

சாசனத்தின் புதிய வடிவங்களை எடுத்து, செய்யுள் நடையில் அமைந்துள்ள அதன் வாசகத்தை ஆராயுமிடத்து இங்கு முன்வைக்கப்பெற்ற விளக்கங்களை மேலும் பரிசீலனை செய்ய முடியும். அத்தகையமையும் பொறுப்பும் தமிழ் நாட்டுத் தொல்லியல் திணைக்களத்து தகைமை சான்ற சாசனவியலாளருக்கு உரியனவாகும்.

1. இவ்வரியிலே காணப்படும் தொடர்கள் இளங்கெளதமனைப் பற்றியனவாகில், முனிவனைப் பொருட்செல்வன் என்ற வாசகத்திலே தவறு இருத்தல் வேண்டும். அது முனிவன் - ஐம் பொருட் செல்வன் என்று அமைதல் வேண்டும். பௌத்த துறவிகளையும் புத்தர்பிரானையஞ் சாசனங்கள் சில பொருளர் என்று குறிப்பிடுகின்றன. சமண சமய மரபிலே துறவிகளின் பண்புகளான ஏதோ வகையான பஞ்ச லக்ஷணங்களையே சாசனங் குறிப்பிடுகின்றது என்று கருதலாம்.
2. அண்ணல் வாயில் என்ற பெயர் தேவாரப் பாடல்களிலும் வருகின்றது. அங்குள்ள சமணக் கோயிலைச் சாசனம் அண்ணல் வாயில் அறிவர் கோயில் என்று வர்ணிக்கின்றமை குறிப்பிடத் தகுந்தது.
3. “கண்டோர் மருளுங் காமரு விழுச்சீருன் ஒரு புறம் பாலொளி மிகப் போக்கி மற்றும் - எல்லாங் குற்றம் நீக்கி” என்னுந் தொடர் ஆராய்தற்குரியது. கோயிலின் ஒரு அம்சமே இவ்வாறு இலக்கிய நயம்பட வர்ணிக்கப்படுகின்றது.

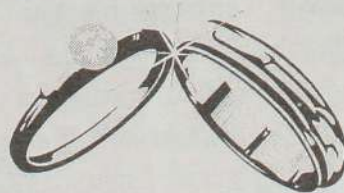
With best compliments from:

வவுனியாவில் தங்கநகையுலகில்
மங்காப் புகழ் பரப்பும் ஒரே
நகையகம்

P.M.S
JEWELRY

HOUSE

No. 170, Bazaar Street,
VAVUNIYA.
Tel : 024-22126

With best compliments from:

அனைத்துவிதமான தரமான
பொருட்களை நியாயமான விலையில்
பெற்றுக் கொள்ள நாடவேண்டிய
இடம்

SHANMUGAM
STORES

No. 41, Bazaar Street,
Vavuniya.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழக தமிழ்ச்சங்கத்தின் 2000.:2001ம் ஆண்டுக்கான நிர்வாக குழுவின் செயலாளர் என்ற வகையில் எமது செயற்பாடுகளைச் சுருக்கமாக தொகுத்து வழங்குவதில் பெருமதிமடைகின்றேன். இந்த செயற்பாடுகளைச் சிறப்பாக செய்து முடிப்பதற்கு எம்முடன் இணைந்து சேவையாற்றிய அனைவருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

20-09-2000 - பொதுக்கூட்டம்

2000/2001 கல்வி ஆண்டுக்கான தமிழ்ச்சங்கச் செயற்குழு, கலைப்பீட கன்னங்கரா மண்டபத்தில் இடம் பெற்ற பொதுக் கூட்டத்தில் தமது செயற்பாடுகளை ஆரம்பிக்கும் வகையில் நிர்வாகத்தினைப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டது.

19-10-2000 - புது வசந்தம் வருடா வருடம் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு அறிமுகமாகும் புது மாணவர்களது உள்ளார்ந்த திறமைகளை வெளிக்கொணரும் முகமாக நடாத்தப்படும் “புது வசந்தம்” நிகழ்ச்சிக்குப் பிரதம அதிதியாகச் சங்கத்தின் பெரும் தலைவர் பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன் அவர்கள் கலந்து கொண்டார். E.O.E பெரெய்ரா அரங்கிலே நடைபெற்ற இந்நிகழ்ச்சி நாடகம், நடனம், கவிதை, மேலைத்தேய இசை, கீழைத்தேய இசை போன்ற பல்கலை அம்சங்களைக் கொண்டமைந்த தொன்றாக இருந்தது. சகலரையும் தன் பால் கவர்ந்திருந்தது. சகலரையும் தன் பால் குறிப்பிடத்தக்கது. நிகழ்ச்சியாக அமைந்தது

30-10-2000 -

“இளங்கதிர்” வெளியீடும், அமரர். செ. வரப்பிரகாஷ் நினைவு நிகழ்வும்.

E.O.E பெரெய்ரா அரங்கில் இடம்பெற்ற இந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பிரதம அதிதியாக 1999/2000 ஆண்டுக்கான தமிழ்ச்சங்க செயற்குழுவின் பெரும் பொருளாளர் கலாநிதி M.A.M சித்தீக் அவர்களும் நிர்வாக குழுவின் பெரும் பொருளாளர் பேராசிரியர் அ. சிவராஜா அவர்களும் கலந்து கொண்டனர். பொறியியல்ப் பீட E/96 பிரிவு மாணவர்களின் அனுசரணையுடன் நடாத்தப்பட்ட அமரர். செ. வரப்பிரகாஷ் ஞாபகார்த்த இலக்கியப் போட்டிகளில் (சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை) வெற்றி பெற்ற மாணவர்களுக்கு சுழல்கேடயங்களும், பெறுமதிமிக்க பரிசில்களும் சான்றிதழ்களும் வழங்கப்பட்டன. தொடர்ந்து கடந்த வருட செயற்குழுவின் “இளங்கதிர்” சஞ்சிகை வெளியிடப்பட்டது. நூல் விமர்சனத்தினைப் பேராசிரியர் இரட்ணஜீவன் ஹூல் அவர்கள் மேற்கொண்டார். இந்நிகழ்வில் சிறப்பு நிகழ்ச்சியாக ‘குற்றவாளிக் கூண்டில் இன்றைய வானொலி அறிவிப்பாளர்கள்’ எனும் வழக்காடு மன்றம் நடாத்தப்பட ஏற்பாடாகியிருந்தது. சக்தி வானொலி நிலையம் சார்பில் திரு A.R.V லோஷன் மற்றும் திரு. திருக்குமரன் ஆகியோர் வருகை தந்திருந்த போதும் அப்போது மலையகத்தில் நிலவிய பதற்றமான சூழ்நிலை காரணமாக அனைத்துக் கலை நிகழ்ச்சிகளும் ரத்துச் செய்யப்பட்டன.

சுவடுகள்...

சுவிஸ் கலை நிகழ்ச்சி
சென்னை

சங்க நடவடிக்கைகள்

23/11/2000 - நாடக விழா

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கம் வருடாந்தம் நடாத்திவரும் நிகழ்ச்சிகளுள் நாடக விழாவிற்கும் ஒரு தனியிடமுண்டு. அந்த வகையில் இம்முறை E. O. E அரங்கில் இடம் பெற்ற நாடக விழாவிற்குச் சங்கத்தின் பெரும் பொருளாளர் பேராசிரியர் அ. சிவராஜா அவர்கள் பிரதம அதிதியாக கலந்து கொண்டார்.

இவ் விழாவில் நான்கு நாடகங்கள் மேடையேறின.

1. ஸ்ரீ. பிரசாந்தனின் - “நடந்தாய் வாழி!”
2. சி. ஜனகனின் - “நிஜங்கள்”
3. சி. பத்மசீலன் - “வழி”
4. சி. அஜந்தனின் - “தொலைந்து போக முகவரிகள்”

இம்முறை நடுவர்களாக கலாநிதி M. A. நு.:மான், விரிவுரையாளர் அம்பிகை ஆனந்தகுமார், சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் வ. மகேஸ்வரன், உதவி விரிவுரையாளர் இரா. சர்மிளாதேவி, திரு. க. நா. சண்முகதாஸ் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர். நாடகங்கள் பற்றிய விமர்சன உரையை கலாநிதி. துரைமனோகரன் அவர்களாற்றினார்.

இந்த நாடக விழாவிலே,

- “நடந்தாய் வாழி!” - முதலாவது சிறந்த நாடகமாகவும்,
“தொலைந்து போக முகவரிகள்” - இரண்டாவது சிறந்த நாடகமாகவும்,
“வழி” - மூன்றாவது சிறந்த நாடகமாகவும்,
“நிஜங்கள்” - நான்காவது சிறந்த நாடகமாகவும்,
தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன.

மேலும் இந்த நாடக விழாவிலே, வழங்கப்பட்ட விருதுகளின் விபரம் வருமாறு,

விருது	பெற்றவர்	நாடகம்
சிறந்த பிரதியாக்கம்	- ஸ்ரீ. பிரசாந்தன்	- “நடந்தாய் வாழி!”
சிறந்த நெறியாள்கை	- ஸ்ரீ. பிரசாந்தன்	- “நடந்தாய் வாழி!”
சிறந்த மேடையமைப்பு	- அ. ஜெயக்குமார்	- “நடந்தாய் வாழி!”
சிறந்த இசையமைப்பு	- கோ. கிருஷ்ணாந்தி	- “நடந்தாய் வாழி!”
சிறந்த ஒளியமைப்பு	- க. ஆனந்தகுமாரசர்மா	- “நடந்தாய் வாழி!”
சிறந்த ஒப்பனை	- ச. பாஸ்கரன்	- “நடந்தாய் வாழி!”
சிறந்த நடிகர்	- இ. கோகுலதாஸ்	- “தொலைந்து போக முகவரிகள்”
சிறந்த நடிகை	- ந. இளங்கோ	- “தொலைந்து போக முகவரிகள்”
நினைவில் நின்றநடிகை	- ந. டிலானி	- “நடந்தாய் வாழி!”
நினைவில் நின்றநடிகர்	- க. ரம்யா	- “நிஜங்கள்”
	- மா. ரூபவதனன்	- “நடந்தாய் வாழி!”

27/12/2000-

பேராதனை பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் செயற்பாடுகள் உலகெங்கணும் பரவும் வகையில் உலக கணனி வலைப்பின்னலில் (<http://www.pdn.ac.lk/socs/tamilsoc>) என்ற முகவரி முதற்தடவையாக பிரசுரம் செய்யப்பட்டது.

20/01/2001

இணையக்

கருத்தரங்கு
பேராதனைப் பல்கலைக்கழக
தமிழ் மாணவர்களிடையே
இணையம் தொடர்பான
விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்து
வதற்காக TITA அமைப்பினரின்
அனுசரணையுடன் E.O.E
அரங்கில் நடாத்தப்பட்டது.

30/01/2001 - பொதுக் கூட்டம்

W.U.S அரங்கில் இடம் பெற்ற இந்த பொதுக்கூட்டத்தில் கடந்த வருட நிர்வாக குழுவினரது கணக்கறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. இக்கூட்டத்திற்குச் சங்கத்தின் கணக்காய்வாளர் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் ஏ. தர்மதாசன் அவர்கள் கலந்து கொண்டது குறிப்பிடத்தக்கது

17/02/2001 - குறிஞ்சிச் சாரல்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச்சங்கம் வருடாவருடம் நடாத்திவரும் பல்கலைக் கதம்ப நிகழ்ச்சி “குறிஞ்சிச் சாரலாக” இம்முறை கொழும்பு பம்பலப்பிட்டி புதிய கதிரேசன் மண்டபத்தில் இடம்பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நிகழ்ச்சிக்கு தினக்குரல் ஆசிரியர் அ. சிவநேசச்செல்வன் பிரதம அதிதியாகக் கலந்து கொண்டார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சிறப்பு அதிதிகளாக சங்கத்தின் பெருந்தலைவர் பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன், பெரும் பொருளாளர் பேராசிரியர் அ. சிவராஜா ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர். நா. சுதனின் நெறியாளர்களையில் “இன் தமிழ் நாதம்” எனும் கீழைத்தேய வாத்திய இசை நிகழ்ச்சியும், ஏ. குபேரன் வழங்கிய கீழைத்தேய இசைக் கச்சேரியும், றெ. ஷர்மிலி தயாரித்து வழங்கிய “நாத சஞ்சாரம்” (நடன நிகழ்ச்சி), T.V.R சங்கரின் “காட்டாறு” நாடகமும், சி.ஜே.முரளிதரனின் “அபிமன்யு” எனும் நாட்டுக் கூத்து அ. அலங்கேஸ்வரன், பொ. நக்கீரன் ஆகியோரின் நெறியாளர்களையிலும், நா. சுதன், த. வாணிதாசன் ஆகியோரது நெறியாளர்களையில் “மேலைத்தேய இன்னிசை” நிகழ்ச்சியும் குறிப்பிடத்தக்கது. சகல நிகழ்ச்சிகளும், சகலரையும் கவர்ந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் இந்நிகழ்ச்சி மூலம் பெறப்படும் பணமானது தமிழ்ச்சங்க புலமைப் பரிசில் நிதியினை அதிகரிப்பதற்காகவும், இளங்கதிர் வெளியீட்டிற்காகவும் பயன்படுத்தப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

21/02/2001 - மஹா சிவராத்திரி விழாவிற்கு உதவியமை

சகோதர சங்கமாகிய இந்து மாணவர் சங்கத்தினால் நடாத்தப்பட்ட மஹா சிவராத்திரி விழாவிற்கு கவியரங்கு, பேச்சு போன்ற நிகழ்ச்சிகளை வழங்கியதோடு, கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தின் விவாதக் குழுவினருடன், பேராதனை பல்கலைக்கழக தமிழ்ச்சங்க விவாத குழுவினரும் இணைந்து விவாத அரங்கினை நிகழ்த்தியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

14/03/2001 - தேனர் விருந்துபசாரம் "குறிஞ்சிச் சாரல்" நிகழ்ச்சியின் வெற்றிக்கு வித்திட்ட மாணவர்களுக்கென ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்த தேனர் விருந்துபசாரம் W.U.S அரங்கில் இடம் பெற்றது. மேற்படி நிகழ்வில் மாணவர்கள் பல கலை நிகழ்ச்சிகளையும் உடனடியாகத் தயாரித்து மேடையேற்றினர்.

27/03/2001 அமரர். பேராசிரியர். கைலாசபதி நினைவு விழா

E.O.E அரங்கில் இடம் பெற்ற தனிநபர் நடிப்புப் போட்டியும், பேராசிரியர் க. கைலாசபதி நினைவு விழாவும் இடம் பெற்றது. பேராசிரியர் க. கைலாசபதி நினைவுப் பேருரையை கலாநிதி துரைமனோகரன் அவர்கள் வழங்கினார். தனிநபர் நடிப்பு போட்டியில் பின்வருவோர் பரிசில்களை வென்றனர்:

- 1ம் பரிசு - ஆ. விஜிதாஸ்வரன்
- 2ம் பரிசு - சி. ஜனகன்
- 3ம் பரிசு - மா. ரூபவதனன்
- ஆறுதல் பரிசு - சி. தயாபரன்

இப்போட்டிக்கு நடுவர்களாக:

- திரு. நா. சண்முகதாஸ்
- திரு. பொ. நக்கீரன்

செல்வி. அனந்தவி ஆகியோர் பங்குபற்றினர். இந்நிகழ்ச்சியானது பொறியியற்பீட போதனாசிரியர்களின் அனுசரணையுடன் நடாத்தப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் பொறியியல் பீட முதலாண்டு மாணவர்களின் வில்லிசை நிகழ்ச்சியும் இந்நிகழ்வில் இடம்பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது.

03/04/2001 - கீதம் வெளியிட்டு நிகழ்ச்சிக்கு ஆதரவு வழங்கியமை

சங்கீத நாட்டிய சங்கத்தின் ஆண்டு மலரான "கீதம்" வெளியீட்டு விழாவிற்குப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக தமிழ்ச் சங்கம் கவியரங்கு ஒன்றினை வழங்கியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

22/04/2001 - தமிழர் பாரம்பரிய விளையாட்டு

தமிழர்களது பாரம்பரிய விளையாட்டுக்களைப் பேணிப்பாதுகாக்கும் நோக்குடன் எமது சங்கத்தினரால் கிட்டிப்புள், கிளித்தட்டு, போன்ற விளையாட்டு நிகழ்ச்சிகள் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக பொறியியற்ப் பீட மைதானத்தில் நடாத்தப்பட்டது. இம் முறையே முதன்முதலாக இந்த விளையாட்டு நிகழ்ச்சிகள் நடாத்தப்பட்ட என்பது குறிப்பிடத்தக்க ஒவ்வொரு போட்டியிலும் தலா பத்துக் குழுக்கள் பங்குபற்றின. வெற்றியீட்டிய குழுக்களுக்கு பெறுமதிமிக்க பரிசில்கள் வழங்கப்பட்டன.

20/06/2001 - பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் நினைவு விழா.

E. O. E அரங்கில் இடம்பெற்ற இந்நிகழ்ச்சியில் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்கள் தொடர்பான நினைவுப் பேருரையை பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் அவர்கள் வழங்கினார். இவ் விழாவில் கவியரங்கம், கேள்விக்குறி எனும் குறியீட்டு நாடகம் மற்றும் 'அனார்க்கலி' அரச நாடகம் ஆகியவை இடம்பெற்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

24, 25, 26/06/2001 - திரைப்பட விழா

கலைப்பீடத் திரையரங்கில் இம் முறை ஆறு திரைப்படங்கள் திரையிடப்பட்டன. மாலை 5.30, 8.30 ஆகிய இரு காட்சிகளாகத் திரையிடப்பட்ட இத்திரைப்படங்கள் வருமாறு

1. பிரியமுடன்
2. அம்மன்
3. முதல்வன்
4. சங்கமம்
5. நிலவே முகம் காட்டு
6. காதலர் தினம்

02/07/2001 - புலமைப் பரிசிற்கு மாணவர்களைத் தெரிவு செய்தல்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கம் இம்முறையும் புலமைப் பரிசிற்கு மாணவர்களை தெரிவு செய்யும் நிகழ்ச்சியை கலைப்பீட கன்னங்கரா மண்டபத்தில் நடாத்தியது. இந்நிகழ்ச்சியில் பெருந்தலைவர் பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன், பெரும் பொருளாளர் பேராசிரியர் அ. சிவராஜா ஆகியோர் கலந்து கொண்டது குறிப்பிடத்தக்கது. முதல்தர புலமைப்பரிசிலினை எட்டு மாணவர்களும் இரண்டாம் தர புலமைப்பரிசிலினை நான்கு மாணவர்களும் பெற்றனர். இப்புலமைப்பரிசில் நிதியத்திற்கு திரு. நா. சண்முகதாஸ், திரு. இரவிச்சந்திரன் ஆகியோரும் பங்களிப்பு நல்கியிருந்தனர்.

02/07/2001 - விவாதச் சுற்றுப் போட்டி

அமரர் பேராசிரியர் அ. துரைராசா நினைவுச் சழல் கேடயத்திற்காக நடாத்தப்பட்ட அனைத்துப் பீட மாணவர்களுக்கான விவாத சுற்றுப் போட்டி கலைப்பீட கன்னங்கரா மண்டபத்தில் இடம்பெற்றது. நடுவர்களாகப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் அம்பிகை ஆனந்தகுமார், உதவி விரிவுரையாளர் ஸ்ரீ. பிரசாந்தன், உதவி விரிவுரையாளர் மௌ. சித்தார்த்தன் ஆகியோர் கடமையாற்றினர். ப. ரதீஸ் தலைமையிலான அணி முதலாம் இடத்தையும், சி. தெ. ஞானக்குமாரன் தலையிலான அணி இரண்டாம் இடத்தையும் பெற்றுக் கொண்டது குறிப்பிடத்தக்கது. பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்க விவாத அணிக்காக ப. ரதீஸ், செ.சுதர்ஷன், மா. ரூபவதன், ரீ. சுரேந்திரன் ஆகியோர் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

14/07/2001 - கந்தான பரிபால சபையினரால் நடாத்தப்பட்ட சூழல் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளுக்கு சங்க உறுப்பினர்கள் கலந்து கொண்டார்கள்.

13/08/2001 சீ.வை.தாமோதரம்பிள்ளை நினைவுநாளும், இளங்கதிர் வெளியீடும்

23/07/2001 - "பொதுக்கூட்டம்" புதிய செயற்குழு ஊறுப்பினர் தொடர்பான பொதுக்கூட்டம் ஒன்று மாலை 5:30 மணியளவில் கன்னங்கரா மண்டபத்தில் இடம்பெற்றது.

-செயலாளர்-

தமிழ்ச்சங்க நாடகவிழா 2000

பேராதனைப் பல்கழைக் கழகத் தமிழ்ச் சங்கத்தால் ஆண்டுதோறும் நடாத்தப்படும் நாடகவிழா இவ்வருடமும் சிறப்பாக இடம்பெற்றது. வழமைபோன்று பார்வையாளர்கள் கூட்டத்தால் அரங்கு நிறைந்திருந்தது.

இவ்வருடம் விஞ்ஞான பீடத்தைச் சேர்ந்த பத்மசீலனின் ‘வழி’, கலைப்பீடத்தைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ.பிரசாந்தனின் ‘நடந்தாய் வாழி’, கலைப்பீடத்தைச் சேர்ந்த பத்மலோசனின் ‘வழி’, பொறியியற் பீடத்தைச் சேர்ந்த அஜந்தனின் ‘தொலைந்துபோகா முகவரிகள்’, பொறியியற் பீடத்தைச் சேர்ந்த ஜனகனின் ‘நிஜங்கள்’ ஆகிய நான்கு நாடகங்கள் போட்டியிட்டன. கலாநிதி எம்.ஏ.நு.மான் தலைமையிலான நடுவர் குழுவே தேர்வுகளின் முடிவுகளை அறிவித்தமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

பத்மசீலனின் ‘வழி’

இந்நாடகத்தில் இனப்பிரச்சினையை நேரடியாக குறியீட்டு அடிப்படையில் வெளிப்படுத்தும் உத்தியை நாடக இயக்குனர் கையாண்டிருந்தார். இந்நாடகம் போட்டியில் 3ம் இடத்தைப் பெற்றது. இதில் நெறியாள்கை, ஒப்பனை, மேடையமைப்பு என்பன சிறப்பாக மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தன. ஆயினும் கதை விரிவின்மை நடிக்காளிடம் காணப்பட்ட ஒரே விதமான நடிப்பு, இலக்கியத் தரமின்மை போன்ற குறைபாடுகளினால் இது எவ்விதமான சிறப்பு விருதுகளையும் பெற முடியாமல் போய்விட்டது. எனினும் சமகால யதார்த்த நாடகமென்ற வகையில் எல்லோராலும் வரவேற்கப்பட்டது.

ஸ்ரீ பிரசாந்தனின் ‘நடந்தாய் வாழி’

இந்நாடகம் இனப்பிரச்சினையால் ஏற்பட்ட விளைவை சூசகமான முறையில் வெளிப்படுத்தி இருந்தது. இந்நாடகமே போட்டியில் முதலிடம் பெற்ற நாடகமாகும்.

சிறந்த நெறியாள்கை, சிறந்த பிரதி, சிறந்த நடிக்கை, நினைவில் நின்ற நடிக்கர், சிறந்த இசையமைப்பு, சிறந்த மேடையமைப்பு, சிறந்த ஒளியமைப்பு ஆகிய எட்டு விருதுகளைப் பெற்று இவ்வாண்டின் சிறந்த நாடகமாகத் தெரியப்பட்டது. ஒப்பனையில் நாடக இயக்குனர் சிறிது கவனம் செலுத்தியிருக்கலாம் எனினும் ஒரு தரமான நாடகத்திற்கு உதாரணமாக இந்நாடகம் குறிப்பிடப்பட்டமை வரவேற்கத்தக்கதே.

அஐந்தனின் “தொலைந்து போகா முகவரிகள்”

இந்நாடகம் இனப்பிரச்சினையை குறியீட்டு வடிவில் புலப்படுத்தியதாக அமைந்தது. போட்டியில் இரண்டாம்இடத்தை இந்நாடகம் பெற்றது. இந்நாடகத்தில் நடித்தவர்களது நடிப்பு குறிப்பிடக்கூடியதாக இருந்தது. அப்பாவாக நடித்தவரும், வயது போனவராக நடித்தவரும் தமது நடிப்புத் திறனை சிறப்பாக வெளிப்படுத்தி இருந்தார்கள். ஒப்பனை சிறப்பாக இருந்தது. ஆயினும் பிரதி, நெறியாள்கை, மேடையமைப்பு ஆகியவற்றில் இயக்குனர் கூடிய கவனம் செலுத்தியிருக்கலாம். எனினும் சிறந்த ஒப்பனை, சிறந்த நடிப்பு ஆகிய விருதுகளை இந்நாடகம் பெற்றுக் கொண்டது.

ஐனகனின் “நிஜங்கள்”

இந்நாடகமும் இனப்பிரச்சினையை நேரடியாகக் குறிப்பிடாது சூசகமாகச் சொல்லியிருந்த போதும் கதையின் தன்மை மாணவன் ஒருவன் படும் அவலத்துடன் மட்டுமே வரையறுக்கப்பட்டதால் சிறப்புறாது போய்விட்டது. எனினும் நினைவில் நின்ற நடிக்கை விருதை இந்நாடகம் பெற்றுக் கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

முடிவுரை

நாடகக் கதையமைப்புடன் இலக்கியம் இணையும் போதே அது தரமான நாடகமாக ஆகின்றது. இன்று ஈழத்து நாடகஉலகில் பெயர் குறிப்பிடப்படும் பலநாடகங்கள் இலக்கியத் தரமுடைய நாடகங்கள் என்பதில் மறுபேச்சில்லை. ஆனால் இங்கு ஸ்ரீபிரசாந்தனின் நாடகம் தவிர்ந்த ஏனையவை இலக்கிய இணைப்பைக் கொண்டனவாகக் காணப்படவில்லை. இது மிகப்பெரும் குறையாகும். ஒரு சிறந்த நாடகப்பிரதி கதைத்தெளிவு, இரசனை, நாடகக்கள அமைப்பு போன்றவற்றை உள்ளடக்கியதாக இருக்கவேண்டும். இதுவும் அந்நாடகத்தில் மட்டும்தான் காணப்பட்டது. ஓர் நாடகவெற்றிக்கு ஒளியமைப்பினதும், மேடையமைப்பினதும் பங்கு இன்றியமையாததாகிறது. எனினும் இது எந்த நாடகத்திலும் சரியாக இடம்பெறவில்லை. ஈழத்து நாடக அரங்கின் சிறப்பைத் தீர்மானிக்கும் நாடகவிழாவாக இவ்வருட விழா அமைந்தது இவ்விழாவின் சிறப்பு. நடந்தாய் வாழி போன்ற நாடகங்கள் எதிர்காலத்தில் இடம்பெற்று ஈழத்து நாடக உலகின் வளர்ச்சியை நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்பது அனைவரினது எதிர்பார்ப்புமாகும். இதையே தமிழ் இலக்கிய உலகம் வேண்டி நிற்கின்றது.

With best compliments from:

NEW LANKA ENTERPRISES

Delers in: Office and School Stationary Paper and Fancy Items.

No. 6, New Bus Stand Complex, Vavuniya.

Tel: 024-20249

தமிழ்ச்சங்க நிர்வாகம்

தமிழ் சங்கம்
உயர்நிலைப்பள்ளி

பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம்

Reg No : SS/04/046

Tamil Society
University of Peradeniya

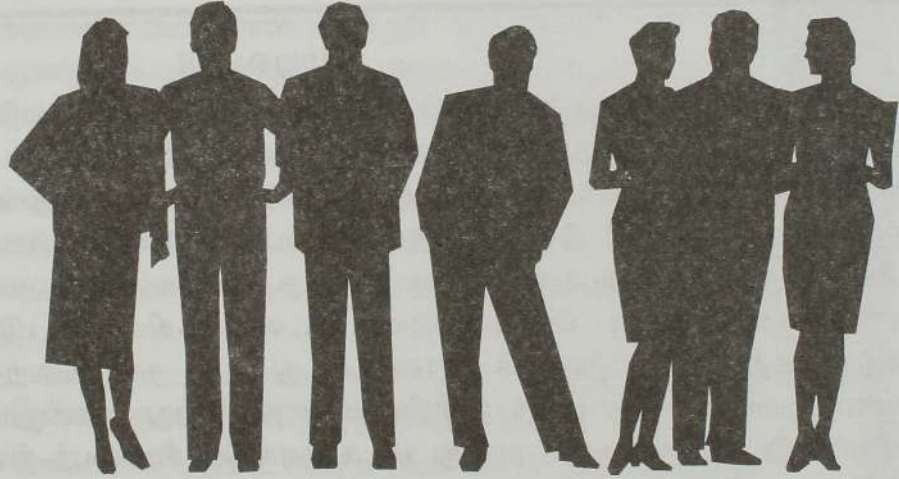
பெருந்தலைவர் :
பேராசிரியர். சி. தில்லைநாதன்
தலைவர், தமிழ்த்துறை
பெரும்பொருளாளர்
பேராசிரியர். அ. சிவராஜா
தலைவர், அரசறிவியல்துறை

உலக வலைப் பிள்ளை முகவரி
<http://www.pdn.ac.lk/socs/tamilsoc>

மின்னஞ்சல் முகவரி
tamilsoc@pdn.ac.lk

Senior President :
Prof. S. Thillainathan
Head, Dept. of Tamil
Senior Treasurer:
Prof. A. Sivarajah
Head, Dept. of Pol. Science

தலைவர் :
செல்வன். வ. சுகந்தன்
President :
Mr. V. Suganthan
உப தலைவர் :
செல்வன். க. விக்னராஜா
Vice President :
Mr. K. Vignaraja
செயலாளர் :
செல்வன். பா. சந்திரகாந்தன்
Secretary :
Mr. P. Chanthirakaanthan
இளம்பொருளாளர் :
செல்வன். தி. சண்முகநாதன்
Junior Treasurer :
Mr. T. Shanmugathan
இதழாசிரியர்கள் :
செல்வன். க. சசன்
செல்வன். ச. ஜெகநாதன்
Editors:
Mr. K. Eesan
Mr. S. Jeganathan
வெளியீட்டு அலுவலர் :
செல்வன். நா. சுதன்
Publication Officer :
Mr. N. Suthan
செயற்குழு உறுப்பினர்கள் :
செல்வன். பா. மதிவண்ணன்
செல்வி. சி. எமதினி
செல்வன். இ. ஜனந்தன்
செல்வன். ச. கிர்த்திவர்மன்
செல்வி. சி. சிவசோதி
செல்வன். க. பிரதாபன்
செல்வி. அ. கிருஷ்ணகோபி
செல்வன். ஓ. துதிகரன்
செல்வி. நா. மணிமேகலா
செல்வன். யோ. அன்ரனிபூட்
Committee Members:
Mr. B. Mathivannan
Ms. S. Maithilee
Mr. R. Jananthan
Mr. S. Keerthivaraman
Ms. S. Sivasathy
Mr. K. Brathaban
Ms. A. Krishnagopy
Mr. V. Thudhikaran
Ms. N. Manimegala
Mr. Y. Antony Jude

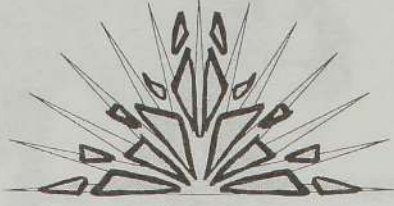

இடமிருந்து வலம்
முன்வரிசை: தி. சண்முகதாசன் (இளம் பொருளாளர்), பா. சந்திரகாந்தன் (செயலாளர்), பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன் (பெருந்தலைவர்), பிரதி உபவேந்தர். கலாநிதி. பிரிகல ஆராய்ச்சி, பேராசிரியர். அ. சிவராஜா, வ. சுகந்தன் (தலைவர்), க. ஈசன் (நூலகர்), க. விக்னராஜா (உபதலைவர்).
பின்வரிசை: சி. மைதிலி, சி. சிவசோதி, ச. கீர்த்திவர்ணன், இ. ஜனந்தன், ப. பிரதாபன், ச. ஜெகநாதன் (நூலகர்), நா. சுதன் (வெளியீட்டு அலுவலர்), பா. மதிவண்ணன், அ. கிருஷ்ணகோபி, நா. மணிமேகலா,

With best compliments from:

தாகம் தணிக்க உங்களுக்குத்
தேவையான அனைத்து
குளிப்பானங்கள் மற்றும்,
சிற்றுண்டி வகைகளுக்கும்

**ஜெயா கீரீம்
கவுஸ்**

இல. 142, கண்டி வீதி,
வவுனியா

With best compliments from:

நவ நாகரிகத்திற்கேற்ப
அனைவருக்கும் தேவையான
அனைத்து விதமான ஆடை
வகைகளையும் பெற்றுக் கொள்ள
நாட வேண்டிய இடம்

VENUKKA TEX

No. 90, Bazaar Street,
VAVUNIYA.

With best compliments from:

இளங்கதிர் சிறப்புற
வாழ்த்துகின்றேன்

K. Subramaniam

No. 66, Velickulam,
Vavuniya.

With best compliments from:

**இயந்திர உதிரிப்பாகங்கள்
வாணிபம்**

அனைத்து வகையான இயந்திர
உதிரிப்பாகங்களையும் வவுனியா
நகரில் பெற்றுக் கொள்ளச் சிறந்த
இடம்

Suye Traders

No. 22, 1st Crose Street,
VAVUNIYA.
Tel : 024-20270.

With best compliments from:

Bethlehem Stores

No. 17,
Daily Market
Vavuniya

With best compliments from:

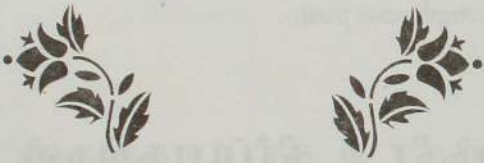

கண்டி மாநகரில் உங்களுக்குத்
தேவையான அனைத்துவித தரமான
சைவ, அசைவ உணவுகளையும்
மற்றும் குளிப்பானங்களையும் இங்கு
பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

சௌமியா

இல.09, டி.எஸ்.சேனநாயக்க வீதி,
கண்டி.

With best compliments from:

மட்டு நகரிலே
உங்களுக்குத் தேவையான அனைத்து
சைவ, அசைவ உணவுகளையும்
இங்கு பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

Siva

Hotel

No. 184, Trincomalee Road,
Batticaloa

With best compliments from:

N.S.RATNAM & BROS

DEALERS IN NATIONAL, SONY, T.V,
VCR, RADIOS,
HERO HONDA, LML VESPA

No.06, First Cross Street,
Vavuniya

☎ 024-21237

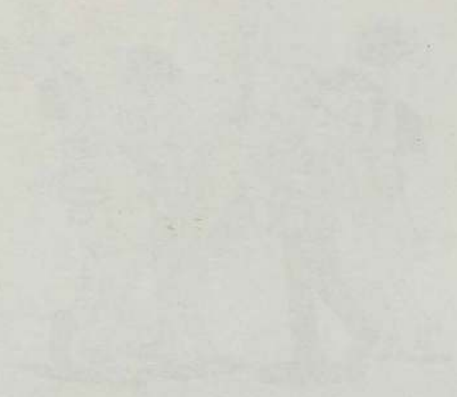
நன்றி மறப்பது நன்றன்று...

- * ஆக்கங்களைத் தந்துதவிய அனைத்து படைப்பாளிகளுக்கும்,
- * பிரதிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளுவதற்கு உதவிய ஸ்ரீ.பிரசாந்தன் அவர்களுக்கும்,
- * விளம்பரங்களைத் தந்துதவிய அனைத்து வர்த்தகருக்கும், சேகரிக்க உதவிய திரு. ந.பாலமுரளி அவர்கட்கும்,
- * பிரதிகளை ஒப்புப் பார்க்க உதவிய நா. மணிமேகலா, சி. மணிமேகலை, மு. சாமினி, இ திருமாறன், க. வேல்வேந்தன், வே. சதீஸ்குமார் அவர்களுக்கும்,
- * கட்டுரைப் பகுதிக்கான முன்னட்டையை வரைந்து தந்த நிரோஜன் டொனாலட் அவர்களுக்கும்,
- * சிறந்த முறையில் அச்சிட்ட 'S' PRINT அச்சகத்தார்க்கும்,
- * எமக்கு எல்லாவகையிலும் உதவிபுரிந்து சிறந்த முறையில் பிரதிகளை உருவாக்கித் தந்த கு. பிரதீபன் ('S' Print) அவர்களுக்கும்,
- * இந்நூல் சிறப்புற வாழ்த்தி நிற்கும் அனைவரிற்கும் எமது அன்பார்ந்த நன்றிகளை தெரிவிப்பதுடன்,

இதுவரை எமது அனைத்து சங்க நடவடிக்கைகளுக்கும் தம்மாலான அனைத்து உதவிகளையும் புரிந்த அனைவரிற்கும் எமது இதயபூர்வமான நன்றிகளை தெரிவிக்கின்றோம்.

இதழாசிரியர்கள்.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a title or header.

Large block of faint, illegible text in the middle section of the page.

Second large block of faint, illegible text in the lower middle section of the page.

Final block of faint, illegible text at the bottom of the page.

பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம் அவர்களுக்கு இம்மலர் சமர்ப்பணமாக....

பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம்

(1907 - 1973)

பேராசிரியர் வி.செல்வநாயகம் நீண்டகாலம் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளராகவும், பேராசிரியராகவும், தமிழ்த்துறைத் தலைவராகவும் அத்துடன் தமிழ்ச்சங்கத்தின் பெருந்தலைவராகவும் பணியாற்றியவர். மரபுவழிக்கல்வியும், நவீனமுறைக் கல்வியும் ஒருங்கே பெற்றுத் திகழ்ந்தவர். அவர் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றினை தமிழ் நாட்டின் அரசியல் வரலாற்றின் அடிப்படையில் அமைத்து அத்துறையில் ஒரு முன்னோடியாக விளங்கியவர். பேராசிரியர் செல்வநாயகம் அவர்கள் தமிழ் உரைநடை வரலாறுபற்றி ஆய்வுபூர்வமாக முதன்முதலில் நோக்கிய ஆய்வாளராவர். இலங்கைத் தமிழ்த்திறனாய்வின் முன்னோடிகளில் ஒருவராகவும் பேராசிரியர் செல்வநாயகம் தமது பெயரைப் பதித்துள்ளார். புகழ்பெற்ற இரு நூல்களையும், பல்வேறு சிறந்த கட்டுரைகளையும் அவர் வெளியிட்டுள்ளார். ஆழமான ஆய்வாளராகவும், மதிநுட்பம் வாய்ந்த திறனாய்வாளராகவும் அவர் பெருமைபெற்றுத் திகழ்ந்தார். தமக்கேயுரிய பாணியில் திறம்பட மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்கும் ஆற்றல்கொண்ட ஒரு பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியராக அவர் விளங்கினார். இலக்கிய வரலாற்றுத்துறைக்கும், திறனாய்வுத்துறைக்கும் அவர் ஆற்றிய பணிகள் விதந்து குறிப்பிடத்தக்கவை.